

Ahmet Yozgat

- Őirler -

Yayın Tarihi:

3.3.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

23 Nisan Neden Ağlar?

1/:

Oturur duvardaki takvimin kıyısına,
Zavallı 20nisan.

Ağım ağım ağlarmış:

'Neden 23 değil de,
20'dir adım,' diye.

Acı çeker, yas tutar,
Karaları bağlarmış.

2/:

21 Nisan atıp yerlere kendini:

'Neden 23 değil de,
21'dir numaram,' diye.

Yolarak saçını, başını
Ağım ağım ağlarmış.

3/:

Hele 22 Nisan...

Sormayın hiç halini:

'Neden 23 değil de,
22'dir sıram,' diye,

Benim yerim takvimde.

Paralarmış kendini

Ağım ağım ağlarmış.

4/:

Kardeşlerden en mutlusu

Şu bizim 23 Nisan

Nasıl olmasın mutlu?

Bu gün 'Neşe doluyor insan.'

Ahmet Yozgat

Acaba Dünyanın Ne Var İçinde? ız Ev

1/:
Üstünde ben varım dünyanın
Eflatun dağlarında gezerim
Koşarım ince ve uzun yollarında
Saklambaç oynarım gönlümce koyaklarında.

1a/:
Acaba dünyanın ne var altında?
Dağların altında gezen var mı?
Koşan var mı ince ve tozlu yolların altında?
Saklambaç oynayan var mı koyaklarında?

1b/:
Merak ederim işte.
Sahi kim var sizce?

2/:
Dışında biz varız dünyanın.
Sokaklarında yürüyen annem var
Babam var caddelerinde işine koşturan.
Tam altı milyar dünyalı var.

2a/:
Acaba dünyanın ne var içinde?
Sokakların altında yürüyen anneler var mı?
Babalar var mı işlerine koşturan?
Kaç milyar iç dünyalı var?

2b/:
Merak ederim işte.
Sahi ne kadar var sizce?

Ahmet Yozgat

Acep Ne Yaparım?

1/:

Sayı sayarım

Resim yaparım

Yazı yazarım

Ya ellerim olmasa ben ne yaparım?

1a/:

Yaşasın ellerim!

Çok yaşasın ellerim! ...

Şiz olmasanız ben ne ederim?

2/:

Şehri gezerim

Köyü gezerim

Okula giderim

Ya ayağım olmasa ben ne ederim?

2a/:

Yaşasın ayaklarım!

Pek yaşasın ayaklarım! ...

Şiz olmasanız ben yerimden nasıl kalkarım?

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Acıkmış Ağaçkakan

A/:

Yaşlı bir ağaçkakan
Yıllardır penceresimin önünde duran
Asırlık çınar ağacını
Gelirken kakar: Tak tak!
Giderken 'Tak tak! ' kakar...
Ağacın budak deliğinden öz yaşı akar.

B/:

Yaramaz bir ağaçkakan
Komşum Levent dayının tahta bacağını
Gelir kakar...
Gider kakar...
Levent dayı bir bacağına bakar
Bir de döner acıkmış kuşa bakar
Kıyamaz zavallıya.
Ama yine de gözünden yaşlar akar.

Ahmet Yozgat

Aç Kapiyı Bezirgan Başı

1/:
Oyunlarda ebemiz hep sen olurdun.
Sevgi değer Hakan ağabey
Yani çelik çomakta bey
'De hey! ' çekerdin halayda
Saklambaç oyununu pek sevmezdin
Hemen çatıverirdin kaşı
Bilirdik gönlünden geçeni o an
Ve başlardık avaz avaz bağırmaya
Mahallenin boş arsasında biz:
'Aç kapiyı bezirgan başı! '

2/:
Açılırdı hayalimizde bin bir çatallı kapı
Bir ucu uzardı ta İstanbul'a kadar,
Sahipsiz boş arsamızın,
Diğer ucunda yer alırdı Konya, ya da Karaman
Ya da bulurdu alt sınırı Mersin'i, Kaş'ı.
Düşerdik ki pek yaman: aman aman!
Bağırırdık küçük, büyük:
'Aç kapiyı masalcıbaşı! '

3/:
Peş peşe dizilirdi küçükler.
Muğla ile Ardahan arasına
Eller mengene olur, kenetlenirdi
Öndeki oyundaşımızın beline.
Lastik gibi gerilirdi uzuneşek
Çeldiğin çelik komşu ülkeye düşerdi
Hakan ağabey, sen anında çatardın kaşı
Biz de düşerdik yere pek yaman: aman aman!
O zaman bağırırdık yanık yanık:
'Aç kapiyı muhafız başı! '

Ahmet Yozgat

Aç Sıcacık Yüreğini Anne

1/:
Bir tek sen varsın dünyada
Benim için bir tek sen anne.
Bilirim, bir tek ben varım
Dünyada da senin için.
Bak yanı başındayım hep
Sıcacık karnındayım.
İzin ver de dışarıya çıkayım.

2/:
Ben geldim işte.
Bak yanı başındayım hep
Op yanaklarımdan anne.
Al yumucuk ellerimi avuçlarına
Üşümesin minik parmaklarım
Kasım ayında soğukta
Aralıkta ayazda
Ocakta karda.
Bir sen varsın dünyada
Bir tek sen, benim için.
Aç sıcak yüreğini anne!
İzin ver de gireyim içine.

Ahmet Yozgat

Açar mı Kapısını Bezirganbaşı?

1/:
Minik kervan çok uzaktan,
Ağır, aksak yük taşımış.
Yorulmuş minik kervancı,
Çatılmış kaşı:
'Aç kapıyı bezirganbaşı! '

2/:
Develer dökülmüş çöle.
Yolcular hayale dalmış.
Yorulmuş minik kervancı,
Belki de on sekizdir yaşı:
'Aç kapıyı bezirganbaşı! '

Ahmet Yozgat

Açıl Artık Susam Açıl

I/:

Açıl susam açıl
Açıl bak ben geldim
Kirk haramiler kadar güçlü
Kurnazım Ali babalar kadar
Koynumda çizgi çizgi haritalar
Kemerimde deste deste anahtarlar
Göğsümde güm güm atan yüreğimde
Dağlar kadar cesaretim var
Açıl susam ardına kadar açıl
Hazinelelerini almaya geldim.

II/:

Açıl kapım açıl
Açıl artık ben geldim
Peşime takılmış kavalımı duyan
Doğudan batıya dünyanın yoksulları
Şu öndeki Moğolistanlı bir kız
Onun yanındaki Tanzanyalı bir kedi
Ve Cezayirli bir küçük şu yandaki
Ve onun yanı başında bir Ugandalı,
İranlı şu atın sırtındaki
Ve upuzak uluslardan çocuklar
Açıl kapım sonuna kadar açıl
Onlara bir nebze yardım için
Hazinelelerini dağıtmaya geldim.

II/:

Açıl sofram açıl
Açıl ben geldim artık
Kaf dağının devleri kadar güçlü
Kurnazım masalların keloğlanı kadar
Gözlerim çakmada çakmak çakmak
Ellerim Çukurova kadar bereketli
Planlarım yağmur ormanları kadar sulak
Açıl sofram dibine kadar açıl
Açılmazsan kapılarını kırmaya geldim.

III/:

Açıl şansım açıl
Artık açıl ben geldim
Sağımda, solumda ve dört bir yanımda
Dünyanın bütün karnı acıkmışları
Şu bir deri bir kemik kalmış olan
Zavallı kara Afrikalı bir çocuk
Gözleri sönmüş olan Hindistanlı bir yaşlı
Kaburgaları sayılan bir Bolivyalı
Ve Sudanlı bir can çekişen
Upuzak ülkelerden çocuklar
Ve mahallemizin yaşlıları
Açıl şansım doruğuna kadar açıl
Doyurmaya geldim tüm çocukları
Ve günleri sayılı yaşlıları
Açıl şansım artık açıl
Dönüp baksana ben geldim.

Ahmet Yozgat

Açıl Demir Kapım Açıl

1/:
İçimde tam bin yıldan beri
Kilitli duran demirden kapı,
Hiç ama hiç ummadığım bir zamanda,
Birden bire açılacak biliyorum.
Merakla bekliyorum...
Çıkıp gelecek içerden,
On yaşımıdaki ben.
Beyninde büyüme özlemi,
Şimdinin küçülme özlemine denk
O çocuk arzuyla büyüyecek,
Küçüklüğünün kıymetini bilmeyen

2/:
Mutlaka açılacak biliyorum,
Merakla bekliyorum...
Açılacak beş yaşın üzerine,
Bin bir kilit ve sınıksız kilitlenen,
O pas tutmuş çelikten kapı.
Turaçlar gibi uçarak çıkacak içerden,
Hiç tanımadığım ben.
Kahverengi gözlerinde yaş,
Yavaş yavaş ve zaman içinde kayarak
Bilmediğim bir dille ağlayarak,
O çocuk arzuyla büyüyecek,
Minikliğini aşağılayarak.

Ahmet Yozgat

Ağaçların Çağrısı

1/:
Ağaçlar çağırıyor beni
Oyun sunuyor bana
El sallıyor parktaki koca çınar
Kol sallıyor söğüt ağacı bahçede
Dal sallıyor kara ağaç
Gülüyor ağlayan nar
Tepesine tırmanmam için.

2/:
Ağaçlar çağırıyor beni
El veriyor ağaçlar
Kol veriyor bağdaki armut ağacı
Dal veriyor servi kavak dere boyunda
Gülüyor komik ayva
İyi beslenmem için.

3/:
Ağaçlar çağırıyor beni
Meyve veriyor ağaçlar
Şeker veriyor avluda erik ağacı
Bal veriyor altın kayısı bostanda
Gülüyor nazlı zerdali
Yiyip de büyümem için.

Ahmet Yozgat

Ağız Kulağında Erbay Ağabey

'Erbay Kücet'e'

1/:
O bizim Erbay ağabeyimizdir
Ağız kulaklarına varan beyimizdir
Komik fıkralar meşin çantasında
Islık cebinde neşeli kahkahalar taşır
O gülünce ağız kulaklarına ulaşır.

2/:
o herkesin Erbay ağabeysidir
ama yine de 'Ağabey...' der herkese
her sese kulak verir
yan cebinde neşeli hatıralar taşır
O gülünce ağız kulaklarına ulaşır.

3/:
o Erbay ağabeysidir milletin
yani herkes koklaşır, hepimizle anlaşır
kulağının ardında neşeli sohbetler taşır
O gülünce ağız kulaklarına ulaşır.

4/:
o Erbay ağabeysidir kitapların
öykü yazar insanlar gülsün diye
hediye şiir yazar çocuklara
dudağının kenarında gülücük taşır
O gülünce ağız kulaklarına ulaşır.

Ahmet Yozgat

Ah Bir İçime Sığsa Şu Dünya

1/:
Akvaryumda balık olsam
Gezsem sudaki dünyayı
Sonra okyanusta balina.

2/:
Saksıda çiçek olsam
Gezsem yemyeşil dünyayı
Sonra ormanlarda akasya.

3/:
Göğüslerde yürek olsam
Sevsem hepsini çocukların
Sonra içime sığsa dünya.

Ahmet Yozgat

Ah Nerde Eski Pabuçlar?

1/:

Ya bayram bayram kokarlardı,
Ya da düğün düğündü günlerimiz.
Her gün neşe yazardı takvimlerimiz.
Asıl işi limanda hamallık olan,
Ve boş zamanlarında
Pazarda tellallık yapan babam,
Bit pazarını uzun uzun tarar da,
Acele yetiştirirdi sabaha
'El gördülük' birer takım elbise
Artık diyecek yok keyfimize.

2/:

Ya bayram bayram kokarlardı,
Ya da düğün düğündü günlerimiz.
Yeni boyanmış olurlardı gıcır gıcır.
Az kullanılmış 'el gördülük' pabuçlarımız
Ya reçine reçine kokarlardı.
Ya da, badem yağı sıvalı olurdu üzerleri.
Yitirmeyelim diye annemiz kalabalıkta,
İplerini kırmızı kırmızı bağlardı.
Zıplardık havalara:
'Bu günü de kurtardık.' diye.
Artık diyecek yok keyfimize.

Ahmet Yozgat

Ahmet Devam Et

1/:

Dağlarda bir küçük çoban
Kırık kavalı yavan yavan ağzında
İnce ve uzunca çalar benim için:
'Ahmet hey Ahmet!
Çobanlığa devam et.'

2/:

Tamirhanede bir küçük çırak
Pervanesi bozuk araç motoru önünde
Çekiç, tokmak ve balyoz ile düzeltir
Düzeltilir sırf benim için:
'Ahmet hey Ahmet!
Çıraklığa devam et.'

3/:

Kasabada bir yaşlı bakkal
Bozuk terazisi önünde
Kilo kilo tartar benim için:
'Ahmet hey Ahmet! ..
Bakkallığa devam et.'

4/:

İnşaatta bir usta boyacı
Kılı dökük fırçası sağ elinde
Duvarları boyar benim için:
'Ahmet hey Ahmet!
Boyacılığa devam et.'

5/:

Dairede bir yaşlı memur
Plastik çerçeveli gözlüğü
Ha düştü ha düşecek gözünden
Ya da kayacak burnunun kemerinden
Rengi solmuş ceketinin ipliği
Sarkıyor kırk yerinden
Bütün deneyimleri benim için:
'Ahmet hey Ahmet!
Memurluğa veda et.'

6/:

Cami avlusunda bir yaşlı dede Yetmiş yıllık yaşadıkları ardında
Puslu önü ise ıpissız
Bazen dalıyor uzaklara fersiz gözleri
Taa altmış yıl öncesine
Anımsıyor dağlardaki küçük çobanlığını
Hatta tamirhanedeki çıraklığını
Sonra bakkaldı bir zamanlar
Bir aralık inşaatlarda boyacı
Yaşadıklarını tekrarlar bir bir
Anımsar acı acı
Hele o dairedeki memurluk yılları
Gitmez bir türlü bakışlarının önünden
İki damla yaş akar
Yaşlı gözlerinden istemeden
Bir yaşlı dedenin eli kayar omzuma
Bütün tecrübeleri benim için:

'Ahmet hey Ahmet! " der
"Çocukluğa devam et...'

Ahmet Yozgat

Aile Boyu Öksürük

1/:
Hemen hemen her sabah
Yataklarımızdan doğrulunca biz
Hepimiz elimizi ağızımıza kapatırız
Başlarımız leylekler gibi taktaklamaya
Saklamaya gerek duymadan...

2/:
Önce dedem başlatır sabah nöbetini
Ta ciğerinden öksürür:
'Öhö öhö! '

3/:
Babam gelir peşinden dedemin:
'Küt küt! '

4/:
Ninem karşılık verir yan odadan:
'Pöh pöh! '

5/:
Annem durur mu hiç?
O da karışır leylekler korosuna:
'Köh köh! '

6/:
Sıra bana gelince
Nasıl öksüreceğimi bilemem
Susarım ve hiç öksüremem.

Ahmet Yozgat

Aile Televizyon Karşısında

1/:
Otururuz hemen her akşam
Televizyonun karşısına ailecek.
Babam öyle bir dalar ki ekrana,
İlgilendirmez onu sağ sol.
İlle futbol
İlle de futbol!

2/:
Otururuz hemen her sabah,
Birlikte beyaz camın karşısına.
Annem sinirle susturur bizi,
Varsa yoksa pembe dizi,
İlle de pembe dizi...

3/:
Eğer bu gün okul tatilse,
Ödevlerim de bitmişse,
Yani boştaysa elim,
Benim için varsa yoksa,
İlle film, ille de çizgi film!

4/:
Haftanın hemen her gününde,
Kumanda ablamın elinde,
Gezin ha babam gezin.
Onun için varsa yoksa,
İlle magazin
İlle de magazin!

Ahmet Yozgat

Aileler Arası Meydan Savaşı

1/:

Var ya

Benim aslan babam

Döver senin cılız babanı

Demirden yumruklarıyla.

Yaa!

Bir daha dalaşma bana

Babama derim seni sonra haa!

2/:

Var ya

Aslan annem benim

Döver senin zayıf anneni

Sipsivri topuklarıyla.

Yaa!

Bir daha dalaşma bana

Anneme derim seni haa!

3/:

Var ya

Benim aslan ağabeylerim

Döver seninkileri

Kendi güçlü çeteleriyle.

Yaa!

Bir daha sakın dalaşma bana

Ağabeylerime derim seni haa!

Ahmet Yozgat

Ailem Yapı Ustası

1/:

Dedem yapı ustası:
Bir elinde keseri Öbür elinde malası
Onun en büyük eseri
Bir ömür boyu
Bütün evlerini yaptığı
Kendi küçük kasabası.

2/:

Babam yapı ustası:
İşine erkenden gider
Benim aslan babam
Sabahtan akşama kadar
Çivi çakar bam bam bam.

3/:

Amcam yapı ustası:
Tam kıvamında harç yapar
Harca emeğini katar
Hatta terini katar.

4/:

Dayım yapı ustası:
Kale suru gibi duvar örür
Duvara emeğini gömer
Hatta yüreğini gömer.

5/:

Ağabeyim yapı ustası:
Akşam olunca iş biter
Aslan ağabeyim sevine sevine
Sıcak ekmek getirir
Soğuk evine...

Ahmet Yozgat

Ailemi Çok Çok Çok Özlüyorum

1/:
Gölgesi düşüyor yanaklarıma
Cevahirden kirpiklerimin
Hüzün boyuyor yüzümü
Ben annemi özlüyorum
Annem de beni zahir.

2/:
Ellerim düşüyor iki yanıma
Tutmuyor hiç kimse sıkıca
Okşamıyor öksüz saçımı
O bildik nasırlı eller
Ben babamı özlüyorum
Babam da beni zahir.

Ahmet Yozgat

Ailenizin Şairi Ahmet Yozgat'tın Mektubu

1/:
Sizdiniz aydınlatıcı ışık önümüzde,
Sizdiniz yol ve iz bilen kılavuz,
Bize doğru yolu siz gösterdiniz.
Ben kasabanızın yaramazı Ali'yim,
Şimdi ise Ali doktorum.
Mahallenizdeki küçük Ayşe'yim ben,
Şimdi ise mühendis Ayşe'yim.
Sayın ki oğlunuz aslan Ömer'im,
Şimdi ise Ömer öğretmenim.
Hepinizin ellerinden öperim.

2/:
Dolu dolu bir yaşam bıraktınız bize,
O yaşam ki doldurur serin yaylaları,
Sığmaz, her şeyi bağrına sığdıran denize.
Ben komşunuzun kızı Oya'yım,
Şimdi ise Oya katibeyim.
Karşı sokakta oturan Zeynep'im ben,
Şimdi ise Zeynep hemşireyim.
Sayın ki küçük torununuz Ömer'im,
Şimdi ise Ömer müdürüm.
Ben ailenizden Yozgatlı Ahmet'im
Şimdi ise ailenizin şairiyim.
Cümlemin ellerinden öperim.

Ahmet Yozgat

Akfabi

1/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Akfabi derdik biz ona.
Latince'yi ilk belleyendi Akfabi.
Kozayı ilk yırtan yani.
Sayın ki müderristi medresede.
O bilse de bilmese de
Her bir mesele zatına danışılırdı.
Akfabi derdi herkes ona.
Bize göre bilgisi tamdı onun
Yani maşallah akîl bir adamdı.

2/...

Akfabi derdik biz ona
Gençliği doludizgin küheylendi...
İçkide saki, kumarda erkete
Herkes "mim tuttururdu" iskambilde.
Gecesi haramiydi onun doludizgin
Gündüzü ise hazinede talandı.
Yarış atları gibi koşardı düğünden düğüne.
Güldüğüne gelinler yanardı
Ağladığına amcası...
Babası bir cinayet vurgunuydu.
Akfabi
Galiba bir tek onun yorgunuydu.

3/...

Akfabi derdik biz ona.
Gençliği onun
Ne kadar küheylan gibi doludizginse
Erişkinliği o kadar durgun suydu.
O, ele avuca sığmaz
Yani kuş uçurtmaz
Ve yüreğinden kervan geçirtmez adam
Tam orta yerinde anaförün
Vuruldu bir prangaya.
Eli çekildi,
Ayağı döküldü çılgın halayın ortasında
Sayın ki bir kalyon oturdu karaya.
Akfabi derdi Roma'ya gidn yollar ona.
Memuriyet bile dizdi tespiline hayatın
Yılları saya saya gına içinde.

4/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Akfabi derdi çılgın geçen takvimler ona.
Amca olduğunda Akfabi
Yani saçlarına kırağı
Kalbine ölüm izi düşende...
Serdi pişmanlık seccadesini
Kederli kaderinin üstüne.
Ne geçmişe mil çekti
Ne geleceğe çiçek...
Karlı bir kış zemherisinde
Soğuk tandırlara harlı bir haber düştü.

Ođlu, kızı, dostu, dūřmanı
Çember çember çevrildi çevresi
Başucuna pervaneler üşüştü.
En çok azrail'den korkardı
En az ona direndi.
"Yaşa be Akfabi! " derdi hayat ona
Yalnızca ölüme yenik düştü.

Ahmet Yozgat

Akıllı Musluk

Banyomuzun musluğu
Bilirim bir şey düşünemez
Konuşamaz hiçbir şey
Ama banyomuzun musluğu
Akıllıdır yine de
Bilse de bilmese de
Yaşar şu ünlü atasözünü
Damlaya...damlaya
Göl eder banyomuzu.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Akşam Amca Sabah Abla

1/:

Giydi simsiyah urbasını
Geliyor korkutucu akşam amca
En iyisi ben yatayım
Sıcak kuştüyü yatağıma
Gelenek dek odama
Beyaz ve çiçekli urbalı sabah abla
Gözlerimi kapayım

2/:

Giydi kalın paltosunu
Göründü ürkütücü akşam amca
En iyisi ben yatayım
Sıcak ve renkli rüyalara dalayım
Gelenek dek dünyaya
Sarı saçlı ve güneşli sabah abla
Gözlerimi kapayım.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Alattin Daldan Dala Uçuyor

1/:
Yedi yaşında daha,
Uyanamazken sabaha,
Alattin tamircide açtı gözünü
'Levyeye,' dedi Cabbar usta
'Kriko, kurbağacık...'
Çıracık Alattin bir türlü
Anlamadı ustasının sözünü.

2/:
Bir eline makas, diğer eline tarak,
Alattin mahalle berberinde çıracık,
Usta haşin.... Usta huysuz,
Bir gün saçkıran kaptı Alattin,
Ertesi gün uyuz.

3/:
Alattin marangozda çekti tulumu,
Ustaya lazım olunca rende,
'Derhal usta, ama...
Bu mu rende? Yoksa bu mu? '

4/:
Sonunda okul heyledi Alattin 'i,
'Bak.' dedi öğretmen,
Öğretti A'yı, Be'yi
Seçti mesleğin en iyisini...

Ahmet Yozgat

Aldım Başımı Gidiyorum

1/:
Alır başımı giderim yaşam yolunda
Açık şansım kolumda
El sallar hüzünle arkamda
Gerilerde kalan yaşlarım
Ben büyürüm kocaman olur boyum
Büyür beynim sıgar dünyanın hali
Kocaman olur başım.

2/:
Alır başımı giderim yaşam yolunda
Açık bahtım kolumda
Bağrında yıllar barındıran
Siyah beyaz takvimler ekerim
Gün be gün ardıma
Durayım derim duramam
Sözüm geçmez ayaklarıma
Koşarım bu günden yarına.

3/:
Alır başımı giderim yaşam yolunda
Aydınlık anılarım kolumda
Günler ulanır tespih tespih gecelere
Dört mevsimler bin dört mevsimlere
Yuvarlanırım teker gibi yıl yıl
Arada bir tıkanır nefesim
Bir sabah bakarım ki
Kocaman bir adam olmuşum
Kalınlaşır o ince sesim.

4/:
Alır başımı giderim yaşam yolunda
Gelecek hayallerim kolumda
Yer açmak için listede
Arkamdan yeni gelenlere
Sürekli ilerlerim
Her 365 günde
Yeni bir yıl kavrar ellerim.

Ahmet Yozgat

Alır Beni Bir Gece

1/:
Ummadığım bir zamanda
Guguklu saat yediği vururken
Ya da sekizde, dokuzda veya onda
Alır beni sıcak yatağımdan
Götürür kekik kokulu kırlara
İnim inim inleyen bir kaval sesi.

2/:
Beklemediğim bir zamanda
Guguklu saat sekizi vururken
Ya da dokuzda, onda veya on birde
Alır beni bu mavi dünyadan
Götürür rengarenk hayal ülkesine
Ilık ılık akan bir masal sesi

3/:
Şaşırdığım bir zamanda
Guguklu saat dokuzu vururken
Ya da onda, on birde veya on ikide
Alır beni kuş tüyü beşimden
Götürür mışıl mışıl uyku diyarına
Yanık yanık inleyen bir ninni sesi.

Ahmet Yozgat

Ali İle Şeftali

1/:

Ne zaman çiçeğe dursa
Bahçemizdeki şeftali
Serçelere yem olur
O obur kuşlar demezler
Hiç bir zaman:
'Peki ne yiyecek zavallı Ali? '

2/.

Ne zaman çağlaya dursa
Bahçemizdeki şeftali
Tırtıllara yem olur
O obur kurtçuklar demezler
Hiç bir zaman:
'Peki ne yiyecek bizim Ali? '

3/:

Ne zaman meyveye dursa
Bahçemizdeki şeftali
Hırsızlara yem olur
O obur haylazlar demezler
Hiç bir zaman:
'Peki ne yiyecek mahalledeki Ali? '

Ahmet Yozgat

Ali Yüklü Gider Okula

1/:
Ali gider okula.
Omzunda çantası var
Kendinden büyük.
'Nedir bu yük?
Nedir bu yük? '

2/:
Ali gider okula.
Elinde cetveli var
Boyundan büyük.
'nedir bu yük?
Nedir bu yük? '

3/:
Ali gider okula.
Ağzında ezberi var
Beyninden büyük.
'nedir bu yük?
Nedir bu yük? '

Ahmet Yozgat

Ali, Celal Ve Ben

1/:

Ali doğdu ilk önce
Celal ondan sonra doğdu
Ben doğdum aynı yılda
Açtı kocaman avuçlarını
Kara bahtlı babalarımız
Üstümüze yıldızlar saçtı
Ve karagözlü analarımız
Omuzlarımıza yıldızlar astı

2/:

Ali büyüdü ilk önce
Celal ondan sonra büyüdü
Ben büyüdüm aynı yıllarda
Açtı kocaman avuçlarını
Kara bahtlı babalarımız
Önümüze olanaklar saçtı
Ve kara saçlı analarımız
Yemediler kendileri
Yalnızca bize yedirdiler
Kendileri giymediler
Hep bize giydirdiler
Somunun en sıcakını
Yemeğin en lezzetlisini
Ve giysilerin en kırmızısını
Ve sarı sarı çiçeklisini.

3/:

Ali okudu ilk önce
Celal ondan sonra okudu
Ben okudum aynı yıllarda
Açtı kocaman kitaplarını
Şiyah takım elbiseli hocalarımız
Önümüze ışık ışık bilgi saçtı
Kara bahtlı ve ak saçlı analarımız
Her sabah el sallayıp ardımız sıra
Okula uğurladılar
Merak içinde beklediler dönüşümüzü
Soldurmamak için dudaklarımızdan
O masum gülüşümüzü
Attılar ateşlere kendilerini.

4/:

Ali asker oldu ilk önce
Celal ondan sonra asker oldu
Ben asker oldum aynı yılda
Açtı kocaman avuçlarını
Haki üniformalı komutanlarımız
Önümüze mermiler saçtılar
Kara bahtlı ve ak saçlı analarımız
Beklerken ucu yanık mektuplarımızı
Gözleri ıslak
Biz dağlar başında: Tak! Tak!
Vurulduk tam göğsümüzden
Hüzünlü kuşlar uçtular üstümüzden

Şehrimize ulaştılar.

5/:

Ve dediler:

'Ali şehit oldu ilk önce

Celal ondan sonra şehit oldu

O da şehit oldu aynı günde...'

Ahmet Yozgat

Almanya'daki Bizim Çocuk

Biz Türküz,
Ama aile boyu yaşarız,
Almanya'nın şirin bir kasabasında,
Bura bizim ikinci vatanımız,
Zümrüt ormanlarına,
Dalar gözlerimiz,
Düz ovaları bizi çağırır,
Koşarız koşarız,
Atılırız serin ırmaklarına,
Sayın ki Almanya değil de,
Burası sevgili Türkiyemiz,
Köyleri köylerimiz,
Kentleri kentlerimiz,
Saçları sarışın olsa da,
Gözleri olsa da maviş,
Biz birbirimize benzeriz,
Biz Türküz,
Ama yaşarız, Dik çatılı evlerinde Almanya'nın
İkinci vatanımız burası bizim.

Ahmet Yozgat

Alp Dağında Bir Küçük Kız

1/:
Yaşar bir küçük kız
Kafaları beyaz başlıklı alp dağlarında
Pos bıyıklı yaşlı ve bilge dedesi
Üç beş sevimli kıl keçisi.

2/:
Koşar bir küçük kız
Kayaları duvar gibi sarp yamaçlarda
Kendisi yumruk kadar minicik
Ama alp kadar kocamandır yüreği.

Ahmet Yozgat

Alreyiz

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
alreyiz derdik biz ona.
inadına denizciydi, inadına balıkçı.
kaçı devirmişti tevellütü kendi de bilmiyordu.
tütün içiyordu boyuna
sonuna kadar çilingir...
bakışları kendinden çok uzaktı.
sarkıktı sararmış bıyıkları
ta... toprağı süpürüyordu.
alreyiz diyordu martılar ona
çıkanda hamsi avına
denizden balık kürüyordu..
kısmeti salt bereket alreyiz
dırahoması uskumru hamsisi çeyiz...

B/...

Alreyiz derdik biz ona.
o bize "yegen..."
suret dörtgendi onda
yürek ise kaplardı bütün geometriyi.
avcunun içi gibi bilirdi tüm marmara'yı
boydan boya ege'yi.
Uskumruyu ve levreği
yani bilcümle derya kuzularını
gözlerinden tanırdı.
sertti volkanda granit kadar
ama çukurovada pamuk kadar yumuşacıktı.
ne zaman bir pot kırsa potundan utanırdı.
alreyiz diyordu ya hamsiler ona
o diğergam biriydi, her şeye katlanırdı...

C/...

Sahici adı her ne ise unuttum.
zaten o da öz adı gibi kayıptı.
ne geçmiş i arı duruydu
ne de geleceği apak.
hamsi buğulama yaparak
devirirdi tüm akşamları...
devletle işi olmazdı, resmiyetle hakeza
eskaza bir "kafakağıdı" gerekse
herkese açılan kapılar ona kapanırdı.
Çünkü yoktu ki kaydı "kuydu"...
yurdu uzak bir noktaydı haritada
memleketi dalgalı derya...

Ç/...

Alreyiz derdik biz ona.
en sona onun teknesi peyda olurdu
gözlerimize yansıyan ummandan.
Dayardı gürgenden küpeşteye
bir camgöze ısırılmış elini.
gözlerini diken eder batırırdı
nöbete çıktığımız iskeleye.
sonra "meraba yegenler" derdi.

ilk önce bize verirdi kısmetinin zekatını
sonra alışkın martılara...
Alreyiz derdi denizler ona.
biz de öyle derdik.
günlerden birgün bekledik bekledik
ama ne yazık ki katarıda göremedik...
D/...
Gerçek adı neydi onun
bir bilen yoktu.
Alreyiz derdik biz ona.
denizler öyle derdi, martılar öyle...
bir av dönüşünde
balıkçılar mahzun, tayfalar yaşlı
miçolar som acıya kesmişti.
sormuştuk biz
seferden dönen en yaşlı denizciye
"Alreyiz nerde? " diye.
"Deniz aldı" demişti.
sayın ki cümlemizin yüreğini delmişti...

Ahmet Yozgat

Altın Ailenin Dökümü

1/:

Babamız:

O, bizim altın adamımız.

Gün boyu çalışan elleri nasırlı,

Siyah saçları beyazlasa da.

O, altın adamımız bizim.

Tükenmez sevgisi ona hepimizin.

2/:

Annemiz:

O, bizim altın kadınıımız.

Gün boyu mutfağa hapis olsa,

Beyaz elleri soğan koksa da.

O, altın kadınıımız bizim.

Sevgisi tükenmez ona hepimizin.

3/:

Dedemiz:

O bizim altın atamız.

Artık hiçbir işte çalışmasa,

Bastonla dolassa da.

O, altın atamız bizim.

Bitmez sevgisi ona hepimizin.

4/:

Ninemiz:

O bizim altın büyükannemiz.

Nurlu yüzü kırış kırış,

Beli baston gibi bükük olsa da.

O altın büyükannemiz bizim.

Sevgisi bitmez ona hepimizin.

Ahmet Yozgat

Amacım ıslık Çalmak

I/:

Bizim Ali ıslık çalar
Ben bakarım, Ali çalar
Ali ıslık çalınca
Karşı ki koca dağ da ıslık çalar
Ben bir Ali'ye bakarım
Bir karşı ki koca dağa
Ali ıslık çalar, kuşlar uçar
Boz eşek kaldırır başını
Annesine kur yapan sıpaya ürker
Ben bir Ali'ye bakarım
Bir boz eşeğe, bir ürkek sıpaya.

II/:

Bizim Ali ıslık çalar
İnce bir makamdan çalar,
En kalın sesiyle çalar
Bazen hızlı bazen de yavaş çalar
Ali ıslık çalar, ben çalamam
Ali uzun uzun çalar
Ben kıskanırım Ali'yi ve ağlarım:
'Neden ıslık çalamam?' diye
Ürkek ürkek oynayan minik sıpaya
Ve boz eşeğe anlatamam kendimi
Boş yere götürürüm ağızıma ellerimi.

Ahmet Yozgat

Aman Be Baba!

1/:
Oooo!
Eveleme
Geveleme
Ne demek istiyorsun?
Söylemiyorsun neden gerçeği.
2/:
Oooo!
Eveleme
Geveleme
Dosdoğru olarak
Düzgün cümle kurarak...
3/:
Oooo!
Eveleme
Geveleme
Eğip bükmeden ne söyleyeceksen
Söylesene artık be baba!
4/:
Oooo!
Eveleme
Geveleme
Biliyorum ben de artık
Beni ta uzaklardan buraya
Getirmediğini bir leyleğin.
5/:
Oooo!
Eveleme
Geveleme
.....

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Aman Kuşlar Dikkat Edin!

1/:
Uçurtmama konmayın kuşlar
Ben konuyor muyum hiç?
Sizin çırpışan kanatlarınıza
Ya da hiç dokunuyor muyum?
Gözü kapalı yavrularınıza
Kuşlar dikkat edin!
Ya da çatımızı terk edin.

2/:
Gagalamasın uçurtmamın kuyruğunu
Söyleyin kara kargalara
Ben yoluyor muyum kuyruğunuzu?
Ya da hiç bozuyor muyum?
Bakla oda yuvalarınızı
Kuşlar dikkat edin!
Ya da saçağımızı terk edin.

Ahmet Yozgat

Amin Alayı Şiiri

1/:
Ufacıktım daha dün,
Bütün dünyam evimiz,
Annem, babam bahtiyar
Bütün ailem mutlu.
Ben ailemden emin
Ailem benden emin,
Ağızlarda bir dua mırıl mırıl:
Amin! Amin! ...
Öğrenci oluyorum bu yıl...

2/:
Yaşlanıp pencereye,
Dışarıyı gözlerdim.
Gördüğüm ilk çatılar,
Mahalle mektebinin.
Mektep benden emin,
Ben de oradan emin.
Amin! Amin!

3/:
Cezbeder gördüklerim,
Okulun bahçesinde.
Her köşede bir ağaç,
Bir çeşme her bölümde
Ağaç altı saklambaç
Ebe, sobe önümde...
Ben hoppacıktan emin
Gök boncuk benden emin.
Ağızlarda bir dua mırıl mırıl:
Amin! Amin! ...
Öğrenci oluyorum bu yıl...

4/:
Sonunda geldi, çattı,
Mektepli olma günüm.
Kapattı yaramazlığım
Defterini geçmişin.
Hocalar benden emin.
Ben de onlardan emin.
Ağızlarda bir dua mırıl mırıl:
Amin! Amin! ...
Öğrenci oluyorum bu yıl...

5/:
Dizildi 'amin alayı'
Kuyruk gibi arkama.
Ağızda dualarla,
Yürüdüm yarınlara.
Dualar benden emin.
Ben de onlardan emin.
Ağızlarda bir dua mırıl mırıl:
Amin! Amin! ...
Öğrenci oluyorum bu yıl...

6/:
Lezzetli yiyecekler,

Hocalara armağan.
Erişirmiş bu güne
Annesinden her doğan
Annemler benden emin.
Ben de onlardan emin.
Ağızlarda bir dua mırıl mırıl:
Amin! Amin! ...
Öğrenci oluyorum bu yıl...
7/:
Bu ilk günün ilk dersi,
Yazıverdim yaprağa:
Birinci A ile ilk Be'yi,
Ne de kolay belledim
Elifba'de her şeyi.
Artık hayatım benden emin.
Ben hayatımdan emin.
Ağızlarda bir dua mırıl mırıl:
Amin! Amin! ...
Öğrenci oldum bu yıl...

Ahmet Yozgat

Anahtarım Çit Çit Çit

1/:

Ben bir anahtarım
Çit açar...çit kaparım
Karanlık odadan korkan
Mini minnacık çocuğa
Ampul yakarım.

2/:

Ben bir anahtarım
Çit kapar...çit açarım
Kışın üşüyen çocuğa
Ya da titreyen kediye
Kalorifer yakarım.

Ahmet Yozgat

Anlayın Beni

Bir nişandı
Geldiğim gün dünyaya
Sevindi herkes
'Ali olsun' dedi bir ses
Öteki 'Veli olsun adı'
Anlamadım kimseyi
Ne demek Ali?
Veli ne demek?
Bu insanlar neden sevindi şimdi?
Anlamadım ağladım ağladım
Onlar anlamadılar beni
Güldüler güldüler
Üstelik ebemi ödüllendirdiler.

Ahmet Yozgat

Anne Sen Sür Arabamı

1/:
Aydınlık bir sabahtı
'Oğul can geldi.' dediler.
Meğerse gelen benmişim dñnyaya.
'Hani babam nerede?
Bana gösterin babamı
Anne sen sür arabamı.'

2/:
Hiç durmadan dönsün tekerlekler
Arabam ilerlesin,
Ben yürüyeyim hayata.
Bebekler büyümüş yata yata.
'Beni babama götürün
Ya da getirin bana babamı
Anne sen sür arabamı.'

Ahmet Yozgat

Anne Yetiş Elden Gidiyor Yavrun

1/:

şu iki yaramaz var ya:
Birinin adı Mükremin,
Ötekininki Satılmış.
Dolanır dururlar ortalıkta,
Ellerinde kalın kalın sopalarla.
Ne mevsimlerden yaz derler,
Ne de ayazlı kışı dinlerler.
Mavi gözleri çakmak çakmak
Ağızlarının kenarı hep salyalı.
Eğer yok ise değnekleri
Yine de boş durmaz yaramaz elleri
Ya topak ve kara taşlı
Ya da kenarı keskin kayalı.
Mahalledeki insanları bezdirdiler
Bıktırdılar zavallı hayvanları
Bu iki haylazın kötü huyu
Sayın ki dızmanlara eş.
Anne Çomar tez yetiş,
Elden gidiyor yavru.
Yapma Mükremin dur!
Yavru köpeği kudurtun.
Dilerim sen de kudur!

2/:

şu iki yaramaz var ya:
Birinin adı Mükremin,
Ötekininki Satılmış.
Dar sokaklar onların sayılır.
Çoktan teslim olmuş ellerine,
Geniş meydanlar, kalabalık caddeler.
Sabah olup da aniden çıkınca,
Bu haylaz çocuklar ortaya,
Acele kaybolurlar bütün kediler.
Ne çınar ağaçlarında yuva kalır
Ne de saçaklarda serçe yumurtası.
Cami avlusundaki güvercinler
Korkarım soylarını tüketecekler.
Etmez zavallılara bunların ettiğini
Dağlardaki azgın kurt
Derelerdeki yabani çakal.
Sonunda teslim oldu zulümlerine çayırlar,
Yeşil bahçeler ve pancar moru bayırlar.
Çeldiler şırlayan dereler bile suyu.
Mahalledeki insanlar bezdiler
Bıktılar zavallı hayvanlar
Bu iki haylazın kötü huyu
Sayın ki şeytanlara eş.
Anne mırnav tez yetiş,
Elden gidiyor yavru.
Yapma Satılmış dur!
Yavru kediyi kudurtun.
Dilerim sen de kudur!

Ahmet Yozgat

Annem Ayrı Babam Ayrı

Babam bir ucunda oturur bu şehrin
Annemse oturur diğer ucunda
Ben kalmışım arada
Bir gün babama koşarım
Anneme koşarım ertesi gün
Özlem dolu yüreğim avucumda
Sevgili anneme kavuştuğumda
Ayrılıyorum özlediğim babamdan
Sevinç ve üzüntüyü
Aynı anda yaşarım
Atamam hiç bir zaman
Kafamdan ayrılığın hüznünü
Hasretle beklerim
Hep birleşeceğimiz günü.

Ahmet Yozgat

Annemi de İsterim İlle

1/:

Bin bir özen ile koysalar beni
Saf altından kafeslere
'İlle vatanım.' demem
Hüzünlü bülbüller gibi
Dünyalar kadar sevinirim
Ama yanımda bir şey isterim..

2/:

Bin bir özen ile yatırsalar beni
Sarayda kuş tüyü yataklara
'İlle vatanım.' demem
Masallardaki şehzadeler gibi
Dünyalar kadar sevinirim
Ama yanımda birisini isterim..

3/:

Bin bir özen ile kapatsalar beni
Som altından kafeslere
Ya da özen ile yatırsalar
Saraylarda kuş tüyü yataklara
Dünyalar kadar sevinirim
Ama annemi de yanımda isterim.

Ahmet Yozgat

Annemin Adresi Yüreğim

1/:
İstemem,
Amasya'dan elmayı,
Kaymağı ise Afyon'dan,
Sizin olsun Diyarbakır karpuzu.
Vazgeçtim şen şakrak rüyalarımından.
Alın toz pembe hayallerimi.
Bana verin yalnızca
O güzeller güzeli annemi!

2/:
İstemem,
Adana'dan beyaz pamuğu,
Konya'dan ise esmer buğday...
Ya da sizin olsun sarayı İstanbul'un
Vazgeçtim bayramlık rüyalarımından.
Alın gül kokulu hayallerimi.
Bana verin yalnızca
O güzeller güzeli annemi!

3/:
İstemem,
İncirini Aydın'ın
Güneşi sizin olsun Mersin'in.
Edirne peynirini severim ama
İstemem yağlı kaymağını Afyon'un.
Vazgeçtim rengarenk rüyalarımından.
Alın altın renkli hayallerimi.
Bana verin yalnızca
O güzeller güzeli annemi!

Korkma Ufacık Çocuk

1/:
De bana mini minnacık çocuk
Neden ellerin ufacık?
Bu turuncu Akdeniz portakalı.
Bu sulu elma Amasya'dan.
Muş'tan bu kadife tüylü ayvacık.
Al eline bunları usulcacık.

2/:
Söyle bana mini minnacık çocuk
Neden ellerin ufacık?
Isırmaz bu karabaş köpek.
Bu mırnav kedi tirmalamaz.
Bu ise oyuncak bir ayıcık.
Al haydi eline usulcacık.

Ahmet Yozgat

Annemin Giysileri

Annemin kahverengi kazağı bol
Pileli beyaz eteği uzun
Kareli mavi ceketi geniş
Ağzı tüylü pabuçları kocaman
Annem çarşıya çıktığı zaman
Anne olmak isterim
Kazak bol olsa da
Uzun olsa da etek
Olsa da geniş ceket
Kocaman bu pabuç demez
Üzerime çekerim
Ayağıma giyerim
Kendiminki dururken
Aksilik bu ya
Annemin ölçüsüz giysilerini
Giymeyi ne çok isterim.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Annemin Günü

1/:
Benim güzel anneme
Cimri amcalar
Koskocaman bir yılda
Tek gün ayırmışlar.

2/:
Siz o tek günü
Kendi annenize verin
Benim anneme yetmez
Bütün günleri senenin.

Ahmet Yozgat

Arabacali

A/.

Sahici adı her ne ise unuttum
Arabacali derdik biz ona.
şirin mi şirin kasabamızın
kıyıcığından bir köydendi.
kendine bakmazdı atına baktığı kadar.
Arabacali ne zaman yatar?
ne zaman dinlenirdi?
Şaşardık bilcümle ahali.
çünkü o sabahın köründen
gecenin koynuna kadar
habire çul taşırdı. çuval taşırdı...

B/.

Arabacali derdi atlar ona.
iki atından biri doru birisi demirkırdı.
vururdu inadına yükü arabasına
tepeleme yığardı.
ne zaman sarsa atlar bir rampaya
direnir, gerinir ve ıkınırdı.
sanmayın ki arabacali
acımazdı atlarına.
yoo! gözünden bile sakınırdı...

C/...

Sahici adı her ne ise...
Arabacali kışın kömür taşırdı
yazın kum çakıl...
ne zaman yaşlı bir nine
ya da engelli biri...
kasardı dizginleri.
arabanın kasasında her daim
bir minder bulundururdu.
altına atardı misafirinini.
Arabacalinin yüreği umman
hoşgörüsü sarışın ışık misali safrandı.

Ç/...

Arabacali derdik biz ona
atlar Arabacali derdi
arabalar arabacali...
eli açıktı onun, gönlü açık
yani yüreği harman yeri
ama kaderi karışık birazcık
o sisli kış günü yükleyip kömürü
kamçıyı şaklatan Arabacali
dönünce köşeyi
kocaman tekerlekli bir kamyon
bastı acımasızca.
atlar savruldu.
araba bir yığın tahta.
bakın ki şu bahta
Arabacali eksi soğukta ateşlere kavruldu...

Ahmet Yozgat

Arkadaşım Bulmaca

1/:
Ne zaman sıkılırsa canım
Hemen bulmaca çözerim
Bir nedenden sevinçliysem
Bayrama erişmişse zamanım
Neşeli bir düğündeysem
Sarılırım kalemime
Alıp elime 'akıl oyunları'nı
Yine bulmaca çözerim
Soruları boncuk yapıp
Aklımın ipine dizerim.

2/:
Bir nedenden üzüntülüysen
Ve zamanım boşsa
Veya kafam bir hoşsa
Bulmaca çözerim yine
Sarılırım kalemime
Alıp elime 'zeka oyunları'nı
Sanmayın boşa uğraşırım
Sözcükler arasında gezerim
Çözdüğüm her bulmacayı
Rengarenk boncuk yapıp
Aklımın ipine dizerim.

Ahmet Yozgat

Arkadaşım Küçük Söğüt

Hani arkadaşlık seninle
Yardım edecektik hani
Dar günde birbirimize
Ben sulayacaktım seni
Toprağını gübreleyip
Budayacaktım uzayan dallarını
Sen de yağmurda karda
Beni koruyacaktın
Yaptım görevlerimi ben
Ama ya sen?
Yıldırım çektin üstüne
Ben altına sığınmışken.

Ahmet Yozgat

Armudun Sapı Elmanın Çöpü

1/:

Ne zaman ki:

'Armudun sapı...' desem

Ya da 'elmanın çöpü...'

Annem hemen uyarır beni:

"Armudun sapı, elmanın çöpü

Deme." diye

2/:

Ama sizler söyleyin

Ablalar Allah Aşkına...

Ben ne yapabilirim ki?

Sapı yok mu armudun?

Yok mu elmanın çöpü sanki...

Ahmet Yozgat

Asılmayın Arkamdan

1/:
Mahalleli bir yaramaz
Ne zaman geçsem oradan
Duramaz oturamaz
Asılır arkadan.

2/:
Mahalleli bir yaramaz
Ne zaman geçse oradan
Bir traktör ya da bir kamyon
Asılır arkasından.

Ahmet Yozgat

Asmayın Resimleri

İstemiyorum panoya asmanı
Derlerde çizdiğim resmimi öğretmenim
Doğru, 'afetin...' alıyorum senden
Sürekli alkış arkadaşlarımdan
Ama istemiyorum yine de
Asılan ağabeyler geliyor aklıma
Amcalar, dedeler...
Lütfen asmayın resmimi öğretmenim
Eğer asılırsa resimlerim
Ölecekler diye çok korkuyorum.

Ahmet Yozgat

Aşıktır Benim Amcam

1/:

Amcam oturur harman yerine,
Başına toplar herkesi.
Türküler söyler ağız dolusu,
Yürek dolusu şarkılar söyler.
İler onun her vuruşuyla teller
Timbır da timbır...

2/:

Amcam haber verir karşı köyden,
Daha arkada kalan köylüleri anlatır.
Türküler dağıtır torba dolusu,
Dünya dolusu şarkılar dağıtır.
İler onun her vuruşuyla teller
Zimbır da zimbır...

Ahmet Yozgat

Aşkın Acil Servisi

1/:
Bura nere?
Kimim ben?
Zamanlardan hangisi?
İki kere iki kaç eder?
Gözlerimden akan ne?
Saçlarım neden yoluk?
Kim soldurdu benzimi?
Bir, bir daha kaç eder?

2/:
Nere bura?
Ben kimim?
Hangisindeyiz zamanlardan?
Üç kere üç kaç eder?
Bileğimden akan ne?
Neden yoluk saçlarım?
Benzimi kim soldurdu?
Bir, bir daha kaç eder?

.....
3/:
Uzatma işte bre eloğlu
Emin ellerdesin
Yani aşkın acil servisindesin.

Ahmet Yozgat

Atlar ve Eşekler de İsyan Edecekler

1/:
Kocaman arabalara koşulan atlar,
Ve dağları taşıyan eşekler,
Gün gelecek, atıp arkadan yükü:
'Yeter be! ' diyecekler.
'Babanızın hamalı mıyız biz?
Yük taşımaktan çöktü belimiz.'

2/:
Günlerden bir gün:
'Yetti be! ' diyecekler.
Eşekler sinirli sinirli anıracaklar,
Çatarak kaşlarını atlar kişneyecekler...
Atlar ve eşekler verip kafa kafaya,
Dünü, bugünü ve yarını düşünecekler.

Sonunda varıp sahiplerin karşısına,
Ellerindeki semerleri, başına geçirecekler.

3/:
Atlar ve eşekler terk ederken ahırını:
'Yaşasın özgürlük! ' diyecekler.
Bayramdaki çocuklar gibi sevinecekler.
Koşacaklar yeşil çayırlara,
Özgürce tepişecekler.

Ahmet Yozgat

Atomlarımın Fakındayım

1/:
Aileye son gelen bendim
Neşe getirmiştım kardeşlerime.
Babam severdi beni:
'Küçüğüm,' diye.
Annemse bir ev kadını:
'Minik' koymuştu adımı.
En çok da dedem mıncıklardı beni,
Sımsıcak tutardı küçücük ellerimi:
Bal akıtırdı eksik dişli ağzından
'Benim miki farem,' diye,

2/:
Bilseydim atomlarımın gücünü
Ve moleküllerimin astronomik ölçüsünü
Ekvatordan uzun olduğunu damarlarımın
Kanımın tılsımlı bir iksir olduğunu
Terabaytlara eş olan beynimi
En gelişmiş kaldıraç olan ellerimi,
Değil 'Küçük ya da minik veya miki fare'
Dev sayardım kendimi.

Ahmet Yozgat

Ay Dede

1/:
Ali'nin dedesi var
Yok ki benim dedem
Ali'nin odası penceresiz
Benim odamın penceresi kocaman
Hem de camsız ve perdesiz.

2/:
Ali'nin varsa bir dedesi
Neden üzüleyim ki
Benim de ay dedem var
Geceleri ay dedem dolar
Perdesiz ve camsız penceremden içeri.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Aylin'in Öykücüğü

A/:

Küçük Aylin bir sabah
Heyecanla fırladı yatağından
O sırada kaşabanın duvarları aktı
Güneşin doğma zamanı yani
Ufuklar sarışın mı sarışın
Aylin atınca yorgani üzerinden
Dağlar dağlara baktı
Dağlar güneşe yataktı
Aylin'in annesi ardındaydı dağların
Yani buraya çok çok uzaktı.

B/:

Küçük Aylin bir sabah
Heyecanla tuttu yolunu dağların
Yürüdüğü yollar kapalı ve apaktı
Aylardan zehir gibi bir aralık
Diz boyu beyazdı toprağı kucaklayan
Durdu minik Aylin karın ayak ucunda
Kıvrılan yollara baktı
Ardındaydı karlı dağların annesi
Yani buraya çok çok uzaktı.

C/:

Küçük Aylin bir sabah
Heyecanla aştı koca dağın sırtından
Bata çıka karlara
Asılmasa aşağı doğru ayakları
Küçük kız kanat açıp uçacaktı
Ne tenhaydı çevresi o anda
Ne de görünürde kim kimse vardı
Uzaklarda upuzaklarda
Keskin dişli kurtlar ulumaktaydı
Yüreciği kuş gibi pır pırdı!
Doğrusu Aylincik çok korkmaktaydı
Annesi ardındaydı karlı dağların
Yani buraya çok çok uzaktı.

D/:

Küçük Aylin bir sabah
Heyecanla uzanıp ve yanıp özlemiyle annenin
O tepe senin... Bu tepe benim
Bir elinde korkunun hiç sönmeyen ateşi
Öteki elinde pır pır eden bir yürek
Şen şakrak türküler söyleyerek
Upuzaklardaki anneye ulaşacaktı
Oysa doluydu dağların omzu
Dört bir yan tepeleme kardı
Ardındaydı karlı dağların annesi
Yani buraya çok çok uzaktı.

E/:

Küçük Aylin bir sabah
Kargalar rüyasından uyanmadan
Sürülmeden daha
Meşe odunu yanan ocağa tarhanalar

Heyecanla özlemini kuşanıp beline
Dağların çağrısına uydu
Sabahtı ama yine de uykuluydu
Akan her yerinden uykuydu
Uysa uyuşukluğuna ayaklarınının
Küçük Aylin belki de
Daha yolun başında donacaktı
Oysa anneciği ardındaydı
Önündeki bu karlı dağların
Belki de şuracıktaydı.
F/:
Küçük Aylin bir sabah
Ah, ah! Sormayın
Ne sabahtı o sabah?
Kopup dumanlı doruklardan
Kocaman bir teker gibi çığ dalgaları
'Bu Aylin'dir, Aylinciktir
Bu mini minicik bir kızdır
Üstelik çok da özlemiştir annesini.' demedi
Tutup kocaman eliyle ince kolundan
Aktı... Aktı... Aktı...
İndirdi... Taa aşağılara
Ulaştırdı özlemine küçük kızı
Ama küçük kızın kaskatıydı artık
O mini minnacık bedeni
Annesi dibindeydi çığlı dağların
Yani şuracıktaydı...

Ahmet Yozgat

Ayna - Tarak

Yeter be canım ağabey!
Bırak elinden o sivri dişli tarağı
Görmüyor musun babanı
O da senin gibi
Elinde tarak karşısında aynanın
Her gün saatler boyu
Hışır hışır tarayarak
Yoldu kafasındaki tüm saçlarını
Yeter be canım ağabey!
Vazgeç aynadan taraktan
İbret al dazlak babamdan.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Ayrı Renkli Çorap Oyunu

1/:
Bazen istemeden oluyor işte
Sabah zamanında uyanamıyorum
Geç kalıyorum okula
Azar işitmek için öğretmenimden
Veya çekilmesin diye kulağım
Çoraplarımın sarısını sağıma,
Sol ayağıma mavi çorap giyiyorum.

2/:
Girince sınıftan içeri o halimle
Bakıp ayağımdaki çoraplarımın renklerine
Öğretmenim gülüyor tutamıyor kendini
Arkadaşlarım da tabii
Katıla katıla bu şeklime.

3/:
'Oh be! ' cezadan kurtuluyorum
Oturuyorum yerime sevine sevine
Öneriyorum bu oyunu.
Okulunu Kaçırın Herkese.

Ahmet Yozgat

Azledildi Göklerin Hesabdârı

1/:
Kim saymış güneşleri?
Niye otuz üç çeker yıldızlar?
Ay neden tektir mesela?
Şu andan geri
Azlettim göklerin hesabdârını.

1/:
Kim saymış galaksileri?
Niye altmış altı çeker gezegenler?
Kutup yıldızı neden tektir örneğin?
Şu andan sonra
Azlettim göklerin hesabdârını.

Ahmet Yozgat

Baba Kız Ortak Olursa

1/:

Bir yaşlı baba ve genç kız
Günlerden bir cumartesi
Evde kaldılar yapayalnız.

2/:

Bir obur baba ve obur kız
Öyle acıktılar öyle acıktılar ki
Tepelerine dikilmişti öğlen vakti
Alelacele dolaba baktılar
Birazcık et bulabildiler yalnız.

3/:

Bir çalışkan baba ve hamarat kız
Çaktılar çakmağı, yaktılar ocağı
Azıcık eti kuşbaşı doğradılar
Pişirdiler ortaklaşa
Cız...bız, cız...bız
Bizim yaşlı baba ile genç kız
Ateşte yaktılar yiyeceklerini
Dediler bakıp birbirlerine:
'Şimdi ne yapacağız? '

4/:

Bir yaşlı bilgisiz ve deneyimsiz kız
Günlerden uğursuz bir cumartesi
Evde kaldılar aç ve yapayalnız
Neyse ki işten döndü de anne
El yordamıyla pişirip kotardı
Baba kızı aç kalmaktan kurtardı.

Ahmet Yozgat

Babamı Öpesim Gelir

1/:

Aman da aman!
Babamın bıyığı ne kadar da kocaman
Urgan bulamadığım zaman
Salıncak kurasım gelir.

2/:

Aman da aman!
Babamın şakağı ne kadar da kocaman
Sayın ki yokuş aşağı iniş
Karlı dağ bulamadığım zaman
Kızak kayasım gelir.

3/:

Aman da aman!
Babamın göğsü ne kadar da kocaman
Sayın ki sanki bir harman
Yatak bulamadığım zaman
Uzanıp sırt üstü yatasım gelir.

4/:

Aman da aman!
Babamın sırtı ne kadar da kocaman
Sayın ki yumuşak halı, sert semer
Tahta atım olmadığı zaman
Atlayıp sırtına gidesim gelir.

5/:

Aman da aman!
Babamın elleri ne kadar da kocaman
Sayın ki tarlada nakışlı gürgen yaba
Rüzgarı yakaladığım anda
Dağ gibi tınazlar yığılı bir harmanda
Kendimi savurasım gelir.

6/:

Aman da aman!
Salıncak kurasım gelir
Kızak kayasım gelir
Uzanıp yatasım gelir
Atlayıp gidesim gelir
Kendimi savurasım gelir
Yani babamı öpesim gelir...

Ahmet Yozgat

Bacaları Kiraladı Leylekler

I/:

Uçar da uçar
İnce ve uzun kanatlarıyla
Kiralık baca arayan bir leylek
Leylek leylek lekirdek
Bir güneye giderek
Bir kuzeye dönerek
Bu leylek ne edecek?
Böyle başı boş uçarak
Kendine çok yazık edecek.

II/:

Üşür de üşür
İnce ve uzun bacaklarıyla
Kiralık baca arayan bir leylek
Bir aşağıya giderek
Bir yukarıya dönerek
Leylek leylek lekirdek
Bu leylek ne edecek?
Böyle soğukta üşüyerek
Kendine çok yazık edecek.

III/:

Titrer de titrer
İnce ve uzun gagasıyla
Kiralık baca arayan bir leylek
Bir sağa giderek
Bir sola dönerek
Leylek leylek lekirdek
Bu leylek ne edecek?
Böyle tirim tirim titreyerek
Kendine çok yazık edecek.

IIII/:

Gelir de gelir
İnce ve uzun bir yoldan
Kiralık baca arayan bir leylek
Bir kırlara giderek
Bir kasabaya dönerek
Leylek leylek lekirdek
Bu leylek ne edecek?
Böyle gelip giderek
Kendine çok yazık edecek.

IIIII/:

Bulur da bulur sonunda
İnce ve uzun bir baca
Kiralık yuva arayan bir leylek
Bir güneye giderek
Bir kuzeye dönerek
Leylek leylek lekirdek
Bu leylek ne edecek?
Böyle gelip giderek
Kendine çok yazık edecek.

Ahmet Yozgat

Bahar Annenin Kızı Leylek

1/:

Bahar annenin kızı leylek
Çırpıp narin kanatlarını
Başladı uzaklara göçmeye
El salladı özlem ile çocuklar
Selam saldı güneydeki illere.

1a/:

Bahar annenin kızı leylek
Bir yol aşağıya bakacak
İleriye gidecek bir kanat boyu
Aşağıdan el eden çocuklara
Çiçek gibi gülümseyecek.

2/:

Bahar annenin kızı leylek
Gübre sıvayıp bir çiftlikte
İnce ve kırmızı bacaklarına
Başladı uzaklara göç yolculuğuna
El salladı hasret ile çocuklar
Soğuk kaçaklarına.

2a/:

Bahar annenin kızı leylek
Bakacak bir yol geriye
Bir kanat boyu ileriye gidecek
İlkbaharda filizlensin diye
Çocukların yüreğine
Şevgi tohumu ekecek.

Ahmet Yozgat

Bahar Gelince İnsan

A/...

Gelince bahar salkım saçak
İnanın insan bir hoş oluyor.
Çiçekleniyor bozkır gibi gözleri.
Elleri küçük bir serçe kuşu misali,
Uçuyor ha babam uçuyor...
Kuru kuru parmak aralarından,
Kocaman akasya ağaçları dal veriyor.
Elma ağaçları bel veriyor
Tırmanalım diye biz sırtına
Bir fırtına esiyor doruklarında
Eteklerinde dağların ateş yanıyor
Eriyor ha babam eriyor
Şakaklarını kaplayan karlar.
Bahar gelince insan,
Bir elma, bir portakal, bir incir
Ya da oluyor sarışın bir muz.
Ya siz, siz de bir hoş musunuz?

B/...

Bahar gelince insan bir hoş oluyor.
Yüreği top oynuyor boş bir arsada,
Ya da bir yanı uçurum sahalarda.
Dağlarda mor kuzular gibi meliyor.
Kara gözlü koyunlarla arkadaş
Kardeş oluyor altın kanatlı kelebeklerle.
Durup denizler kıyısına el sallıyor
Saçları dalgalı denizcilere
Dalıyor ha babam dalıyor,
Yosunlu diplerine duru göllerin.
Balıkhandelere konuk oluyor.
Bir uskumru, bir balina, bir hamsi
ya da oluyor şıppadanak bir yunus.
Ya siz, siz de bir hoş musunuz?

Ahmet Yozgat

Bakkal - Market

1/:

Ortasında bizim mahallenin
'Veresiye' yazarak
Vererek borca
Bir emektar yoksul bakkaliye
Karşıladi gereksinimimizi yıllarca
Bundan sonra bakkal-market karşı karşı
Şenlendi bizim yaşlı çarşı.

2/:

Sonra günlerden bir gün
Herhalde perşembeydi
Hazırandı aylardan
Bir market çıkageldi
Bundan böyle galiba alışveriş oradan
Yani şimdi bakkal-market karşı karşı
Şenlendi bizim yoksul çarşı.

Ahmet Yozgat

Bal Arısı İle Eşek Arısı

Balarısı çiçek arar
Eşek arısı pislik
Balarısı güle konar
Gübreye eşek arısı
Balarısı bal yapar
Eşek arısı çalar
Balarısı benzer
Komşumuz Basri ağabeye
Eşek arısı ise
Diğer komşumuz Avni'ye.

Ahmet Yozgat

Balinayı Davet

1/:
Denizlerin gezgini tombul balina
Bugün yaş günüm benim
Davet etsem seni de
Gelir misin yanıma?

2/:
İstemen kocaman hediyeler
Ne yeşil yosun okyanustan
Ne de denizden istiridye incisi
Tek başına kendin gelsen yeter bana
Oluversen davetlilerimin
En ilginç ve de en birincisi.

Ahmet Yozgat

Bana Annemi Anlat Baba

1/:
Sus söyleme...
Başı bulutlu koca dağların
Ve yanağı yarık yarık yaylaların
Veya göz alabildiğince geniş
Kenarları ağaçlarla sürmeli
Seli coşkun ovaların yeşilini
Bir tuval gibi gözlerimin düzüne çiz
Ne olur onun çimen yeşili gözlerini
Baba annemi anlat bana
Kurbanım sana.

2/:
Anlatma sus...
Göz gözü görmez gecelerin
Ve sobaları kızartan kömürün
Veya isli tandırların siyahını
Tarif et ne olur onun saçlarını
Baba annemi anlat bana
Kurbanım sana.

3/:
Sus konuşma...
Birken bin olan nazlı narın
Ve yanakları kızartan güllerin
Veya göklerde çirpınan bayrağın kırmızısını
Bir kere söyle ne olur onun dudaklarını
Baba annemi anlat bana
Kurbanım sana.

4/:
Dinlemem sus anlatma...
Tarlalarda gelinler gibi sallanan başağın
Ve yamaçları bir kilim gibi bürüyen çiğdem
Veya bilekleri süsleyen altının sarısını
Renklendir ne olur hayalimde onun saçlarını
Baba annemi anlat bana
Annemi anlat bana ne olur?
Kurbanım sana.

Ahmet Yozgat

Bana Benzesin Keloğlan

1/:

Bir masal daha anlat bana bu gece
Bal akıt ağzından masalcı amca
Tıpkı bana benzesin keloğlan
Yaşlı anası benim anama
Kasabaları benzesin bizimkine
Yoksul kulübeleri evimize benzesin
Şalvarının dizlerindeki yaması
Benzesin benim süslü yamama.

2/:

Bir masal daha anlat bana
Pekmez akıt ağzından masalcı amca
Kaf dağı'ndaki devlerin en irisi
Benzesin bizim battal amcaya
Hani var ya şu 'Het hüt! ' Diye
Çocukları bastonuyla kovalayan
Aşığı bağın bekçisi...

3/:

Bir masal daha anlat haydi bana
Süt akıt ağzından masalcı amca
Tıpkı ablama benzesin
Dünyalar güzeli padişah kızı
Benzesin kaderi kaderimize
Sarayları bizim eve benzesin
Sirtına bindiğim tılsımlı ankanın hızı
Kırmızı bisikletime benzesin.

1/:

Bir masal daha anlat bana
Gül akıt ağzından masalcı amca
Tıpkı bana benzesin şehzade
Bilge babası benim babama benzesin
Ülkeleri benzesin ülkemize
Benzesin büyülü dilleri dilimize
Sihirli gülleri gülümüze benzesin.

Ahmet Yozgat

Bayram Amca

1/:
Uzaktardaki bayram amca
Gelsene haydi
Canım Şeker istedi
2/:
Uzaktardaki bayram amca
Gelsene haydi
Çocuklar seni özledi
3/:
Uzaktardaki bayram amca
Neredesin gel haydi
Aradan tam bir yıl geçti...

Ahmet Yozgat

Bayram Gelince

1/:

Ah bayram...canım bayram
Sen gelince yenilendi ceketim
Pantolonum tazelendi seninle
Önce delikti pabuçlarım
O bile yenilendi
Sen buraya gelince
Ah bayram...canım bayram
Gitmesen hep burada kalsan.

2/:

Ah bayram...canım bayram
Sen gelince yenilendi gömleğim
Kazağım da tazelendi seninle
Önce delikti çoraplarım
O bile yenilendi
Sen yanıma gelince
Ah bayram...canım bayram
Gitmesen hep burada kalsan.

3/:

Ah bayram...canım bayram
Kına yaktı elime
Kilimler gibi annem
Mutluluğum akran seninle
Şevincim seninle yaşıt
Önce buruktu boynum
Rüyalarım solgundu
Artık gülüyor yüzüm
Sen buraya gelince
Ah bayram...canım bayram
Gitmesen hep burada kalsan.

Ahmet Yozgat

Bayramın Bayramı

1/:

Bazen bayraklarla gelirim
Bazen torba torba şekerle
Çocukları sevindiririm
Kurduğum rüzgarlı salıncaklarla
Döndürdüğüm koca koca dolaplarla
Çarpışan zararsız otolarım
Eğer umutlandırırsa onları
Göneririm ben de
Sarılarım sarmalarım
Dünyadaki bütün çocukları

2/:

Bazen kurbanlarla gelirim
Bazen davul zurnalarla
Kurduğum uçarı kaydıraklarla
Döndürdüğüm koca koca dolaplarla
Koşuşan zararsız otolarım
Eğer mutlandırırsa onları
Göneririm ben de
Sevindiririm bütün çocukları.

Ahmet Yozgat

Bayramlar

A/:

Bayramlar müjde gibi
Sevinç günleri ömrün
Diyesim gelir içimden
'Ne olur her gün gelseniz
Bizleri sevindirseniz
Serçeler gibi pır pır
Balıklar gibi şıp şıp
Atsa gün boyu yürekler
Tıp tıp da tıp tıp...'

B/:

Bayramlar sevgi dolu
Yürekten yüreğe bir yol
Bayramlar sihirli bir el gibi
Uzanır çok uzaklara
Bir köprü sayın ki bayramlar
Kopuk yalnızlıklara
Diyesim gelir içimden
'Ne olur her gün gelseniz.'
Koşusak komşu evler arasında
Kol kola çocuklarla ve omuz omza
Avucumuzda kocaman yüreğimiz

C/:

Bayramlar harman gibi
Sayın ki pazar yeri sevgilerin
Paylaşıldıkça çoğalan deniz
'Ne olur her gün gelseniz.'
Tek çizgi üstünde gözler
Diller tek söz üstünde
-İyi bayramlar amca
-Kutlu olsun minik kardeş
-Şurda duran söğüt ağacı
-Şu daldaki sığırcık kuşu
Katıl sevincimize sen de
Gen de...

D/:

Bayramlar kucaklaştığı an
Gökyüzüyle yeryüzünün
Yıldızların sevinçle coşma günü
'Ne olur her gün gelseniz.'
Bizleri sevindirseniz

Ahmet Yozgat

Bebemin Geldiğin O Gün

1/:

Kıştı ve kar yağıyordu
Yok ya da ilk baharda yağmur
Yani bereketli bir gündü
Bebeğim senin geldiğin.

2/:

Harmandı ve taylar koşuyordu
Yok ya da çayırda atlar
Yani hareketli bir gündü
Bebeğim senin geldiğin.

3/:

Bayramdı ve annen gülüyordu
Ben de düğünde sevinliydim
Yani saadetli bir gündü
Bebeğim senin geldiğin.

4/:

Bebeler usul usul müjdeliyordu
Yok ya da nazik ebeler
Yani nezaketli bir gündü
Bebeğim senin geldiğin.

Ahmet Yozgat

Bekrçaviş

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Bekrçaviş derdik biz ona.
seferberlikten kalan tek adamımızdı.
dündeki zulme dirnen yanımızdı.
daha on beşindeyken Bekrçaviş
demişti hükümet "Haydi sefere! .."
ayakta delik çarık, sırtta yamalı mintan
sürülmüştü garip bekr cepheye...

B/...

Bekrçaviş
sahici adını bırakmış bir savaşta
daha onaltı yaşta
bıraktığı bir adı olsa hadi neyse...
Bekrçaviş Sarıkamış'a gömmüş
bir kolunu da.
umutlarını yemen'de bırakmış.
hayalleri ise kalmış ta... Galiçya'da.
Bekrçaviş derdik biz ona.
ya da gazemmi
ömrü acılarla kolkolaydı onun
hüzünlere gebe idi her demi...

C/...

Yedi yıl dile kolay! ..
nerde bir olay veya bir vak'a
Gazemmi'nin müfrezesi orada.
yastığı taş, yatağı yağız yer
gökyüzü olmuştu yorganı.
yıldızları saya saya
kurşun sıkılmıştı düşmana.
yanıbaşında vurulan Süleyman'a
ağıt yakamadan daha
bir kurşun Halil çavuşa
bir kurşun emirber Ramazan'a.
Bekrçaviş derdi hatıralar ona
anlatırdı günlerce anlatırdı yana yana...

Ç/...

ve günlerden bir gün
"terhis olmuştu ordusu" Bekrçaviş'in.
alınmıştı elinden
yedi yıl koyun koyuna yattığı
patır patır patlattığı
can yoldaşı mavzeri.
"çok zor oldu" derdi ayrılmak ondan.
koymamıştı bu kadar Yemen'de kalan hayali
ayrılırken Sarıkamış'ta sol kolundan.
yüreği kabarmıştı
çöküp bir Filistin taşının üstüne
sessizce ağlamıştı...
Bekrçaviş derdi gözyaşları ona.
ve o hala huş kal'ası gibi ağlardı.
mavzeri patlardı gözlerinin zaman tüneline

yüreği kor ateş tandırlarda yanardı...

Ahmet Yozgat

Ben Bir Ağacım

1/:

Ben bir küçük elma ağacıyım
Şubat gelince sevinirim
Tomurcuklanır sevincimden dallarım
Nisan gelince patır patır patlarım
Pembe pembe çiçekler açarım
Küçük kuşlar yesin diye
Benimkisi bayramlarda hediye

2/:

Ben bir armut ağacıyım
Haziran gelir sevinirim
Uykudan uyanır gibi gerinirim
Yumruk yumruk meyveler veririm
Çocuklar taşlasın diye
Benimkisi düğünlerde hediye

3/:

Ben bir çınar ağacıyım
Kasım gelince sararırım
Dökerim yapraklarımı
Arnavut taşlı kaldırımlara
Çocuklar oynasın diye
Benimkisi şenliklerde hediye

4/:

Ben bir kavak ağacıyım
Nisan gelir boy atarım
Mayıs gelince dünyaya
Dal budak salarım
Dört bir yanıma
Minikler tırmansın diye
Benimkisi yaş gününde hediye.

Ahmet Yozgat

Ben De Büyüdüm İşte

1/:

Sonunda ben de büyüdüm artık
Kabul etmese de annem
Babam inanmasa da bana
Demli içiyorum artık çayımı
Üstelik de sıcacık mı sıcacık
Üstelik soğuk su katmıyorum
Tık tık tık... Alo!
Ne o? Şaşırdınız mı yoksa?
Kabul edin büyükler
Dedim ya büyüdüm artık.

2/:

Nihayet ben de büyüdüm artık
Kabul etmese de babaannem
Büyükbabam inanmasa da bana
Yeterse eğer cüzdanımdaki para
Koyacağım çantama
Bir paket de sigara
Tık tık tık... Alo!
Ne o? Şaşırdınız mı yoksa?
Sokaklar beni bekler
Dedim ya büyüdüm artık
Kabul edin büyükler.

Ahmet Yozgat

Ben Kimim?

1/:

Hep düşünürüm:

Ben babamın oğluyum

Babam benim nem olur?

Çıkaramam bir türlü.

2/:

Hep düşünürüm:

Ben teyzemin yeğeniyim

Tezsem benim nem olur?

İyice karışır aklım.

3/:

Hep düşünürüm:

Ben dedemin torunuyum

Dedem benim nem olur?

Daha da çok şaşarım.

4/:

Hep düşünürüm:

Bir yerde oğulum

Başka bir yerde torun

Arkasından yeğenim

Peki ben kimim?

Ahmet Yozgat

Ben Mor Bisiklet

1/:
Ben mavi çamurluklu bisikletim:
Beni bir anne etti
Sevgili bebeğine
'Al minişim.' diye
Yaş gününde hediye.

2/:
Ben kırmızı gidonlu bisikletim:
Uyardı oğlunu bir anne,
'Aman dikkat et! ' diye.
Yaş gününde o anne
Verdi beni sevgili oğluna hediye.

3/:
Ben sarı sepetli bisikletim:
Daha ilk gününde yaşamımın
Bindirdim son hız ile
Sert bir kayanın dibine.

4/:
Ben mor bisikletin hurdası:
Hani güzelim hayat?
Nere burası?

Ahmet Yozgat

Ben Ne Anladım?

I/:

Kara karga 'Gak gak' dedi
Ben bunu 'Kalk kalk' anladım
Hemen kalktım yataktan
Bıraktım tembelliği.

II/:

Yeşil ördek 'Vak vak' dedi
Ben bunu 'Vah vah' anladım
Hemen döndüm yanlıştan
Unuttum efeliği.

III/:

Sarı arı 'Vız vız' dedi
Ben bunu 'Yaz yaz' anladım
Erkenden koştum okula
Hemen yazdım harfleri.

IV/:

Minik kedi 'Miyav' dedi
Ben bunu 'Bir av' anladım
Ona yiyecek verdim
Unuttum gevezeliği.

V/:

Çil tavuk 'Gıt gıt gıdak' dedi
Ben bunu 'Artık bırak' anladım
Bıraktım kötü huyları
Oldum uslu bir çocuk
Sevdim tüm canlıları...

Ahmet Yozgat

Ben Neden Bu Kadar Yalnızım?

1/:
Allah'ım ben ne kadar da yalnızım
Evimiz dünyanın en büyük ülkesinde
Ama ben yalnızım yine de.

2/:
Dünyanın en büyük ülkesinin
En büyük şehrinde evimiz
Ama ben yalnızım yine de.

3/:
Dünyanın en büyük ülkesinin
En büyük şehrinin
En büyük mahallesinde evimiz
Ama ben yalnızım yine de.

4/:
Dünyanın en büyük ülkesinin
En büyük şehrinin
En büyük mahallesinin
En büyük evindeyiz
Ama ben yalnızım yine de.

5/:
Dünyanın en büyük ülkesinin
En büyük şehrinin
En büyük mahallesinin
En büyük evinin
En büyük ailesindeniz
Ama ben yalnızım yine de.

6/:
Dünyanın en büyük ülkesinin
En büyük şehrinin
En büyük mahallesinin
En büyük evinin
En büyük ailesinin içinde
Annem yok benim
Onun için yalnızım ben.

Ahmet Yozgat

Ben Sıgmıyorum

Œen Œakrak kahkaham sıgmıyor
Küçücük odamızın duvarlarına
FıŒkırıp pencereden dört bir yana
Dağılıyor bütün dünyaya
Babamla oynuyorum
Onun kocaman kocaman elleri
Gıdıklıyor çenemi
Kollarım kuşların kanadı sanki
Durmuyorlar yerlerinde
Sonsuz mutluluğum sıgmıyor
Göğsümdeki minicik yüreğime
FıŒkırıyor dışarı
Çevreye dağılıyor.

Ahmet Yozgat

Ben Őir Babayım

1/:
Sabah oldu koşun çocuklar!
ıtır ıtır ve sıcak sıcak
Koşun sabahlık gevrek Őiirlere
Girin beyitler arasına usulcacık!

2/:
Ben Őir baba, babası Őiirlerin.
Tılsımlı dağarcığım dopdolu
Şirin, sıcak ve taze Őiirlerle.
Kendi ellerimle sunacağım sizlere.

3/:
Yürüyün ocuklar işte gün doğdu!
İyiye hep en iyiye
Güzele doğru biteviye
Ve yolunuz olsun hep doğrunun doğrusu.
Doğru yolsa Şiirin ışıklı yolu.

4/:
Koşun ocuklar aydınlandı ortalık!
İŐil ıŐılak ve ılıman ılık
Koşun vitamin dolu Őiirlere
İçin dizelerin gün ışığı Őerbetini
Lık lık lık!

Ahmet Yozgat

Beni de Isıt Soba

1/:

Tırmandım kaygan yüzlerine,
Ortalıkta ısıklık çalan rüzgârların.
Buz gibi kapılarına dayandım
Ak sakallı karların.
Dondu nazik bedenim.
Sonunda, 'Merhaba,' dedi ayaz
Yani geldi kış baba.
Beni de ısıt soba!

2/:

Simetrik kar taneleri
Binip uçan kıratlarına,
Soluk soluğa geldiler uzak ülkelerden,
Oturdular evlerin çatılarına.
Çocukların yazdan kalma elleri,
Giyindiler yünden eldivenlerini.
Sonunda 'Tık tık!' çalındı kapı
Yani geldi kış baba.
Beni de ısıt soba!

3/:

Köşe başlarını tuttu kardan adamlar,
Çalıp babamızın eski atkısını,
Ve yamalı şapkasını Veli amcanın.
Çağırıp küçükleri yanlarına,
Dondurdular onların minik burunlarını.
Sonunda, 'Vuv!' diye esti fırtına,
Yani geldi kış baba,
Beni de ısıt soba.

4/:

Bitti sarışın saçlı sonbahar.
Kınalı leylekler göçüp gittiler
Birer birer ılıman diyarlara.
Takvimlerden koptu aralık,
Burunları havuç gibi kızartan ocak,
Kısa boylu şubat ayını buldu.
Görüldü karakışın dibi.
Elerimiz tutkal oldu yapıştı,
Kar topuna buz gibi.
Yine dondurdu herkesi kış baba
Beni de ısıt soba!

Ahmet Yozgat

Beni Kimler Çağırır Acep?

1/:

Atınca çevremize yeşil şalını

İlkbaharın kızı nazlı nisan

Kırlar çağırır beni:

'Koş Hasan! ...'

'Koş Hasan! ...'

2/:

Kocaman fırçasıyla bir ressam

Yeşile boyayınca ağaçları

Kırmızıya narları

Çağırır beni yemiş:

'Koş Memiş! ...'

'Koş Memiş! ...'

3/:

Yağınca damla damla

Lacivert yağmur dağlara

'İşte ben geldim.' deyince eylül

Sarı boyası güneşin

Her yanı kaplayınca

Çağırır okul beni:

'Koş Zihni! ...'

'Koş Zihni! ...'

Ahmet Yozgat

Beni Vuran Televizyon

1/:
Evimizdeki en baş köşeye
Kurulan sihirli kutu
Al çizgi filmini
Geri ver bana
Unutup üzdüğüm kalabalık ailemi
Sen vurdun beni
Uzatma, çek üstümden
O büyülü ellerini.

2/:
Evimizdeki en baş köşeye
Kurulan tılsımlı kutu
Hemen al odama yayılan
O göz alıcı renklerini
Ver bana geri
Unutup üzdüğüm güzel annemi
Sen vurdun beni
Uzatma, çek üstümden
O büyülü ellerini.

Ahmet Yozgat

Benim Mahallem

1/:

Bu ev benim evim
Bu ev ise tavukların kümesi
Hemen onun yanı başına
Uzun kulak tavşanı yerleştirdik
Az ötede karabaşın
Tuğladan kulübesi
'Buraya yakıştı.' dedik
Şu yanda vızır vızır
İşliyor arı kovanı
Hemen onun yanı
Barakası kazların.

2/:

İşte bunlar benim mahallem
Muhtarım ben de
Babam annem ablam
Ve ağabeyimden oluşuyor
İhtiyar heyetim de...

Ahmet Yozgat

Benim Uçurtmam Kuşlar

1/:

Kuşlar benim uçurtmam:
Şu gürültücü kara karga
Ya da uzun kuyruklu şu sülün
Flüt üfleyen kül renkli serçe
Ben mutlu olayım diye
Gerilirler gökyüzüne.

2/:

Kuşlar benim uçurtmam:
Şu uzun ve kırmızı gagalı leylek
Veya göğsü benekli şu keklik
Hatta şu sinirli kartallar,
Şu yakası kürklü akbabalar
Şevinsin diye biz çocuklar
İşi gücü bırakırlar
Uçurtma olurlar gökyüzünde.

Ahmet Yozgat

Berber Kekliğinoğlu'nun Őiri

1/:

Ne zaman dökölse saçlarımız,
Kara kalem kaşlarımızın üstüne,
Hepimizin aklına,
Berber Kekliğinoğlu gelirdi.
Bir elinde sivri ve paslı makas,
Öbür elinde plastik tarak,
Eğilecek sağlar üstüne mırıldanarak.

2/:

Ne zaman sarksa saçlarımız,
'Merhaba! ' berber Kekliğinoğlu amcamız.
Ne zaman kapansa kulaklarımız Ucu kıvrık zülfümüz yürüse,
Yanaklarımızın üstüne usulca.
Doğruca,
Gideriz berber Kekliğinoğlu'a.
Önümüzde camı kırık bir ayna,
Bir Üsküdar akşamı pusluca,
Bir dalgalı deniz manzarası...
Şağ elinde ucu kırık makası,
Öbür elinde mavi plastik tarak,
Ha dokundu ha dokunacak saçlarımıza,
Kediler gibi mırıldanarak.
Ne zaman ensemizde lülelerimiz uzasa,
Yolumuz yine düşecek berber Kekliğinoğlu'a.

Ahmet Yozgat

Berber Süslü

1/:

Peyik pazarındaki süslü berber
Çevredeki herkesi süsler
Ancak tıraş edemez kendini
Derbeder mi derbeder.

2/:

Peyik pazarındaki süslü berber
Çevredeki herkese kahkül döker
Herkes ona gelir tıraş için
Süslü berber herkesi süsler
Ama tıraş edemez kendini.

3/:

Peyik pazarındaki süslü berber
Bir başka şehre gider
Arkadaşı bir başka berbere
Uzayan saçlarını kestirmeye.

Ahmet Yozgat

Bereketli Bir Masal

1/:

'Bir varmış...' diye başlayan
Bolluk bereket dolu masallar
Neden bir yokmuş diye biter ki sanki
Önce bir şey varsa masalın başlangıcında
Sonra bin olsa o nesne her ne ise
Yetse yeryüzündeki herkese
Yoksul dünyamıza bolluk bereket dolsa

2/:

'Ülkelerden bir ülkede...'
Diye başlayan masallar
Neden devler korku salmış diye biter ki sanki?
Önce varsa o korku salan azgın devler
Sonra birer birer yok olsa
Acılı dünyamıza sileleme sevinç
Ve tepeleme neşe dolsa.

Ahmet Yozgat

Beyaz Badanalı Yalnız Ev

1/:

Öylece dururum burada
İssız bir yolun kıyısında.
Ben beyaz badanalı evim.
Ne kapımı açan bir el var
Ne de camlarımı sevenim.
Bazen çocuklar durur önümde.
Sevinirim, onlara seslenirim:
'Gel Ekrem. Gel aç kapımı!
Salih gel gir salonuma!
Ocağıma iki odun atan olsa
Canlanacağım.'

2/:

Yaz gelir çevreme yeşil yeşil
Sarışın güneş doğar her sabah
Camı kırık mavi pencereme.
Ben beyaz badanalı evim.
Ne kapımı açan bir Allah'ın kulu var
Ne de ak badanamı sevenim.
Arada bir kuşlar konar çatıma
Sevinirim, onlara seslenirim:
'Gel karga. Gel tüne saçağıma!
Sen de gel kırmızı gagalı leylek.
Gel, sen de kon isli bacama!
Ocağıma iki odun atan olsa
Canlanacağım.'

Ahmet Yozgat

Bilebilir Miyim?

1/:

Bilmem büyütebilir miyim?
Acaba güneşli yaz günlerinde
Acaba gözlerimden akan yaşlarla
Kırlarda susuz kalan çiçekleri
Ve ayak altında ezilen çimenleri.

2/:

Bilmem gezdirebilir miyim?
Acaba tutup yumuk ellerinden
Papatyalı, çiğdemli parkları,
Ve elmalı armutlu bahçeleri
Zavallı yatalak nineleri
Ve mini minnacık bebekleri.

3/:

Bilmem doyurağabeyilir miyim?
Acaba karlı kış günlerinde
Soframızda artan kırıntı ekmeklerle
Aç kalan kül rengi serçeleri
Ve göçmemiş öksüz leylekleri.

Ahmet Yozgat

Bilgisayar

1/:

Sallar kuyruğunu farem
Lacivert ekranım aydınlanır
Açılır binlerce pencere
Bilgi akar önüme.

2/:

Sallar kuyruğunu farem
Mavi monitörüm renklenir
Dökülür damla damla
Boya olur her yanıım
Çevrem kelebeklenir.

Ahmet Yozgat

Bilgisayarım

1/:

Sallar kuyruğunu farem
Lacivert ekranım aydınlanır
Açılır binlerce pencere
Bilgi akar önüme.

2/:

Sallar kuyruğunu farem
Mavi monitörüm renklenir
Dökülür damla damla
Boya olur her yanıım
Çevrem kelebeklenir.

Ahmet Yozgat

Biliyorum Anne Ordasın

1/:

Anne ordasın
Oradasın biliyorum,
Yine kırk yerinden
Bölüp gece boyu tatlı uykunu
Oğlunu düşünüyorsun anne.

2/:

Anne ordasın
Oradasın biliyorum,
Yine acısını ve tatsızını sen yiyip
Mutfaktaki bütün yiyeceklerin
Tatlısını, sütlüsünü ve lezzetlisini
Oğluna yediriyorsun anne.

3/:

Anne ordasın
Oradasın biliyorum,
Yine oğlunun ayağına batınca
Yürürken yolda en sivri diken
Sen 'Ah! ' diyorsun anne.

4/:

Anne ordasın
Oradasın biliyorum,
Yine tıpkı otuz yıl öncesi gibi
Sevgiyle bakıp uzun uzun yüzüme
Oğlunu bebek sanıyorsun anne.

Ahmet Yozgat

Bilmeceli Şiir

1/:

Çarşıdan aldım
Bir tane
Eve geldim sevine sevine
Annem verdi elime
Bir bıçak ki kocaman
Aman... Aman...
Dedi 'oğlum ortasından yar'
Yardım bir anda
Oluverdi bin tane
Bir tanecik kırmızı nar
Yedim tane tane
Kırmızı nar bir tane.

2/:

Çarşıdan aldım
Bir tanecik
Küçücük mü küçücük
Ve sarışın bir fıçıcık
Eve geldim sevine sevine
Annem verdi elime
Keskin mi keskin bir çakıcık
Dedi 'oğlum ortasından yar'
Yardım bir anda
Akıverdi fıçıcıktan turşucuk
Bu sarışın bir limoncuk
Yedim dilim dilim
Ekşiden buruldu dilim.

Ahmet Yozgat

Bindik Gümüş Atlara

1/:

Bir vardık

Bir yoktuk...

Zamanın sarmal yollarında

Yayandık, yapıldaktık.

Ardından yorgun seyislere rastladık

Bindik gümüş koşumlu atlara

Şimdi atlar yayan yapıldak.

İmrendik kanatlara...

2/:

Bin vardık

Bin yoktuk...

Yeryüzünün virajlı yollarında

Atlıydık, apalaktık.

Ardından kozmik seyislere rastladık

Bindik gümüş kanatlı çelik atlara

Şimdi çelik atlar yayan yapıldak.

İmrendik yıldızlara...

Ahmet Yozgat

Bindim Ebem Kuşığına

1/:

Ben masalların oğluyum ağabeyler
Kızıyım rüyalar ülkesinin
Mahkum olamam iki ayağa
Ay'a gitmek ister canım
Kuşların tüyelerine bindirin beni
Bulutlardan aşağı atın
Civcivin kanadıyla gıdıklayın çenemi.

2/:

Ben hayallerin oğluyum ağabeyler
Kızıyım renkler ülkesinin
Mahkum olamam iki ele
Gezenlere gitmek ister canım
Ebemkuşığıma bindirin beni
Yarış atlarının yarışına katın
Tavusun tüyleriyle gıdıklayın çenemi.

3/:

Ben bir padişahın oğluyum ağabeyler
Kızıyım kaf dağı ülkesinin
Mahkum olamam iki göze
Yıldızlara gitmek ister canım
Renkli uçurtmalara bindirin beni
Salın ipini rüzgara karşı
Yağmur bulutlarıyla gıdıklayın çenemi.

4/:

Ben bir şehzade oğluyum ağabeyler
Kızıyım şiir ülkesinin
Mahkum olamam bir beyine
Babamın köyüne gitmek ister canım
Ablamın sırtına bindirin beni
Düş ülkelerine fırlatın atın
Annemin serçe parmağıyla gıdıklayın çenemi.

Ahmet Yozgat

Bir Afrikalı Çocuk

1/:

Karnı küp gibi çöp gibi boynuyla
Afrikalı zavallı bir çocuk
Bakar siyah siyah
Kendisine beyaz beyaz bakanlara
Bir büyük ekmek ister
Büyük ekmeği vermezsek eğer
Ekmeğin yarısını ister
Ekmeğin yarısını da vermezsek eğer
Çeyreğini ister ekmeğin
Ekmeğin çeyreğini de vermezsek eğer
Birkaç kırıntı ister
Karnı küp gibi çöp gibi boynuyla
Afrikalı zavallı bir çocuk
Alamazsa bir kırıntıyı da bizden
Tüm ülkelere küser.

2/:

Karnı küp gibi çöp gibi boynuyla
Afrikalı siyah bir çocuk
Bakar boncuk boncuk
Kendisini beyaz beyaz süzenlere
Bir büyük sevgi ister
Büyük sevgiyi vermezsek eğer
Sevginin yarısını ister
Sevginin yarısını da vermezsek eğer
Çeyreğini ister sevginin
Sevginin çeyreğini de vermezsek eğer
Birkaç kırıntı ister
Karnı küp gibi çöp gibi boynuyla
Afrikalı zavallı bir kara çocuk
Alamazsa bir sevgi kırıntısını da bizden
Tüm insanlığa küser...

Ahmet Yozgat

Bir Biberon Ninni

Uyandı gece yarısı minik
Ağladı yırtına yırtına
'Uyusun.' Diye annesi
Su içirdi olmadı...
Süt içirdi olmadı...
Şekerli şerbet içirdi olmadı...
Ballı şerbet içirdi olmadı...
'Uyusun.' Diye annesi
Boşaltıp biberondaki
Sütü, şekeri, balı ve suyu
Yerine ninni doldurdu
İçince ninniyi
Minik mışıl mışıl uyudu.

Ahmet Yozgat

Bir Boyalı Bisikletim

1/:
Sever beni binicim:
'Sevgilim canım' diye.
Komam onu yollarda,
İleriye!
Hep ileriye...

2/:
Bir boyalı bisikletim.
Frenlerim taş gibi.
Kaptım mı binicimi,
Uçururum kuş gibi...

3/:
Döner tekerleğim döner,
Her şey kayar geriye.
Kalmam asla yollarda,
İleriye!
Daima ileriye...

2/:
Aslan gibi bisikletim.
Frenlerim yay gibi.
Kaptım mı binicimi,
Uçururum tay gibi...

Ahmet Yozgat

Bir ırağın Şikayeti

1/:

ırağım kasabanın sanayi sitesinde
Oto tamircisinin birinde
Oraya girdiğimde boyum bir karış
Yaşım daha yediydi
Şimdi yaşım on dörde girdi
Ama boyum bir karış hala
Üzülsem de yararsız
Durumum böyle diye
Her anahtarı kafama yediğimde
Her Şeyi yeniden anımsarım
Örneğin, ustamın adı Hıdır
Bilekleri nah böyle
Göğsü orman gibi kıllıdır.

2/:

Daha kasım ayında başlarım
Ta ciğerden ve kötü kötü öksürmeye
Bütün kış akar burnum
Nezle benim kardeşim
Gripse sürekli taşıdığım gururum
Başit bir ırağım ya ben!
Değmem hastaneye götürölmeye
Her tokmağı kafama yediğimde
Her Şeyi yeniden hatırlarım
Mesela, ustamın adı Hıdır
Bilekleri nah böyle
Elleri nasırlı nasırlıdır.

Ahmet Yozgat

Bir illi Tavuktu O

1/:

Keskin tırnakları kınalıydı
Yabancı değil bizim kasabalıydı
Kırmızıydı tepesindeki tacı
Acı yaşamının bir parçasıydı
Ama açıkğöz bir tavuktu o
'Gıt gıt gıdak yumurtam sıcak.'
Kaç tavuk tilki seni tutacak.

2/:

Gün doğarken boz renkliydi
Karnını kaplayan tüyleri
Akşam üstü ise çilliydi
Ama rengarenk bir tavuktu o
'Gıt gıt gıdak yumurtam sıcak.'
Kaç tavuk hırsız seni tutacak.

3/:

Kanatları yana kaykıkta biraz
Telekleri tarak taraktı
Kınalıydı kıvrık gagası
Ama burnu büyük bir tavuktu o
'Gıt gıt gıdak yumurtam sıcak.'
Kaç tavuk sansar seni tutacak.

4/:

Her zaman boşa keserdi yolunu
Yan kümesin sırnaşık siyah horozu
Kimseye pabuç bırakmazdı
Çünkü cesaretli bir tavuktu o
'Gıt gıt gıdak yumurtam sıcak.'
Kaç tavuk kara horoz seni tutacak.

5/:

Yarısı boz yarısı çilliydi
Teleklerinin uçları altın sarısı
Kuyruğunun altı kirliydi
Ama kibirli bir tavuktu o
'Gıt gıt gıdak yumurtam sıcak.'
Kaç tavuk gelincik seni tutacak.

Ahmet Yozgat

Bir Çocuk Olasım Gelir

1/:

Sıkıldığım anlar olur
Yaşımdan, yaşadığımdan
Bazen kaçıp buralardan
Köyüme dönesim gelir
Bırakıp olgun yaşımı
Çocuk olasım gelir.

2/:

Ak saçlı adamlara
'Amca,' diyesim gelir
Keşip manavdan almayı
Bağlardan yolasım gelir
Cayıp olgunlaşmaktan
Çocuk olasım gelir.

3/:

Silip gerçek hayatı
Rüyaya dolasım gelir
Açıp hapsoldüğüm kafesi
Kendimi salasım gelir
Vazgeçip yaşlanmaktan
Bebek olasım gelir.

Ahmet Yozgat

Bir Daha mı Asla!

1/:
Bir...
Bir gün...
Bir gündü bulutlu mu bulutlu
Unutup sevgili babamın uyarısını
Şemsiyesiz çıktım dışarı
Caddede yağmura yakalandım
İşlandım ki sıırıksıklam.
Eğer uyarın babamsa
Sözünden çıkmak mı bir daha asla.

2/:
Bir...
Bir gün...
Bir gündü güneşli mi güneşli
Duymayıp babamın gerçek uyarısını
Gölgeliksiz çıktım dışarı
Güneşe çarpıldım ki yandım cayır cayır.
Eğer uyarın sevgili babamsa
Güneşte kalmak mı bir daha asla.

Ahmet Yozgat

Bir Dilenci

Bir Dilenci

1/:

Bir dilenci her sabah
Mendil açar köşeye
Oradan geçen bir beye:
'Allah rızası için' der
İster:

'Bir ekmek parası! '

2/:

Bir beyse fırın işletir
Yani günde bin bir ekmek üretir
Binini satar gün içinde
Ekmeklerin artar biri.

3/:

Bir bey her akşam
Pişirdiği somunlardan
Artanını çöpe atar
Unutur zavallı dilenciği.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bir Gece Toprak Depreşti

1/:
Gecelerden bir gecenin orta yeriydi.
Daha yeni yatmıştı annem.
Babam koyup sabah için kurduğu
Canlı hayallerini çekmeceye
Usulca girivermişti geceye.
Depreşti toprak
Uyandım sallanarak.

2/:
Bir anlıktı her şey.
Göz açıp kapayana kadar.
Beton sıvalı duvarlar patladı
Yan yattı girişler
Kolonlar üstümüze devrildi
Nice sonra bağırdı konu komşular:
'Heey! Kimse yok mu? '

3/:
Yoktu, yoktuk, yoktular.
Artık yanı başımda ne babam vardı
Ne da sabah için kurup
Ceviz çekmeceye koyduğu
Her gün için ayrı ayrı hayalleri.
Ne de canım annem vardı.
Bir tek ben kalmıştım yaşamda
Dünya ne kadar da dardı.

Ahmet Yozgat

Bir gurbetçi Çocuğu Ne İster?

A/:

Benim vatanım iki
Bunlardan biri Türkiye
Almanya öteki
Ama ben tek vatan istiyorum
İstemiyorum ki iki.

B/:

Benim ulusum iki
Bunlardan biri Türk
Alman öteki
Ama ben tek ulus istiyorum
İstemiyorum ki iki.

C/:

Benim kimliğim iki
Bunlardan biri Almanca
Auslander öteki (*)
Ama ben tek kimlik istiyorum
İstemiyorum ki iki...

(*) yabancı

Ahmet Yozgat

Bir Kadersiz Küçük

'Ah kadersizim ah! ...'
Diyerek severdi onu anası
Elsiz, ayaksız
Parasız ne demek
Anlardı da küçük çocuk
O küçücük yüreğiyle
Bilemezdi bir türlü
Kader ne demek?
Kadersiz ne demek?
Anladı sonunda küçük çocuk
Hayatta 'Kadersizim' diyeni kalmadığında
Kadersizliğin bütün anlamını.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bir Kaşık Sıcak Çorba Hey!

1/:

Ey sıcak çorba...

Kış gelince sokaklarda

Yatan üşümüş çocuklar

Bilir misin nasıl isterler?

Senden bir kaşık içmeyi.

2/:

Hey sıcak çorba...

Yaz gelince tarlalarda

Çalışan hamarat çiftçiler

Bilir misin nasıl isterler?

Senden bir kaşık içmeyi.

Ahmet Yozgat

Bir Kırmızı Şapkam Vardı

1/:

Ne zaman açılrsa susam
Masal masal kokar
Güzelim kırmızı şapkam
Onu ne zaman başıma taksam
Kırmızı şapkalı bir kız olurum
Kendimi ninemin yanında bulurum
Yanağına öpücük kondururum.

2/:

Ne zaman açılrsa susam
Tekerleme tekerleme kokar
Güzelim kırmızı şapkam
Ne zaman onu başıma taksam
Kendimi yeşil bir ormanda bulurum
Beyaz mantarlar toplarım
Kırmızı şapkama doldururum.

2/:

Ne zaman açılrsa susam
Keloğlan keloğlan kokar
Güzelim kırmızı şapkam
Ne zaman onu başıma taksam
Kendimi kaf dağında bulurum
Yakalarım hain kurtları kuyruklarından
Karanlık zindanlara doldururum.

Ahmet Yozgat

Bir Kucak Dolusu Selam

1/:

Ne zaman yırtarak gökyüzünü
Bir uçak geçse üstümden
Sallayıp özlem ile ellerimi
Bir kucak selam salıyorum
Uzaktaki anneme.

2/:

Ne zaman incitmeden toprağı
Karıncalar geçse altımdan
Ellerimi hasret ile sallayıp
Bir ağız dolusu selam yolluyorum
Topraktaki nineme...

Ahmet Yozgat

Bir Kuyunun Masalı

1/:

Gıcır gıcırda sana has sesin,
Acıklı bir türküyü söyler gibisin
Sanki gizli gizli ağlarsın kuyu.
Bunca bol ve soğuk suyu
Bilmem ki nerden alırsın?
Alçakgönüllü ve suskunsun
Şır şır akan çeşmelere inat,
Durursun öylece unutulmuş bir yerde
Devasın sanki bin bir derde...

2/:

Gıcır gıcır kıvranan çıkırığın
Boram boram burulan halatınla
Ve has çam ağacığınan kovanla
Şır şır akan çeşmelere inat
Kışın ılımanlaşan
Ağustosta buz kesen suyun
Devadır bin bir derde
Huyun bir yaşlı bilge sanki,
Durursun öylece unutulmuş bir yerde.

3/:

Gıcır gıcır sesin gelir
Yedi kat yerin altından
Yaşlı ninem bir yudum çekip suyundan
Der, 'Hicaz'dan bunun suyu.'
Bir Yunus ilahisi söyler gibi
Sanki gizli gizli ağlarsın kuyu.
Soğuk suyun bazen katık
Yavan sofralarda ekmek yanında
Bazen çekilirsin derinlere
Yeşil kızlara, kınalı gelinlere
Nazım nazım nazlanırsın
Anladım yorgunsun ve yaşlısın,
İzin sana. Uyu istersen artık.

Ahmet Yozgat

Bir Küçücük Eniktim Ben

1/:

Ben bir küçücük eniktim.
Belki biraz yaramaz
Birazcık da haylazdım.
Ama hiç bir zaman
Ben bunu hakketmemiştim.
Çünkü ben bir küçük eniktim.

2/:

Ben bir küçücük eniktim.
Gözlerim yumuk yumuk...
Bir ilkbahar ayında
Örtüktü pencerelerim dünyaya
En küçük çöplüklere bile
Henüz 'Merhaba.' demiştim
Ama uzanırdı hayallerim
Kocaman ve yağlı kemiklere.

3/:

Ben küçücük bir eniktim.
Yaşamı yeni öğrenecektim.
Güneşli bir ilkbahar sabahı
Alıp elinize gürgenden sopaları
Kargalar gibi başıma üşüştünüz.
Bir vurdunuz, iki durdunuz.
Sonra gülüştünüz keyifle.

4/:

Ben küçücük bir eniktim.
İleride çok günler görecektim.
Büyüyecek karda, kışta ve kıyamette
Emniyette olun siz diye
Kapınızı bekleyecektim.

5/:

Ben küçücük bir eniktim.
Bir ocağın bir oğlu
Yani minnacık bir erkektim.
Soyumuzu gelecekte ben sürdürecektim.

Ahmet Yozgat

Bir Küçük Köpeğin Günlüğü

A/:

Günlerden bu gün
Bir küçük köpek
Bakalım ne edecek?
İlk önce parka girecek
Ne bulursa orada kemirecek
Kaç küçük köpek kaç
Az sonra bekçi amca gelecek.

B/:

Günlerden bu gün
Bir küçük köpek
Bakalım ne edecek?
Atlayıp çöp kutusuna
Ortalığa devirecek
Sağı solu kirletecek
Kaç küçük köpek kaç
Az sonra çöpçü amca görecek.

C/:

Günlerden bu gün
Bir küçük köpek
Bakalım ne edecek?
Karnı çok acıkacak
Bulduğu her şeyi yiyecek
Kaç küçük köpek kaç
Az sonra zabıta amca gelecek.

D/:

Günlerden bu gün
Bir küçük köpek
Bakalım ne edecek?
Aylak aylak dolaşacak
O sırada beni görecek
Gözlerini gözlerime dikecek
Kaçma, küçük köpek gel
Ağabeyin seni sevecek.

Ahmet Yozgat

Bir Masalcı Nineyim Ben

1/:

Masalcı nineyim ben.
Yaz demeden,
Kış demeden
Başlarım bir masala
Ulaşır yolum Kaf dağına.

1a/:

Bizim minik masalcılar,
Çevreme toplanırlar tek tek.
Hep bir ağızdan çığlık çığığa,
Bağırmaya başlarlar:
"Masalcı nine
Haydi bir masal söylesene,
Bir masal söylesene bize! ..."

2/:

Masalcı nineyim ben.
Sıcak yaz,
Ve soğuk kış demeden
Girerim bir keloğlan masalından
Bir başka masaldan çıkarım o oğlanın
Ne devlerden korkarım
Ne ürkerim tılsımlı ormanın cücelerinden.

2a/:

Bizim minik masalcılar,
Ne bıkarlar kaf dağındaki devlerden,
Ne de komik Keloğlan'a doyarlar.
Gelirler her sabah erken erken,
Sıcak yaz, soğuk kış demeden.
Avaz avaz bağırmaya başlarlar:
"Masalcı nine
Haydi bir masal daha söylesene,
Bir masal daha söylesene bize! ..."

Ahmet Yozgat

Bir Rüya İşçisiyim Ben

1/:

Ben hamarat bir işçiyim
Geceleri rüyalarda çalışırım
Ebemkuşağını boşaltıp şişelerime
Renksiz görülen rüyaları boyarım.

2/:

Ben çalışkan bir rüya işçisiyim
Rüya paketleri yaparım hediye
Uyuyan çocuklar görsün diye.

3/:

Ben karşılıksız bir işçiyim
Derin uykuların orta yerine
Tılsımlı pencereler oyarım
Hayali geniş çocuklar açsın da
Açsın da renkli rüyalar görsün diye.

4/:

Ben parasız bir rüya işçisiyim
Gecenin en karanlık yerine
Çatal çatal sihirli kapılar kurarım
Köprüler uzatırım rüyalar ülkesine
Anne koynundaki çocuklar geçsin diye.

Ahmet Yozgat

Bir Satılmış Çocuğun Şikayeti

1/:

Bana sorsalardı doğduğum gün
Dünya yansa istemezdim
Adımın Satılmış olmasını
Adım taş olaydı
Hatta kaya olaydı
Hatta karabaş olaydı da
Satılmış olmayaydı.

2/:

Kime satılmışım bilmem.
Neden satılmışım anlamıyorum doğrusu
Adım ırmak olaydı
Hatta nehir olaydı
Hatta tırnak olaydı da
Satılmış olmayaydı.

Ahmet Yozgat

Bir Şiir Yaz Amca

1/:

Amca bir şiir yaz bana
Minik minik açılsın ağzı
Elleri yumuk yumuk olsun
Uzansın ta gökyüzüne
Işık saçan yıldızları kavrasın.

2/:

Amca bir şiir yaz bana
Bal aksın orta yerinden
Kenarından şeker aksın
Kırpışsın gözleri usul usul
Sadece benden yana baksın.

3/:

Amca bir şiir yaz bana
Serçe kanatlı olsun
Olsun karaca sekişli
Öyle hızlı koşsun ki
Rüzgardan atlı olsun.

4/:

Amca bir şiir yaz bana
Bal olsun ilk dizesinde
Son dizesi börek olsun
Şiirimin tam içinde
Kocaman bir yürek olsun.
www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bir Topak Taş

1/:

Bekler beni her sabah
Sokakta topak bir taş
Sanki 'Merhaba...' der bana
Ve usulca her gelene geçene:
'İyi günler satıcı amca...'
'Bol şanslar işçi abla...'

2/:

Çok komik gelir bana
Nedendir bilmem o anda
Topak taşın selam verişİ
İşlerine giden insanlara
Dokunurum yumru yumru yanağına
Ayağımanın ucuyla usulcana
Nedense topak taş bundan
Doğrusu ya hiç hoşlanmaz
Sanırım ki çok üzülür
Çünkü o sırada ağızcığı büzülür
Şiz onu taş kalpli sanırsınız ya
Bizim sokaktaki topak taş ağılar
Ve akıtır gri gözlerinden
İki damla altın yaş
Vazgeçer insan olmaktan
Yine taşlaşır yavaş yavaş...

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bir Tuzlu Bir Tuzsuz

1/:
Zavallı annem
Bir gün tuzlu yapar
Pişirdiği yemeği
Babam yemez kalkar sofradan
Ablam batırmaz kaşığının ucunu
Bense hemen kıvırırım burnumu
Hiç sormayın delidolu ağabeyimi
Bu gün de olmaz yiyen
Annemin tuzlu yemeğini
Kalmaz sofrada hiç kimsenin isteği.

2/:
Zavallı annem ertesi gün
Tuzsuz yapar yemeği
Babam çatar kaşını
Ablam koşar okulun kantinine
Ben de hamburgere
Hiç sormayın akli havada ağabeyimi
Bu gün de olmaz yiyen
Annemin tuzsuz yemeğini
Kapanır sofrada herkesin isteği.

3/:
Zavallı annem
Az koyar tuzu olmaz
Çok koyar olmaz tuzu
Bir türlü ortasını bulamaz
Zavallı annem ne bilsin
Ayak üstü beslenmeye alıştığımızı
Bu gidişle kimselere yaranamaz.

Ahmet Yozgat

Bir Uzaylı Amcaya Şiir

1/:
Merak bu ya
Söyle bana uzaylı amca
Üzerimde uzanan şu lacivert uzaya
Gidiş - dönüş kaç lira?
Uzaylı amca bak şu kumbarama
Uzay biletini almaya yeter mi acaba?
Bir yıldır biriktirdiğim bu para

2/:
Merak bu ya
Söyle bana sevgili uzaylı amca
Ay'a bilet kaç lira?

3/:
Merak bu ya
Söyle bana dostum uzaylı amca
Güneş'e bilet kaç lira?

4/:
Merak bu ya
Söyle bana arkadaşım uzaylı amca
Yıldızlara bilet kaç lira?
Eğer yetmezse kumbaramdaki para
Biraz borç verir misin bana?

Ahmet Yozgat

Bir Vardı Bir Yok Oldu

1/...

Bir vardılar, bir yok oldular.
Geçmiş zamanın lezzetli masalları
Ermez buna bir türlü aklım
Anlamam ki neden kayboldular?
Sayın ki onlar değil de ben kayboldum.
Bir koca boşluk şimdi çocukluğum.
Ne masal masal matidas.
Ne de masal masal maniki.
Öyle ki,
Bir vardı, bir yok olmuş.
Sayın ki,
Bütün çocukluğum kaybolmuş.

2/...

Bir vardılar, bir yok oldular,
O güzelim bilmeceler.
Bilmem ki neden kayboldular?
Sayın ki ben kayboldum.
Bir karanlık kuyu şimdi çocukluğum.
Ne bilmece, bildirmece artık.
Ne de el üstünde kaydırmaca.
Öyle ki,
Bir vardı, bir yok olmuş.
Sayın ki,
Tüm hayallerim kaybolmuş.

3/...

Bir vardılar, bir yok oldular.
O ince uzun tekerlemeler.
Hiç anlamam neden kayboldular?
Sayın ki ben kayboldum.
Bir koca boşluk şimdi küçüklüğüm.
Ne o o o evelme, gevelme,
Ne de kovalama deve kuşunu.
Öyle ki,
Bir vardı, bir yok olmuş.
Sayın ki,
Rüyalarımın hepsi kaybolmuş.

4/...

Bir vardılar, bir yok oldular,
Kan ter içinde şaşırmacalar.
Aklım ermez niye kayboldular?
Sayın ki ben kayboldum.
Bir koca boşluk şu an küçüklüğüm
Ne bir berber, bir berbere
Ne de gel beraber, diyor.
Açalım bir berber dükkanı.
Öyle ki,
Bir vardı, bir yok olmuş.
Sayın ki,
Yaşamımın bir bölümü kaybolmuş.

Ahmet Yozgat

Bir Yamalı Kazak

1/:

İlk önce renksizdi kazağım
Yani baştan aşağı kara
Sokaklarda özlem ile bakardım
Kazak giyen diğer arkadaşlara
Kamil'i allı
Kamile'yi güllü görürdüm
Emre'ye imrenirdim
Görünce onları o halde, üzülürdüm.

2/:

Bir gün delindi dirseğim
Ertesi gün dirseğimin öbürü
Hamarat annem dayanamadı
Kazağımın kollarını yamadı
Dirseğimin biri yeşilli şimdi
Öbür yırtık ise güllü
Artık ne kazağım üzülüyor
'renksizim.' diye
Ne de ben 'kazağımı renksiz.' diye
Kazağım da gülüyor
Kahkahalarla gülüyorum ben de.

Ahmet Yozgat

Birliktelik

1/:

Bir tatlı dilli kuş öter:

-Cik cik cik!

Ötekiler yanıt verir:

-Ne güzel birliktelik!

2/:

Bir tatlı dilli böcek öter:

-Çiz çiz çiz!

Ötekiler cevap verir:

-Hepimiz beraberiz!

3/:

Bir bol dallı ağaç seslenir:

-Hışır hışır hışır!

Ötekiler karşılık verir:

-Sesin, sesimize karışır!

4/:

Bir kıvrıkcık saçlı çocuk ağlar:

-Nerdesiniz? Nerdesiniz?

İnsanlar karşılık verir:

-Korkma bebek buradayız, beraberiz!

Ahmet Yozgat

Biz Biz İdik

1/:

Evvel zaman içindeydi sanırım...
Bir adam duruyordu karanlıklar arasında.
Elleri nasırlıydı
Ve şakağı kahır yüklü
Bıyığı siyah mı siyahtı.
O adam bana baktı sevgi ile
Ben hayretle ona baktım...

2/:

Kalbur saman içindeydi sanırım...
Bir kadın duruyordu sisler ardında.
Elleri kıvrım kıvrım kınalıydı
Sevgi yüklü yüreciği yaralı
Gözleri siyah mı siyahtı.
O kadın bana baktı sevgi ile
Ben hayretle ona baktım...

3/:

Cinler cirit oynuyordu sanırım...
Bir çocuk duruyordu puslu bir havada.
Pamuk elleri yumuk yumuktu
Ela gözleri bir yudumluk
Saçları siyah mı siyahtı.
O çocuk bana baktı sevgi ile
Ben hayretle ona baktım...

1/a:

Evvel zaman içindeyken
Orda duran babamış meğer.
Bu haber dünyaya değer!

2/a:

Kalbur saman içindeyken
Orda duran anamış meğer.
Bu haber dünyaya değer!

3/a:

Cinler cirit oynarken
Orda duransa benmişim meğer.
Bu haber dünyaya değer!

4/:

Babam. Anam. Ve ben,
Buluştuk aynı zamanda,
Eski ama sıcak bir hamam içinde
Tanıştık. Ve...
Başladık kendi masalımızı yaşamaya...

Ahmet Yozgat

Biz Işığın Kızlarıyız

1/:

Biz zamanın kızlarıyız
Mekanın oğulları...
Onun için bir gün ölür
Toprağa gömülürüz.
Bir ölür,
Bin bir diriliriz...

2/:

Biz ışığın kızlarıyız
Şimşegin oğulları...
Onun için bir gün dirilir
Karanlıkta süzülürüz.
Bir söner,
Bin bir görülürüz...

Ahmet Yozgat

Biz Köylüler

1/:

Biz köylüler

Yani sizin köylüler,

Saf oluruz birazcık.

Yazın çatısız damlarda yatarız hepimiz,

Kimimiz uykusunda gezer gece yarısı

Bu yüzden sık sık yuvarlanırsız

Saçaklardan iki adam boyu aşağı.

Kah kolumuzu, kah bacağımızı kırarsız

Plastik ciklet nedir bilmeyiz,

Yaz ayları kengerdir bizim sakızımız:

'Cık cık da cık cık! ...'

Yani saf oluruz birazcık.

2/:

Biz köylüler

Yani sizin köylüler,

Sakar oluruz birazcık.

'Vur.' deyince öldürürüz sağlamı,

Ateşi söndürürüz 'Üfle.' deyince

Az buz değiliz çorak tarlalarda,

Ticarette ise hiç mi hiç uz değiliz,

Aha bundan katar katarız dağlarda,

Şehirlerde bir elin parmağı kadarız.

Otomobil nedir bilmeyiz

Bizim taşıtlarımız rahvan atlarımız:

'Cık cık da cık cık! ...'

Yani sakar oluruz birazcık.

3/:

Biz köylüler

Yani sizin köylüler,

Açıkgöz oluruz birazcık.

Çabuk dolsun diye güğümlerimiz

Sarıkızın sütüne kaynak suyu katarız

Batarız durduk yerde diken gibi

Bütün sevmediklerimizin kaba etine

'Çayımıza küp şeker alalım.' diye,

Çift sarılı yumurtayı kendimiz yemez

Pazarda ölmüş eşek fiyatına satarız.

'Ak,' dediğimize 'Kara,' der ama

'Nuh,' der, 'Peygamber,' demeyiz.

'Cık cık da cık cık! ...'

Yani açıkgöz oluruz birazcık.

4/:

Biz köylüler

Yani sizin köylüler,

İnat oluruz birazcık.

Az gideriz, 'Çok git.' denilen yere

'Gitme.' denilen yere ise uz gideriz,

Deveden önce atlarız hendekten

'Aman ha! ' demeden dalarız

Delidolu derelerin ortasına

Bin batman yük vururuz

Zavallı kocamış merkeplerin arkasına
Gelince coşkun çayın ortasına
Taban direr saatlerce kalırız
Sakinleşince ortalık, nedense
Tozu dumana katarız.
Parmak ısırtırız herkese
'Cık cık da cık cık! ...'
Yani inatçı oluruz birazcık.

Ahmet Yozgat

Biz Savaşan Zavallı Çocuklar

I/:

Biz savaşan çocuklarız
Tanırız silahın yakıcılığını
Anne sıcaklığını bilmeden önce
Ne bebek yapar usta elleri
Bizim için annelerimizin
Ne de babalarımızın
Nasırlı elleri oyuncak araba
Oyuncak diye dokunuruz
Omzumuzdaki gerçek silaha
Biz savaştırılan çocuklarız
Sizi de bir gün tutar ahımız.

II/:

Biz savaşan çocuklarız
Dinlemedik güzel annelerimizin
Ilık ılık akan sesinden
Beşiklerimize yatmadan önce
Ahenkli ve sıcak ninnilerini
Mermiler vızır vızır geçti
Kulağımızın dibinden
Yumuşak anne kucağı diye
Geceleri nemli toprağa uzandık
Bürünüp yedi yaşın ilkbaharını
Ve kendi kanımızın sıcaklığını
Biz savaştırılan çocuklarız
Sizi de bir gün tutar ahımız.

Ahmet Yozgat

Bizim Akasya Ağacımız

1/:

De bana kim dikti seni?
Bahçemizin kıyısındaki küçük ÷lkene
Söylesene bana akasya ağacımız
Senin acın acımız,
Bayramın bayramımız...

2/:

Hemen hemen her sabah
Sıyrınca çiçeksiz perdeyi pencereden
Çok şeyler anlatırsın bana
Yani karşı penceredeki arkadaşına
Ama bir tek söz söylemeden
Mesela bilirim kaç yaşındasın
Ne zaman yeşille donanacaksın
Ne vakit boyanacaksın sarıya
Hangi ayda gözlerin yeşil bakacak
Ve ne vakit akacak sarı sarı
Tabanındaki toprağa yaprakların
Dalların hangi ayda çırılçıplak kalacak
Ne zaman buluşacaksın beyazla
Bilirim yazda nasıl
Kış mevsiminde nasıl olacaksın

3/:

De bana akasya ağacımız
Kim dikti seni bahçemize
Yani tam yüreğimize...
Her zaman karşımızdasın
Ortaksın üzüntümüze ve sevincimize.

Ahmet Yozgat

Bizim Bitişik Komşular

1/:
Duvarı bitişik komşularımız
Nerede görseler beni
Meyve yüklü bahçelerinden
Kırmızı elma ya da olgun armut
Veya kiraz koparıp
Verirler hediyemi.

2/:
Annem mutfakta çorba pişirir
Tencereye kokulu nane eker
Duvarı bitişik komşular
Alır kokusunu nane kokulu çorbanın
Sanırım canları çeker.

3/:
Bende davranırım hemen
'Bana ne bana ne.' demeden
Nane kokulu çorbadan
Duvarı bitişik komşulara
Dağıtırım teker teker.

Ahmet Yozgat

Bizim Dere Gider Nere?

1/:

Bizim köyün içinden geçen
Kıyısı kahverengi küçük dere
Gelir kim bilir ta nereden
Gider kim bilir nereye?
Sabah olsun demeden
Ve demeden gece
Köyden köye hece hece
Bazen aşarak kocaman dağları
Ovaları çizim çizim çize çize
Derin derin yaylaları yarararak
Ulaşır uzaklardaki koca denize.

2/:

Bizim köyün altından geçen
Suyu bulanık küçük dere
Çıkar bizim çeşmeden geze geze
Gece oldu demeden
Ve hiçbir zaman demeden gündüz
Bu köyden o şehre dümdüz
Bazen dökülerek kocaman çağlayanlardan
Yolları eğri doğru çize çize
Köprü altlarını derin derin yarararak
Ulaşır haritadaki engin denize...

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bizim Ev Saçakları Saçılır

1/:
Bizim evin saçakları,
Gümüştendir kış ayları.
Buzlar ki nah böyle,
Savaşlarda hançer sanki!
Ama yine de,
Evler içinde,
En iyisi bizimki!

2/:
Bizim evin sıvaları,
Kabuktandır yaz ayları.
Yani ki nah böyle,
Kıtlıklarda yama sanki!
Ama inanın,
Evler içinde,
En iyisi bizimkisi yine de...

Ahmet Yozgat

Bizim Kapı

1/:

Uğurlar beni her sabah
Karşılar her akşam beni
Bizim evin kapısı
Sökmez pervazını
Kırmaz menteşesini
Durmadan açılır kapanır da
Hiç çıkarmaz sesini.

2/:

Bizim evin kapısı
İşini hiç aksatmaz
Ben iş yapmam parasız
Babam her ay aylık alır
Ama bizim evin kapısı
Ay başında maaş almaz.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bizim Kedinin Bir Günü

Bizim sevimli mestan kedi:

Sabah erkenden bana:

'Süt isterim.' dedi.

Bizim sevimli mestan kedi:

Sabah erkenden bana:

'Ciğer isterim.' dedi.

Bizim sevimli mestan kedi,

Oturdu benimle masaya,

Sütü içti. Ciğeri yedi.

Bizim sevimli mestan kedi:

Maşadan kalkarken bana:

'Sağ ol ağabey.' dedi.

Bizim sevimli mestan kedi:

Süründü bacağıma:

'Sevilmek isterim.' dedi.

Bizim sevimli mestan kedi:

Mırıl mırıl mırladı:

'Oyun isterim.' dedi.

Bizim sevimli mestan kedi,

Çıktı benimle arsaya,

Şevdirdi kendini arkadaşlara,

Katıldı tüm oyunlara.

Bizim sevimli mestan kedi:

Bütün dostlara:

'Teşekkür ederim.' dedi.

Ahmet Yozgat

Bizim Köyde bir Minik Kız

1/:
Bizim köyde bir minik kız...
Gözleri sanki sarı ışıklı yıldız.
Belki adı Merve,
Adı belki Kamile,
Adı Saniye belki de,
Adı Sonay.
Yusuvarlak bir yüzü var
Sanki ağustos gecelerinde dolunay.

2/:
Bizim evde bir minik kız...
Gözleri güler ta dipten dibe
Körebe oynar dedesiyle. Belki adı Havva,
Adı belki Ayşe,
Adı Zühal belki de,
Adı Nadide.
Sorar en uygun zamanda:
'Baba okul ne nerede? '

3/:
Bizim okulda bir minik kız...
Maharetli elleri ufacık tefecik.
Derste şarkı mırıldanıp
Paydosta türkü söyler.
Marş okur bayramlarda.
Belki adı Canan,
Adı belki Fadime,
Adı Elif belki,
Adı Şekercik.
Sesi sanki ipek gibi incecik:
'Cik cik de cik cik! '

Ahmet Yozgat

Bizim Mor Kedi

1/:

Bizim kasabalı mor kedi
Kim boyadı böyle seni?
Doğduğun günden beri
Tüylerinin rengi mor mu idi?

2/:

Bizim mahalleli mor kedi
Kim büyüttü böyle seni?
Doğduğun günden beri
Soğuk ve yalnız sokaklarda
Kolay mıydı yaşamın
Yoksa zor mu idi?

Ahmet Yozgat

Bizim Örümcek

Bahçemizdeki uzun bacaklı örümcek
Bahar olunca sevinerek gelecek.
Bahçemizdeki boncuk bedenli örümcek
Akıllıca ve usluca duracak
Hiç haylazlık etmeyecek.
Bahçemizdeki incik gözlü örümcek
Gece karanlık demeyecek
Gündüz aydınlık demeyecek.
Bahçemizdeki kara derili örümcek
İncecikten ipek gibi bir ağ örecek
Bahçemizdeki benim gibi akıllı örümcek
Ben ördüğü ağını görünce
Çok ama çok sevinecek.
Bahçemizdeki ince tenli örümcek
Kış çöküp kar yağınca üşüyecek
Hüzünlenererek geldiği gibi gidecek.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bizim Rüzgâr

1/:

Tuzlu rüzgâr
Hızlı rüzgâr
Dolanırsın minnacık köyleri
Ve kocaman şehirleri
İşini seve seve
Taşırırsın sırtında bizim eve
Sırtında bütün mevsimleri.

2/:

Kaşlı rüzgâr
Gözlü rüzgâr
Esersin deli deli
Dolanırsın dere, tepe
Tipi olursun kışta kar için
Yağmur olursun nisanda sepe sepe
Görürsün her bir yeri.

3/:

Yazlı rüzgâr
Kışlı rüzgâr
Bazen türkü söylersin
Bir marş tutturursun bazen de
Koşarsın uygunsuz adımlarla hedefine
Bazen de söylersin mırıl mırıl bir ninni
Uyutursun mışıl mışıl
Ağlayan bütün bebekleri.

4/:

Yedi başlı rüzgâr
Devler gibi güçlü rüzgâr
Yüklenip sırtına bulutları
Taşırırsın bazen uzaklardaki denizden
Üstümüzden 'Vuu! ' diyerekten
Uçaklar gibi geçer gidersin
Sevindirirsin bizleri.

5/:

Gözleri yaşlı rüzgâr
Bazen buz gibi ayazlı
Bazen de ateşli rüzgâr
Asmaları kuru bağlar ağlatır seni
Kıraç dağlarda yüzünü asarsın
Bozkırlarda ılık çalar
Solgun bahçeleri sularsın
Büyütürsün bütün çiçekleri.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bizim Soba

Bizim soba kuru kuru odun yer
Atıştırır kova kova kömürü
Sıcaklık yayar bizim soba odaya.
Bol bol yemek yerim ben
Bardak bardak süt içerim
Sıcaklık yayılır tüm vücuduma.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bizim Tiryaki Baca

Bizim çatıyı bekleyen baca
Püfür püfür üfler kış boyu
Bol dumanlı sigara
Ama yaz gelince bırakır tiryakiliği
Sigarayı atar bir tarafa
Nisan gelince öksürür kütür kütür
Mayıs ayında temizler boğazını
Beyaza boyar kara ağzını
Bizim baca akıllıdır babamdan
'Niye? ' dersiniz eğer
Bırakmaz hiç tütünü babam
Yazın da içer kışın da içer
Hiç bıkmadan, asla usanmadan.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bizim Yol

1/:

Bir yol çizer önünü evimizin
Biz severiz o tozlu yolu
O tozlu yol da bizi sever
Kuşatır bir çember gibi çevresini
Coşkulu sevgimizin
Severiz annem, babam ve ben
Bahçeleri bölen o yolu
Bazen baygın ıtır kokulu
Bazen iğde kokulu aygın aygın
İki yanını kuşatır bahçeler
Yol gider kıvrıla kıvrıla
Yarı yerde bahçeler biter
Ama bitmez yolun kokusu

2/:

Tandır taşı gibi kızdırır
Sırtımızı baharın sarı güneşi
'Eşi benzeri yok.' der
Annem bu yol için
'Ne söylesem az kalır.'
Alır beni bir katar kervan
Ya da kocaman bir kelebek
Benekleri som altından
Kanatları saf ipek
Yol gider ben giderim
Büklüm büklüm bükülürüm
İki yanıma dökülür
Çevre evlerde yaşayan küçükler
Yüreğimi dağıtıyorum avuç avuç
Yamaçlardaki yapraklar el sallar
Selam alır vadideki çiçekler
Severiz bahçeler arasında
Annem, babam ve ben severiz
Sessizce çevremizde gezinen yolu
Bazen baygın ıtır kokulu
Bazen aygın iğde kokulu.

Ahmet Yozgat

Bodur Elmacık

1/:

Kısa boylu bir bodur elmacık
Kıraç ve kurak bir arazide
Yaz, kış durur tek başına
Ailesinden uzakta ve yapayalnızlık.

2/:

Bizim kuru gövdeli bodur elmacık
Gelince araziye aylardan nazlı nisan
Olacak bir gelin başı gibi
Çiçeklerle donanan bir küçücük ağaççık.

3/:

Bizim ince dallı bodur elmacık
Zamanın yolunda temmuz görününce
Eğecek utangaç başını
Saklayacak yeşil yapraklarının arasına
Köy çocukları için bir kaç meyvacık.

Ahmet Yozgat

Boncuk Gözlüme Şiir

A/:

Çocuğumun gözleri boncuk.
Güneş vurur ışıl ışıl
Ay vurur yalap yalap...
Sanki uçar ışıltılı derinliklerden
Konar gözbebeklerine
Bir dantelli kelebek
Gerer şeffaf kanatlarını
Çocuğumun boncuktan gözlerine.

B/:

Çocuğumun gözleri zeytin.
Güneş gözlerine vurur,
Geceden arta kalan bir yıldız
Çocuğumun gözlerinde geceler
Çocuğum uyanır sabaha,
Rengarenk bakar gri dünyaya.
Çocuğum kahkahalarla güler,
Çocuğumun gözleri zeytinler gibi kara
Yanakları yayılır ufuklara.

C/:

Çocuğumun gözleri damla.
Bulutlar vurur şıpır şıpır
İpekten göz kapaklarına.
Dökülür üstümüze uzaklardan
Mavi yüklü bulutlar.
Gözyaşı sağanağında kalan
Bütün analar sırsıklam ıslanırlar
Gererler şeffaf şemsiyelerini
Korurlar çocuğumun boncuktan gözlerini.

Ç/:

Çocuğumun gözleri iri mi iri.
Güneş gözlerine vurur onun,
Yansır tüm renkler çevreye çizgi çizgi
Bir ezgi buharlanır mavi havaya
Gerer şeffaf kanatlarını türküler
Çocuğumun boncuk gözlerine.
O gözler iri gözler
Damlalar gibi diri gözler
O beni özler her yalnız kaldığında
Ben onu daha çok özlerim
Çocuğumun gözleri boncuk,
Çocuğum çok çocuk...

Ahmet Yozgat

Boş Arsa Katliamı

1/:

Tükendiler tek tek
Boş arsaları mahallemizin
Bir apartman dikildi
Eksildi bir boş arsa daha
Körebeye mezar oldu sonunda
Derin temeli o apartmanın da.

2/:

Yirmi katlı bir site dikildi
Mahalleden eksildi
Kocaman bir boş arsa daha
Saklambaç da kurban edildi sonunda
Yirmi katlı sitenin açılışında.

3/:

Bu sefer sıra geldi
Büyükçe bir iş hanına
Bir boş arsa daha kapandı sonunda
Çelik çomağımız da odun oldu
Mahalle fırınının külhanında.

Ahmet Yozgat

Boyacı Amca

1/:

De bana boyacı amca
Tüm yolları sarıya
Siyahları beyaza
Boyayacak boyan var mı?
Eğer yok ise boyan
Feda olsun sana
Kumbaramdaki param.

2/:

Söyle bana boyacı amca
Grileri yeşile
Eskileri yeniye
Boyayacak boyan var mı?
Eğer yok ise boyan
Feda olsun sana
Cebimdeki tüm param.

Ahmet Yozgat

Boyacı Nurettin

1/:

Taa yıllar önce, şu kadarcıktı.
Bizim mahallenin boyacısı Nurettin,
Her sabah, tin tin tin!
Babasının arkasından giderdi atölyeye.

2/:

Evlerinde babaydı koca Hıdır.
Boya atölyesinde ise sinirli usta.
Ne kadar bildiği varsa,
Boya, boyacılık ve badana üstüne,
Öğretirdi çırağı Nurettin'e.

3/:

Günlerden bir gün geldi,
Emekli oldu boyacı Hıdır usta.
Artık usta Nurettin boyuyor evleri.
Üstüne yok bu hususta...

Ahmet Yozgat

Boyalarım

Çantamda dolu boyalarım var
Kuru boyam baş parmak boy
Sulu boyam el kadar
Kafamda kurduğum
Rüyalarımса dünyalar kadar
Hayallerimse dağlarca
Sorsam küçük boyalarımа
'Yeter misiniz? ' diye
Dünyalar kadar rüyayı
Dağlarca hayalleri
Sonuna kadar boyamaya.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bozmayın Yuvamı

1/:
Ben bir evsiz kuşum
Günlerce yollardayım
Ve günlerce aç susuz uçmuşum.

2/:
Ben bir evsiz kuşum
Unutulmuş bir şehrin
Yetim bir sokağında
Eski bir direk bulmuşum.

3/:
Ben bir evsiz kuşum
Çalışıp çabalamış
Yetim sokaktaki direğe
Yuvamı kondurmuşum.

4/:
Ben bir evsiz kuşum
Çocuklar bozmayın yuvamı
Ben bir öksüz kuşum
Sizinle komşu olmuşum.

Ahmet Yozgat

Bozuk Musluk

Oğlunuz ya da kızınız
Veya kendiniz nezle olsanız
Koşmak olur bilirim hastaneye işiniz
Sayın ki biz de nezleyiz
Gün boyu damlıyoruz
Ve akarak giriyoruz koca geceye
Bizi neden
Bir tamirciye götürmezsiniz?

Ahmet Yozgat

Bu Çocuklar Neden Ağladılar?

1/:

Bayıltan gül yerine yüce dağlarda
Geniz yakan barut kokladılar
Çocuklar işte ondan ağladılar.

1a/:

Niye mi ağladılar çocuklar?
Büyüklerin savaşlarında vuruldular
Başkalarının ateşlerine yandılar
İşte ondan ağladılar.

2/:

Yumuşacık anne kucağı yerine
Buz gibi taşlara uzandılar
Çocuklar işte ondan ağladılar.

2a/:

Niye mi ağladılar çocuklar?
Annelerinin kucağından koparıldılar
Uzak yerlere göçlere zorlandılar
İşte ondan ağladılar.

3/:

Pamuk elleri çatladı keskin ayazda
Dost canlısı kardan adam yapamadılar
Çocuklar işte ondan ağladılar.

3a/:

Niye mi ağladılar çocuklar?
Karakışta sokaklarda üşüdüler
Zemheride çaddelerde dondular
İşte ondan ağladılar.

4/:

Yüreğinden yırtıldı yapma bebecikleri
Yerine bir yenisini alamadılar
Çocuklar işte ondan ağladılar.

4a/:

Niye mi ağladılar çocuklar?
Kentlerde sığınacak yer bulamadılar
Dağlarda kovuksuz kaldılar
İşte ondan ağladılar.

5/:

Oturtup tılsımlı dizinin dibine
Pamuk nineler masal anlatamadılar
Çocuklar işte ondan ağladılar.

5a/:

Niye mi ağladılar çocuklar?
Aile içinde itildiler
Toplum içinde kakıldılar
İşte ondan ağladılar.

6/:

Yiğit şehzadeler kuşanıp cesareti
Dünya güzeli kızları kurtarmadılar
Çocuklar işte ondan ağladılar.

6a/:

Niye mi ağladılar çocuklar?
Kötü emellere alet oldular

Utanç veren tacizlere uğradılar
İşte ondan ağladılar.

7/:

Gri betonlar dikildi boş arsalara
Saklambaç ve çelik çomak oynayamadılar
Çocuklar işte ondan ağladılar.

7a/:

Niye mi ağladılar çocuklar?
Saygı değer toplumlardan atıldılar
Mal gibi alınıp satıldılar
İşte ondan ağladılar.

8/:

Yolları kesen kırk haramiler
En renkli rüyalarını çaldılar
Çocuklar işte ondan ağladılar.

8a/:

Niye mi ağladılar çocuklar?
Annesiz babasız kaldılar
Yani sevgisiz kaldılar
İşte ondan ağladılar.

Ahmet Yozgat

Bu da Benim Köpeğim

1/:

'Hav hav hav! '
Geldi yine kapıdan
Köpeğimin nefesi
İncecik sesiyle
Korkutuyor herkesi.

2/:

'Hav hav hav! '
Kim bilir ne oldu yine?
Belki de yaramazın biri
Taş fırlattı inine.

Ahmet Yozgat

Bu da Çocukların Dünya Savaşı

1/:

Bozmayın kumdan kalelerimi
Hisarımın burcumu devirmeyin
Kum kovamı delmeyin
Kırmayın oyuncak küreğimi
Kırıp da hoplatmayın yüreğimi
Yoksa başlatırım size karşı
Üçüncü hatta Dördüncü dünya savaşı
Dostuz şimdi sizinle,
Sonra olmayalım düşman
Yoksa kimseye vermem aman.

2/:

Kırmayın tahta kılıcımı
Oyuncak atımı vurmayın
Çelik çomağımı yok edip
Oyun arsalarını betonla doldurmayın
'Ağaçlara tırmandı.' Diye çocuklar
Parklardan kovalamayın
Yoksa başlatırım size karşı
Beşinci hatta altıncı dünya savaşı
Dostuz ama sakın olmayalım düşman
Yoksa vermem kimseye aman.

Ahmet Yozgat

Bu Gece Ay Doğacak

A/:

Bizim köyde erken çöker geceler
Akşamın gri yüzü birazdan
Tez elden kararacak
'Ben korkarım karanlıktan.'
'Haydi gülümse küçüğüm.'
Bu gece ay doğacak.

B/:

Bizim köyde uzun olur geceler
Daracık sokakları birazdan
Karanlıklar saracak
'Ben korkarım yalnızlıktan.'
'Haydi gülümse küçüğüm.'
Bu gece ay doğacak.

Ahmet Yozgat

Bu Nasıl Rüya?

Nedense her gece
Korkunç oluyor rüyam
Hele yanımda yoksa cesur babam
Uzaklardaysa korkusuz ablam
Yürekli annem yatağımda değilse
Bir öcüler giriyor düşüme
Bir karabaşanlar
Gulyabaniler üstüme üstüme geliyor
Torbalılar kovalıyor ardımdan gece boyu
Kara gonculuzlar tutuyor kolumu
Kara kurular kafamı yarıyor
Hortlaklar dişimi kırıyor
Her gece hep böyle
Korkunç oluyor rüyam
Sonra geliyor odama atak babam
Korkuyorlar bütün yaratıklar babamdan
Bense nedense korkuyorum onlardan.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Bu Şiir Sana Çocuğum

1/:
Sanadır bu masalsi şiir,
Bu rengarenk şiir sanadır çocuğum.
Say ki bir nazarlık,
Yuvarlak bir mavilik üstüne,
Bir nokta beyaz damlamış.
Al tak çocuğum,
Göğsün üstüne madalya gibi.
Ya da kulağına küpe diye,
Muska da olur kuğular gibi boynuna
Oyununa takım oyuncusu da olur
Saklambaç da olur boş arsada
Çelik çomak da olur...

2/:
Bu masalsi şiir sanadır çocuğum,
Yatanda yatağına al onu sıcak koynuna.
Rüyalarında kanatlı bir at olsun
Dolsun çeşme suları gibi gönlüne
Önüne yol bilir kılavuz olsun
Sanadır bu ılıman şiir,
Bu şiir sanadır çocuğum.
Güneşsever ağustosun ortasında,
Ya da uzak ve kurak bir kasabada..

3/:
Sanadır bu köpüklü şiir.
Susadığında al bir yudum iç çocuğum,
Kalaylı tasta ayran gibi.
Ya da buz gibi kuyu suyu say ki
Veya bol şekerli şerbet...
Bu şiir sanadır çocuğum,
İç kana kana iç ilelebet.

Ahmet Yozgat

Bugün Masal Günü

1/:

Bu gün günlerden masal,
Yarınsa destan olacak.
Masaldaki Kaf dağı yarılacak,
Çevremiz devlerle dolacak,
Havalanacak hayalimizden anka,
Keloğlan ülkeye hakan olacak.

2/:

Bu gün günlerden masal,
Fareler kükreyip aslan olacak,
Aslanların yeleleri yolunacak,
Kedi ile köpek kardeş olacak,
Keloğlan ülkeye hakan olacak.

3/:

Bu gün günlerden masal,
Pos bıyıklı amcam, halam olacak.
Padişahın görkemli sarayları,
Yoksullarca talan olacak
Tek eksik kalmayacak ülkede,
Her bir şey tamam olacak.
Keloğlan ülkeye hakan olacak.

4/:

Bu gün günlerden masal,
Keloğlan ülkeye hakan olacak.
Yani her şey yalan olacak.

Ahmet Yozgat

Bulut Kondu

1/:

Dün yıkılan gecekondumuzu
Bu gün Şu buluta kondursam
Yine yıkarlar mı acaba?
En yükseği bile yıkan
Buldozerle amcalar...

2/:

Dün yıkılan gecekondumuzu
Bu gün ay dedeye kondursam
En yükseğe bile çıkan
O buldozerli amcalar
Ay dedeye çıkamazlar.

3/:

Dün yıkılan gecekondumuzu
Bu gün bu buluta kondursam
Işık takarlar mı acaba?
En yükseğe bile takan
Elektrikçi amcalar...

4/:

Dün yıkılan gecekondumuzu
Bu gün ay dedeye kondursam
Elektrikçi amcalar
Takmazlarsa takmasınlar.

5/:

Dün yıkılan gecekondumuzu
Bu gün o buluta kondursam
Merdiven kurarlar mı acaba?
En yükseğe bile ulaşan
Marangoz amcalar...

6/:

Dün yıkılan gecekondumuzu
Bu gün ay dedeye kondursam
İyiliksever amcalar
Bizi burada unutmasınlar.

Ahmet Yozgat

Bulutlar Yürüdüler Kol Kola

Bulutlar Yürüdüler Kol Kola

1/:

Bir yağmur öncesiydi bulutlar yürüdüler
Biz yürüdük altında onların
Şemsiye gibi kara kara bulutlar
Harman harman olup
Yayıldılar bir boydan bir boya üzerimize
Sırtlarını ilkbaharlara yaslayıp
Bolluk ve bereket verdiler bize
Başladılar ılgıt ılgıt yağmaya
Çeşme gibi oldular ipeksi grilikler
Tarlalarımızın üstüne ağıladılar
Yüklerini boşaltan bulutlar durdu
Ama biz durmadık biz yürüdük
Güneşle kardeşle kucaklaştık.

2/:

Yol yol oldu gökyüzü bulutlar yürüdüler
Onların ardınca biz de yürüdük
Yorgun ayaklarımıza dolaştı
Sarı sıcak doğuran ağustos ayı
Saçakların serin gölgelerine kaçtık
Kavurucu güneşten uzaklaştık.

3/:

Bulutlar yürüdü gökyüzünün mavi yollarında
El ele kol kola biz de yürüdük
Leyleklerle uzak güney illerinden geldiler
Sonbaharda sicim gibi yağışlar
Ahmak olup sırılsıklam ıslandık
Yüklerini boşaltan bulutlar durdu
Ama biz durmadık biz yürüdük
Güneşle kardeşle kucaklaştık.

4/:

Hamarat atlara binerek bulutlar yürüdüler
Onların ardınca biz de yürüdük
Tozlu topraklı saçlarımıza dolaştı
Sarı sığağa gebe temmuz ayı
Ağaçların yeşil gölgelerine kaçtık
Kavurucu güneşten uzaklaştık.

Ahmet Yozgat

Bunlar da Bizim Evler

1/:
Mahallemizi dolduran pembe çatılı
Her birisi bir tarafa atılı
Ve duruşları hüzünlü evler
Sanki uzaydan gelmiş gibiler.

2/:
Bacaları her daim mavi dumanlı,
Duvarları pençe pençe yamalı,
Pencerelerinin camları soluk mavi evler.
Sanki bir şeyler gizler gibiler.

3/:
Kapıları has gürgenden.
Sıvaları kirli çamurdan.
Sanki tek kelime demeden,
Çok şeyler söyler gibiler.

Ahmet Yozgat

Buruk Sevinç

1/:

Açılır perdesi bir yaşımın.

Babam sevinir: Ba-ba, dedi diye.

Annemse kalır buruk buruk...

2/:

Açılır perdesi bir yaşımın.

Dedem sevinir: De-de, dedi diye

Ninemse kalıverir buruk buruk...

3/:

Halbuki, ne baba derdim benim,

Ne de dede...

Kolay olduğu için sadece.

Anlamam bu burukluk niye?

Ahmet Yozgat

Büyüme Dur Cıvcivim

1/:

Böyle daha güzelsin
Büyüme dur cıvcivim
Benim evim senin evin
Kalırsan bu halinle
Seni avucumdan yemlerim.

2/:

Cıvcivim dur büyüme
Daha güzelsin böyle
Böyle daha iyisin
Büyüme dur cıvcivim
Benim ailem senin ailen.

3/:

Eğer devam ederse
Bu mini minnacık halin
Seni başımda gezdiririm
Dur bu halinle fazla büyüme
Daha güzelsin böyle.

Ahmet Yozgat

Büyürler Bizim Çocuklar

L/: Ağlayarak doğar bizim çocuklar
Saklambaç oynayarak büyürler Gümüşü gölgeleri düşer
Yanakları üstüne uzun kirpiklerinin
Bakarlar yıldızlar gibi ışıltılı
Gökyüzünde maviye ve güneşteki sarıya
Kimsenin görmediğini görürler
Duyarlar hiçbir kulağın duymadığını
Ağlayarak doğarlar bizim çocuklar
Körebe oynayarak büyürler.

2/:

Yağmurlarda kalmış oğlaklar gibi
İlk baharda ıslak doğar çocuklar
Temmuz sıcağında kuruyarak büyürler
Elleri yumucuk ama bereketli
Kocaman bir harman yeri kadar Ağustosla burun buruna ayakları
Hırsla kavrar çatlayan toprakları
Bir yaramaz güneş yakar onları
Çorak eylül gibi kökar bahtları
İpıslak doğarlar bizim çocuklar Büyürler kuruyarak.

3/:

Dünyadan habersiz doğar çocuklar
Yaşamı öğrenerek büyürler
Bilmezler ateşin 'cıs'
Suyun boğucu olduğunu Her adımda yeniden tanırırlar hayatı
Beyinlerinin gizemini keşfederler
Yumuk ellerini, minik ayaklarını Yani kocaman yüreklerini Veya içlerinde saklanan
kendilerini
Ve her dokunuşta eşyayı tanırırlar
Habersiz doğar bizim çocuklar
Öğrenerek büyürler.

4/:

Çevrelerini sevindirerek doğar çocuklar
Büyüklerini üzerek büyürler
Düğünde, bayramda sevinci
Savaşta, ölümden tasayı
Yaşamdaki tüm acıyı öğrenirler
Yorgunluğu her yokuşta
Karanlık geceyi aydınlık gündüz içinde
Geçimde dert denilen şeyi
Kendisine gereken her nesneyi
Heceyi, sözcüğü ve tümceyi
Çevresinde pervane olan herkesi
Şevindirerek doğar çocuklar
Üzerek büyürler büyüklerini.

İki Boyacı Kardeşin Şiiri

I/:

İki kardeş boyacıyız
Kentin en kenar mahallesinde
Ve o mahallenin en yoksul evinde

Bir ben ağabey olarak
Bir de küçük kardeşim Veli
İkimiz geçindiririz evimizi
Ben boya sandığını taşıyım
Kardeşim Veli küçük daha
O taşır teneke oturağı ancak.

II/:

Ayakkabı boyasının hasını
Cılanın en badem yağlısını
Kullanırız yıllardan beri
Müşterinin en iyisini
Ben ayağından tanırım da
Kardeşim Veli küçük daha
O tanıyamaz kim, kimdir?
Kim bahşış verir?
Kim inkar eder vereceğini?

III/:

Ben bazen uzanırım Cebeci'ye
Hatta Yenişehir istasyonuna
Gecekondular semti Mamak'a
Kentin ortasındaki kalabalık Kızılay'a
Hatta Gençlik Parkına
Kardeşim Veli küçük daha
Ancak takılabilir bizim sokağa.

IIII/:

'Parlamazsa para yok bizde.' diyerek
Geçim teknemiz bir elimizde
Öbür elimizde ise
Boyayıp fırıncının pabuçlarını
Parasız aldığımız yanık ekmeğe
Kuğulu parka ineriz her pazar
Ekmeğe teknemiz bir elimizde
Öbür elimizde ise
Boyayıp simitçinin pabuçlarını
Beleşe aldığımız simitin artık gevreği
Bir küçük kardeşim Veli ısırır ucundan
Bir ben onun ağabeyi olarak
Bir küçük kardeşim Veli...
Bir de ben azar azar...
Kardeşim Veli küçük daha
Yeter ona bu simitin çeyreği.

Ahmet Yozgat

Büyürler Bizim Çocuklar da

L/:

Ağlayarak doğar çocuklar
Saklambaç oynayarak büyürler
Gümüşi gölgeleri düşer
Yanakları üstüne uzun kirpiklerinin
Bakarlar yıldızlar gibi ışıllı
Gökyüzünde maviye ve güneşteki sarıya
Kimsenin görmediğini görürler
Duyarlar hiçbir kulağın duymadığını
Ağlayarak doğarlar çocuklar
Körebe oynayarak büyürler.

2/:

Yağmurlarda kalmış oğlaklar gibi
İlk baharda ıslak doğar çocuklar
Temmuz sıcağında kuruyarak büyürler
Elleri yumucuk ama bereketli
Kocaman bir harman yeri kadar
Ağustosla burun buruna ayakları
Hırsıyla kavrar çatlayan toprakları
Bir yaramaz güneş yakar onları
Çorak eylül gibi kökar bahtları
İpıslak doğarlar çocuklar
Büyürler kuruyarak.

3/:

Dünyadan habersiz doğar çocuklar
Yaşamı öğrenerek büyürler
Bilmezler ateşin 'cıs'
Suyun boğucu olduğunu
Her adımda yeniden tanıklar hayatı
Beyinlerinin gizemini keşfederler
Yumuk ellerini, minik ayaklarını

Yani kocaman yüreklerini
Veya içlerinde saklanan kendilerini
Ve her dokunuşta eşyayı tanıklar
Habersiz doğar çocuklar
Öğrenerek büyürler.

4/:

Çevrelerini sevindirerek doğar çocuklar
Büyüklerini üzerek büyürler
Düğünde, bayramda sevinci
Savaşta, ölümden tasayı
Yaşamdaki tüm acıyı öğrenirler
Yorgunluğu her yokuşta
Karanlık geceyi aydınlık gündüz içinde
Geçimde dert denilen şeyi
Kendisine gereken her nesneyi
Heceyi, sözcüğü ve tümceyi
Çevresinde pervane olan herkesi
Şevindirerek doğar çocuklar
Üzerek büyürler.

Ahmet Yozgat

Büyüyünce Ne Olsam?

1/:

Ne olsam büyüyünce acaba?
Düşünürüm günlerce.
Kafamda şöyle bir düşünce:
'Mesela berber olsam.
Dükkânım şuracıkta
Manav dükkanının yanı başında.
Ne zaman uzasa altın saçı
Mahalleli minnacık çocukların
İşte burada ben varım.'

2/:

Ne olsam büyüyünce acaba?
Düşünürüm günlerce.
Kafamda şöyle bir düşünce:
'Mesela işçi olsam.
Berber dükkanını geçince ben.
Kürek babamdan miras kalma
Kazma ise dedemden...
Kavgam ekmek için
Yaz demeden, kış demeden.'

3/:

Ne olsam büyüyünce acaba?
Düşünürüm günlerce.
Kafamda şöyle bir düşünce:
'Mesela çoban olsam.
Azman dağlar durağım.
Yanımda sürümün bekçisi çomar.
Önümde koca memeli keçilerim
Yerinde duramayan oğlaklarım
Burnu siyah batırmalı kuzularım
Mor yünlü koyunlarım
Sürer yaylalara giderim.'

4/:

Ne olsam büyüyünce acaba?
Düşünürüm günlerce.
Kafamda şöyle bir düşünce:
'Mesela öğrenci olsam.
Bu 'a' mı öğretmenim?
Ya bu ne? 'Te' mi?
İkisi eşek mi eder, yoksa at mı?
İki kere iki kaç eder?
Altı mı eder iki kere üç?
Dersimiz ne öğretmenim?
Hayat bilgisi mi, matematik mi? '

5/:

Ne olsam büyüyünce acaba?
Düşünürüm günlerce.
Kafamda şöyle bir düşünce:
'Mesela çocuk olsam.
Kırlarda koşmaca oynasam,
Kayaların arkasına saklansam,
Elime kocaman bir çomak alsam,

Çeliğin peşinden koşsam,
Bazen mavi dalgalı masallara dalsam
Geceleri kanatlınsam
Kuşlar gibi rüyadan rüyaya uçsam,
Hep ęocuk kalsam.'

Ahmet Yozgat

Cabbar Emmimizin Kısa Öyküsü

1/:

"Cabbar emmi," derdik ona biz.
O yaşadıklarıyla sanki bir deniz.
Sırtındaki eski paltosu
Ardındaki yavuz köpeği ile
Yıllar sonraki kendimiziz.

2/:

"Cabbar emmi," derdik ona biz.
Görseniz siz de beğenirsiniz.
Enliydi elleri bir yaba gibi
Sopası kalın ve gürgendendi.
Bir günden bir güne
O bize 'of" bile demedi.

3/:

"Cabbar emmi," derdik ona biz.
Susardı hep, hakaret bile etseniz.
Sevgi sızardı göz pınarlarından.
Yanakları sevinçten gerilirdi.

4/:

"Cabbar emmi," derdik ona biz.
Tanısanız eminim siz de severdiniz.
Damlara karların yığıldığı bir kış günü
Elleri ayaz, bıyıkları buzdu.
Dondugunda yaşı ya otuz dokuz
Ya da kırk dokuzdu.

Ahmet Yozgat

Can Olacak

1/:
Sofrada yeşil salataya doğradığım
Kan kırmızı canım domatesler
Damarımda kan olacak
Akacak ılgıt ılgıt.

2/:
Yemekten sonra yediğim
Kan kırmızı canım elmalar
Boğazımda can olacak
Yürüyecek kımıl kımıl.

Ahmet Yozgat

Cemal Dayının Çiçekleri

1/:
Her gün aynı saatte
Cemal dayı geçer gider:
Giderken 'Tak tak tak! ' eder
Tanırız onu sesinden
'Gör bizi Cemal dayı
Eğil bir de bize bak.'

2/:
Cemal dayının ayakları
Bazen basar üstümüze Kırılır orta yerinden belimiz
Biz yol kıyısında yer tutan
Tohumsuz, susuz ve gübresiz
Yani kendi kendine
Büyüyen kimsesiz çiçekleriz

3/:
Cemal dayı su taşır
Meydandaki çeşmeden eve
Taşır döke döke
Hele bir de kovası delikse
Değmeyin keyfimize
Kana kana içeriz
Biz yol üstünde
Tohumsuz ve gübresiz
Büyüyen yoksul çiçekleriz

Ahmet Yozgat

Cevat Ağabeyin Bakkaliyesi

1/:

Bereket bakkaliyesiyim
Kasabanın Demir ağabeyinin
Açılırim her sabah erkenden
Kapanmam akşama kadar.

2/:

Siftah yapanım emekli Üzeyir amca
Okumuş adam olur kendisi
Kedisi, köpeği bile kültür zengini
Sabahleyin ilk gazeteyi
Okumadan rahat edemez
Gidemez evine haberleri öğrenmeden.

3/:

Dedim ya bereket bakkaliyesiyim
Kasabanın Demir ağabeyinin
Açılırim her sabah erkenden
Kargalar 'gak! ' demeden
Ev hanımı Pembe teyze
Mahmur gözlerini süze süze
Atar ikinci adımı içeri
Onun tek derdi
Ekmeğin en sıcakını almak
Demir ağabeyin görevi de
Hizmetin en iyisini sunmak tabii ki
Dedim ya bereket bakkaliyesiyim ben
Bu yüzden ekmeğin en çıtırını satarım.

3/:

Şen bakkaliyesiyim
Kasabanın Demir ağabeyinin
Açılırim her sabah erkenden
Sepetini sarkıtır tepemden ablam Halime
Altı ıslak bebesine bez ister
Bebesi Elifcik yesin diye
Taze süt ve süzme bal ister.

4/:

Tek bakkaliyesiyim
Kasabanın Demir ağabeyinin
Sayın ki sizden biriyim
Çırac Selami açar kapımı erkenden
Kapanmam ta geceye dek
Şükür iyidir işlerim
Arı kovanı gibiyim
Vızır vızır işlerim.

Ahmet Yozgat

Cıs!

Ne zaman uzatsam elimi
Ortalıkta yanan ateşe
Annem atlar oturduğu köşeden:
'Cıs, cıs! '
Bırak da anneciğim
Tecrübe edeyim ne olur?
Kendim 'cıs' olduğunu ateşin.

Ahmet Yozgat

Civciv Kokan Çocuklar

1/:
Civciv kokan çocuklar
Gelirler güle ağlaya
İncecik kanatlarıyla uçarak
Bir melek gibi mavi dünyaya
Konarlar yaşamın ince kulpuna.

2/:
Civciv kokan çocuklar
Yatarlar annelerinin döşlerine
Açılır ipekten kanatları
Bir menekşe gibi mavi dünyaya
Uçarlar kendi düşlerine.

3/:
Civciv kokan çocuklar
Mini minnacık ayaklarla
İlk adımlarını korka korka
Basarlar kahverengi toprağa
Yürürler kendi hayallerine.

4/:
Civciv kokan çocuklar
İnerler hayata sevine sevine
Unuturlar çabucak çocuk olduklarını
Büyümüş gibi koşarlar işlerine
Bakakalırız biz arkalarından
Bir daha geri dönmeyecek gibi
Acele acele gidişlerine...
www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Çakırgız

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Çakırgız derdik biz ve pınar başları ona.
Yalın ayaklarıyla yalardı karı.
Parmak aralarında kıvrılarak çıkar
Ve kurtçuk kurtçuk olurdu çamurlar.
Kaybolan sarıkızını arardı akşamları
Azalan aydınlığında sokakların.
Mor yamalı peşini sokardı her daim
Üç eteğinin kınalı kuşağına.
Yaşına erişilmezdi asırların harmanında
Gezerdi onunla ardını bırakmayan geçmişi.
Eşi deli doluydu.
Çakırgız akardı esrik gönüllere.
Çakırgız sayın ki bir bengisuydu...

B/...

Çakırgız derdik biz ve bulgur imeceleri ona.
Yitirdiği umutlarını arardı belki boş harmanlarda.
Belki de bereketsiz geleceğini karatoprakta.
Nasırlı ellerini bağlardı birer dirgen ucuyla
Asla eğilmeyen bükük beline.
Eline yaralı ve sevdakeş türküler yakardı.
Yüreğine yemen işi allı kına...

Ama

Kendimi içerdi bilmem
Çorak yüzüyle kocası mı yoksa.
Hep cigara cigara kokardı.
Çakırgız derdi geçmiş asırlar ona
Yalnız çalap'tan korkardı.

Ahmet Yozgat

Çalışkanın Hali Başka

1/:

Sınıfta en ön sıradayım
Parmaklarım hep havada
Ben havalardayım
Sorular geliyor peş peşe
Yanıtları hazırlamışım
Taa akşamdan
Bazen Avrupa'da
Bazen de Amerika'dayım
Geziniyorum tarihin sayfalarında
Coğrafyadaki en uzak diyarlardayım
Rakamlar arasında koşuyorum son hızla
Arkadaş oluyorum uzayda bir yıldızla.

2/:

sınıfta en ön sıradayım
Parmaklarım hep havada
Ben havalardayım
Ardıma geçiyor tembelleri sınıfın
Kendimi savunmadayım
Zil çalıyor sonunda
Eller üzerinde havalardayım.

Ahmet Yozgat

Çam Oluklu Çeşmenin Öyküsü

1/:

Akar çam oluklu çeşmemiz,
Akar karpuz çatlatan sular
Şırıl da şırıl...

O gece akar, gündüz akar
Ben ise hep ona bakarım.
Haziran çöker düşüme,
Susuzluktan yanarım.

2/:

Bizim çam oluklu çeşmemiz,
El sallar bana karşıdan,
Susuz taylor gibi ona koşarım.
Lülesine dayarım kuruyan ağzımı...
Ohh ki ne oh!

İçerim içerim ve kanarım.

3/:

Oturur çeşme başına bilge ninem,
Bir doktorleyin çatar kaşını:
-Suyu şifadır, der.
Gerçekten de şifadır sanırım
Tüm kalbimle nineme inanırım.
Ne zaman şıpır şıpır nezle olsam,
Karnım kıvır kıvır ağrısı,
Ya da Ağustos güneşi altında
Çatlayacak gibi olsa başım,
Koşarım susuz taylor gibi,
Çam oluğun başında dururum,
Dayarım ağzımı çam oluğuna çeşmenin
Soğuk ve şifalı suyunu içerim
Ve ta derinlerden derim: Ohh!
Anında şifa bulurum.

Ahmet Yozgat

Çatallı Kapının Öyküsü

1/:

Bir varmışla bir yokmuş
Sayın ki çatallı kapı...
Bir kere tutuldu mu onların sapı,
Bırakılmaz bir daha asla.
Açılır gıcırtyyla ta ardına dek.
Girilir alacakaranlıktan içeri,
Kıvrıla kıvrıla Kaf dağına gidilir.
O sırada masalcı bilge ninenin biri,
Oturmuştur Kaf dağının yamaçlarına.
Avuç avuç bir varmış,
Kucak kucak bir yokmuş derer.
'Yok mu beni dinleyen?' der mır mır.
'Biz varız ya işte nine
Sınırsız zamanımız
Tüm masalları dinlemeye yeter.'

2/:

Bir varmışla bir yokmuş
Yapışık ikiz kardeştir...
Biri Keloğlana yoldaştir kardeşlerin
Diğeri ise azman devlere eştir
Şimdi masalcı bilge ninenin biri
Öturmuştur çatallı kapının aralığına
Deste deste bir varmış,
Tomar tomar bir yokmuş derer elleri.
'Yok mu beni dinleyen?' der.
'İşte biz varız ya nine
Zamanımız tüm masallara yeter.'

Ahmet Yozgat

Çepeçevre Benim İşim

1/:

Çepeçevre benim işim.
Ben bisikletçi Ali'yim
Bunalırsam kentte egzoz gazından
Atarım kendimi dağlara.
Ne bozarım havayı
Ne çevreye zarar veririm
Ne de bir ziyan o yemyeşil yaylalara.
Bütün kuşlar benimle dosttur
Bulutlar sarmaş dolaş.
Ne kayaları oynatırım yerinden
Ne de
Kaldırırım doğadan tek bir taş.

2/:

Çepeçevre benim işim.
Ben bisikletçi Ali'yim.
Hey heylenirim doruklarda.
Yakarsa genzimi kentteki duman
Sızmışsa gri gazlar isli bacalardan
Ozonu delik atmosfere
Dere, tepe demem
Basarım sonuna kadar pedalımı
Vururum kendimi yeşilliklere.
Çınar ağaçları gülümser
Ben geçerken gölgelerinden.
Taze rüzgar eser ta derinden
Urperen iliklerime.

3/:

Ben çevreci bisikletçiyim.
Çepeçevre benim işim.
Bisikletim küheylan atım,
Heyecanım kanadım...
Doğayı kirletenler kederlerinden
Bir gün kahrolurlar umarım.

4/:

Benim işim çepeçevre.
Bisikletçiyim.
Zararım dokunmaz atmosfere
Çevreci Ali diye girsin namım
Gelecek nesillere.

Ahmet Yozgat

Çerçeveye Siz de Girin

1/:
Beni de alır, bu çerçeve,
Seni de alır,
Onu da alır içine,
Bakmayın küçüklüğüne.
Koşun çocuklar koşun!
Arkada kalan, dışarıda kalır.

2/:
Fotoğrafçı Cemil amca,
Kurdu makinesini.
Babamın fotoğrafını bile,
Bununla çekmişti.
Hatta dedeminkini bile.
Koşun çocuklar koşun!
Arkada kalan, dışarıda kalır.

3/:
Dedemi alan bu çerçeve.
Zamanında babamı da almıştı,
Şimdi beni de alır içine
Bakmayın küçük görüldüğüne.
Koşun çocuklar koşun!
Geride kalan, dışarıda kalır.

Ahmet Yozgat

Çerçi Rıfat

1/:

Çerçi Rıfat elinde çerti
Ârında bir yaşlı demirkırat
"O köy senin
Bu köy benim." diyerek
Ama "Yol bel çamurlu ve tozlu." demeden
Edirne'den Hakkari'ye kadar
Bir koşuda gidip gelerek
Dolaşır bu uçtan ta şu uca
Çerçi Rıfat tüm memleketi.. 2/:

Çerçi Rıfat elinde çerti
İncik boncuk kızlar için
Öğrenciler için bin bir kitap
En heyecanlı masallar keloğlandan
Kaf dağından Mıstıcık oğlan
Ağlayan nar, gülen ayva
Yemenli kahveci güzeli
Dedem için Hazreti Ali cengi
Dolaşır bir uçtan diğer uca
Çerçi Rıfat tüm memleketi.

3/:

Çerçi Rıfat elinde çerti
Herkeseye göre her şey var
Yok diye bir şey yok onda
Hatırlatır bize mini marketi
Dolaşır bir uçtan öteki uca
Çerçi Rıfat tüm memleketi..

Ahmet Yozgat

Çerçişmayıl

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Çerçişmayıl derdik biz ona.
ondan öğrendik biz okumayı.
ondan belledik bilcümle menkıbeyi.
çerti kolunda, heybesi omzunda
ne zaman çıksa alt yoldan.
bütün sümüklü göbeller
koşuşurduk iki koldan.
kimimiz aşık kerem ile aslı kız
kimimiz karacoğlan alırdık.
hazreti ali hayberde cengetmede
keloğlan kaf dağında oyundaydı...
Çerçişmayıl derdik biz ona
kitabın envayi çeşiti ondaydı.

B/...

Çerçişmayıl derdi kızlar ona.
gözleri yoldaydı gelinlerin.
nineler onu beklerdi.
yazmalar için incik
boncuklar nazar için...
iğnenin en sağlamı ve en sivrisi
incesi, kalını, çatallısı...
örtüler için sırmalı dantel satardı.
çerçişmayıl sattığı her bir şeye
sevgi katardı, sevda katardı.
Çerçişmayıl derdi boncuklar ona.
veresiye defteri bulundurmazdı.
unutmazdı hiçbir şeyi.
bütün hesapları aklında tutardı...

Ahmet Yozgat

Çevrenizdeyiz Çin Çin Çin!

1/:
Üstümüz lâcivert gök,
Altımız kara toprak.
Yaprak yaprak beslenir
Çimen çimen otlanırız
Aranızda bizler de varız.
Biz evcil hayvanlarız.
Sesimiz yankılanır,
Çevrenizde: 'Çin çin çin! '
Biz sadık dostlarınız,
Her şeyimiz sizin için.

2/:
Canınıza can katarız,
Kucaklarız sizleri.
Giyinin deri elbiseleri
Yünümüz sizin için.
Tüyümüz süstür üstünüzde
İsteseniz de istemeseniz de
Biz sizin dostlarıңызız.
Sesimiz yankılanır:
Çevrenizde: 'Çin çin çin! '
Biz sadık hayvanlarız,
Her şeyimiz sizin için.

3/:
Koru bizi ağabey
Kıymayın ablalar bize.
Yumurtamız sizin için
Balımız güç bünyenize
İsteseniz de istemeseniz de
Tüm çabamız sizin için.
Sesimiz yankılanır:
Çevrenizde: 'Çin çin çin! '
Biz sadık dostlarıңызız,
Her şeyimiz sizin için.

Ahmet Yozgat

Çiğ Gibi Geliyoruz

1/:

Dağın doruğundan kopan
O küçücük kartopu
Nasıl kocaman olursa.
Biz de öyle geliyoruz
Çiğ gibi hem de
İsteseniz de istemeseniz de.

2/:

Yaşamın zirvesinden kopup
Gürül gürül akarak sarp yamaçlardan
Kuşlardan kanat apararak
Yuvarlanarak son hızla
Bizler geliyoruz
Kızanlarla kızlarla.
Sel gibi hem de
İsteseniz de istemeseniz de.

Ahmet Yozgat

Çıkarıcı Arkadaşım

Celal ceviz verirse
En iyi arkadaşım odur.
Ayşe verirse elma
O olur can arkadaşım.
Ceviz vermezse celal
Eğer Ayşe elma vermezse
Bende kendime
En iyi arkadaşlar ararım.

Ahmet Yozgat

Çınara Kiracı Kuş

1/:

Uçmuş uzak yollar boyu
Bir göçmen kuş çok yorulmuş.
Ortalıkta kalakalmış sonunda,
Ne bir tek dostu var çevrede,
Ne de sıcak yuvası varmış.
Daha yeni dönmüş göçünden.
Yağmurlar yağmış üstüne,
Savrulmuş rüzgârlarda.

2/:

Uçmuş uzak ülkelerin üstünden
Bir göçmen kuş çok yorulmuş.
Demiş kendi kendine:
'Herkes girerken evine,
Benim yalnız kalışım,
Yani benim tek başıma,
Ortalık dakalışım niye?

3/:

Uçmuş engin denizlerin üstünden
Bir göçmen kuş çok yorulmuş.
Tüyünü tek tek,
Teleğini çiftler çiftler,
Saçını tutam tutam,
Yolmuş ha yolmuş...

4/:

Uçmuş kıvrım kıvrım yollar üstünden
Bir göçmen kuş çok yorulmuş.
Dağ başındaki asırlık yalnız çınar,
Duymuş küçük kuşun ağıtını.
Demiş ki ona:
'Dallarım var salkım saçak,
On kucak dolanmaz gövdem var,
Haydi kur yuvanı dalıma.
İster bu yanıma,
İster öbür yanıma...'
Minik kuş, kuşlar gibi sevinmiş
Hemen bir yuva kurmuş,
Gün görmüş çınarın dallarına.
Sıra gelince kirayı konuşmaya
Helel olsun çınar amcaya:
'Canın sağ olsun! ' demiş...

Ahmet Yozgat

Çiftçi Ve Oğullarının Şiiri

1/:
Bizim köylü yaşlı çiftçinin böğrüne,
Saplanınca dayanılmaz bir ağrı,
Bıraktı babasından kalan karasabanı.
Çözdü yarı yaşlı yorgun atlarını,
Dört çekerli tahta arabasından
Demir dirgen ve tahta yabandan
Elini eteğini çekti
Bizim köylü yaşlı çiftçi
Galiba buradan gidecekti.

2/:
Çevresine çağırdı oğullarını,
Bostan boruk ekili bahçeden,
Üzüm koruk dikili bağdan,
Ve verimsiz çorak tarladan.
Daha durumunu yaban yad duymadan
Gideceğini bu dünyadan.
Vasiyetini söyleyecekti.

3/:
Yaşlı çiftçinin çevresini,
Sarıncı izbandut gibi oğulları.
Yükseltti hasta adam cılız sesini,
Usul usul dedi ki: 'Vasiyetim,
Sakın ha bozmayın birliğinizi,
Tıpkı ben ölmemişim gibi.'
Sonra görüldü yaşamın dibi
Göçtü bu dünyadan yaşlı çiftçi
Geldiği ilk gün ki gibi.

Ahmet Yozgat

Çinçilya Abla

1/:

Aldı küçük kardeş:
'Çinçilya abla,
Kış ayları geliyor ya,
Kürk istiyor annem senden,
Ayazda bacakları üşüyor da...'

1a/:

Aldı çinçilya abla:
'Çinçilya ablayım,
Kürk veririm hediye,
Üşüyen anneler giysin, diye.
Eğer kürk isteyen anneler,
Biraz yiyecek vermişlerse bana,
Kürküm helâl onlara...'

1b/:

Aldı çinçilya abla:
'Senin üşüyen annen, küçük
Karlı kış aylarında,
Karnım acıktığında yemek,
Susadığımda bir damla su,
Vermemişti doğrusu...'

2/:

Aldı küçük kardeş:
'Çinçilya abla,
Havalar serinliyor ya,
Kürk istiyor ninem senden,
Romatizmaları var da...'

2a/:

Aldı çinçilya abla:
'Çinçilya ablayım,
İşim gece gündüz kürk üretmek,
Romatizmalı nineler giysin, diye.
Eğer kürk isteyen hasta nineler,
Beni dar günümde bir sefer,
Düşünmemişlerse eğer,
Niye benden kürk isterler? '

2b/:

Aldı çinçilya abla:
'Senin bacakları romatizmalı ninen,
Dondurucu kış aylarında,
Karnım pek acıktığında yemek,
Susadığımda bir tas serin su,
Vermemişti doğrusu...
Herkes verdiği kadar
Alır karşılık.
Haydi başka kapıya
Burada biter arkadaşlık...'

Ahmet Yozgat

Çizgi Filminizi Çizeyim E Mi?

1/:
Bıraktırıp boş arsada canım körebeyi
Çekip sokaktan beni
Ekran başına mıhlayan
Çizgi filminizi çizeyim e mi?
Bırakın ellerimi
Azat edin gözlerimi...

2/:
Bıraktırıp öteki odada sevgili annemi
Alıp kucığından beni
Ekran başına mıhlayan
Çizgi filminizi çizeyim e mi?
Bırakın bedenimi
Azat edin beynimi...

Ahmet Yozgat

Çoban Emmi

1/:

Al kalın kabanımı çoban emmi
İstersen lastik botlarımı da al
Yıldızlı yatağımı,
Çiçekli yorganımı,
Kuş tüyünden yastığımı
Ve pelüş battaniyemi
Hatta sıcacık odamı da al

2/:

Çoban emmi
Ver bana sen de sadece
Işıl ışıl yıldızlı gecelerini
Sürün ve köpeğin sende kalsın
Ver bir de sırtındaki keçeden kepenegini.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Çobanlar

A/:

Dağların yalnız adamları
Yani unutulmuş çobanlar
Subaşlarında kara koyunlarına
Dertli ve yanık kaval çalarlar.

B/:

Kırların yalnız adamları
Yani unutulmuş çobanlar
Kilim dokumalı azık çantalarını
Çözüp bellerinden
Çayırın döşüne sofralar kurarlar.

Ç/:

ufukların yalnız adamları
Yani unutulmuş çobanlar
Yanık tandır ekmeğinin yanına
Kocaman ve naşırli yumruklarıyla
Bir baş kuru soğan kırarlar.

C/:

Yaylaların yalnız adamları
Yani unutulmuş çobanlar
Sürülerini süre süre
Ta yıldızlara çıkarlar.

D/:

Dünyanın yalnız adamları
Yani unutulmuş çobanlar
Yüzleri yerde koyunlarıyla
Ve kurt korkutan köpekleriyle
Yıldızlar altında yatarlar.

Ahmet Yozgat

Çobanmikayla

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Çobanmikayla derdik biz ona.
İnekler ve camızlar onu tanırdı
hiç unutmazdı tosunlar.
ne zaman "ho-ho" dese
toplanırdı kocaman sığır sürüsü.
onun tek süsü
şapkasına taktığı koyun gözüydü.
çeketi omzundan düşmezdi her daim.
gömlek yakası çözüktü olurdu.
dururdu çeşme başında
notasız karakoyun çalardı.
onun kavalını dinleyen her şey
derin derin düşüncelere dalardı...

B/...

Çobanmikayla derdik biz ona.
mikayla herkese "ede" derdi.
yaz aylarında sığır
sonbaharda koyun güderdi.
azığı hep imansız çökelek olurdu.
Kurdu, kuşu kokusundan tanırdı.
hangi ot hangi hastalığa iyi gelir
hangi çiçek hangi derde devadır
yalnızca ondan sorulurdu.
Çobanmikayla derdik biz ona.
her nebatın onun eli altında
kurutulmuş bir destesi bulunurdu...

C/...

Çobanmikayla derdi buzağılar ona.
yalnızdı dağlar kadar
yalnızca hayvanlarıyla dosttu.
anlardı her mahlukun derdinden
tek tek konuşurdu onlarla.
Koyunlarla kurtların ezeli düşmanlığı
onun da sonu oldu.
arsız bir songüz günü
sürüye daldı hain bir canavar.
çobanmikayla davrandı.
ama geç kaldı.
kurt beş koyunla birlikte onu da aldı.

Çobanmikayla derlerdi kuzular ona.
kendi gitti kaderi gibi kederle
koyaklarda yanık mı yanık
bir kaval sesi kaldı...

Ahmet Yozgat

Çocuk İşte

1/:

Ben kocaman ve kara gözlü bir çocuğum
Yani her çocuk gibi bir çocuğum işte
Depremlerle başı dertte olan Asya'da
Açlıkla cebelleşen Afrika'da
Cezayir'de Habeş'te
Ben kocaman ve kara gözlü bir çocuğum
Buz kesen zemherinin ortasında
Kar alır kar satarım
Hiç kâr etmesem bile
Akşam yoksul yatağıma mutlu yatarım
Ben sıradan bir çocuğum
Gerçeğe hayal katarım.

2/:

Ben kocaman kepçe kulaklı bir çocuğum
Yani her çocuk gibi bir çocuğum işte
Ayazın anavatanı kutuplardayım
Buz alır buz satarım
Tüm zarar etsem de
Akşam soğuk döşeyime mutlu yatarım

2/:

Ben koca burunlu ve sümüklü bir çocuğum
Yani her çocuk gibi bir çocuğum işte
Çocukluk bu ya bazen kafam eser
Sıcağın anayurdu sahralara giderim
Güneş alırım kilo kilo
İsteyene hazıranda satarım
Toptan ziyan etsem bile
Akşam soğuk hasırımında mutlu yatarım.

4/:

Ben koca kafalı ve kara saçlı bir çocuğum
Yani her çocuk gibi bir çocuğum işte
Çölleri geçip ekvatora giderim
Çangıl ormanlarından yağmur alır
Bozkırlara damla damla satarım
Toptan zarar etsem bile
Akşam saman şiltemde mutlu yatarım.

5/:

Ben küçücük ve kara kuru bir çocuğum
Yani her çocuk gibi bir çocuğum işte
Bazen gerçeğe rüya katarım.

Ahmet Yozgat

Çocuk Olacak Adam

“Merhum Barış Manço’nun anısına...”

1/:

Bir vardı bir zamanlar
Bir yok oldu bir adam...
Dolaşırdı dağı, taşı
Bir çocuk olacak adam
Adam olacak çocukların peşinde.

2/:

Bir vardı bir zamanlar
Bir yok oldu bir adam...
Dolaşırdı sağı, başı
O çocuk olacak adamın
Adam olacak çocukların yaşında.

3/:

Bir vardı bir zamanlar
Bir yok oldu bir adam...
Barıştı tüm dünya ile
Bizim adam olacak çocuk
Çocuk olacak adamın düşünde.

Ahmet Yozgat

Çocuk Olasım Gelir

1/:
Sıkıldığım anlar olur
Yaşımdan ve yaşadığımdan.
Bazen kaçıp buralardan
Köyüme dönesim gelir.
Bırakıp olgun yaşımı
Çocuk olasım gelir.

2/:
Ak saçlı adamlara
'Amca,' diyesim gelir.
Keşip manavdan almayı
Bağlardan yolasım gelir.
Çayıp olgunlaşmaktan
Çocuk olasım gelir.

3/:
Silip gerçek hayatı
Rüyaya dolasım gelir.
Açıp hapsoldüğüm kafesi
Kendimi salasım gelir.
Vazgeçip yaşlanmaktan
Bebek olasım gelir.

Ahmet Yozgat

Çocuklar Aldı

1/:

Bir küçük mahalleye
Çıkageldi bir şekerçi
Kimse tatlı şekerleri almadı
Ama çocuklar aldı.

2/:

Bir küçük mahalleye
Çıkageldi bir hayalçi
Kimse renkli hayalleri almadı
Ama çocuklar aldı.

3/:

Bir küçük mahalleye
Çıkageldi bir bebekçi
Çocuklar bebekleri almadı
Ama anne babalar aldı...

Ahmet Yozgat

Çocukluğum Hoşça Kal

1/:

Hoşça kal çocukluğum
Uzaklarda kalan kınalı beşiğim
Kahrımı çeken çam karyolam
Hoşça kalın hepiniz
Uğurlayın beni
'Güle güle...' diyerek
Bitti misafirliğim
Yolcu yolunda gerek.

2/:

Hoşça kal çocukluğum
Popomu saran basma bezim
Mavi çiçekli kundağım
Uğurlayın beni hepiniz
'Güle güle...' diyerek
Çok kaldım sizin yanınızda
Yolcu yolunda gerek.

3/:

Hoşça kal çocukluğum
Pipimi açık gösteren
Solgun kahverengi fotoğrafım
Annemi emişimi belgeleyen
Yaşamdan habersiz resmim
Uğurlayın beni hepiniz
'Güle güle...' diyerek
Müteşekkirim size
Yolcu yolunda gerek.

4/:

Hoşça kal çocukluğum
Cin ali kitaplarım
Hayat bilgim, resim defterim
Uğurlayın beni hepiniz
'Güle güle...' diyerek
Çok yardımcı oldunuz bana
Yolcu yolunda gerek.

Ahmet Yozgat

Çocukluğumun Hayal Perdesi

1/:

-G i r i ş-

Ne zaman gün kızarsa nal gibi
Akşam çökse bir dev gibi çatılara
Bulutlar yaprak gibi titrerler.
Yırtılırlar ortasından ufuklar
Çıka gelir çocukluğum uzaktan
Rap rap rap! Çakı gibi
Tef çalar. Perde kurar...

2/:

-Perde Bir-

Bir kadın ışıllı gülümser
Bir baba üzerime eğilir ılık ılık
Yumuşacık bir şey konar alınma
'Şap!' eder damla gibi
Perde kapanır. Işıklar söner...

3/:

-Perde İki-

Gözlerimin zeminini ören kare,
Dolar gün be gün ve tatlı tatlı.
Bir kelebek dolanır çevremde
'Pır pır" ederek ve bin kanatlı
Der ki o an şarkılı bir ses:
'Bak bu annendir senin.
Babandır bu, bu da ninen...'
Kare dolar habire.
Mırıl mırıl türkülü bir ses:
'Bu da yaşlı ve bilge dededir.' der...
Perde kapanır. Işıklar söner...

4/:

-Perde Üç-

Korkutucu sesleriyle kurtlar ulur dağlarda.
Karanlık geceler uzar ha uzar.
Oturtur torununu dizi dibine,
Saçlarına kar yağmış bir bilge nine,
Akmaya başlar ilk masalına
O an Keloğlan iner avuçlarıma
Tatlı mı tatlı ve mırıltılı bir ses:
'Bir varmış, bir yokmuş...' der
Perde kapanır. Işıklar söner.

5/:

-Perde Dört-

Pamuk beyazlığında ve yumuşak bir el,
Mavi nazar boncuğu asar omuzlarıma.
Okur kuru dudaklarıyla mırıl mırıl,
Okur gözleri kapalı...
Omzumda rengarenk çantam,
Saçlarım lüle lüle taralı.
Yeni boyalı ve gıcır gıcır,
Şu anda ayaklardaki pabuçlar.
Kalbimden serçeler uçar.
Pamuk beyazlığında bir el,

Yumuşacık saçımı okşar,
'Saklasın Rabb'im nazardan' der
Perde kapanır. Işıklar söner.

6/:

-Perde Beş-

Mızrap tutan bir el dokunur,
Uzun saplı bağlamanın teline.
Fidaydayı söyler ince bir ağız.
Siyah takım elbiseli bir adam,
Kalın kaşlı ve karayağız...
Açar o uğursuz siyah deriden çantasını.
Bir kere parlar usturası,
Makası 'Şak! ' eder.
Bir acı yayılır bacaklarıma.
Kara giysili adam sırtarak:
'Oldu da bitti, maşallah! ' der
Perde kapanır. Işıklar söner.

7/:

-Perde Altı-

Ay doğar oylum oylum dağlar ardından,
Gün doğar gözüme ipil ipil,
Salkım salkım söğütler dökülür,
Yosun yeşili serin sulara.
Bizim mahalleden bakınca,
Diğer mahalle görülür.
Ayşe kızın saçları sarı,
Gözleri dut kurusu.
Ayşe okuldan sıra arkadaşım,
Gönlümün tarifsiz duygusu.
Ayşe kızın anası yabancı değil
Uzaktan akrabası babamın
İçimden bir ses,
Nefes nefese... Der:
'Bu kız çocukluğumun sevdası...'
Perde kapanır. Işıklar söner...

8/:

-Son Perde-

Ne zaman güneş kızarsa karşımda,
Pencereme usulca ve sinsice,
Sinse karanlık bir yaygı gibi akşam.
Ela galsa gözlerim uzaklara.
Çocukluğum yorgun argın,
Çıkıp gelse karşıdan,
Perde kursa ufuklara,
Tiril tiril titrese gönül kuşum.
Şu kadın yani çocuklarımin anası,
Biraz asabidir de eşim,
Tutup uçundan camdaki perdelerin,
Çeker ve kapatıverir önümü.
Ne gurubun kızılı kalır,
Ne de temsili çocukluğum.
Der: 'Sofra hazır! '

Perde son kez kapanır,
Bütün ışıklar söner...

Ahmet Yozgat

Çocuktuk Mini Minnacıktık

1/:

Ne küçük ellerimiz boş dururdu
Ne de kısacık adımlarımız
En atak devrimizdi o yaşlar
Biri tekerlemelerle başlar
Diğeri biterdi oyunlarımızın
Çocuktuk minnacıktık...
Şevgi devşirirdi ellerimiz
Ne kendimiz boş dururduk
Ne de masalsı hayallerimiz.

2/:

Avuçlarımızla güneş toplardık
En uzak yerinden gökyüzünün
En uzun adımlarımızla hoplardık
Bu yıldızdan karşı ki yıldıza
Her oğula her kıza
Kocaman sunulurdu anne sevgisi
Çocuktuk minnacıktık...
Şevgi devşirirdi gözlerimiz
Ne kendimiz boş dururduk
Ne de masalsı hayallerimiz.

3/:

Karanlıkta bile geceleri
Işıklar gibi aydınlatırdı
Gözlerimiz çevrildikleri yeri
Bir benzeri yoktu günlerimizin
Her birimizin gülü ayrı renk açardı
Oyunlarda kızaran yanaklarımızda
Çocuktuk minnacıktık...
Şevgi devşirirdi dillerimiz
Ne kendimiz boş dururduk
Ne de masalsı hayallerimiz.

Ahmet Yozgat

Çocuktuk Ufacıktık

1/:

Çocuktuk ufacıktık.
Bakmayın şimdiki ağabeyliğimize
Bir zamanlar biz de sizler gibiydik
Yani mini minnacıktık.
Biz de geçtik o çağlardan.
Kurşun askerlerimiz oldu.
Plastikten oyuncak hayvanlarımız:
Sarışın pamuktan civcivlerimiz,
Kırmızı taçlı horozlarımız,
Gül ibikli tavuklarımız.

2/:

Çocuktuk ufacıktık.
Bakmayın şimdiki ablalığımıza
Bir zamanlar biz de sizler gibiydik
Yani mini minnacıktık.
Misketler döküldü yıldızlardan,
Kıran kırana kapıştık.
Ne kadar sıkı yapıştık,
Uçurtmanın ipine bir bilseniz.
Bir demet sarı çiğdem için,
Fır döndük koca koca dağları.
Ekvator çapında çemberler yuvarladık,
Dimdik bayırlardan aşağı.
Biz de geçtik o çağlardan.
Unutmadılar yaş günümüzde,
Hediyeye boğdular bizi.
Elleri nasırlı babamız,
Yüreği pamuktan annemiz,
Ve sırtından inmediğimiz ablalarımız.

Ahmet Yozgat

Çöp Adamlar

1/:

Bir ordu kurdum kendime
Çöp adamdan askerleri
Çekilsem önlerinden
Fethedecekler her yeri
Güldürüyor duyanları:
'He-heeyt!
Savulun bre! ' deyişleri.

2/:

Bir ordu kurdum kendime
Çerden çöpten tüfekleri
Yıldızlara uzanıyor
Mini minnacık elleri
Güldürüyor duyanları:
'He-heeyt!
Teslim olun bre! ' deyişleri.

3/:

Bir ordu kurdum kendime
Uyduruktan emirleri
Öyle komik öyle komik ki
Savaşmaya gidişleri
Güldürüyor duyanları:
'He-heeyt!
Kanun namına bre! ' deyişleri.

Ahmet Yozgat

Çözdürme Bana

1/:
Hiç olmadık bir zamanda
Al beni evimizden
Götür boş bir alana
Bir elime çomak ver
Öbür elime çelik
Çelik çomak oynamak
Gün boyu kolay bana
'oyna' de oynayayım
Ama örtmenim ne olur?
Litre litre sütlere
Kattırma terkos suyu
Yalvarıyorum sana
Sulu süt problemleri
Çözdürme bana.

2/:
İstersen böl uykumu
Götür boş bir arsaya
Sabahtan başlat beni
Oynat akşama kadar
Saklansın arkadaşlar
En olmadık yerlere
'bul' de bulayım
Ama örtmenim ne olur?
Bir musluktan akıtıp
Boşaltma öbüründen
Yalvarıyorum sana
Havuz problemleri
Çözdürme bana.

Ahmet Yozgat

Dağ Dede

Penceremden bakan koca dağ
Hatırlatır bana
Ak saçlı ve yaşlı dedemi
Hemen koşar açarım penceremi
Uzatırım minnacık ellerimi
Ak saçlı yaşlı dağ
Geri çevirmez isteklerimi.

Ahmet Yozgat

Dağlar

Kocaman dağlar,
Karşımda durur.
Başına bulut bağlar,
Gece uyur, gündüz uyur.

2/:
Kocaman dağlar,
Bir bana bakar,
Bir çorak ovaya.
Üzülür ve yağmur ağlar.

Ahmet Yozgat

Daldım Aritmetiğe

1/:

Ben birim;
Bütün çocukları severim,
İşim başlar masallarla benim,
Bir varmış, bir yokmuşum
Bir vakitler bir ülkede
Ülkenin başşehrinde
Anlı şanlı bir sultanım.
Ben birim;
İşte bundandır kibirim.

2/:

İki derler adıma.
İkiziyim küçük kardeşlerinizin.
Çocuklar dayanır kapıma,
Derim ki onlara:
'Haydi içeri girin!
Aritmetiğe hoş geldiniz.'

3/:

Bu alemde üç diye bilinirim.
Üç kardeşin sonuncusuyum.
İki ile dördün kapı komşusuyum.
Savulun dört kardeşim geliyor
Ben onun öncüsüyüm.

4/:

Ben dördüm;
Bakmayın genç durduğuma,
Ömrümde pek çok şey gördüm.

5/:

Buralarda beş derler bana,
Haydi beş taş oynamaya...

6/:

Altıdır adım
Altı adımda çıkarım aya
Altı zıplamada ulaşırım yıldızlara.
Ne zaman dönsem dünyaya
Kapıda karşılar beni yedi
Kulak verelim ona
Bakalım yedi ne dedi?

7/:

Yedi dedi ki:
'Kedi eti 7.'
'Ne dedi, ne dedi? ...'
'Ben de anlamadım ki...'

8/:

Sekizim sekiz
Neler ettiler bana yedi ile dokuz
Ah kardeşler bir bilseniz
Baksanıza halime
Ne bet kaldı ne beniz.

9/:

Bana da dokuz derler
Dokuz kardeşin sonuncusuyum.

Onun kapı komşusuyum.
0/:
Bendeniz de sıfırım
Adım üstümde,
Gördüğünüz gibi yokum.
Tuvalete gittim ikiz kardeşimle

Ahmet Yozgat

Daldım Geometriye

1/:

Ne önümde dört dörtlük kare,
Ne arkamda mükemmel üçgen var.
Makas gibi bir açının arasındayım.
Top oynuyorum kocaman noktalarla.
Virgüllerle sekerek sek sek...
Ben Ahmet'im.
Ben Fatma'yım,
Ben Lale

Zaten hep çizgilerle oynarım.
Ya kırarım, ya eğerim, ya da bükerim,
Kırpar kırpar çevreme yıldız ekerim.

2/:

Oyunda sobemin sahası üçgen prizma.
Bir zıplarım, Mısır'da piramitlere binerim.
İnerim silindirlerin yuvarlak dibine,
Enine, uzununa ünlem ekerim.
Su çekerim kesik konilerle kuyudan.
Minareden külah çalar,
Koni diye satarım dondurmacılara.
Bir bu yana eğilirim,
Kaykılırım bir öbür yana
Paralelkenarlarla yan yana durur
Geometri dersinde halay çekerim.
Tırmanırım kare prizmalara.
Ya kırarım, ya eğerim, ya da bükerim,
Kırpar kırpar çevreme yıldız ekerim.

3/:

Bilirim sen tostoparlak bir küresin.
Nokta kadar küçücüksün.
Dünyalar ve yıldızlar kadar iri...
Üçgen prizma diye yaramazın biri,
Başsız omzuma konar.
Dönüşürüm anında şirin bir eve
Dalgın dalgın bakarım
Çevremi saran her bir şeye
Ardından dalarım amcam geometriye
Ya kırarım, ya eğerim, ya da bükerim,
Uzaya yıldız ekerim.

Ahmet Yozgat

Dedem Derdi ki

1/:

Dedem sıradan bir vatandaş...
Açardı ağzını yavaş yavaş:
'Evlad,' derdi bana.
'Bir gün boğazda Çanakkale'de...'
Anlat dede, de hele
Anlat dede bizlere...

2/:

Dedem sizin gibi bir vatandaş...
Yumardı gözünü yavaş yavaş:
'Yavru,' derdi
'Bir başka gün sıcak Yemen'de...'
Anlat dede, de hele
Anlat bizlere dede...

3/:

Dedem herkes gibi bir vatandaş...
Açardı ellerini yavaş yavaş:
'Torunum,' derdi
'Bir gün kanlı İnönü'de...'
Anlat dede, de hele
Bizlere anlat dede...

4/:

Dedem zavallı bir vatandaş...
Yayardı yüreğini yavaş yavaş:
'Çocuğum,' derdi
'Bir gün sen de...'
Evet dede,
Anlat dede, de hele
Anlat dede bizlere...

Ahmet Yozgat

Dedemin Dili Bir Acayip

Sabahlardan bu sabah
Satıcılardan bir satıcı
Sokağımızda tezgah açtı
Ne incik ne de boncuk sattı kızlara
Ne de iğne iplik yaşlı ninelere
Bu satıcı isim sattı bizlere
Kimi ince:
'İnci' dedi kendine
Kimi uzun olanı seçti:
'Kemalettin' adını beğendi
Kimi yenide karar kıldı:
'Sarp' olabilir dedi
Eski kimiye uzandı:
'Abdülhamit' adına sarıldı
Herkes beğendi yakışanı kendine
Ben de 'Ahmet'i' aldım elime
Sevine sevine
Taktım döşüme.

Ahmet Yozgat

Dedemin Diyecekleri

1/:

'Bizim zamanımızda...' Diye
Bir başlarsa konuşmaya
Pamuk sakallı geveze dedem
Sonu gelmez diyeceklerinin

2/:

'Bizim zamanımızda...' Diye
Bir başlarsa konuşmaya
Kaç kere anlattı bilinmez bana
Adanalı çavuşunun dediklerini
Ve seferberlik öykülerini

3/:

'Bizim zamanımızda...' Diye
Bir başlarsa konuşmaya
Bitiremez düşmanlarınıı kese kese
Anlatır bana koridorda
Sana anlatır sokakta ayaküstü
Ve anlatır önüne gelen herkese

Ahmet Yozgat

Dedemin Gözlüğü

Dede canın gözlüğü çekti ilgimi
'Bakayım hele şuna.' diye aldım elime
'Eyvah.' tutamadım düşürdüm yere
Kırılıverdi gözlüğün camı
Ben kaşıyarak kafamı:
'Şimdi ne etsem? '
'Nereye gitsem? ' derken
Aklıma geliverdi birden
Hemen daldım mutfağa
Elime aldım çekici, keseri
İşe yaradı yağ şişesinin dibi.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Demircemmi

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
demircemmi derdik biz ona.
kalın ve kıllı bilekleriydi
çocuksu gözbebeklerimize ısmarlanan.
her daim açık göğsünden
ilkbaharleyin fişkırın neydi?
çimen mi? çiçek mi?
yoksa gözlerimize batan diken miydi?
omzu öyle geniş
sayın ki bir ucu mağrip'te
diğer ucu maşrip'ta.
sanki bizim demircemmi
masallardan fırlayan bir devdi.
demircemmi derdi çocuklar ona
o hepimizi severdi...

B/...

Demircemmi derdi körükler ona.
kıvılcımlar ekerdi karanlık geceye karşı
gündüz çiçek çiçek açılıns diye.
hayalleri pembe şerare
balyozu som demirdendi.
ipek ipek burulurdu elinde her şey.
daldırınca ham demiri ateşe
ne ateş kalırdı, ne demir.
hey gidi hey! ..
onun dövdüğü sadece ömürdendi.
sahici adını unuttum ama
dünyası demircemminin
kor ateş ve marsık kömürdendi...

C/...

Sahici adı neydi bilmem
ama
dükkânı dumana keserdi günboyu.
körüğü nefes nefese.
elinde kocaman bir çekiçle
durmadan dan, dan, dan! ..
daha güneş doğmadan
başlardı onda canlılık.
Delikanlılık ise babadan kalıktı.
yüreği tenhaydı demircemminin
amma dükkânı kalabalıktı...
sahici adı her ne ise unuttum
demircemmi derdi müşteriler ona
tüm derdi bir parça dünyalıktı...

Ç/...

Demircemmi derdi çekiçler ona.
onun el emeği
havalinin tek mil demir aksanı.
saban demirini o burunlardı.
Boyutlara geçit veren menteşeler onundu.

Çekiç, kerpeten, keser...
ister kazma olsun istenen
ister balta ve nacak
hatta kap-kacak...
dedik ya bilcümle metal eşya
yeniden şekle girerdi.
demircemmi ne eder, ederdi.
onun usta ellerinde herbir şey yenilenirdi...
D/...
Sahici adı her ne ise unuttum
bütün dünya demircemmi derdi ona.
yana yana ve bütün ömrünce
cehennemi bir ocağın başındaydı.
demircemmi öldüğünde
asırlık bir çınarla emsal
yani yüz yaşındaydı.
ateşlerle yana yana yaşadı
yattı metallerle yanyana
çünkü mezarı onun
şehrin alt ucundaki hurdalıktaydı.

Ahmet Yozgat

Demirci Dan Dan Usta

1/:

Şu bizim demirci Dan Dan
Bir eski çekiç
Bir asırlık örsle
Bıkmadan usanmadan hiç
Kütük kütük demirleri döver de
Hiç bir kimseyi dövmez.

2/:

Şu bizim demirci Dan Dan
Bir eski pense
Bir asırlık kerpetenle
Uzun uzun boruları büker de
Hiç bir kulağı bükmez.

3/:

Şu bizim demirci Dan Dan
Bir eski külünk
Bir asırlık balyoz ile
Kırar da kalın kalın çelikleri
Hiç bir gönlü kırmaz.

4/:

Şu bizim demirci Dan Dan
Bir eski testere
Bir asırlık makas ile
Keser de geniş geniş levhaları
Hiç bir ağacı kesmez.

5/:

Şu bizim demirci Dan Dan
Bir eskimiş bilgi
Bir asırlık teknikle
Fabrikalarla yarışır:
Dan... Dan... Dan! ...
Böyle görmüş ustadan.

Ahmet Yozgat

Deniz Feneri

1/:
Ben bir fenerim
Denizlerin sahilinde
Bir yanar, bir sönerim.

2/:
Ben bir fenerim
Işığımı bakarak
Yol bulur denizciler
Bir o yana
Bir bu yana dönerim.

3/:
Ben bir fenerim
Yalnız başıma
Denizler kıyısında
Bir ağlar, bir gülerim

4/:
Ben bir fenerim
Gözlerime bakarak
Bayram eder yunuslar
Sönecek olsa ışığım
Acı ile inlerim.

Ahmet Yozgat

Deprem ve Bebek

1/:

Toprakta deprem
Mahallede köpek
Ve beşiğinde bir bebek...

1a/:

Sallandı bir sabaha karşı.
Beyaz, sarı ve mavi evler
Ve kentteki tüm mahalleler
Sallandı baştan aşağı çarşı.
Çiğlik çiğliğe apartmanlar.
Tuğlalar uçuştular boşlukta.
Derin uykularından uyanan
Masum bebekler acı ile ağladılar.
Havladı köpekler, kediler miyavladılar
Ay dede çırpınmakta gölde acı içinde
Yarılırken topraklar
Takla atar tüm evler
Dükkanlar takla atar
Kimi yan yatar binaların
Kimisi de tam yatar.

2/:

Toprakta deprem
Sokakta köpek
Ve beşiğinde bir bebek...

2a/:

Bir anne yıkılan duvarın altında
Can vermede bir anda:
'Yavrum nerde diyerek? '
Ağzından kan gelerek.

3/:

Toprakta deprem
Sokakta köpek
Ve beşiğinde bir bebek...

3a/:

Bir baba çöken tavanın altında.
Yok olmada bir anda:
'Ailem nerde? ' diyerek.
Sesi uzaklaşmada gittikçe,
Derinlerde inleyerek.

4/:

Toprakta deprem
Yıkıntılar arasında bir köpek
Tutup beşiğin peşinden.
Ulum ulum uluyarak
Çabalamada canını dişine takıp
Havlayarak hırıltıyla karışık.
Minik canı kurtarmada.
Sonunda görünür ışık.
Bebek hala ağlamada
Ama köpeğe gülümseyerek.

Ahmet Yozgat

Deveci Daylak'ın Son Seferi

1/:

Şu bizim deveci Daylak,
Çift hörgüçlü devesi ile gezinir,
Ayak yalın, baş kabak...

2/:

Bazen uçsuz bucaksız bozkırlar onun,
Yarık yarık yaylalar devenin olur.
Koca koca buğday dolu çuvalları,
Yükler sırtında taşıdığı kamburuna,
Dayanır pampal ayakları,
Yazın yakıcı tozlarına,
Kışın kıvamlı çamuruna...

3/:

Bizim deveci Daylak
Dön bir kez de bana bak!

4/:

Şu bizim deveci Daylak,
Çift hörgüçlü devesinin önünde,
Gezinir aylak aylak...

5/:

Bazen iner susuzluktan kavrulan çöllere,
Tandır külü gibi sıcak kumlara uzanır.
Yanar ciğeri on günlük susuz gibi,
Dört bir yanda bir vaha arar,
Bulamaz, yüreği yanar.

6/:

Bizim deveci Daylak
Dön bir kez de ardına bak!

7/:

Daylak umut ile döner geri,
Ufuklarda yol arar yorgun gözleri,
Bulamaz, yüreği yanar.
Yok olmuştur arkada bıraktığı izleri.

6/:

Zavallı deveci Daylak
Dön bir kez de devene bak!

Ahmet Yozgat

Dilenci mleği

1/:

Yaşlı bir dilenciydi.
Her sabah çökerdi,
Şuracığına mahallenin.
Öyle muhtaçtı ki
Üç, beş kuruşçuğuna,
Hacı haydar dayının,
Ak saçları Hatçe ninenin...

2/:

Yaşlı bir dilenciydi.
Her sabah yaşamın kıyısına çökerdi.
Bir gün hedef oldu para çömleği,
Ayaklarına yaramaz Veli'nin.
Uçuştı toplanan paralar,
Havada umutlar uçuştular.

3/:

Yaşlı dilenci beğenmemişti.
Dedi ki yaşaran gözlerini silerken:
'Bilseydin evdeki aç öksüzleri,
Böyle yapmazdın Veli.
Veli pişmandı. Dedi ki:
'Senden nasıl özür dilemeli?

Ahmet Yozgat

Dilenciler

1/:
Bizim sokaktaki dilenciler
Asıp bir elini havaya
Bütün gün dilenirler.

2/:
Bizim sokaktaki dilenciler
'Bir ekmek parası ağabey'den başka
Bir tek söz bilmezler nedense?

3/:
Bizim sokaktaki dilenciler
Bin ekmek parası alsalar
Yine de bir ekmek parası isterler.

4/:
Bizim sokaktaki dilenciler
'Bir ekmek parası ağabey'den başka
Bir tek söz söylemezler nedense?

Ahmet Yozgat

Doktor Amca

Doktor amca büyüdüm artık ben
Bak başladım okula da
Her geldiğimde sana
'A' dedirme
Biz 'a' yi çoktan geçtik
Biliyorum 'b' yi de
Bırak 'a' ile 'be'yi
Bana söylet biraz da
'Ce'den sonraki harfleri.

Ahmet Yozgat

Dönerci Yozgatlı Mustafa

1/:
Hey!
Mustafa ağabey,
Kes bir döner, pilav üstü;
Mustafa'nın yerinde tüm gençler ayaküstü...
Dönerci Mustafa usta biler palasını,
Üstüne yok bu hususta,
Helal ettirir parasını...

2/:
Say ki İstanbul'da bir köşe başı,
Mustafa ağabeyin dönerci dükkanı,
Çatıktır kara kaşı, bıyığı kaytandır onun,
Çalışır ocak başında,
Terine karışır kanı...

3/:
Mustafa'nın yeri aynalı,
Tezgahı has gürgenden,
Erkenden dolar insanlar,
Kimi Sivaslı, kimi Konyalı,
Gurbet elde mekan tutar...

4/:
Mustafa horlanmaya inat,
Maşallah asar girişe,
Başladı mı işe,
Kolaylaşır zorluğuna rağmen,
Dinine yandığım hayat...

5/:
Mustafa döner... Döner tezgah,
Memleket burnuna tüter,
Yozgat'taki köyde olmak vardı şimdi,
Ah... Ah! ...

Ahmet Yozgat

Dur Avcı Amca

1/:

Avcı amca dur
Tek doğrult tñfeđini vur beni
Acımaz mısın o kara kargaya?
Sñyle vurmaya nasıl varır elin?
O kara karga
Ya yuvasına çöp taşıyan bir baba
Ya da bir ana yavrusuna koşan bir.

2/:

Avcı amca dur
İstersen doğrult tñfeđini vur beni
Nasıl kıyarsın o pamuk tavşana?
Sñyle nasıl kıyarsın vurmaya onu?
Bilmez misin ki?
O, ya bir baba yuvasına yiyecek taşıyan
Ya da yavrusuna koşan bir ana.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Dur Kal Burada Çocukluğum

1/:

Dur şurada çocukluğum
Ne kaybol ortalıktan
Ne de kal taa dokuz yaşında
Gün gelir lazım olursun
Öylece otur karşımda
Olsam da otuz altı yaşında
Her yalnız kaldığımda odamda
Bil ki en çok seni özlerim.

2/:

Şurada dur sen çocukluğum
Ve dağarcığında hazır olsun
Körebe, saklambaç, kovalamaca
Ve oyunların daha niceleri
Çıkarıp birer birer
Büyüklere göstermeden ama
Hiç olmazsa
Karanlıkta oynayalım geceleri.

Ahmet Yozgat

Duvardaki Takvimin Öyküsü

1/:

Yazıldım yaprak yaprak,
Desteledi bir el beni tomar tomar.
Kolay gele bilgisayar...
Genç bir dizgici harf harf...
Parmaklarının ucuna yansıdı,
Yüreğindeki üretkenlik sevinci.
Oluştum sözcük sözcük
Cümle cümle örüldüm.
Yanlışımı düzeltti.
Saçları ak ve kalın gözlüklü bir amca.
Tamam olmuştum kanımca.
Ama yanılmışım galiba
Yolculuğumun üçüncü durağı,
Koskocaman bir ofset matbaa.
İş bilir ustabaşı ve çalışkan kalfa!
Elleri yağlı minik çırak merhaba! ...

2/:

Hamarat insanlar eliyle,
Fotoğraf kartına çekildim.
Sonra döküldüm asitli kalıplara.
Hala aklımda, unutmam asla
Çelikten merdaneler arasında,
Ezim ezim ezilmişim,
Basılışım ak kağıtlara.
Sonra sürülüşüm keskin bıçaklara.
Biriken bin olmuştum.
Sona yakındım artık.
Verildim tel dikişe.
Bir çırak eliyle dikildim: Tık tık!
Cildim sağlamlaştı
Çünkü sırtım tutkallara bulaştı.
Paketledi bir el beni.
Son görüşüm oldu ikiz kardeşlerimi.
Kırmızı bir kamyonu sırtlanan beni.
Ardından uzun yollar...
Geçti sırtımızdan yağmurlar ve karlar.
Bir sabah... Sonunda ulaştım menzile.
Ezile, büzüle indirildim aşağı.
Raflardaki yerimi yeni almıştım daha.
Afacan bir küçük ile,
Babacan bir büyük,
El ele girdiler dükkandan içeri.
Dediler: 'Alalım şu takvimi! '
Böylece tanımış oldum sahiplerimi.

Ahmet Yozgat

Duyuyor Musunuz Beni?

1/:
Duyuyor musunuz beni?
Heeey!
Çevrede kimse yok mu?
Bakın ben geldim
Yani en küçük dünyalı
Kentlerde itilip kakılmak için
Afrika'da aç bırakılmak için

2/:
Duyuyor musunuz beni?
Heeey!
Bakın ben geldim
Okulda kulağı çekilmek için
Uzayan kuyruklarda
Kazıklar gibi dikilmek için.

3/:
Duyuyor musunuz beni?
Heeey!
Buralarda yok mu kimse?
Sonunda ben de geldim bakın
En küçük ve en son dünyalı
Sevinçlerinize uzağım
Acılarınıza yakın
Ağır ve soğuk atölyelerinizde
Yalnız bir çirak olmak için.

4/:
Duyuyor musunuz beni?
Heeey!
Nihayet ben de geldim
İşsiz ve aç kalıp kentlerde
Yollara dökülmek için.

Ahmet Yozgat

Düğme

1/:

Kahverengi ceketimdeki ak düğme
Kavuşturursun birbirine iki yakamı
Haydi bir iyilik daha et
Kavuştur bana köyümüzdeki anamı

2/:

Pembe gömleğimdeki al düğme
Ulaştırırsın sağ yakamı sol yakama
Tut ellerimden bir iyilik daha et
Ulaştır beni de almanya'daki babama

3/:

Łacivert kabanımdaki çoban düğmesi
Önümü kapatırsın soğukta sapasağlam
Şimdi bir başka kentte askerde ağabeyim
Evlenip göçtü bir başka şehre ablam
Özlemiştir sanırsam
Kavuştur beni de sevdiklerime
Köyümüzde tek başına kalmada annem
Almanya'da bir fabrikada çalışan babam
Özlemiştir sanırsam
Ne olur ulaştır beni de evime...
www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Dünyayı Bölüştük

1/:

Bereketli bir gündü
Biz üç arkadaşık
Çıktık kararlı ve ıvecen
Dünyayı çevreleyen dağların yamacına
Oturduk bir taş başına
Şalih, Cemalettin bir de ben
Önümüzde uzanan ovaları bölüştük
Güney bölgesinin tamamını ben aldım
Kuzey yarısını ise Cemalettin
Yoksulluk Salih'e düştü
Kahkahalarla gülüştük.

2/:

Hareketli bir gündü
Biz üç arkadaşık
Çıktık
Dünyayı çevreleyen karların ortasına
Oturduk kutuplara
Bir elimizde metre
Kantar öbür elimizde
Salih, Cemalettin bir de ben
Bütün dünyayı bölüştük
Doğu yarım küre Salih'e düştü
Batı yarım küre ise Cemalettin'e
Bu kez de yoksulluk bana kaldı
Bu komik halimize gülüştük.

Ahmet Yozgat

Düşmanım Kibrit

Ne zaman oynasam kibritle
Hemen yangın çıkıyor evde
Düşünüyorum da kendi kendime:
'Bana düşmanlar galiba
Bu kibritleri yapanlar.'
Ne olur sanki şu çöplerin
Yangın çıkarmayanını yapsalar.

Ahmet Yozgat

Ekvatorun çemberini çevirmek

1/:

Küçüktüm, küçücüktüm

Tek neşem çember çevirmekt

Çevirirdim yaptığı çemberi

Bizim demirci Ekrem ustanın

2/:

Büyüdüm kocaman oldum

Ama yine de tek neşem çember

Şimdi de döndürmek istiyorum

Dünyanın ekvator çemberini

Ahmet Yozgat

Elektrik Prizinin Sırrı

1/:

Karşımda simsiyah iki delik
Gözlerini gözlerime dikip
Öylece bakıyor, bakıyor...
Ne zaman fişini taksam
Deliklerden elektrik akıyor.

2/:

Ödamın köşesindeki iki delikli priz
Öylece duruyor sessiz sessiz
İçinde taşıdığı sırrını
Göstermiyor hiç kimseye
Kordonunu kesseniz.

Ahmet Yozgat

Eller Her Zaman Devşirir

1/:

Eller, kimi zaman

Zaman devşirir.

Kimi zaman

Aman devşirir.

Ama eller, her zaman

Yaman devşirir...

2/:

Eller durmaz hiçbir zaman,

Kimi zaman

Takvimlerde zaman devşirir.

Kimi zaman

Cephelerde aman devşirir.

Ama yürekler, her zaman

Kocaman sevda devşirir...

Ahmet Yozgat

Elma Ağacının Hüznü

1/:
Bir elma...
Bir elma daha
Çıkar karşıma
Her çekişimde perdemi
Ya da penceremi her açışımda...
2/:
Bir kuş...
Bir kuş daha
Konar bahçemizdeki elma ağacına
Ya da parktaki çınar ağacına...
3/:
Bir haylaz...
Bir haylaz daha
Ne kadar engellesem de
'Yapmayın çocuklar.'
'Etmeyin.' desem de...
4/:
Bir sapan...
Bir sapan daha
Gerilir bir kol uzunluğunda
Uçuşur kocaman taşlar havada
Kuş bir yana devrilir
Elma bir yana...
5/:
Bir damla
Bir damla daha
Süzülür tombul yanaklardan
Düşer tozlu toprağa...

Ahmet Yozgat

Elma Dersem Gel Anne

1/:

Elma dersem... Gel e mi?
Uzak ve tozlu yollardan anne.
Ne boylu poslu dağlar kessin yolunu.
Seni ne seller, ne yeller durdurabilsin,
Elma dersem gel anne
Ne olur al o sımsıcak kucağına bebenu
Özlemlle kucakla beni.

2/:

Armut dersem... Çıkma e mi?
Sıcacık yüreğimde kal anne.
Günler sel gibi aksa üstünden
Yedilik haftalar ve otuzluk aylar,
Bana unutturmasın seni.
Armut dersem kal orada e mi anne?
Kal da yalnız koyma bebenu.

Akar da babam akar...

Ahmet Yozgat

Elmalar Taşlanmasın

A/:

Ben bir yeşil fidanım, küçücük
Çorak yani kurak bir tarlada
Yapayalnız yani tek başıma
Ve sabırla beklerim:
'Boşa gitmesin bunca emeklerim.' diye
Korurum kızarmaya yüz tutan meyvelerimi.
Etmek için yaz gelince onları
Mahallenin afacan çocuklarına hediye
Eee! Çocuklar Zaten sizinim ben
Vermeyen mi var sizin olanı?
Anlamam ki ne diye taşlıyorsunuz? ...
Siz dalımıza konan minicik kuşlıyorsunuz

B/:

Ben bir yeşil fidanım, küçücük
Tık tık tık!
Tıklatsa gövdemi ve dallarımı
Çivi gibi sivri burnuyla bir ağaçkakan
Ya da var sayalım ki
Çiçeklerimi kırpsa yaramaz kargalar
Çırparım hemen zarif dallarımı
Kovmak için bu davetsiz misafirlerimi
Kırmızı yanaklı elmalarım
Saklambaç oynar gibi izlenir
Çocuklara olmak için hediye
Eee! Çocuklar Zaten sizin değil miyim?
Kocaman kocaman taşlarla
Kırarsınız dallarımı ne diye?

Ahmet Yozgat

Emektar Kapı Kolu

1/:
Kapımızın emektar kapı kolu
Her akşam gelene açar yolu
Gidene kapar yolu her sabah.

1/a:
Her akşam herkesten önce
O sıkar benim elimi
Evimize gelince.

2/:
Kapımızın emektar kapı kolu
Her sabah en son sıkar
Okula uğurlarken elimi.

3/:
Kapımızın emektar kapı kolu
Gelene açar yolu
Gidene kapar yolu.

Ahmet Yozgat

Eniştem Ablamı aldı

1/:

Herhangi bir zamanda
Herhangi bir yerde
Herhangi bir yabancı
Güzeller güzeli ablamın
Herhangi bir eşyasını
Alsa götürse evine
Annemler hemen şikayet ederler
'Hırsız var.' diye polise

2/:

Ablamın kendisini
Aldığı gibi götürdü
Bir yabancı upuzaklardaki evine
Ne 'hırsız var.' diyen var
Ne de veren polise
Üstelik diyorlar ki bana:
'İşte sana cici enişte.'
Aklım ermedi bu işe...

Ahmet Yozgat

Erzurum'dan Atılan Cirit

1/:

Erzurum'dan atılan cirit
Mor bulutları delip
Yırtıp mavi atlas gökleri
Düşer mi acep?
Sivas'ın serin yaylalarına.

2/:

Erzurum'dan atılan cirit
Aşıp yeşil battaniyeli tepeleri
Sıra sıra sıradağları geçip
Düşer mi acep?
Konya'nın altın başaklı ovasına.

3/:

Erzurum'dan atılan cirit
Dönüp Anadolu'nun üstünde
Turkuvaz Marmara'da dolaşıp
Düşer mi acep?
İnsanların düğünlü yüreğine?

Ahmet Yozgat

Eski amlara Ne Oldu?

1/:

Ah Halil oğlan ah!
Uyandığımızda bir sabah
Ne kertik yapraklı meşe ağacı kalmıştı
Ne de taş gibi sert gürgen dağımızda.
O günden sonra yaylalar soldu
Eski amlar bardak oldu.

2/:

Sorma Halil oğlan sorma!
Keskin ve uzun saplı baltalar
Hiç acımadılar şu yamaçtaki iğneli ama.
Kıvrım kıvrım gövdeli ardıç ağacına
Ah ah! Bir sabah kalkıp
Karşı dağlara baktığımızda
Bir de ne görelim?
Ortalıkta ne köknar kalmıştı
Ne de beş yapraklı ınar ağacı
Düne kadar yeşil olan dağımızda.
O günden sonra yeşil tepeler soldu
Eski amlar bardak oldu.

3/:

Ah Halil oğlan ah!
Uyandığımızda bir sabah
Soldu bizde bet beniz
Dağların yeşili de soldu.
Kalmadı eski amlar
Ormanlar harap oldu
Biz harap olduk.

Ahmet Yozgat

Eski G6mlek

1/:

Ben bir eski g6mleğim
Bir doğum g6n6 için verilmiş hediyeyim
Sevindirdim bir s6re evde babayı
Yıprandı sonunda yakam
Yılların ardından eskidi yenim.

2/:

Artık ben bir eski g6mleğim
K6f kokulu depodur yerim
Ama tam paçavra olacağım sıra
ř6k6r eriştik bayrama
şanırım yine iş d6řt6 bana
Bir boş vakitte usta ellerinde annenin
Kocaman bir makas ile biildim
Dikildim alelacele iğne iplik
Her şeyimle hazırım artık.

3/:

Ben bir yeni g6mleğim
Kim demiş:
'bunun vahı gitmiş, kalmış ahı.'
Yarın bayram sabahı
Galiba yeniden doğuyorum
Oluyorum k66k beyin bayramlığı
Yaşasın bayram
Çok yaşasın yenilik!

Ahmet Yozgat

Eski Zaman erileri

1/:
Eski zaman erileri
Masallara yakışirlar.
Bellerine yalbırdak kılıç takıp
Hilal gibi yay alırlar ellerine.
Yolları bizim masala uğradığında
Gıpta ile bakarım ben onlara
Onlarsa evreye sinirle bakışirlar.

2/:
Eski zaman erileri
Toy kuşu tüyü takarlar kasklarına.
Binip semiz atlarına
Suçlu avına çıkarlar dağlara.
Yolları benim rüyama uğradığında
Ben özlem ile bakarım onlara
Onlarsa birbiriyle şakalaşırlar.

Ahmet Yozgat

Ezelden Arkadaşız Sizinle

1/:
Üstümde uçan tüm kuşlar,
Sayın ki serçe benim için.
Bütün serçeler de benim.
Onlar pır pır uçarken,
Beyaz bulutlar ülkesinden...
Ben bin dört köşe olurum,
Bayramdan arta kalan sevincimden.
Bu yüzden kuşlar ve ben,
Arkadaşız ta ezelden.

2/:
Ufkumda yükselen tüm dağlar,
Sayın ki volkan benim için.
Bütün volkanlar da benim.
Onlar kıpkızıl ateş kusarken,
Uzak zamanların ortasında...
Ben zıp zıp zıplarım bu zamanda,
Artakalan bayramlık sevincimden.
İşte bu nedenle dağlar ve ben,
Kol kolayız ta ezelden.

3/:
Çevremde açan tüm çiçekler,
Sayın ki gül benim için.
Bütün güllerde benim.
Onlar ışıltılı ışık saçarken,
Sarayların has bahçelerinden...
Ben koklar, bayılırım,
Bayramdan artakalan sevincimden.
Bu sebeple çiçekler ve ben,
Koklaşırız ta ezelden.

4/:
Yuvanızı dolduran tüm çocuklar,
Sayın ki kardeş benim için,
Bütün kardeşler de benim.
Onlar nazlı nazlı boy atarken,
Annelerinin sevgili kucağından...
Ben ninniler söylerim,
Bayram artığı sevincimden.
İşte bu yüzden çocuklar ve ben,
Arkadaşız ta ezelden.

Ahmet Yozgat

Fare İle Yapılan Gizli Görüşmenin Tutanağı

A/:

Cik cik de cik cik

Anlaştık mı farecik?

Bir daha sıralayayım

Anlaşmanın şartlarını:

1/:

Mutfağa atlamak yok

Hele annem ordayken.

2/:

Peyniri koklamak yasak

Çökeleğe pislemek asla.

3/:

Dalmak yok kütüphaneye

Yok dişlemek kitap, defter

4/:

Minnoşu salarım üstüne bak

Uymazsan anlaşmamıza eğer

Cik cik de cik cik

Anlaştık mı farecik? ...

B/:

Bütün Bunlara Karşı Benim Yapacaklarım:

1/:

Koyacağım deliğinin ağzına

Her sabah peynir parçası.

2/:

On iki olunca saat

Yemekle doldurup tası

Süreceğim deliğinin önüne.

3/:

Akşam vaktinde kemirmen için

Sana yeter bir eski kitap

Kullanılmış bir defter.

Ahmet Yozgat

Farecik

1/:
'Küçük fare,'
'Böyle nere? '
'Peynir, Peynir...'
2/:
'Küçük fare,'
'Peynir nerde? '
'Kilerde, kilerde...'

Ahmet Yozgat

Farecik Ne Yiyecek?

1/:

Bu sabah

Kahvaltı masasına koydu annem

Dolapta kalan en son peyniri

Herkes yedi afiyet üzere

Ancak ben yemedim

İnce ince ve uzun uzun düşündüm:

'Ya bulamazsa dolapta? ...' diye

Bizimle birlikte yaşayan küçük farecik

Yemek için bir parçacık peynircik.

2/:

Bu sabah

Kahvaltı masasında kalan

En son peyniri aldım,

Götürdüm göstermeden anneme

İkram ettim odamdaki fareme

Bir yedi bir yedi ki afiyetle

Bu günlük de görevimi yaptım böylece...

Ahmet Yozgat

Fırıncı Amca

1/:

Fırıncı amca ne yapar acaba?
Artan ekmeklerini çöpe mi atar
Isıtıp ısıtıp tekrardan
Yoksa ertesi gün bize mi satar?

2/:

Fırıncı amca ekmeğin artanını
Ne çöpe at
Ne de ısıt sat bize
Ne olur artan ekmeklerini
Lütfen dağıt mahalledeki
Şabah kahvaltısı yapamayan yoksula...
Öğlen yemeği yiyemeyen yetime...
Akşamları aç yatan öksüze...

Ahmet Yozgat

Fıncömer

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Fıncömer derdik biz ona.
hep ekmek ekmek hohlardı.
sabahın köründe
besmeleyle açardı taş fırını.
çam odunu yakardı.
önce hamur hamur
sonra ekmek ekmek kokardı.
Fıncömer derdik biz ona.
Göze, nazara inanırdı.
dükkanın şafağına mavi boncuk takardı...

B/...

Biz Fıncömer derdik ona
ekmekler fıncömer
çıraklıktan yetişmeydi
yani işi zeminden kavramıştı.
iri bilekleri kocaman elleriyle fıncömer
sanki ateşten fırlamıştı.
yanakları somun ekmek gibiydi
öylesine şişkin ve tombuldu.
Fıncömer esirgemezdi ustalığını.
hep çırak yetiştirirdi.
onun fırını fırın değil sayın ki bir okuldu...

C/...

Fıncömer derdi ekmekler ona.
on yıl mı desem? ya da otuz mu?
Fıncömer hep ocağın başında.
Dilinde bozlak, elinde kürek,
çıtır ve gevrek olurdu pişirdiği ekmekler.
cömert bir adamdı.
kediler ve köpekler onun artığıyla doyardı.
Asla çalmazdı belediye gramajından
pişirdikleri hep aynı ayardı...

Ç/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Ama o bizi unutmadı.
hiç bir gün gönlünü ateşsiz
kasabayı somunsuz bırakmadı.
bir ağustos günüydü ölüverdi fıncömer.
hemen işbaşı yaptı çıraklar.
devam ettirdiler işi.
Fıncömerin gidişi pek duyulmadı.
Fıncömer derdi simitler ona.
adı unutuldu da onun
ekmeğinin tadı unutulmadı.

Ahmet Yozgat

Filleri de Severler

1/:
Küçüğüm ama severim
Koskocaman filleri
Ve onların kocaman ayaklarını.
Ama yok mu sanki
Onların da kötülükleri
Ormanda gezmeseler
Minnacık fidanları ezmeseler
Olmaz mı sanki?

2/:
Küçüğüm ama severim.
Fillerin minnacık gözlerini
Ve onların kocaman ayaklarını.
Ah bir de ezmeseler
Ormanın kırmızı fesleğen çiçeklerini
Olmaz mı sanki?

3/:
Küçüğüm ama severim.
Fillerin upuzun hortumlarını
Ve onların kocaman ayaklarını.
Ama isterim sökmesinler
Ormanın canı olan çınar ağaçlarını
Olmaz mı sanki?

4/:
Küçüğüm ama severim
Fillerin kıvrık dişlerini
Ve onların kocaman ayaklarını.
Ne olur sanki
Dikkat etseler biraz
Öksüz ve yetim koymasalar
O narin böcekleri
Olmaz mı sanki?

Ahmet Yozgat

Film İcabi Her Şey

1/:

Yaşamdaki her şey film icabı:
Dünyanın dört bir yerinde
Ellerindeki kocaman silahlarla
Füzelerle, roketlerle, bombalarla
Savaşan askerler birer kurşun
Ne olur buna inandırın beni
Kara kıtada açlıktan ölen zenci
Can çekişen kirli dünya
Denizlerde ölen zavallı balıklar
Delinen ozon tabakası
Gerçek değil hiçbir şey
Yani her şey film icabı.

2/:

Yaşamdaki her şey film icabı:
Düz yolda çarpışan otomobiller
On bin fitten düşen uçaklar
Kan revan içinde ağır yaralılar
Kolu kırık, bacağı kopuklar yalan
Ne olur buna inandırın beni
Çevremizi saran kötü adam ordusu
Ensesinden habersiz vurulanlar
Ülkesinden kovulan sığınmacılar
Suçsuz yere öldürülen hayvanlar
Aç sokak köpekleri, hasta kediler
Gerçek değil hiçbir şey
Yani her şey film icabı.

3/:

Yaşamdaki her şey film icabı:
Eskiyen beş yıllık pabuçlarım
Dizleri yamalı yeşil pantolon
Yakasız yırtık mavi ceketim hayal
Ne olur buna inandırın beni
Yoksul annem ile babamın
Ay sonu olağan kavgaları
Evlat acıları, yürek yaraları
Gerçek değil hiçbir şey
Yani her şey film icabı.

4/:

Yaşamdaki her şey film icabı:
Ninemin boşalan ilaç kutusu
Dedemin tedavi edilemeyen
Ölümcül kanser hastalığı masal
Ne olur buna inandırın beni
Günlerden beri boş duran dolap
Ve kaynamayan tenceremiz
Boş çaydanlık, kırık fincan
Soğukta camı kırılan penceremiz
Gerçek değil hiçbir şey
Yani her şey film icabı.

5/:

Yaşamdaki her şey film icabı:

Çadırlarda yaşayan çocuklar
Elleri üşüyen ayakları donan küçükler
Soğuk beşikler, boş biberonlar
İnsanlara eziyet eden baronlar oyuncak
Ne olur buna inandırın beni
Gerçek değil hiçbir şey
Yani her şey film icabı.

6/:

Yaşamdaki her şey film icabı:
Sokakları mesken tutan adamlar
Karlara altında uyuyan çocuklar
İtilen abla, horlanan anneler
Açlar, açıklar, işsizler yalan
Ne olur buna inandırın beni
Gerçek değil hiçbir şey
Yani her şey film icabı.

Ahmet Yozgat

Fotoğraf Makinemi Seviyorum

1/:

Çeker her yıl ayrı bir beni
Bu yılım benzemez gelecek yıla
Fotoğraf makinem bir yana
Bütün dünya bir yana.

2/:

Bakarım, her yıl açıp albümü
Kahverengi küçüklük fotoğraflarıma
Fotoğraf makinem bir yana
Bütün dünya bir yana.

3/:

Fotoğraflar sanki, 'ben benim.' der gibi
Tanıdık tanıdık gülümser hepsi bana
Fotoğraf makinem bir yana
Bütün dünya bir yana.

Ahmet Yozgat

Futboldur Hayatım Benim

1/:
Mahallenin kıyısındaki boş arsa
Gülümser ve el sallar bana
Boş vakitlerimi yakaladığında.
Ayağımda meşinden top
Kafamda sadece futbol
Süratle dalarım arkadaşlarıma
Bir çalım, bir çalım daha...
Sahanın kenarı kalkar ayağa:
'Gol goool! '

2/:
Mahallenin kıyısındaki boş arsa
Halı gibi çimen döşer yüzüne
Ben yere düşmeyeyim diye.
'Gel gel.' eder ve el sallar bana
Boş vakitlerimde.
Gözümde bir tek futbol
Hızla dalarım koşuşan ayaklara.
Bir çalım, bir çalım daha...
Arsanın kenarı kalkar ayağa:
'Gol goool! '

Ahmet Yozgat

Gececi Dursun ağabey

1/:

Mahmur gözünü açınca solgun gece
Ben ona bakarım kocaman kocaman
O bana miniminnacık gülümser
Sonra da Dursun ağabey işine gider.
Doksan dokuz merdivenli apartman gibi
Kat kat yükselmiş bir sefer taşıyla.
Lap lap basarak azman ayaklarını
Uykulu ve soğuk kaldırımlara...

2/:

Mahmur gözünü açınca yorgun gece
Bizim mahalleli Dursun ağabey
O kocaman elleriyle kavrar gündüzü.
Gözleri kocaman ve çakmak çakmak
İlk işi bana göz kırpmak...
Bir erkenci Dursun ağabey,
Bir de karşı evin bacasındaki leylek,
Bir de ben tabii ki...
Kargalardan daha erkenden
Üçümüz de ayaktayız.
Birbirimize gülümseyerek
Kutlamaktayız kendimizi.

3/:

Mahmur gözünü açınca ağaran gece
Ben alelacele cama çıkarım,
Hacı leylek amca isli bacaya...
Beş katlı sefer taşıyla
Lappadanak lappadanak basarak
Uykulu uykulu gerneşen sokaklara,
Sanayideki işine gider
Hepimizin sevgili ağabeyi Dursun.
Gözleri yanar çakmak çakmak...
İlk işi kınalı gagalı leylek ablaya
'Yesin.' diye yem atmak
Tabii ki göz ucuyla bana bakmak.

Ahmet Yozgat

Geceleyn Aritmetik

1/:
Her gece yatağıma girince
Başlarım aritmetik dersine
Her saniyede bir koyun atlarsa çitten
Bir dakikada kaç tane atlar?
Bir, iki, üç, dört....

2/:
Her gece yatağıma girince
Başlarım aritmetik dersine
Beş, altı, yedi, sekiz....
Çok geçmeden karışır her şey
Dönerim başa gerisin geri
Bir saatte on muydu?
Yüz müydü?
Yoksa bin miydi?

3/:
Her akşam yatağıma girince
Başlarım aritmetik dersine
Uykuya karışır gece
Kafamdaki rakamların hepsine
Uyku bulaşır
Koyunlar birbirine karışır
Bir, beş dokuz, dört....
Dönüp başa tekrar mı saysam?
Veya bırakıp matematik dersini
En iyisi mışıl mışıl uyusam.

Ahmet Yozgat

Gecenin Ayak Ucundaki Çocuk

1/:

Gecelerden bir gecenin başucunda
Bir yalnız çocuk durur
Durur da karanlık girişte
Yalnız başına atamaz adımını
Gözlerine batar ürkütücü karanlık
Her köşede bir akıl almaz hayal
Her köşede bilinmedik bir yaratık.

2/:

Gecelerden bir gecenin başucunda
Bir yalnız çocuk bir adım atar
Durur bir adım geri çekilir
Ürperten gecenin ayakucunda
Bir annesiz çocuk durur
Durur da o karanlık girişte
Diken diken olur tüyleri
Bir ileri, bir geri...
O benim işte.

3/:

Gecelerden bir gecenin ayakucunda
Bir yetim çocuk durur
Durur da diken olup batan girişte
Her geri dönüşte
Öper arkadaş olduğu aydınlıkları
Başı üstündeki güneşe selam verir
Gülümseyen aya el sallar
Sayar yıldızların köşelerini
Birer ikişer.

4/:

Gecelerden bir gecenin ayakucunda
Bir öksüz çocuk durur
Durur da karanlık girişte
O benim işte.

5/:

Gecelerden bir gecenin ayakucunda
Bir yoksul çocuk durur
Durur da o karar veremez
Bir türlü ilerleyemez o girişte
Özler geride kalan aydınlıkları
Yeniden kurar kolundaki saatini
Zamanı tay gibi koşturmak için
Yalnızca sabahtır onun özlemi
Apak aydınlıktır ve sapsarı güneştir
Kısacası gecenin ayakucunda
Bir korkak çocuk durur
Durur da o itici girişte
Saniye saniye sayar zamanı
O benim işte.

Ahmet Yozgat

Gelecek Biziz

Hiç hiç! Hey çocuk,
Bekle bizi, Biz geleceğiz.
Hiç hiç! Hey çocuk inan kendine,
Sen geleceksin.

Ahmet Yozgat

Gelenek Bozulmasın

Ben sürekli taşırım
Arka cebimdeki lastik sapanımı
Ne serçe vurmak için
Ne de taşlamak için sığırcıkları
Ne camları kırmak için
Ne de taşlamak için sokak lambalarını
Ne dalları kırmak için
Ne de taşlamak için kuş yuvalarını
Ne akranlarımı vurmak için
Ne de taşlamak için çatıdaki bacaları
Sapanımı taşımamın nedeni bir tek
Bozulmasın diye gelenek.

Ahmet Yozgat

Genceli Atlı Çerçi

I/:

Eski bir haritada yer tutan noktaleyin
Kışın dağlarında azgın kurtları uluyan
O uzak köylerin birinde
Ele avuca sığmayan
Bir avuç çocuktuk biz.
Saplı samanlı harmanlarda toplanırdık
Gün boyu aşık oynamaktı işimiz.
Hepimiz ne meşin topu tanırdık,
Ne de toparlak cam bilyelerimiz vardı.
Yani oyuncak yoksulu bir avuç boncuktuk.
Ama yine de oyundan oyuna uçtuk.

II/:

Biz ne zaman ki,
Onu tanıdık,
Hayatımız bir şenlendi,
Bir şenlendi ki sormayın...
O bir atlı çerçiydi.
Adı ismail'di onun
Ama Genceli'ydi lakabı.

III/:

Ağustosta güneşli bir günde,
Geliverdi yavan köyümüze Genceli.
Konup en orta meydanımıza,
Dikip mavi gözlerini gözlerimize,
İleri uzatıp kemikli elini
Dedi ki: 'Açıl çuvalım açıl!
Ve saçılın içindekiler dört bir tarafa! '

IIII/:

Gerçekten açıldı o tılsımlı çuval
Biz bakarken aval aval.
Çuvalın içindenden çıktı
Envai çeşit nesne.
Uçtu ulaştı herkese.
Gün doğdu yoksul ellerimize.

IIIII/:

Çerçi Genceli İsmail sayesinde
Meşin top girdi hayatımıza
Renk renk camdan bilyeler girdi
Plastik bebek, naylon cıngırdak,
Kaynana zırlıtısı, balon gürültüsü,
Dilli düdük, dilsiz kaval....
Yani biz olanlara bakarken aval aval
Oyuncak katarları geçti hayatımızdan
Haberdar olduk ilk kez
Sihirli masal kitaplarından.

Ahmet Yozgat

Geyik Ağabey

1/:

Söyle bana geyik ağabey
Başındaki çatal çatal boynuzların
Neye yarar geyik ağabey?
Kaçarken can düşmanından
Sık ağaçlı koca ormanda.

2/:

Söyle bana geyik ağabey
Kafadaki çatal çatal boynuzların
Zarar vermez mi sana?
Takılmaz mı kuru dallara?

3/:

Söyle bana geyik ağabey
Avlanmak üzereyken su başında
Korumak için kendini
Neyle saldırırsın düşmanlarına?

Ahmet Yozgat

Gezgin Domates

Tarlaların nemli koynundan
Patladım çıktım dünya yüzüne
Böyle bir ilkbahar sabahı
Ayşe gördü ilk önce beni
Ahmet sevindi
Mahmut çırpı elini beni görünce
Yeşile boyadım
Dünyayı önce
Kızardım sonra
Bir haziran sabahı
Yüklendim kamyonlara
Çarşılara düştü yolum
Pazarları gördüm göz ucuyla
Tezgahlarda mıncıklandı bedenim
Kantarlar tarttı
Dolduruldum kocaman sepetlere
Derken ulaştım bir gün
Salata olmak için evlere

Ahmet Yozgat

Giysim İki Kişilik Olsun

1/:
Bak nihayet kış da geldi
Ne olur hırkamı büyük ör anne
İçine iki kişi sığsın
Okula giderken soğukta
Arkadaşım hırkasız Hasan'ı da ısıtsın

2/:
Bak sonunda kış da geldi
Paltomu iki beden büyük al baba
En az iki kişi alsın içine
Kızak kayarken soğukta
Arkadaşım paltosuz Salih de sığsın.

Ahmet Yozgat

Gökler Ağlıyor

A/:

Bu gün gökler ağlıyor
Ona bakıp ben de ağlıyorum
Gök yüzünün gözleri yaşlı
Yaşlı benim gözlerim
Göğün gözleri 'yaşlı'
Ama benim gözlerim 'çocuk'

B/:

Bu gün gökler ağlıyor
Hüzünlenip ben de ağlıyorum
Göğün gözünden süzülen her damla
Yağmur oluyor düşüyor tarlalara

C/:

Bu gün gökler ağlıyor
Dalıyorum derinlere ben de ağlıyorum
Gökler yağmur yağmur ağladıkça
Ben daha çok ağlıyorum
Emiyor toprak göğün göz yaşlarını
Çayırlarda çimen oluyor
Ağaç oluyor bahçelerde
Yeşil kaplıyor bütün dünyayı

D/:

Bu gün gökler gülüyor
Ama ben ağlıyorum
Yüreğim emiyor göz yaşlarımı
Sevgi oluyor, huzur oluyor
Kaplıyor bütün dünyayı

E/:

Bu gün gökler gülüyor
Ona katılıyorum
Katıla katıla ben de gülüyorum.

Ahmet Yozgat

Gökten Bin Elma Düştü

1/:
Gökten bin elma düştü,
Biri benim başıma.
Tini mini ablacığım,
Sabrım su oldu, olacak
Hani benim masalcığım?
Oturt beni dizlerine.
Bir varmışla başla işe.
Az da gitsek, uz da gitsek
Bu elma dayanır dişe.

2/:
Gökten bin elma düştü,
Biri keloğlanın başına.
Tini mini nineciğim.
Tükendi diyorsun masallar,
Masalsız ne edeceğim?
Uçurt beni gökyüzüne.
Bak geceler oldu yarı.
Artık başla söze.
Bu kadarı üzer keloğlanı bile.

3/:
Gökten bin elma düştü.
Biri söyleyene ise,
Diğerleri de dinleyenlere...

Ahmet Yozgat

Gökten Ne Düştü?

A/:

Gökten üç damla düştü
Biri çorak tarlalara
Biri de kıraç kırlara
Biri de biz çıkmayalım diye
Yumuşak kerevetlere...

B/:

Gökten üç şiir düştü
Biri renkli rüyalara
Biri de lezzetli masallara
Biri de biz okuyalım diye
Güzelim kitaplara...

Ahmet Yozgat

Gökyüzü Atları

1/:

Bir bakarız
Bahar dayanmış kapımıza
Bahçemizin kuytu kıyıcığında
Göz göz çiçekler açmış
Isınmış ayazlı hava
Sıcak ta bize ulaşmış
Durmanın zamanı mı sizce
Gece sıcaklık sıfırın üstünde
Gündüz ise kaynar kazan
Bizce de zamanı değil durmanın
Aman aman da aman...
Haydi
Binelim gökyüzü atlarına
Ufuklar arasında cirit atalım
Bulutları tozatalım
Yıldızları birbirine katalım

2/:

Bir bakarız cemreler düşmüş toprağa
Pazar tezgahlarında badem çağlaları
En yeşilinden tombul tombul erikler
Bu aylarda papatyalar süsler dağları
Ovaları ise kınalı gelincikler
Durmanın zamanı mı sizce
Gece sıcaklık sıfırın üstünde
Gündüz ise kaynar kazan
Bizce de zamanı değil durmanın
Aman aman da aman...
Haydi
Binelim gökyüzü atlarına
Mahmuzlayalım atlar gibi bulutları
Yağmurlar yağdıralım çorak çöllere
Yeşertelim kuruyan umutları

3/:

Bir bakarız güneş toprağa düşmüş
Kışı uzakta geçiren kuşlar
Soğuklar da soyunan yarı canlı ağaçlar
Ve toprağın koynundaki börtü böcek
Karlara can çekişmede şu an
Kış öldü ölecek
Durmanın zamanı mı sizce
Gece sıcaklık sıfırın üstünde
Gündüz ise kaynar kazan
Bizce de zamanı değil durmanın
Aman aman da aman...
Haydi
Binelim gökyüzü atlarına
Çizelim bir uçtan diğer uca
Üzerimizi kaplayan mavi atlası
Parmak ısırtalım
Kuşların kanatlarına

4/:

Bir bakarız ki dört bir yanımızda
Kuyruğu kırpık uçurtmalar
Çocuklardan kurtulmuş kaçak balonlar
Ya da pıtırıcık böcekleri uçuşmada
Bir sevinç bir sevinç tüm insanlarda
Akmada kış boyu uyuyan yüreklerde
Derin dereler gibi coşku
Ve akmada boncuk gözlü çocuklarda
Haydi
Binelim gökyüzü atlarına
Yıldızlar diyarına kadar varalım
Öpücük konduralım
Onların sarışın yanaklarına

Ahmet Yozgat

Gökyüzü Şemsiyem Ol

1/:
Şemsiyem ol mavi gökyüzü
Koru beni sicim gibi yağmurdan
Ve lapa lapa karlardan
Üzerimi boydan boya
Simsiyah bulutların kapladığı an.

2/:
Şemsiyem ol mavi gökyüzü
Koru beni sicim gibi yağmurdan

Ve lapa lapa karlardan
Omzuma 'pıtırt! ' diye
Koskoca bir su damlasının
Gök yüzünden yuvarlandığı an.

3/:
Şemsiyem ol mavi gökyüzü ama
Koruma beni sicim gibi yağmurdan
Ve lapa lapa yağın karlardan
Daha çocukluğuma doymadan.

Ahmet Yozgat

Gökyüzümüz Mavi Olsun Yeter

1/:

Bir kovan balını severiz biz
Bir de balon uçurmayı.
Yakaladık mı güneşli bir cumartesi
Ya da rüzgarlı bir pazar
Heyecan sarar kasabada herkesi
Artık diyecek yok keyfimize
Ellerimize 'Dur! ' demeyi bilmeyiz
İplerimiz yol alır uçakların rotasında
Tam yolun ortasında
Balonlarımız karışsa ne yazar?
Gahi sarı, gahi mor, gahi kırmızı
Salarız gökyüzüne özgür balonlarımızı.
Grileşirse rengimiz eğer
Takılmaz kafamıza
Gökyüzümüz mavi olsun yeter.

2/:

Bir kovan balını severiz biz
Bir de balon uçurmayı göklerde.
Bazen iplerimiz takılır bir tele
Bazen de kuru dallı ağaçlara.
Balonlarımıza vız gelir her şey
Alır başını gider kimi kez
Koşar bulutlarla eklenir kimi.

3/:

Bir kovan balını severiz biz
Bir de engin maviliklerde balon uçurtmayı.
Mahallenin boş arsası bizim sayılır
Ya da şehrin dışındaki çayır.
Her cumartesi mirastır babamızdan
Pazar ise bebeği sayılır gözümüzün
Ya da belli olmaz
Hangi gün kanat çırpacağı
Rengarenk özgürlüğümüzün.

4/:

Göçen ve göçmeyen kuşlar arkadaşımız.
Yaşımız on, on beş, yirmi ya da yirmi beş
Hepimiz kardeş, hepimiz arkadaşız.
Vız gelir yağmurlar bize.
Kasabamıza ilk bahar geldiğinde
Hiçbir engel tanımıyoruz.
Ulaşırız bir gün mutlaka
Kardeşimiz güneşimize.
Bir balı severiz biz
Bir de balon uçurtmayı.

Ahmet Yozgat

Gösteri Başlıyor

1/:

Başımda şapkam
Sopam elimde bakın
'Abrada kabra' desem
Yakınlar uzak, uzaklar yakın
Tümsekler düz olur

2/:

Şapkam başımda
Elimde sopam
Boyum küçük ama
Maharetlerim kocaman
Omzumda kıpkırmızı
Ve çarşaf gibi bir pelerin
'Akalaçi... Makalaçi...' desem
Derinler yufka, yufkalar derin
Çukurlar dümdüz olur
Tavşanlar oynaşır şapkamda
Güvercinler yuva kurar omzuma
Geceler gündüz,
Gündüzler gece olur
Önümde düzleşir zaman
Yaşım küçük ama
Maharetlerim kocaman...

Ahmet Yozgat

Göşenacı

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Göşenacı derdik biz ona.
Bir dürümü çökelekli çantasında
Bir de uslanmaz anılarını taşırdı.
Yekinmeden daha güneş dağların arkasından
O yekinirdi kırk yamalı pazen yatağından.
Tutardı yolunu umudunun.
Selamını emanet edip komşularına.
Biz ona
Demediğimizi bırakmaz uzaktan
Yakından türküler yakardık.
Göşenacı derdi elmalar ve erikler ona.
Çiftetelli oynatırdık bıyıkların altına
Biraz
Müstehzi müstehzi bakardık.

B/...

Göşenacı derdik biz ona.
Yırtık göz kapağıyla ürkütücü
Sevecendi bal akan dudağıyla.
Mavi mavi delerdi bakışları
Rüyalarını ve yüzünü toprağının.
Yapayalnız tırmansa da dağlara
Yanı başındaydı sıcacık hayalleri
Her daim.
Kaybetti kadını bir pazartesi.
Kaybetti Leyla'sını.
Ama asla Göşenacı
Yitirmedi o yeşil ve varlıklı hülyasını...

Ahmet Yozgat

Guguklu Bir Saatim Ben

1/:

Ben guguklu bir saatim...
Sayın ki sabah sabah serçe kuşu
Kuşluk vakti siyah tüylü sığırcık
Küçük kardeş kurar beni
Uyanayım diye sabah yedi buçukta
Ve kaldırayım diye kendini usulcacık.

2/:

Ben burmalı bir saatim...
Sayın ki sabah sabah çavuş kuşu
Kuşluk vakti boz tüylü balaban
Küçük kardeş uyur erkenden sıcacık yatağında.
Ben uyumam geceler boyu
Uyku nedir? Tanımam zaten.
Ne gecenin öcülü-böcülü karanlığı
Ne de ıssızlık korkutur beni.

3/:

Ben zemberekli bir saatim...
Sayın ki sabah sabah saksğan
Kuşluk vakti masal kızı Zümrüdüanka
Kendimi kaptırırım tik taklara.
Gün boyu yorulmuş olan küçük kardeş
Eş olmak için masal kuşuna
Dalıp rüyaların rüzgarlı uçuşuna
Beklerim ben onu yanı başında
O gökkuşağına binip iraklara uçunca.

4/:

Ben tepesi çanlı bir saatim
Sayın ki sabah sabah ibibik kuşu
Kuşluk vakti dere boyunda telli toyum
Yedi buçukta çalarım zilimi
Gözlerimi gözlerine dikerim
Beklerim kalkmasını küçük kardeşin
Güneşin doğmasını beklerim.
Ben guguklu bir saatim
Günü güne eklerim
Zayi olmaz emeklerim.

Ahmet Yozgat

Güldü Gülbahar

1/:

Pembe rengi severdi anası
Gül koydu adını bu yüzden
Yeşillikleri seven babası ise Bahar
Çok kolay doğurttu onu köyün ebesi
Güldü güldü Gülbahar.

2/:

Anası altın küpe taktı kulağına
Nazilli basmasından fistan babasından
Fidan gibi boy pos verdi
Sürmeli bir çift yeşil göz
Ve kırmızı yanak verdi Yaratan.
Çok zor büyüttü onu ailesi
Ağladı ağladı Gülbahar.

Ahmet Yozgat

Gülen Fotoğrafın Yararı

1/:

Ne zaman görsem bir gülen resim
Doğrusu ya pek huylanıyorum
Hemen koşup aynanın karşısına
Kıyafetimi düzeltiyorum.

2/:

Ne zaman bir gülen resim görsem
'Acaba bana mı gülüyor? ' diye
Doğrusu ya çok kuşkulaniyorum
Hemen koşup lavaboya
Yıkıyorum elimi, yüzümü
Uzun uzun burnumu siliyorum.

Ahmet Yozgat

Gülen Pencerele Ev

1/:

Sabah olunca
Açar kare gözlerini sokağa
Geniş pencerele mavi evimiz
Gelene bakar
Gidene bakar
İşe giden bir baba döner
Işıl ışıl gülümser
Ve mahmur pencereye el sallar
Bir çocuk gülücük gönderir
Pencereden babasına
Dışarıdaki aydınlık dünyaya
Ve insanlara selam yollar.

2/:

Akşam olunca
Kapar kare gözlerini sokağa
Kırmızı ve geniş perdeli aydınlık evimiz
Sokağa açılan beyaz kapıdan içeri
Koltuğunda kese kağıtlarıyla
Bir baba girer yorgun argın
El sallar bir çocuk
Gülücük gönderir
Dışarıda kalan dünyaya
Ve insanlara selam yollar.

Ahmet Yozgat

Gülümser, Hep Gülümserdi

1/:

Her sabah erkenden çıkardı,
Geçtiğim yolların kıyıcığına.
Minik bir gülücük taşırdı,
Pembe ve küçük ağzının kenarında.
Gök yüzü gibi maviydi gözleri.
Adı Gülümser'di.
Gülümser, hep gülümserdi.

2/:

Her sabah o da benim gibi
Giderdi atölyedeki işine.
Kınalı elini anacığınā sallardı.
Elma gibi yanakları top top...
Hop hop ederdi yüreciği.
Okşanmaya hazırdı küçük elleri.
Adı Gülümser'di.
Gülümser, hep gülümserdi.

Ahmet Yozgat

Gün Battı

A/:

Bu günde sabah oldu ve gün doğdu
Altın ışıklar yaktı çevreyi
Güzel güneş gün boyu parasız aydınlattı
Gölgede kalan serin köyleri
Loş evleri ve boş odaları
Ancak yaktı kavurdu
Gün boyu açıkta çalışanları.

B/:

Bu günde akşam oldu ve gün battı
Sayın ki ben de battım
Yani karanlık battı gönlüme.

Ç/:

Bu günde akşam oldu ve ay doğdu
Gümüş ışıklar aktı çevreye
Güzelim hilal girdi pencereden evlere
Oturdu en baş köşeye
Mutlu ve umutlu masallar anlattı
Minicik bebelere

C/:

Bu günde sabah oldu ve hilal battı
Sayın ki ben de battım
Yani iğne battı gönlüme.

Ahmet Yozgat

Güneşe de Yol Gider

1/:
Bizim küçük Mustafa,
Kahvaltıda kereviz yer,
Ispanak ise en yakın arkadaşı.
Güçlü ki devler kadar. 'Hop,' der kaldırır her taşı.

2/:
Bizim küçük Mustafa,
Bir gün, bir yolun başında durur
Elinde o yolun haritası...
Sirtında meşin çantası,
Yüreğinde yemyeşil umuduyla,
Çıkar güneşe yolculuğa.

3/:
Bizim küçük Mustafa,
Ayağında çift tekerli kaydırağı,
Elinde o yolun haritasıyla,
Bulutlarda bulur bir keçi yolu
Keyfine yok diyecek
Sürer güneşe yolculuğu.

Ahmet Yozgat

Güneşe Konan Kelebek

1/:

Güneşe konan altın kelebek
Unutacak acılı günlerini
Hep gülecek, hep gülecek.

2/:

Güneşe konan gümüş kelebek
Uzaydaki ipiltili yıldızlara
Benden selam götürecektir.

3/:

Güneşe konan nazlı kelebek
Yıldızlardan bakıp bana
Hep gülecek, hep gülecek.

4/:

Güneşe konan kelebek
Uzaktaki sarışın yıldızlardan
Bana ışıklar getirecek.

5/:

Güneşe konan kelebek
Uzaklardan bakıp bana
Hep gülecek, hep gülecek.

6/:

Güneşe konan öksüz kelebek
Bundan böyle hiç üşümeyecek
Kışı orda geçirecek.

7/:

Güneşe konan zayıf kelebek
Isınıp domur domur terleyecek
Hep gülecek, hep gülecek.

8/:

Güneşe konan yalnız kelebek
Uzulca oturtup zarif kanadına
Oralara beni de götürecektir.

9/:

Güneşe konan arkadaşım kelebek
Benimle oynayıp eğlenecek
Hep gülecek, hep gülecek.

Ahmet Yozgat

Güneşlere Uçan Atlar

1/:
Güneşlere uçan atlar
Terkinizde yer var ise
Beni burada unutmayın
Dünyanın herhangi bir yerinde
Bizi pek çok seven
Hem de çocukça seven
'Bir Ahmet Yozgat vardı.' deyin.

2/:
Güneşlere uçan atlar
Torbanızda yem varsa
Arzumu unutmayın
Herhangi bir yerinde uzayın
Üşüyen çocukları ısıtan
Ve karanlık dünyayı aydınlatan
Kardeş yıldızları yemleyin.

Dolaşık Saçlı Yıldız

Her akşam saat yedide
Bir yıldız konar pencereme
Çıkartırım sedef tarağımı
Kakmalı çekmecemden
Oturturum önüme
Dolaşık saçlı yıldızcığı
Tıpkı şefkatli annesi gibi
Işığa keser dizimin dibi
İnce ince ve özen ile tararım
Sarışın ışıktan saçlarını
Geceleri çocukların penceresini
İyice aydınlatsın diye
Dolaşık saçlı yıldız
Işıl ışıl gülümser
Aynada bakınca kendisine.

Ahmet Yozgat

Güvercin İki Kere Çalar Pencereyi

Her sabah yorgun bir ak güvercin
Konar beyaz evin mavi penceresine
Kırmızı burnu ile tıklattır camı
Usulca, 'tık tık! ' ve iki kere
Bunu duyan küçük Ayşe
Koşar heyecanla pencereye
Alıncaya açar camı
Elleri uzanır ak güvercine
Uzak bir köydeki ninesinin
Akşam gönderdiği selamı
Alır sevine sevine
Yorgun ak güvercin ise
Görevini yapanların huzuru ile
Döner gider uzaklardaki köyüne
Ayşe'nin selamını ninesine iletmeye
Bu her sabah böylece
Sürer gider günlerce
Yaşlı nine yetmişine gelince
Son selamı yükledi yorgun güvercine
Kendisi o gece göçtü bu dünyadan
Güvercin de son selamı iletince
Oy Ayşe... Oy Ayşe...

Ahmet Yozgat

Güzel Ördek

1/:

Mavi gölde gün boyu yüzen
Ayakları perdeli paytak ördek
Yeşile kim boyadı güzel başını?

2/:

Mor çayırlarda öte öte gezen
Kül renkli çayır kuşu
Kim dokudu kilim gibi nakışlı kanadını?

3/:

Ulu dağlarda tek başına uçan
Kıvrık gagalı soylu kartal
Kim tıraş etti keloğlan gibi başını?

4/:

Kahverengi tarlalarda yem arayan
Başı yerde dolaşan tarla kuşu
Kim taradı prenses gibi saçaklarını?

5/:

Dumanlı kaf dağında masal arayan
Bin bir yaşındaki zümrüt anka kuşu
Kim koydu seni şehzade gibi masallara?

Ahmet Yozgat

Hakkı Amcam Hakkı Ama

1/:

Haklısın Hakkı amca.
Biliyorum ki çok haklısın.
Çıkmamalıyım sözünden büyüklerin.
Öturmeliyim. Onların otur dediği yerde.
Kalk dediği yerde kalkmalıyım.
Bakmalıyım büyüklerimin eline
Gözlerine bakmamalıyım.
Bakışlarımı yere dikmeliyim
Gitmemeliyim kafamın estiği yere
Haklısın be Hakkı amca
Çıkmamalıyım sözünden büyüklerin.
Ötürmeli. Otur dediği yerde.
Kalk dediği yerde. Kalkmalı...
Ama. Küçük bir çocuğum ben de.
Bazen de tepem atmalı.

2/:

Haklısın Hakkı amca.
Kara yerden mavi göğe kadar,
Haklısın hem de.
Ama. Çocuğum ben de.
O kadar geniş ki hayallerim,
Bir ucu burada düşlerimin
Diğer ucu yıldızlara kadar.
Oyunlarım buradan başlar
Uzanır ekvatora kadar
Yani bu kocaman dünya bana dapdar.
Ellerim ta uzaya kadar uzanır.
Ben koşarım, hayalimin sonuna kadar.
Haklısın be Hakkı amca
Çıkmamalıyım sözünden büyüklerin.
Ötürmeli. Otur dediği yerde.
Kalk dediği yerde. Kalkmalı...
Ama. Küçük bir çocuğum ben de.
Bazen de tepem atmalı...

Ahmet Yozgat

Halaya Duran Kızlar

1/:
Köy meydanında, davuluna vuranda,
Aşağı köyden davulcu Haydar.
Bizi de alın aranıza,
Halaya duran kızlar.
Seyre çıksın cümle yıldızlar.
Tepiklerimizin altında toprak sarsılsın,
göğe kalksın bin batman toz...

2/:
Haydar da Haydar hani,
Davulu has koyun derisinden.
Koluna dolanan kaytanı kayış,
Düğün evine varış
Sanki gürültülü göğe tırmanış.
Haydar'ın tokmağı demirden
Bir vurdu mu "Güm! " diye
Kıvılcım sıçrar her yerinden. Salkım kahküllü kızlar,
Alın aranıza,
halayınıza bizi de katın...

3/:
Nerede düğün, Haydar orada.
Sıra sıra kızlar köyün ortasında.
Oğlanlar katmer katmer dam başlarında.
Büyük, küçük demeden,
Herkes durur halayın halkasına.
Aşağı köyden davulcu Haydar,
Demir gibi tokmağını vuranda davuluna
Halaya duran kızlar,
Bizi de alın aranıza.

3/:
Haydar da Haydar doğrusu,
Yok üstüne bir daha.
'Dum dum dum! ' deyince davulu,
Bağırır delikanlılar:
'Ha ha ha! ...'
Sanki bağırır bütün dünya:
'Ha ha ha! ...'
Hele hey, ha bir daha!
Çekelim ağırlama..."

Ahmet Yozgat

Hani Çalınmazdı Klakson

1/:

Şoför amcalar durun!

'Vank vank! '

Öyle ne yaptınız?

Bastınız düğmemize bizleri bağırıttınız

Bakın karşınızda bir uyarı levhası

Diyor ki: 'Burada çalınmaz korna.'

Bu işareti eğer dikkate almaz iseniz

Bak polis amca şu kenarda

Aralıksız ceza kesiyor size.

2/:

Şoför amcalar durun!

'Vank vank! '

Öyle ne yaptınız?

Bastınız düğmemize bizleri bağırıttınız

Bir bebek uyurken karşı evde

Uyandı sizin yüzünüzden

Bir yaşlı çok sızlandı gürültünüzden

Okulda yapılan müzik dersi bozuldu

Hastalar rahatsızlandı koğuşlarda

Çatılarda kuşlar...

Āğaçlarda yapraklar kımıldadı

Yer yerinden oynadı

Durun artık şoför amcalar durun

Bakın karşınızda bir uyarı levhası

Diyor ki: 'Klakson çalınmaz.'

Senin için bu kurallar

Mutlaka kurala uymalısınız...

Ahmet Yozgat

Hani Nerde?

1/:

Açılır kocaman ağızlar:

'Temiz insan...' Derler

Çatılır kalın kaşlar:

'Temiz çevre...' Derler

Kocaman ağızlar ne yerler?

Çevreyi kirletirler

Çatık kaşlar ne ederler?

Ortaliğı kirletirler

Temiz insan nerede hani?

Nerede temiz çevre?

2/:

Bir elinde naylon poşetler

Öbüründe kağıt çantalar

Kirli çevre nerede?

Temiz çocuklar orada

Büyüklerin kirlettiğı çevreyi

Temizlerler büyüyene kadar

Ahmet Yozgat

Hans İle Hasan

Hans'ın saçı sarı, cildi apak,
Burnu kırmızı ve koskoca.
Uyanır sabah erkenden.
Dua eder uzunca,

Ahmet Yozgat

Hatınaba

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Hatınaba derdik biz ona.
Herkesin Hatınaba'sıydı.
Elleri ince ve uzun
Zülüfleri kıvrıktı yay gibi.
Evdeşiyle kırıktı sanırım.
Gündüzleri herkesle hemhal
Geceleri yalnızdı hatınaba ay gibi.
Gelinler ondan sorardı geciken günlerini.
Tay gibi kızlar ona danışırdı
Sonbahara söz kesilen düğünlerini.

B/

Hatınaba derdik biz ona.
Kız, kısrak, kadın, erkek
Yani bilcümle kişi
"Hatınaba" derdi Hatınaba'ya.
O çıktı mı yaylaya
Sökün ederdi ne varsa dertten yana.
Bir tabip gibi şikayet dinler.
Bir hekim gibi ilaç yazardı.
Ve inanmayacaksınız ama
Onun yazdığı yarımıyamalak reçeteyi
Ne doktor çizardı, ne de cerrah bozardı.
Hatınaba'ydı o
Buldu herkese çaresini
Ama kendine bulamadı.
Öldü ince bir hastalıktan
Ardınca herkes ağladı...

Ahmet Yozgat

Hatırlayın Komşular

1/:

Merhaba Ali amca
Komşumuz Ayşe teyze
Mahalle bakkalı Veli dayı
Merhaba mahalleli kara karga
Saçağımıza yuva kuran minik serçe merhaba
Ve kış uykusunda mışıl mışıl uyuyan ayı
Ne olur unutmayın beni
Kış kapıya dayanınca
Ben komşunuz minik karıncayı.

2/:

Merhaba ayakkabıcı Yusuf amca
Yufkacı Elif teyze merhaba
Merhaba marketçi Refik ağabey
İyi günler yalnız elma ağacı
Tarlalardaki sarışın buğday başağı
Tarlasını eken çiftçi dayı
Ve bereketli eylül ayı
Ne olur anımsayın beni
Kar kapıya dayanınca
Ben komşunuz kara karıncayı.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Hava Nasıl?

1/:

'Hava nasıl oralarda? '
Söyle bana güneş abla...
'Küçük kardeş,
Sakin korkma soğuktan,
Ne kıştan. Ne de kardan,
Ben varım ya yanında
Gir koluma
Gir koluma...'

2/:

'Hava nasıl oralarda? '
Söyle bana bulut dayı...
'Küçük kardeş,
Bak kayboldu yine güneş
Gökyüzü astı mavi yüzünü
Sen burada mısın hâlâ?
Geliyor tüm hızıyla,
Yağmur. Tipi. Ve fırtına...
Haydi yoluna
Haydi yoluna...'

Ahmet Yozgat

Havseme

1/...

Sahici adı her ne ise unuttum,
havseme derdik biz ona.
Havseme bir öksüzdü çocukluğunda.
belikleri aylarca çatılıydı.
keten gömleği tekti
belindeki "bıldırdan" kalma etekti...
gözlerinin gök-alası bulutlara yansırdı.
alabora olurdu mavnalar düşlerinde.
Sevenleri yitik martılar konardı
hüzünlü kirpiklerinin en uzununa.
daha havseme olmadığı yıllarda
ak düştü kumral saçlarına
ve garibimin turkuvaz umuduna...

2/...

Sahici adı her ne ise...
Havseme yaşlı bir ağaya gelin gitti.
bitti yeşil rüyaları, pembe hayalleri evrildi
bir akşam üstünün hüzünlü külrengine.
bir oğlan doğurdu.
sonra bir bir daha...
sabahını dürüp ömrünün
ikindide başladı kalanına.
ve kahırlı bir akşamın alacası düştü
yaşlı ve yaslı döşegine.
Menencitten saldı erini dönülmez yola.
Darı dünyada yapayalnız kaldı.
yeni hayaller ördü havseme çaresiz
küçük ve çalkanan yeni marmara'sına daldı...

Ahmet Yozgat

Hayal Kasabam

1/:

Dursam bir uçurumun başında
Karşımda kocaman ve dik duvar
Ne var ne yok çekilse iki yana
Erise çevrem, dünyam tükense,
Silinse kahverengi gözlerimden,
Beni kuşatan her şey
Haykırsam alabildiğince:
'Heey hey! '

2/:

Atlasam uzun kuyruklu uçurtmama,
Ulaşsam hayalimdeki kasabama.
Yıksam dünden kalan tüm yapıları
Yeniden kursam o hayal kasabamı
Birer birer tıklayıp kapıları,
Yüreğimi avuç avuç dağıtsam
Kucağıma doluşsa evsiz, barksız
Yani sevgisiz kalan her şey.
Haykırsam olabildiğince:
'Heey hey! '

3/:

Durup dinlese beni çevremdekiler.
Derleyip dünyadan getirdiğim,
Minik masalları anlatsam onlara.
El çırpırsa insancıklar,
Şapkalarını fırlatsalar havaya,
Yuvaya benzetip sınımsız yüreğimi
Konuklarımı ağırlasam
Mutlu olsa tüm kasabam
Kasabamda barınan börtü, böcek
Yani soğukta kalan her şey.
Haykırsam olabildiğince:
'Heey hey! '

Ahmet Yozgat

Hayalci ırağın Son Hayali

1/:

Verip elime kalem

'iz!' diyor retmenim

Ah bir bilse

Düşlerimde neler çizdiğimi benim

Kanatları olsa da retmenimin

Renkli düşlerime uçsam..

2/:

Verip fırçayı elime

'Boya!' diyor ustam

Ah bir bilse

Hayallerimde neler çizdiğimi benim

Kanatları olsa da ustamın

Renkli hayallerime uçsam.

Ahmet Yozgat

Hayaller de Sımsıcak Olur

1/:

'Keşke,' derler 'Ah keşke...'
Sokaklarda geceleleyen çocuklar:
'Önümüzde sıcacık bir çorba olsa
Sıcacık bir dünyada
Sıcacık kucaklarda uyusak.'

2/:

'Keşke,' derler 'Ah keşke...'
Savaşlara şahit olan çocuklar:
'Altımızda yumuşacık bir yatak olsa
Sıcacık bir dünyada
Sıcacık hayaller kursak.'

3/:

'Keşke,' derler 'Ah keşke...'
Ailelerinden dışlanan çocuklar:
'Çevremizde sıcacık anneler olsa
Sıcacık bir dünyada
Sıcacık yüreklerde büyüsek.'

Ahmet Yozgat

Hayatı Beleş Oğlanın Őiri

1/:

A oğlan, keleş oğlan!
Kaf elinde sihirbaza ıracak oldun,
Ama usta medyum olamadın.
Limanda hamallara yoldaş oldun,
Ama usta hamal olamadın.
arşıda berberlere yamak oldun,
Ama usta berber olamadın.
Neden olmadın? Niye olmadın?
A Keloğlan, keleş oğlan.
Hayatı beleş oğlan.
Senden adam olmayacak
Kaldırımları ölç oğlan.

2/:

A oğlan, keleş oğlan!
Aş evinde aşçılara yamak verdim,
Pirinci kavurmadın.
Tarlada çiftçilere ortak verdim,
Tınazı savurmadın.
Sultana vezir verdim,
Sebat edip durmadın.
Niye durmadın? Neden durmadın?
A keloğlan, keleş oğlan.
Hayatı beleş oğlan.
Senden adam olmayacak
Kaldırımları ölç oğlan.

Ahmet Yozgat

Haydar'ın Köydeki Kahvaltısı

1/:
Köydeki kahvaltıda
Bu yaz sadece yumurta var.
Yufka ekmeğiyle yumurta değerlidir
En az şehirdeki kahvaltım kadar
"Haydi durma ye Haydar."

2/:
Köydeki kahvaltıda
Bu yaz sadece yayla çorbası var.
Yufka ekmeğiyle çorba
Yanındaki taze ve yeşil soğanla
Bilin ki çok değerlidir
En az şehirdeki kahvaltım kadar.
"Haydi durma ye Haydar."

3/:
Köydeki kahvaltıda
Bu yaz sadece taze çökelek var.
Yufka ekmeğiyle çökelek değerlidir
En az şehirdeki kahvaltım kadar.
"Haydi durma ye Haydar."

Ahmet Yozgat

Hayvanlar Arası Diyalog

1/:

Köpek:

'Evin bekçisiyim.

Kapının önü yerim.

Görürsem bir yabancı,

'Hav hav hav! ...' derim.'

2/:

Fare:

'Evdeki tek kaçağım.

Eğer peynir bulursam,

Bir de kanadım olsa,

Sevinçten uçacağım.'

3/:

Oyuncak Ayı:

'Oyuncağım oyuncak.

Bir baba beni alacak.

Yaramaz bir çocuğun elinde,

Eskiyorum çabucak.'

4/:

Muhabbet Kuşu:

'Cik ciklerle ortalığı,

Doldurur ince sesim,

Ah bir de açık olsa kafesim.'

Ahmet Yozgat

He Hey Çocuk

1/:
Hey çocuk
He...Hey çocuk
Dönüp önünü dağlara
Desene 'Hey hey! ' çocuk.

2/:
Bey çocuk
Be...Hey çocuk
Beyi ol bu yaşının
Harcama boştan yere
Ömrünü behey çocuk.

Ahmet Yozgat

Hemşire Abla

1/:

Beyaz önlüklü hemşire abla
'Sus! ' yapıyorsun herkese
Ama hep sen konuşuyorsun

2/:

Ama nedense hemşire abla
'Sus' yaptığını görünce
Susup kalıyorum öylece

3/:

Yalancı hemşire abla
Hiç inandırıcı değilsin bence
Susan da yiyor iğneyi
Susmayan da koluna bir iyice...

Ahmet Yozgat

Her Allah'ın Günü

1/:

Takvimdeki her Allah'ın günü;
Televizyon ekranında görünen,
Kara kaşları çatık amcalar.
Ellerinde kocaman bir mikrofon,
Durmadan birbirini karalar.

2/:

Takvimdeki her Allah'ın günü;
Televizyonda görünen,
Siyah takım elbiseli amcalar.
Ellerinde soğuk tabancalar,
Patır patır birbirini yaralar.

3/:

Takvimdeki her Allah'ın günü;
Televizyon karşısında otururlar,
Masum Alicikler,
Ve mazlum Ayşecikler,
Hiçbir şeyden habersiz Fatmacıklar,
Hayran hayran olanları izlerler...

Ahmet Yozgat

Her Şey Benim Annemdir

1/:

Bir lezzetli haziran sabahı
Çavar güneş bulutların üstüne
Hazırlanır doğurmaya gökyüzü
Düşer burnuma bir damla
Bir...bir damla daha...
Yağan yağmur annem olur.

2/:

Bir lezzetli temmuz sabahı
Telgrafın telleri geçer üstümden
Kuşlar konar üzerine dizi dizi
Turuncu gagalı palaz yerine koyarız
Her zaman biz kendimizi
Çırpır kanatlarını leylekler
Şiğircikler yavrularına yem peşinde
Kara kargalar, telli turnalar
Ve tüm altı kanatlılar
Uçan keklik annem olur.

3/:

Bir lezzetli ağustos sabahı
'Heyemola!' çeker balıkçılar
Oltacılar köprülere saf tutarlar
Çırpınır ağda balıklar
Öltaya takılanlar tık tık vurur
Hamsiler, levrekler ve palamutlar
Uskumrular annem olur.

4/:

Bir lezzetli eylül sabahı
Güleç yüzlü ilkbahara gebe olur
Ak sakallı yorgun ve yaşlı kış
Takvimler teslim olur nazlı nisana
Mavi bir şemsiye açılır üstümüze
Sıyrılır gökten bulutlar
Doğan güneş annem olur.

1 2 3 4 5/:

Bütün lezzetli ayların her sabahı
Burnumuza yağan yağmur
Üstümüzde uçan keklik
Ağda çırpınan balık
Yaşamın ortasına doğan güneş
Annem için ben olurum
Bana göre annem olur.

Ahmet Yozgat

Her Şey Tek Tetiğe Bakıyor

1/:
Ateş yakıcılığında aŐkım
Tek kıvılcıma bakıyor.
Ama akıyor sevdalı yüreğime
Bütün tandırlar...

2/:
Su akıcılığında aŐkım
Tek damlaya bakıyor.
Ama akıyor vurgun yüreğime
Bütün ummanlar...

3/:
Gün kavuruculuğunda aŐkım
Tek sabaha bakıyor.
Ama akıyor zavallı yüreğime
Bütün takvimler...

4/:
Kurşun vuruculuğunda aŐkım
Tek tetiğe bakıyor.
Ama akıyor çılgın yüreğime
Bütün askerler...

Ahmet Yozgat

Herkes Koleksiyon Yapar

1/:

Defne okuldan arkadaşım
Pul koleksiyonu var onun
Benim de gazete koleksiyonum.

2/:

Oktay'ı gördüm geçen cumartesi
Havadan sudan sonra dedi ki:
'Kartpostal koleksiyonu yapıyorum.'
Ben de gazete resimleri topluyorum
Renkli renkli hem de.

3/:

Rastlaştık Sarper'le Cebeci'de
Onunki yabancı para koleksiyonu
Cüzdanında yeşil yeşil dolarlar
Bankada da avro hesabı var
Doğrusu bende yok o kadar
Bozuk para koleksiyonu benimki.

4/:

Uğurcan el salladı uzaktan
'Merhaba,' dedi
'Araba koleksiyonu yapıyorum
Mercedes hem de...'
Ben de dedim ki
Biraz mahcup, utangaç biraz:
Araba resimleri koleksiyonum var benim de.'

Ahmet Yozgat

Hey Martılar Martılar

1/:

Hey martılar martılar
Tam altınızdayım bakın
Kapın alın mavi dünyanıza
Sarı gagalı oğlunuza
Tanıtın arkadaş diye
Hediye diye doğum gününüzde
Uzatın nazlı kızınıza
Yuvarlak bir taş gibi
Dalgalarda sektirin beni
Hey martılar martılar
Tam altınızdayım bakın
Kapıp beni tuzlu saçlarımızdan
Kanatlarınıza takın.

2/:

Hey martılar martılar
Tam şu sahildeyim bakın
Kapın kurtarın beni yalnızlığımdan
Yuvalarınızdan en eski olanı
Bana yeter de artar bile
Haydi yapışın ellerime
Şu yaşlı anne martıdan
Annem olmasını isterim
Hislerim yanılmaz beni
Şu ihtiyar baba martıya
Belki baba diyebilirim
Hey martılar martılar
Tam altınızdayım bakın
Taşıyın beni yuvalarınıza
Haydi gagalarınıza takın.

Ahmet Yozgat

Hıdır Ustanın ırağının Şikayeti

1/:

ırağım Ostim Sanayi Sitesinde
Oto tamircisinin birinde
Oraya girdiğimde boyum bir karış
Yaşım daha yediydi
Şimdi yaşım on dörde girdi
Ama boyum bir karış hala
Üzülsem de yararsız
Durumum böyle diye
Her anahtarı kafama yediğimde
Her Şeyi yeniden anımsarım
Örneğin, ustamın adı Hıdır
Bilekleri nah böyle
Göğsü orman gibi kıllıdır.

2/:

Daha kasım ayında başlarım
Ta ciğerden ve kötü kötü öksürmeye
Bütün kış akar burnum
Nezle benim kardeşim
Gripse sürekli taşıdığım gururum
Başit bir ırağım ya ben
Değmem hastaneye götürülmeye
Her tokmağı kafama yediğimde
Her Şeyi yeniden hatırlarım
Mesela, ustamın adı Hıdır
Bilekleri nah böyle
Elleri nasırlı nasırlıdır.

Ahmet Yozgat

Hoca Acele Mektup Beyaz Olur

Bir gün giderken yolda usulca
Şu bizim Nasrettin Hoca
Bir müzik sesi duymuş
Ahenkli ve inceden ince
Biraz durup dinleyince
Anlamış buranın bir düğün evi olduğunu
Söyle itmiş yana doğru kavuğunu
Uzun uzun kaşımış ensesini
Demiş kendi kendine
'Kim bilir ne yemekler vardır içerde
Bulup hemen bir yolunu
Yumulmalı pilava, gömülmeli zerdeye
Ancak bir sorun var
Tanımıyor ki Hocamız
Ne bu evi, ne de ev sahibini
Aslında bu da değil önemli
Durduramaz ki hiçbir şey
Bizim uyanık Hoca Nasrettin'i
Çalıştırmış anında kafayı
Bulmuş içeri girmenin yolunu
Başlamış Hocamızın postacılık oyunu
Hemen alıp eline bir mektup
Dayanmış düğün evine
Kapıdaki görevli Nasrettin'i görünce
Sormuş: 'Hemşehrim o elindeki ne?
Demiş Hoca berikine:
'Mektuptur bu vermeliyim acele
Buradaki düğünün sahibine
Acep nerededir kendisi? '
Görevli:
'Dinle, yukardan geliyor sesi
Çeşit çeşit yemekle ağırlıyor herkesi
Hoca en sevecen şekliyle:
'Peki çocuğum,' demiş
İzin verirsen eğer çıkıp yukarı
Vereyim sahibine elimdeki emaneti
Neyse izni alan bizimki
Aslan gibi tırmanmış merdivene
Basamakları birer ikişer atlayarak
Sonunda ulaşmış zengin sofraya
Önce kurulmuş boş bulunduğu bir yere
Sonra dönüp çevresine demiş ki:
'Kimdi Sahibi bu bereketli şenliğin
Aralardan biri demiş ki birisi:
'Benim. Bir şey mi diyecektin bana'
'Al.' demiş Hoca uzatırken elindeki
'Bu elimdeki mektup sana...'
Sonra da kapıp bir kaşık
Başlamış önündekileri araştırmaya...
Pilav, zerde ve hoşaf demeden
Talan ederken ortalığı
Düğün sahibi de açmış elindeki zarfı

Sonra zarfın içinden çıkan kağıdı
Şöyle bir evirip çevirmiş
Biraz şaşkınca demiş:
'Peki ama... Nerede bunun yazısı
Önü de beyaz bunun ardı da! ...
Bu sırada art arda atıştıran Hoca da
Vermiş lokmalara kısa bir mola
Yanıtını vermiş en şirin davranışıyla
Çalarken alaycı bir hava arkadaki saz:
'Kusura bakma aceleye gelen mektupta
Ya yazı az olur ya da olur bembeyaz.'

Ahmet Yozgat

Hoca Ahiret Hazırlığı

Bizim Hoca ölümden çok korkarmış doğrusu
Ne zaman açılrsa şu ahiret konusu
Sustururmuş hemen herkesi ve dermiş ki:
'Yaşamdan konuşmak varken
Ölümden konuşmak neden? '
Düşmez, kalkmaz bir Allah
Gün gelmiş hastalanmış bizim Hoca
Yataktan kalkamamış bir sabah
Ölüm denince çok korkan Hoca
Bu sefer nedense hiç korkmamış
Gelen komşularıyla gülüşmüş şakalaşmış
Bu duruma şaşırın ahbablardan birisi:
'Yahu,' demiş Hoca'ya
'Sen korkardın ölümden ama şimdi
Aldırış etmiyorsun neden? '
Bu sözü dinleyen Hoca gülüvermiş usulca
Yanıt vermiş dostuna:
'Bizim telaşımız komşu
Düşene kadardı yatağa
Faydası yoktur korkunun ecele doğrusu
Bizdeki ölüm korkusu hayatta iken vardı
Şimdi çevremizi ölümün kendi sardı
Bırakıp bir yana amanı mamani
Şimdi dünyadan tat alma zamanı...'

Ahmet Yozgat

Hoca Akıllı Adamın Sonu

Hoca Akıllı Adamın Sonu

Moğol sultanı ağır aksak Timurlenk
Akşehir'deki sarayında otururken
Huzuruna garip kılıklı bir adam gelerek
Ddiz vurup boyun kırmış ve demiş ki:
'Efendim en büyük bilgin benim
Yok bu dünyada benden daha bilgili biri
Sorulacak birkaç sorum var da
Arıyorum güzel şehrinizde
Bana yanıt verecek bir ilgili.'
Toplamış hemen bunun üzerine
Timur ülkenin ileri gelenlerini
Demiş ki onlara:
'Ülkemize geldi bir bilgin kişi
dediğine göre pek bir bilgili
Yokmuş ondan daha bilge bu dünyada
Soracağı bir takım sorulara
Arıyor yanıt verecek birini
Şimdi sizden isteğim benim
Hizmet etmek bu vatana
Öyle birisini bulun ki bana
Mutlaka kıvrabilsin bu işi
Ağzının payını alsın şu ukala kişi.'
Ülkenin ileri gelenleri
Düşünmüşler uzun uzun
Taşınmışlar bir süre
Sonunda işin layığını bulmuşlar
Hemen hükümdarın huzuruna varmışlar:
'Gerek yok ki aramaya
Varalım bizim Hoca'ya
Bu iş tam onun işi
Dayanamaz teslim olur
Karşısındaki her kişi.'
Bu fikre Timur'da 'He! ' demiş
'Bu iş kolay olacak.' diye sevinmiş
Varıp bizim Hoca'nın evine
Selam vermişler ileri gelenler
Sonra ukala bilgini anlatıp
'Ona bir ders vermelisin
Bu kendini beğenmiş
haddini bildirmelisin.' demişler
Hoca dinleyip ileri gelenleri
Biraz düşündükten sonra:
'Siz hiç endişe etmeyin.' demiş
'Yanıtı verirsem ne ala
Yok eğer bocalarsam dersiniz:
-Bu Hoca bir budala
Davet etmedik ki onu biz
Neden gelmiş o buraya? '
'Peki,' demişler ileri gelenler
Sonra sevinçle Hoca'dan ayrılıp

Timurlenk'in sarayına gelmişler
Ona, 'Bizim Hoca,' demişler
'Bu ukala bilgine yanıtını verecek
Haddini bilmeze haddini bildirecek.'
Ertesi gün hükümdar
Çağırılmış Hoca'yı huzura
Tabii huzurda ukala bilgin de var
Hoca tanışmış bu bilginle
Doğal olarak anlamadıkları için
İkisi de birbirinin dilinden
Ancak anlaşabiliyorlarmış işaretle
Ve başlamışlar yarışmaya
Timurlenk demiş ki ikisine:
'Geçin karşıma ve hazırlayın soruları
Yanışığı kabul etmem, söyleyin doğruları.'
Önce ukala bilgin başlamış işarete
Çizmiş bir çember yere
Bakalım Hoca bu çembere ne der
Ne eder derken
Elindeki asa ile bizim Hoca
Çizgi çekmiş çemberin ortasına
Yani bu daireyi bölmüş ikiye
Bilgin dik bir çizgi daha çekmiş
Hoca'nın çizdiği çizgiye
Böylece bölünmüş daire dörde
Ardından bizim Hoca eğilmiş
Pamuk gibi maharetli elleriyle
Alır gibi yapmış dairenin
Üç bölümünü kendine
Geri kalan bir bölümünü de
İteklemiş bilgic kişinin önüne
Bilgin bu yanıtta memnunmuş
Nedense gülümsemiş Hoca'ya
Sonra da sağ elinin parmaklarını
Kaldırmış en yukarıya
Sallamış birkaç kere
Hoca da karşılık olarak
Sol elini eğdirip yere
Döndürmüş işaret parmağını
Bilginin hareketinin tersine
Beğenmiş bunu da öteki
Geçmiş üçüncü bölüme
İşaret edip kendini
Sürünür gibi yapmış yerlere
Sonra da karnını işaret etmiş
Anında anlamış tabii ki bizim Hoca
Kendini beğenmişin ne demek istediğini
Elini sokmuş cüppesinin cebine
Bir yumurta çıkarmış gerine gerine
Sonra kollarını sallayarak iki yana
Uçar gibi bir şey göstermiş adama
Hoca'nın karşısında eğilmiş hemen bilgin

Önce bizimkinin elini öpmüş
Sonra da eteğini Timurleng'in
Hükümdür yarışmanın başından beri
Tabii ki anlamamış bu gizli işaretleri
Tercümanını koyup hemen araya
Sordurmuş bilgine ne demek istediğini
Bilgin demiş ki tercümana:
'Efendim, gezdim dünyadaki her yeri
Öyle bir adam çıkardınız ki karşıma
Rastlamadım dünyanın hiçbir yerinde
Şu sizin Hoca gibi akıllı ve zeki birine
Gelineye kadar Akşehir'e
İlk önce sordum ki sizinkine:
-Diyorlar ki dünya yuvarlak
Peki Hoca ne diyorsun sen?
Daha ben soruyu bitirmeden
Sizinki verdi yanıtını tak tak!
Çekti orta yerden ekvator çizgisini
Belirtti kuzey ve güney yarımküreyi
Bense yukarıdan aşağıya çekip hattımı
Böldüm daireyi dörde
Hoca'mız burada da verdi ağzımın payını
Dedi ki açıkçası:
-Topraktır dünyanın üç parçası
Su vardır dördün birinde
Sonra havaya kaldırıp parmaklarımı
Sordum tekrar Hoca'ya
Ağaçların nasıl büyüdüğünü
O ise düşünmeden söyledi bana
Bitkilere ışığın yürüdüğünü
Daha sonra da Dünya'da
Dört ayak üstünde yürüyen
Balık ve sürüngen
Bilir misin? dedim ben
Yalnız bu soruyu kendisine sorarken
Unutmuş olacağım ki kuşları
O hatırlattı bana çıkartıp yumurtayı
Böylece sormuş oldum bütün sorularımı
Anında aldım aradığım yanıtlarımı
Ben anladım sonunda o akıllı benden de
Hatta yok ondan daha zeki
Şu kocaman yeryüzündeki
İnsanlar arasında bir tek kişi...'
Söyleyip böylece olanı biteni tek tek
Sonra eğilip öperek Hoca'nın elini
Kentten ayrılmış ukala bilgin
Yürü ancak gidersin!
Geride kalanlar demişler ki:
'Eee Hoca şimdi sen söyle!
Ne idi o işaretlerin anlamı öyle? '
Hoca ara verip derin düşünmeye
Başlamış tane tane söylemeye:

'Ben de sanmıştım onu bir gerçek bilgin
Yani bilgisi hazineler kadar zengin
Oysa hiç de öyle değilmiş
Sizinki açgözlünün tekiymiş
İşaretinden anladığım kadarıyla
Ününü duymuş Akşehir tatlısının galiba
Çizdi ilk önce toprağa bir baklava
Anladım aklındakini dedim ki ben de ona:
'Yoo! Vallahi yedirmem sana
Bil ki bu baklavayı tek başına
Böldüm orta yerinden baklava tepsisini
Aslında demek istedim ki:
'Yarısı olsun senin, yarısı benim en iyisi
Ben böyle deyince ne dese beğenirsin
Bu sefer de seninki demez mi:
'Dörde bölsek ne dersin? '
Bak sen şu açıkgöze!
Tabii ki aldı karşılığını:
'Üç bölümünü kendime
Bir bölümünü ayırdım ona
Anlaşılan acıkmış bilgin efendi
Baklavadan sonra bbana dedi ki:
'Say ki bir tencere de pilav pişirdik.'
Dedim ki ben de ona:
'Bu pilavda var birçok eksik.'
'Nedir eksik olan? ' dedi kesik kesik
Hemen eksik olanı gösterdim
Pilavın üzerine tuz ekdim, biber ekdim
Dedim ki sonra ona:
'Senin gibi ben de çok acıktım
Geçire geçire yerde gezineceğime
Zayıflıktan havaya uçacaktım
Sonra çıkarıp cebimden
Karımın hazırladığı tavuk yumurtasını:
'Bugünkü azığım bu benim
Mademki sen benden daha açsın.' dedim
İstersen ye sarısını sen
Beyazını da ben...'
Doğrusu bu önerim hoşuna gitti herifin
Öpüp elimi teşekkür etti
Sonra de çekip gitti şu sizin bilgin
Bunun üzerine Timur:
'İlahi Hoca,' deyip
Patlatmış kahkahayı sonra eklemiş:
'Nerden buldun bu kafayı? Sağ olasın e mi?
Hem bizi kurtardın hem de kendini
Hakkettin şimdi yüklü bir ihsanı
Dünyayı adım adım arasak bile
Bulamayız senin gibi insanı...'

Ahmet Yozgat

Hoca Al Hakkını

Günlerden güzel bir gün de...
Bizim Hoca yine kadı mahkemedede:
'Şöyle yan gelip yatayım.' derken
Çıka gelmiş iki kişi
Davalının odunculukmuş işi
Davacı ise sormayın uyanığın biri
Bunlar girince içeri
Hoca doğrulup yerinden sormuş:
'Söyleyin ağalar hele
Mahkemedede bulunuşunuz ne diye?
Uyanık adam atılmış önce:
'Şöyle söyleyeyim kadı efendiye
Bu gördüğün adam bir hamal
Düşürmüştü odunlarını yere
Yardım istedi benden
Ben de ona: Yardım edersem sana
Ne verirsin bana? diye sordum
O da: 'Hiç! ' dedi
Bunun üzerine yardım ettim hamala
Dedim kendisine: Ver bakalım bana
Hakkım olan şu hiç'i.'
Ama inatçı adam diretti vermedi tabî
Bunun üzerine ben de
Başvurdum çaresiz mahkemeye
Derdimi anlattım bari size
İnanıyorum bu davayı
Adalet üzre çözeceğinize.'
Hoca anlamış tabî uyanığın niyetini
Demiş ki: 'Haklısın bence de
Sen şöyle yanıma yaklaş hele.'
Adam beri gelince
'Dur,' demiş Hoca çözelim bu olayı kabaca
Sonra bizim Nasrettin
Tutup ucundan oturduğu minderin
Kaldırılmış yarıya kadar yukarıya
Demiş uyanığa: 'Bak şunun altına! '
Uyanık adam bakmış hayretle
Hoca atılmış hararetle:
'Ne görüyorsun burada söyle bakayım bana? '
Uyanık davacı şimdi de sırtmış pişkince:
'Hiç...' demiş
Pişkin adam 'Hiç.' deyince
Hoca'nın gülüşü yayılmış yüzüne
Fırsat geçti ya eline
'Güzel,' demiş
O gördüğün hiçi al oradan
Sonra da uzaklaş buradan
Bizde her şey adaletle
'Hiç' bile olsa senin hakkın
Korkma mutlaka almalısın.'

Ahmet Yozgat

Hoca Alacağım Kalmasın

Bir gün bizim Hoca çıkmış yola
Gidiyormuş düşünceli düşünceli
Arkasından adamın birisi
Dürtmüş yanındakini ve demiş ki:
'Bir şey yapacağım ama çok eğlenceli
Öteki merakla demiş ki:
'Yap bakalım haydi!'
Yaklaşmış arkadan Hoca'ya
İzlerken onu beriki 'Şaak!' diye
Kondurmuş şaplağı enseye
Tokadı yiyen hoca dönüvermiş geriye
Sormuş şaşkın şaşkın:
'Ne oluyor be adam
Neden vurdun enseme? '
Şaplakçı pişkin pişkin:
'Çok af edersin Hoca'm
Seni benzettim tanıdık birisine.'
Anan aşağı baban yukarı derken
Hoca ile enseye şaplak vuran
Düşmüşler sonunda mahkemeye
Varıp karşısına kadının
Durmuşlar ikisi birden yan yana
Gözü tutmamış kadını Hoca'nın ilk görüşte
Mahkemenin kadısı bir bizimkine bakmış
Bir de şaplakçı adama
Doğrusu bu gün hiç istemiyormuş canı
Görmeyi bu davayı ama görev işte
'Anlatın bakalım.' demiş
'Nedir hele şikayetiniz? '
Hoca anlatmış bütün olanı
Dava etmiş yanındaki adamı
İkinmiş, sıkınmış kadı efendi:
'Ne ise Hoca.' demiş
'Tanıyamamış seni besbelli
Olmuş işte bir kere istemeden
Davalı adam sana versin
İki akçe en helalinden
Böylece kapansın bu iş.'
'Hık,' etmiş 'Mık,' etmiş ama
Bu karara razı olmuş Hoca'da
Ama gel gelelim beriki
Kadı efendiye demiş ki:
'Yoktur efendim üzerimde o kadar para
Bir koşuda alıp geleyim evden
Vereyim hemen iki akçeyi Hoca'ya.'
Dinlemişler öneriyi
Hoca ile kadı demişler: 'Peki! '
Yola çıkmış şaplakçı ama adam açıkgöz
Kurtulmuş ya mahkemeden
Deli mi ki dönsün geri?
Bir daha dönmemiş mahkemeye tabii
Bekleye bekleye sıkılmış Hoca

Demiş ki yaklaşıp kadıya
'Yok efendi bu adamın geleceği.'
Kadı yarı uyanık, yarı uykulu
Ve umursamayarak davacıyı ve davayı
Silkmış omuzlarını ve demiş ki:
'İstersen bekleyip burada alırsın alacağını
Ya da davadan vazgeçersin
Doğrusu ne yapacağını
Kendin benden daha iyi bilirsin.'
Anında atmış Hoca'nın kafası
'Peki,' deyip yaklaşmış arkadan
Yargıcın ensesine yerleştirmiş tokadı
Artık ne verdiyse yaratan
Ve ardından yönelmiş kapıya
Çıkacakken tam, dönüp kadıya demiş ki:
'Kusura kalma efendi ağa
Ben bekleyemeyeceğim gayrı
O adam gelince mahkemeye
Yerime sen alırsın artık o iki akçayı.'

Ahmet Yozgat

Hoca Allah Taksimi

Günlerden bir gün yine
Mahallenin çocukları
Girmişler birbirine
Meğerse ellerine
Bir torba dolusu ceviz geçirmişler
Çok sevinmişler önce
Sıra gelince bölüşmeye
Başlamışlar kıran kırana kavgaya
Neyse ki oradan o anda
Geçmiyor muymuş Nasrettin Hoca
Çocuklar görünce bizim Hoca'yı
Kaptıkları gibi ceviz dolu torbayı
Çıkmışlar bilge adamın önüne hemen
Hocamız daha bir şey demeden
Olayı baştan sona anlatmış biri:
'Hoca amca Hoca amca
Şu ileride bir yerde bulduk biz
Burada var bir torba dolusu ceviz
Fakat beceremedik bir türlü
Doğrusu şu bölüşme işini
Seni görünce pek sevindik
Kendi kendimize dedik ki:
'Bu cevizi bölüştürse bölüştürse
Hoca amca bölüştürür anca.'
Bunun üzerine adalet dağıtıcısı Hoca
Geçmiş ceviz torbasının başına
Sonra da dönüp sormuş çocuklara:
'Allah taksimi mi?
Yoksa kul taksimi mi?
İsterseniz hangisini? '
Çocuklar bir ağızdan:
'Allah taksimi isteriz.' demişler
Bunun üzerine Hoca ağzını açmış torbanın
Cevizleri şakır şakır avuçlamış
Kimine az vermiş bekleyen çocukların
Çok vermiş kimisine
Şaşırmış doğrusu çocuklar bu paylaşım şekline
Ve etmişler itiraz:
'Olmaz böyle,' demişler
'Kimimize çok verdin kimimize ise pek az
Ettin bize haksızlık
Hepimiz açığözüz
Şunu iyi bilesin ki babalık
Değiliz hiç birimiz sandığın gibi alık! '
Hoca ise alınmış bu sözlere:
'Çocuklar durun hele
Siz istediniz Allah'ın taksimini
Konuşmayın bilip bilmeden
Böyledir Onun taksimi
Kimine az verir kısmetini
Kimine çok verir gösterir cömertliğini
Bakın çevrenize kimse eşit değildir

Beş parmağın bile beşi bir değildir
İncelerseniz elimi
Kimi küçük, büyük kimi
Eğer insanlar eşit olsaydı
Yani kismetler yarı yarıya dağıtılsaydı
Çekilmezdi dünyanın sıkıntısı
Şiz de işin başında isteseydiniz
Kullar gibi bölüşüm yapmamı benden
Eşit olurdu o zaman
Her birinizin payına düşen
Bu günlük bu kadar ders yeterli
Haydi bakalım herkes işine şimdi.'

Ahmet Yozgat

Hoca Ay Alıp Sattığım Yok

Mevsimlerden ilkbahar...
Günlerden pazar
Etraf domates, kiraz, marul karnıbahar...
Müşteri bekliyor bilcümle pazarcılar
Bizim Hoca demiş kendi kendine:
'Bir bakayım piyasaya
Kim ne alıp ne satıyor?
Kim ne katıyor kasaya? '
Çıkmış pazara bizim meraklı Hoca
Gezinmeye başlamış ortalıkta
Şakacı iki pazarcı
Görünce bizim Hoca'yı
Biri ötekine demiş ki:
'Görüyor musun şu ihtiyarcığı
'Hee görüyorum!' demiş öteki
'Takılıp ona, biraz neşelenelim mi? '
'Tabii!' demiş beriki
O sırada Hoca da ulaşmış oraya
Demiş ki ona matrak pazarcı:
'Hey bana bak sakallı hacı
Sormak ayıp olmasın da
Bu gün günlerden ne ki? '
Hoca anlamış tabii ki
Sorunun altındaki hinoğlu hinliği
Yanıt olarak demiş ki:
'Ne bileyim evladım
Ben buraların yabancısıyım.'
Dersini almayan pazarcı bu kez de:
'Haydi geçelim günü de
Acaba günlerden ayın kaçı?
Hoca demiş alaycı alaycı:
'Bre patlıcancı
Bakma benim burada dolaştığıma
Bugünlerde ay ayıp sattığım yok
Bilmem ki piyasasını
Sen ne yapacaksın ayı
Sat otur önündeki patlıcanı.'

Ahmet Yozgat

Hoca Aynıdır Tadı Hepsinin

Bizi Hoca yüklemiş üzümüleri bağdan
Önünde hamarat eşeği karakaçan
Dağdaki dolambaçlı yollardan
İkına sıkına dönüyormuş köyüne
Ulaşınca yolun tam orta yerine
Bir grup çocuk çıkmış önüne
Demişler ki bizimkine: 'Amca
O üzümünden biraz versene bize.'
Söyle bir bakınmış Hoca
Küçüklerle sarılan çevresine
Bir değil, beş değil
Çocuklar epey kalabalıkmış
Birer salkım verse
Üzüm bitecek küfede
Ancak Hoca da akıl gani
Buluvermiş hemen sorunun çaresini
Almış bir üzüm salkımını küfeden
Kimseye hiçbir şey söylemeden
Birer tane koparıp dağıtmış çocuklara
Olanlara bir anlam veremeyen
Çocuklardan birisi
Hayretle dolu gözlerinin içerisi
'Ama Hocam...' demiş 'Bu ne? '
'Verilir mi üzüm hiç tane ile
Versene hepimize birer salkım
Senin yaptığın bu işe
Bir türlü ermedi benim aklım.'
Hoca Nasrettin gülerek
Demiş küçüğe: 'Doğru söylüyorsun beyim
Ben şimdi sana ne deyim?
Ha yemişsin bir tane veya bir salkım
Neden karışıyor ki aklın?
Tat değişmez çok yemekle
Sen al şu bir taneyi
Arkadan gelenleri bekle.'

Ahmet Yozgat

Hoca Biraz Da Ölelim Biz

Günlerden bir gün
Yine bizim Hoca Nasrettin
Davet edilmiş bir eve
Az gecikmeyle de olsa
Sonunda ulaşmış davet edilen yere
Kapıda ev sahibi karşılamış bizimkini
'Buyur buyur,' etmiş içeri
Hoştan sonra, beşten sonra
Fazla uzamamış tatlı sohbet
Davetinde bir gayesi olmalı elbet
Neyse sonunda oturulmuş sofraya
Ev sahibi eline almış kepçeyi
Bizim karnı aç Hoca'ya da
Yayvan kaşığı vermiş tabii
Hoca hoşlanmasa da durumdan
Ses çıkarmamış yine de
İş bununla kalsa iyi
Daldırıyor ev sahibi kepçeyi
Ne hoşaf kalıyor tasta
Ne de bir dirhem hoşaf suyu
'Hüüp! ' edip indiriyormuş mideye
Memnun memnun gülse de
'Öldüüm,' diyormuş yine
'Hüüp, öldüüüm! '
'Hüp, öldüüüm! ' diye diye
Sofrayı silmiş süpürmüş adam
Haberini yokmuş gibi Hoca'dan
Önce sabreden bizimki
Sonunda dayanamamış
Çekmiş adamın elinden kepçeyi
Ve öfkeyle demiş ki:
'Yahu ver şu elindeki
Biraz da biz ölelim ne var ki.'

Ahmet Yozgat

Hoca Çalar Düdüğü Parayı Veren

Her haftanın uygun bir günü
Akşehir'de alışveriş günü
Kimi satar ürettiğini
Kimi de alır ihtiyaç hissettiğini
Hoca da binmiş eşiği Karakağan'a
Pazara gitmek için çıkmış yola
Evinin gereksinimlerini
Karşılamağa gidiyormuş oraya
Kasabanın çıkışında rastlamış
Mahallenin afacan çocuklarına
Sevinmiş her bir küçük yaramaz
Nasreddin'i görünce avaz avaz:
'Hocam böyle nereye?' demiş
Günündeymiş tabii ki Hoca:
'Pazara çocuklar,' demiş usulca
Küçük afacanlar bu yanıtı duyunca
Bir bağirtıdır başlamış
Her çocuk gereksinimini
Hoca amcaya ısmarlamış:
'Bana bir düdük al Hoca.'
'Bana da bana da al amca...'
'Bana da... Bana da...'
Bizimki dinlemiş ordakilerin hepsini
Tabii ki kimseyi çevirmemiş geri
Çocuklara bildik yanıtı vermiş:
Hepsine de 'Peki alayım,' demiş
ısmarlamış çocuklardan her biri
Kafasına göre istediği düdüğü
Ama... Yani bir de aması varmış
Yalnız içlerinden biri sokulmuş Nasreddin'e
Avucundaki parayı uzatırken onun eline
'Hocam,' demiş. 'Bir düdük istiyorum ben de.'
Hoca almış hemen bu siparişi de:
Ona da 'Peki evladım,' demiş
Sonra eşiğini usulca döndürmüş
Düşmüş pazarın yoluna
Çocuklar kaldıkları yerden
Devam etmişler oyuna

....
Hoca yine aynı yoldan
Kasabaya akşam vakti girerken
Dönmüş gelmiş pazardan
Kesmişler merakla çocuklar tabii ki
Yolunu Nasreddin'in
Koro halinde demişler ki:
'Hocam hani benim düdüğüm?'
'Hocam hani benim düdüğüm?'
Hoca gülümsemiş sakince
Sonra bir düdük çıkarmış heybeden
Arkalarda bir yerde kendi halince
Ağzını açıp hiçbir şey söylemeden
Öylecene güleryüzle bekleyen

Sabahleyin para veren çocuğa
Aldığı düdüğü uzatırken
Durur mu diğer yaygaracılar
Bağırtıyı basmışlar yine;
'Hoca hani benim düdüğüm? '
'Amca hani benim düdüğüm? '
Hoca demiş ki kıs kıs gülerken:
'A benim hödüğüm...
Sabahleyin ben giderken pazara
Bir şey verdiniz mi ki bana? '
'Yoo, vermedik.' demiş çocuklar
Hoca bu yanıtı en arkaya saklar:
'Ama bakın bu arkadaşınıza
O düdüğün parasını vermişti bana
Ya siz? ...'
'...? '
'Öyleyse hiç unutmayın şu sözü:
Parayı veren çalar düdüğü! '

Ahmet Yozgat

Hoca Deliyiz Ama...

Kalmayınca tandırda bir dirhem un
Demiş ki işbilir Hatun:
'Kalk Hoca git değirmene
Ne ekmek kaldı, ne de un kaldı evde
Acele un yetiştir bize.'
Yüklemiş Hoca çuvalı Karakağan'a
Vurmuş değirmenin yoluna
Azın gitmiş, uzun gitmiş
Ulaşmış değirmene ihlaya tıslaya
Çuvalını indirmiş aşağıya
Dikmiş diğer çuvalların yanına
Ama nedense rahat durmamış
Diğer çuvallardaki buğdayları
Doldurup avucuna boşaltmış kendi çuvalına
Bunu gören değirmenci
Gelip Hoca'nın yanına demiş ki sinirli:
'Ne yapıyorsun be deli? '
Ne yapsın Hoca:
'Doğru,' demiş 'Ben delinin biriyim
Ne yaptığımı nerden bileyim? '
Bu sefer değirmenci:
'Peki, deli isen eğer
Alıp kendi çuvalından
Neden koymazsın diğer çuvallara
Hep kendi çuvalına
Aktarıyorsun buğdayları.'
Hoca vermiş tabii istediği yanıtı
Demiş: 'Bre değirmenci dayı
Deliyiz dedikse hani
Zırdeliyiz demedik değil mi? '

Ahmet Yozgat

Hoca Doğurdu Sizin Kazan

Hoca komşusundan bir gün
Ödünç bir kazan istemiş
Komşusu uzatırken kazanı:
'Buyurun Hocam.' demiş
'İstediğin kazan olsun
Aman geciktirme olmaz mı
Bekletme getir işin bittiği zaman.'
Hoca kızmış doğrusu bu ihtara
Ama belli etmemiş
'Bir ders vereyim.' demiş
İçinden şu densiz ihtiyara
Kazanın işi bitince Hoca
Bir tencere koymuş onun içine
Varmış komşunun penceresine
'Hu komşu!' demiş 'Ben geldim.'
Açınca komşu kapıyı demiş:
'Hele komşum hoş geldin!'
İçeri buyur etmiş Hoca'yı
Bizimki uzatınca elindeki kazanı
Görmüş içindekini komşu tabii ki
Şaşkın şaşkın bakarak demiş ki:
'Hocam nedir bu kazanın içindeki? '
Hoca bu durur mu?
Yapıştırmış yanıtı:
'Komşum sizin kazan doğurdu.'
'İyi! ' demiş sevinç ile öteki
Zaten adam ağgözlünün teki
Tabii ki çok memnun olmuş
Kapmış Hoca'nın elinden
Anne kazanla yavru tencereyi
Hemen dalmış içeriye
Kapamış kapıyı 'çat! ' diye
Öylece bizim Hoca dışarı da kalakalmış
Ama bu duruma çok içerlemiş belli ki:
'Şen dur hele.' demiş kendi kendine
'Öyle bir oyun oynayayım ki sana
Pişman ol anandan doğduğuna
Ağgözlü olmak neymiş
Gör de öğren nasıl olurmuş bu iş.'
Geçmiş günler aradan
Yine gerekmiş bizim Hoca'ya kazan
Varmış yine komşuya demiş ki:
'Komşu geldim yine ben
gerekli oldu tenceren.'
Komşu uyanık mı uyanık
Her zamanki gibi
Şeytanlık geçirip içinden demiş ki:
'Yaşadık ki ne yaşadık! '
Vermiş hemen kazanı iki bir dedirtmemiş
Geçmiş bir hayli zaman aradan
Tabii ki gelmemiş kara kazan
Cimri adam beklemiş biraz daha

Dayanamamış sonunda kalkmış ayağa
Varmış Hoca'nın evine usulca
'Buyur komşu,' demiş Hoca
'Şey...' demiş beriki
'Hık, mık...' etmiş bir iki
'Kazan...' demiş sonunda
'Vallahi komşu,' demiş bizim Hoca
'Dilim varmıyor demeye ama
Böyle imiş takdiri Allah'ın
Ama yine de sağ olsun başın
Böyle imiş ne yazık ki kaderin
Böyle yazmış alın yazısını yazan
Maalesef komşum öldü senin kazan
Bu karalı haber üzerine
Adamcık bir hoş olmuş
Şaşırmış bir iyice sanki beyninden vurulmuş
'Nasıl olur?' Hocam demiş
'Hiç kazan ölür müymüş?
'Dur...' demiş Hoca 'Kal bakalım orada!
'Doğduğuna inanıyordun da
İsli paslı kazanın
Niye öldüğüne inanmıyorsun? '

Ahmet Yozgat

Hoca Ebelem Şebelem Ketem Küttüm

Bir gece vakti evde hatun ile
Hoca'mız yatarken döşeklerinde
Çevre تنها, ortalık ıpissız
Damda ise bir hırsız
Duyunca ayak sesini hatuncuk uyanmış
Tutmuş nefesini dinlemiş bir daha
Tıpır tıpır gezinen biri
Hala damdaymış
Hatuncuk dürtüp Hoca'yı uyandırmış
Demiş ki: 'Kalksana Hoca
Damda birisi var hırsız galiba.'
Sıçrayıp kalkmış Hoca
Korkmuş hırsız adını duyunca
Bu yüzden demiş ki usulca:
'Dur hatun burada sen
Göstereyim ona ben.'
Sonra yükselterek sesini
'Hanım,' demiş
'Dün eve geç gelmiştim uyuyordun sen
Tabi ki uykun ağır uyanmazsın kessen
Çaldım çaldım kapıyı duymadın
Bir türlü uyanmadın
Okudum hemen şu ünlü duayı:
Ebelem şebelem kettem küttüm.'
Hatun demiş: 'Eee! Sonra? '
'Kilit vız gelir senin Hoca'ya
Tutundum hemen ay ışığına
Hop! Bacadan girdim içeri
Bir sorunun olunca kettem küttümü
Sen de oku e mi? '
Yukarıda bu sözleri dinleyen
Kendi büyük kafası küçük hırsız
'Dur,' demiş kendi kendine
'Okuyayım ben de şu meşhur duayı
Önce soyayım Nasrettin Hoca'yı
Sonra da bütün bu kasabayı.'
Ardında uyanık çıkmış bacaya
Tutunup ay ışığına demiş:
Mırıldanmış: 'Şebelem şebelem! '
Ardından: 'Kettem küttüm! ' diye
Sonra da bırakmış kendisini
Kurumlu bacadan aşağıya
Hoop! Güm! Tabii düşmüş içeri
Hırsız aşağıda bekleyen Hoca
Sevine sevine bağırarak hatuna:
'Hatun koş çabuk getir şu ipi
Delindi bu açığözün dibi
Bağlayalım şunu hemen
Ağzım, gözüm demeden.'
Zavallı hırsız tuta tuta belini
Kalkmış ayağa ve uzatmış iki elini
Demiş ki bizim Hoca'ya:

'Hoca efendi aman
Gereksiz beni bağlaman
Zatıalınızde bu güçlü dua
Bende de bu akılsız kafa
Olduktan sonra
Daha çok yakalanırım sana.'

Ahmet Yozgat

Hoca Hamam Üstüne Hamam Yapılmaz

Yağmurlu bir sonbahar günü
Hoca evde bürünmüş kürkünü
Hiç bakmadan yaşına, başına
Karışırmiş hatuncuğun işine ve aşına
Bu durumu bizimkinin sonunda
Tak etmiş zavallı hatunun canına
Hişimla gelmiş kocasının yanına:
'Bana hak Hoca!' demiş
'Ömrün olacakken ahir
Çenen düştü senin zahir
Karışyorsun her şeye
Ya çekil bir köşeye
Ya da git çarşıdaki hamama
Bir güzel yıkan
Haydi bakalım davran!'
Ne yapsın Hoca, emir büyük yerden
Bir 'Oh!' çekmiş derinden
Oflaya poflaya çıkmış yola
Uzak değilmiş aslında hamam aha şura!
İlk önce selam verip hamamcıya
Sonra soyunmuş dökünmüş Hoca
Daldırmış bakır tası usulca sıcak kurnaya
Keseydi, sabundu, lifti diye diye
Veda etmiş sırtındaki kirlere
Yıkanma işini bitiren Hoca
Veda edip hamamcıya
Çıkmış yeniden sokağa
Giderken evine çalımla
Olmuş beklenmedik bir şey
'Pıt!' demiş
Burnunun ucuna düşmüş iri bir damla
'Eyyah,' demiş Hoca
'Yağmur başladı yağmaya.'
Bulmak gerek sığınacak
Kuytu ve kuru bir saçak altı
İşte şura, olmadı bura derken
Yağmur geçmiş bizimkinin üstünden
Urbaları baştan aşağı suya batmış
Ama yine de bir kuytu saçak bulup
Hoca kendini onun altına atmış
O sırada yağmurdan kaçan birisi
Görünce sırlıklam Nasrettin'i:
'Hayrola Hoca,' demiş
Tabii ki hafifçe alaycı sesi:
'Sucuk gibi ıslanmışsın.'
Yanıtı vermiş bizimki demiş ki:
'Ne olacak be birader
Bizim ki kötü kader
Bu yaştan sonra kadın sözüne uyan
Hamam üstüne işte böyle hamam yapar.'

Ahmet Yozgat

Hoca Hep Bende Mı Kabahat?

Şu bizim Nasrettin Hoca
Yüzünden düşen yüz parça
Geziyorken Akşehir'de çarşıda
Yaklaşıp demiş ki bir komşuları yanına:
'Aman Hoca sıkıntılısın galiba
Hiç neşen yok bu gün niye?
Yoksa yine kızgın mısın birine? '
Demiş ki Hoca onlara:
'Sormayın a komşularım
Eşeğimi çaldılar da ona yanarım
Aradım bu gün dört bir yanı
Bulamadım şu bizim karakaçanı.'
Bunun üzerine başlamış çevredekiler
Ahkam kesmeye birer birer
İlk önce demiş biri:
'Ahırını kilitlemen gerekirdi.'
Demiş bir başkası:
'Sağlam olmalıydı ahırının kapısı...'
'Arada sırada kontrol etmeliydin Hoca.'
'Hırsız çalarken eşeği sen uyuyordun belki.'
'Ama olmaz ki! Uyursan işte öyle,
Eşeği değil kendini de çaldırırsın böyle! '
'Vır vır... Dır dır, derken
Her kafadan ayrı ayrı ses çıkmış
Hoca şaşkınlıkla çevresine bakmış bakınmış
Tabii dayanamamış ve patlamış en sonunda
Demiş ki sinirli sinirli komşularına:
'Yani tüm kabahat bende mi?
Hırsızın hiç mi yok suçu
İnsaf yahu İnsaf yahu! '

Ahmet Yozgat

Hoca Hu!

1/:

'Hoca Hoca hu!
Söyle bir fıkra
Sevindir şu komşunu.'

2/:

'Komşu komşu hu!
İşim fıkra söylemek değil benim.
Fıkra fıkra yaşamak.'

3/:

'Hoca Hoca hu!
Bir akıl ver bana!
Bir yol göster bu komşuna.'

4/:

'Komşu komşu hu!
Bana da akıl gerek
Yok bende verilecek.
Ama bakarsan fıkralarıma
Akıl onların içinde alanlara.'

Ahmet Yozgat

Hoca Kavuktaysa Keramet Sen Oku Bir Zahmet

Günlerden bir gün bizim Hoca
Akşehir sokaklarında
Geziyorken salana sallana
Elinde bir mektupla
Ve alnındaki terle biri yaklaşmış yanına
Hoşbeşten sonra adam Hoca'ya
'Aman Hoca zahmet olacak ya sana
Şu mektubu bana bir okusana
Rahmet olsun babana anana.'
Hoca bu, okumuş adam doğrusu
Ciddiyetini takınıp almış mektubu
Şöyle bir süzmüş baştan aşağı
Anlamamış ve bükmüş boynunu
Çekip yanına demiş ki adama:
'Doğrusu okuyamadım ben bu mektubu
Sen al bunu götür bir başkasına
En iyi o okusun sana.'
Adam şaşırılmış önce sonra da kızmış:
Demiş kabaca:
'Bak a Hoca! Bu mektup
Ne frenkçe'dir ne de İspanyol'ca
Baştan ayağa düpedüz Arapça
Hem bunu okuyamayacaksın
Hem de hoca olacaksın
Şaştım doğrusu sana
Eğer benden utanmadınsa
Utan bari şu başındaki kocaman kavuğundan.'
Adam açmış ağzını gözünü yummuş
Ne koca kavuğunu koymuş Hoca'nın
Ne upuzun kaftanını koymuş
Girmiş kafasından ayağından çıkmış
Adamın dediklerini dinleyen Hoca
Bunca hakarete dayanamayıp sonunda
Çıkarmış kafasından koca kavuğunu
Geçirmiş adamın başına
Demiş: 'Mademki keramet kavukta ise
Bir zahmet al bu kavuğu
Sen oku elindeki o Arapça mektubu.'

Ahmet Yozgat

Hoca Kim Tersine?

Günlerden bir gün...
Gerekmiş bizimkine yolculuk
Hazırlanıp Hoca inmiş karanlık ahıra
Demiş ki oradaki kara kaçana:
'Haydi bakalım aslanım
Vurun da semerini yola çıkaralım!
Sonra da palanı vurmuş karakaçana
Bir zıplayıpta binmiş sırtına
Ama bu biniş tersine
Eşek giderken bu yöne
Hoca dönükmüş öteki yöne
Giderken böyle böyle rastlamış köylülere
Köylüler şaşkın demişler:
'Hocam, bu hal nedendir?
Neden ters bindin eşeğe? '
Hoca vermiş yanıtı tek tek:
'Onu sorun bu inatçı eşeğe
Ters binen ben değilim
Ters giden eşektir eşek.'

Ahmet Yozgat

Hoca Olur Böyle Yanlışlık

Mekanlardan Akşehir
Mevsimlerden ilkbahar
Bizim Hoca oturmuş mahkeme kürsüsüne
Adalet dağıtır yani kadılık yapar
Bir sabah kapı vurulmuş tak tak!
Hoca demiş yanında çalışan mübaşire:
'Evladım kapıya bak!'
Gelen bir köylü ki heyheyleri üstünde
Tabii ki Şaban'dır ismi de
'Buyur,' demiş kadılar kadısı Hoca
'Şaban Efendi derdin ne?'
'Kadı Efendi sizin inek bahçede
Vurmuş karnına öldürmüş bizim ineği.'
Diyerek anlatmış tüm olayı
Sonra da sormuş:
'Şimdi ne yapmak gerek?'
Hoca duyunca bunca şikayeti:
'Ehem, ühem! Şimdi ne edem...'
Vurmuş komikliğe durumu almış alaya
Ölen inek kendinin değil ya:
'Hayvan bu,' demiş 'Olan olmuş işte
Bu olay olmaz bir davaya konu
Hem gelen mala gelsin canım
Değil ya dünyanın sonu
Hem sonra şu da var
Bu sevimsiz işte sahibinin suçu ne kadar?
Yok tabii ki onun suçu muçu
O da böyle olmasını hiç ister miydi?'
Şaban Efendi edip tasdiki
Demiş ki:
'Doğru tabii ki.'
'Oh!' demiş içinden Hoca
'Kurtardık bizimkini.'
'Teşekkür ederim kadı Efendi' demiş Şaban
Yürümüş yaban yaban
Tam kapıdan çıkmadan geri dönmüş:
'Hocam,' demiş 'Aman...'
'Demin bir yanlışlık yaptım
Ölen inek değildi benimki
Seninki seninki! ...
Hoca'nın alı al moru mor olmuş
Şöyle bir sallamış elini demiş:
'Şaban Efendi iş değişti şimdi.'
Sonra yanbaşındaki tahta raftan
Çekmiş ulu bir kitap ve demiş:
'Eğer ineği ölmüşse kişinin
Ne yapmak gerekirmiş
Öğrenelim kara kaplı kitaptan
Bilmek gerek tabii ki
Bunun cezası nedir?
Unutmayalım ki...'

Ahmet Yozgat

Hoca Sevmemişim Ben Yerimi

Bir ilkbahar sabahı ki sormayın
Hocanın komşusu şu bizim Mustafa dayı
Yanına alıp genç bir ustayı
Çıkmış evin önündeki bahçeye
Kazma, kürek, çapa, bel
İşleyip toprağı teğel teğel
Başlamış elindeki fidanları dikmeye
O sırada bizim Nasrettin Hoca'da
Nerede var, nerede yok belirmiş orada
Mustafa dayıya vermiş bir selam
'Kolay gele Mustafa Ağa.'
'Hoca kolaysa başına gele.
Gel şöyle hele.'
Hoca bu ya meraklıdır vesselam
Demiş ki: 'Acaba bu fidanlar
Tutar mı burada dersiniz ağalar? '
Mustafa dayı da demiş ki:
'Vallahi Hoca atma yabana
Değil ağaç, adam diksen buraya
Kökü iner ta tabana.'
Hoca sözünü kesip ağanın
Demiş ki: 'Amanın!
Dikin beni de Allah aşkına
Açtığımız şu büyük çukura
Bakalım meyve verecek miyim?
Ben de bundan sonra
Beni ürün vermez sanan her adama:
'Bakın bana kendini beğenmişler
Meyveli ağaç görsün gözünüz.'
Diyebilecek miyim acaba?
Mustafa dayı ile usta olan oğlunun
Keyifleri yerindeymiş bu gün
Hoca'ya 'Olmaz.' dememişler
Sarılıp çapaya, bele ve kazmaya
Kazdıkları en derin olan çukura
Nasrettin'i yarı beline kadar
Gömüvermişler nemli toprağa
Az geçmiş aradan uz geçmiş
Şöyle böyle yarım saat geçmiş
Bizim Hoca'nın önce sıkılmış canı
Donmak üzereyken damarındaki kanı
Başlamış acı acı bağırmaya
Sonunda zevzek Nasrettin dayanamamış
Oflaya poflaya çıkmış yukarıya
Bunu gören Mustafa ağa
Dönüp bizim Hoca'ya:
'Hocam, neden çıktın söyler misin?
Seni ektiğimiz yerden? ' demiş
Hoca yanıtı yapıştırmış hemen:
'Beğenmedim dikildiğim yerimi
Tutmadım onun için söktüm kendimi.'

Ahmet Yozgat

Hoca Tavan Da Bulur Döşeme De Bulur Yerini

Çağırıp bizim Hoca mahallenin ustasını
Demiş ki ona: 'Bak a usta bana
İki göz ev yapacaksın şuraya
Ama işçiliği çok iyi olmalı
Öyle ki ona bakanlar şaşırmalı.'
Mahallenin ustası dinledikten sonra Hoca'yı
Demiş: 'Efendim güven bana
Yani mahallenin en iyi ustasına
Bil ki ben emeğimi esirgemem
Yaparım sana en iyi evi
Yeter ki bol getir sen malzememi.'
'Ha? ' demiş Hoca dönüp giderken
'Unutuyordum az daha
Döşemeyi yaparken
Unutma tavana çakmayı tahtalarını
Tavanın tahtalarını da çakarsın döşemeye.'
Usta şaşkın mı şaşkın
Çünkü o tahtaları düz çakmaya alışkın
Demiş bu şaşkın haliyle:
'Hoca Allah aşkına nerden çıktı şimdi bu
Tavanı döşemeye, döşemeyi tavana çakmak da ne
Ben bu işi anlamadım doğrusu
Bunca yıllık ustayım
Şahit olmadım böyle bir şeye
Tavan tavana çakılır
Döşeme de döşemeye
Ama bunun da olsa gerek bir hikmeti
Ne olur Hoca efendi
Ne ise bu tersliğin hikmeti
Biz de bilelim söyle de.'
Hoca dinlemiş ustasını sonuna kadar
Sıra gelince kendine
Demiş ki ustaya muzipçe:
'Yahu ustam yoktur hikmeti mikmeti
O kadar büyütme gözünde
Ne beni ne de bu garip isteği
Sadece şudur işin aslı astarı
Bu ev bitince evleneceğim de
Evlenince de sevdardı, kavgaydı derken
Dönecek evin altı üstüne.'

Ahmet Yozgat

Hoca Top Oynayan Kavuğum

Bir gün yine bizim mahallede
Çocuklar dalmış güzel bir oyuna
Oynuyorlarmış Őenlik içinde
Saklambaç, elim sende, körebe
O sırada Hoca da evinin bahçesinde
Oynayan bu çocukları izlemeye
Öyle çok gitmiş ki Hoca'nın hoşuna
Çocukların bu oyunu
Aradan çok geçmeden
O da anımsamış çocukluğunu
Hemen giyip pabuçlarını ayağına
Başına takıp koca kavuğunu
Sevinçle koşmuş boş arsaya
Katılıp ocukların aralarına
Başlamış onlarla oynamaya
nce dalmış krebeye
Ardından girmiş koşmacaya
Böylece Hocamız yaşamış çocukluğunu
Ama oyunun orta yerinde
Çevredeki yaramazlardan birine
Kaptırmış Hoca koca kavuğunu
Bizimkinin koca kavuğunu ele geçiren
O küçük haylaz artık onu bırakır mı?
Yoo! Kessen bırakmaz
Hemen arkadaşlarına fırlatmış
Ortalığa düşen koca kavuk
Bir süre elden ele dolaşmış
Hoca ise bu işe bozulmuş hafiften:
'Yapmayın ocuklar,' demiş
'Etmeyin eylemeyin böyle
Zavallı Hocanızı el aleme
Gelin gln etmeyin! '
Kim dinler bu hengamede
Nasrettin: 'Durun! ' dese de
Bir oraya koşmuş yorgun Hoca
Uçan kavuğun ardı sıra
Bir seğirtmiş tazı gibi buraya
Yaramazlar söz dinler mi?
Bir kere koca kavuk düşmüş araya
Çıkmış kavukluktan dönmüş bohaya
Hoca'da da hiç hal kalmamış
İyice yorgun düşmüş sonunda
Çocuklardan alamayacağını anlayınca
Artık vazgeçmiş koca kavuktan
Rezil olmamak için daha
Ayrılmış usulca oracıktan
Başı açık ve kan ter içinde
Gider iken ağır aksak evine
Yolda rastlamış komşulardan birkaçı
Başı açık ve yorgun Hoca'ya
Merak bu ya
Başlamışlar soruları sormaya:

'Hoca hayrola? ...'
'Hoca efendi ne oldu? '
'Neden açık başın? '
'Kavuğun mu kayboldu? '
Hoca dinleyip bütün bu soruları
Sakin bir eda ile
Yatırtmış kuşkulu komşuları
'Merak etmeyin arkadaşlar
Yok bir şey heyecanlanacak
Olmayacak bir yaşta çocuklaşıp
Yaramaz torunlarıyla bahçede
Bohça oyunu oynayan dede
İşte böyle kavuksuz gider evine...'

Ahmet Yozgat

Hoca Uyku İçin Kesin Çözüm

Bizim köylü Sefer Ağa
Bir sabah vakti çıkmış sokağa
Ama esniyor derinden derinden
Yani uyku akıyor gözlerinden
Bilmiyormuş kaç gecedir
Yatmak ne demek, uyku ne demek?
Buna sebepse ufacık bir bebek
'Merhaba,' diyor köşe başında
Bizim Nasrettin Hoca
Gözleri mahmur sefer ağaya
Sonra şöyle bakıp onun durumuna
Demiş ki sersem arkadaşına:
'Komşum hayrola?
Uykusuz musun geceden?
Bu haline sebep neden? '
Esnemiş tekrar mahmur ağa
Sonra demiş ki Hoca'ya
'Değil bir gece, bana günlerce
Ne uyku var ne tünek...'
Hoca derin bir merakla:
Sormuş 'Sebep? ...' diyerek
Sefer Ağa bir kez daha esneyerek:
'Ne olacak sebep bir bebek...
Öyle huysuz ki sorma
Sabaha kadar tıngır mıngır
Durmuyor beşik sallıyorum
İnan iflahım kesiliyor
Yoruluyorum ve bütün gün boyu
İşte böyle, uyu babam uyu! ...
Bilmiyorum ne olur bu gidişin sonu.'
Sözü bitince sersem Sefer'in
Hoca sunmuş bir çare:
'Aa komşu seni böyle
Gece boyu uyutmayan çocuk mu?
Hem de ufacık yani el kadarcık
Vardır bir çaresi bunun
Sen bekle beni burada birazcık
Deseydin bunu bana şimdiye dek
Hiç dert olmazdı sana o bebek.'
Bir koşu dönmüş Hoca evine gerisin geri
Fakat çok bekletmemiş ağa Sefer'i
Çok sürmemiş geri dönmüş
Elinde kalın bir kitap cildi deri
Sefer ağa merakla demiş ki:
'Yahu Hoca nedir o elindeki?
Kitabı arkadaşına uzatan Hoca:
'Hele al sen bu kitabı
O çocuğa bir kez oku Sefer ağa.'
'Okuyunca ne olacak peki? '
'Seninki mışıl mışıl uyuyacak.'
'Aman Hoca alay etme benimle
Bu iş ne kitapla olur ne de defterle.'

'Yoo, öyle deme...' demiş bizim Hoca
'Bu kitap birebirdir uykuya
Ne vakit açsam bunu ve derse başlasam
Camide kalmıyor hiçbir kimse
Başlıyor cümle cemaat uyuklamaya
Kutsal cami dönüyor sanki otele
Sözümü yabana atma, tut dediğimi
Sen bu kitabı al hele! '

Ahmet Yozgat

Hoca Ya Bir De Tutarsa

Hoca bu belli olmaz sağı solu
Yine bir gün ne düşünmüş kim bilir
Bir çanak yoğurt almış eline
Gelmiş Akşehir gölüne
Onu görenler merak ile
Yanına yaklaşmışlar
Hoca'yı izlemeye başlamışlar
'Acaba yine ne yapacak?' diye
Hoca kaşık kaşık yoğurdu
Başlamış göle dökmeye
Merak bu ya seyredenlerden biri:
'Ne yapıyorsun öyle Hoca?' deyince
Hoca süzmüş adamı:
'Hiç...' demiş usulca
'Yoğurt mayalıyorum göle.'
İnanamamış olacak ki beriki demiş ki:
'Anlamadım niye ki?
Hiç tutar mı göl maya?
Bir çanak yoğurdu döküyorsun havaya
İlahi güzel Hoca alay etme bizimle.'
Adam böyle deyince
Bırakarak Hoca kaşığı demiş ki:
'A çok bilmiş kişi...
Çok iyi biliyorum ben de
Gölün yoğurt tutmayacağını
Tutmaz, doğru tutmaz ama
Ya tutarsa bir de...'

Ahmet Yozgat

Hoca Ya Kaybolsaydık Birlikte

Günlerden sıkıntılı bir gün...
Rüzgar esmekte püfür püfür
Bizim Hoca ise nedense süklüm büklüm
Dolaşmakta ağzında hep şu cümle ile:
'Allah'a şükür. Allah'a şükür...'
Saatlerce gezer dururmuş sokakları
Bu uzun gezmelerden morarmış ayakları:
'Allah'a şükür. Allah'a şükür! '
Kentin sokaklarının birinde
Bir Hortu köylü çıkmış önüne:
'Hoca'm Yorgun görünüyorsun neden?
'Sorma komşu,' demiş Hoca
Kayboldu bizim merkep
Günlerdir o kaçağı arıyorum
Dağı bayırı dolaştım hep
Ama bulamadım bir türlü
Ne yazık ki sanıyorum öldüğünü
Allah'a şükür. Allah'a şükür! '
Hoca'nın bir konuşup bir şükretmesi
Komşunun gider garibine:
'Hoca'm,' der 'İyi de...
Şükredecek ne var bunda?
Anlamadım şükretmenin hikmeti ne?
Sebebini bana da söylesene...'
Bizim Nasrettin Hoca ellerini açıp gökyüzüne:
'Bre komşum,' demiş
Ben şükretmeyeyim de kim şükretsin söylesene...
Ya eşeğin üstünde olsaydım ben de
İyi mi olacaktı sanki
Kaybolsaydık ikimiz birlikte
'Allah'a şükür. Allah'a şükür! ...'

Ahmet Yozgat

Hoca Yol Var Ağaçtan Öteye

Hoca'nın yeni pabuçlarını
Kararlaştırmışlar çalmayı
Bizim mahallenin yaramaz çocukları
'Nasıl yapalım?' diye sormuş biri
'Dinleyin şimdi.' demiş öteki
'Hoca'yı şu ağaca çıkaralım
Hoca ağaca çıkınca
Yerdeki pabuçlarını çalalım
En olmadık yere saklayalım.'
'Harika!' demişler bu plana
Şimdi gelmiş sıra yalana
Rastlantı bu ya o sırada
Hocamız çıka gelmiş küçüklerin oraya
Çocuklardan en uyanık birisi
Bizimkini çevirmiş ve demiş ki:
'Hocam beri bak hele.'
Hoca çocuğu görünce demiş ki:
'Söyle bakalım yumurcak ne var yine? '
'Konuşuyorduk arkadaşlarla aramızda.'
'Neyi konuşuyordunuz söylesene? '
'Ben diyordum ki bizim Hoca
Çıkabilir şu koca ağaca
Ama diğer arkadaşlar ise
Diyorlardı ki çıkamaz.'
'Doğru...' demiş dışından Hoca:
Kolayca çıkabilirim ben o ağaca.'
İçinden ise:
'Sizi gidi afacanlar.' demiş
'Demek kandıracaksınız beni?
Şimdi görün bakalım
Kandıracak bakalım kim kimi! '
Hoca çıkarmış ayağından pabuçlarını
Sonra sokmuş beline
Ardından yürümüş ağacın dibine
Bu sırada şaşkın afacanlar kalakalmışlar
Bakışmışlar birbirlerine
Sonra sormuşlar Hoca'ya:
'Hoca efendi anlayamadık biz
Pabuçlarını neden yanına alıyorsun?
Anlasak biz de hikmetini deseniz
Kendin tırmanacaksın dallara
Bırak pabuçlar yerde kalsın
Bir şey olmaz hiç korkma boşa
Kirli pabuçlarını temiz kuşağına sokma
Bakarsın engel olur sana
Çıkamazsın bu gövdeye
Yoksa aklından yürümek mi geçiyor
Şu koca ağaçtan öteye...'
Hoca anlamış tabii tasarlanan numarayı
Çocuklara demiş ki:
'İstemiyor muydunuz çıkmamı ağacın tepesine
Niye karışıyorsunuz ki Hocanızın işine

Ne olur, ne olmaz diye
Alayım yanıma pabuçlarımı
Bakarsın yol bulurum öteye
Pabuçları giyerim
Çeker evime giderim.'

Ahmet Yozgat

Hoca_Çalar Düdüğü Parayı Veren

Her haftanın uygun bir günü
Akşehir'de alışveriş günü
Kimi satar ürettiğini
Kimi de alır ihtiyaç hissettiğini
Hoca da binmiş eşeği Karakağan'a
Pazara gitmek için çıkmış yola
Evinin gereksinimlerini
Karşılamağa gidiyormuş oraya
Kasabanın çıkışında rastlamış
Mahallenin afacan çocuklarına
Sevinmiş her bir küçük yaramaz
Nasreddin'i görünce avaz avaz:
'Hocam böyle nereye? ' demiş
Günündeymiş tabii ki Hoca:
'Pazara çocuklar,' demiş usulca
Küçük afacanlar bu yanıtı duyunca
Bir bağirtıdır başlamış
Her çocuk gereksinimini
Hoca amcaya ısmarlamış:
'Bana bir düdük al Hoca.'
'Bana da bana da al amca...'
'Bana da... Bana da...'
Bizimki dinlemiş ordakilerin hepsini
Tabii ki kimseyi çevirmemiş geri
Çocuklara bildik yanıtı vermiş:
Hepsine de 'Peki alayım,' demiş
ısmarlamış çocuklardan her biri
Kafasına göre istediği düdüğü
Ama... Yani bir de aması varmış
Yalnız içlerinden biri sokulmuş Nasreddin'e
Avucundaki parayı uzatırken onun eline
'Hocam,' demiş. 'Bir düdük istiyorum ben de.'
Hoca almış hemen bu siparişi de:
Ona da 'Peki evladım,' demiş
Sonra eşeğini usulca döndürmüş
Düşmüş pazarın yoluna
Çocuklar kaldıkları yerden
Devam etmişler oyuna

....
Hoca yine aynı yoldan
Kasabaya akşam vakti girerken
Dönmüş gelmiş pazardan
Kesmişler merakla çocuklar tabii ki
Yolunu Nasreddin'in
Koro halinde demişler ki:
'Hocam hani benim düdüğüm? '
'Hocam hani benim düdüğüm? '
Hoca gülümsemiş sakince
Sonra bir düdük çıkarmış heybeden
Arkalarda bir yerde kendi halince
Ağzını açıp hiçbir şey söylemeden
Öylecene güleryüzle bekleyen

Sabahleyin para veren çocuğa
Aldığı dđdđđđ uzatırken
Durur mu diğer yaygaracılar
Bağırtıyı basmışlar yine;
'Hoca hani benim dđdđđđ?'
'Amca hani benim dđdđđđ?'
Hoca demiş ki kıs kıs gülerken:
'A benim hđdđđđ...
Sabahleyin ben giderken pazara
Bir şey verdiniz mi ki bana? '
'Yoo, vermedik.' demiş çocuklar
Hoca bu yanıtı en arkaya saklar:
'Ama bakın bu arkadaşınıza
O dđdđđđ parasını vermişti bana
Ya siz? ...'
'...? '
'Öyleyse hiç unutmayın şu sözđ:
Parayı veren çalar dđdđđđ! '

Ahmet Yozgat

Hocam Süsler Hayalimi

1/:
Açılır rüya pencerem
Hayallerin denizine dalarım.
Kafama tespih olur dizilir
Tıpkı Hoca'mız gibi
Fıkranın bin bir türü.
Dökülür beynime nükteler bir bir.

2/:
Günlerden bir gün...
Der ki bir komşusu:
'Düşmüş ay dede kuyuya.'
Bizim Hoca duydu ya...
Durur mu daha yerinde?
Kapar kocaman ay'ı kuyudan,
Anında çıkarır yukarıya.

3/:
Günlerden bir gün...
Mahallede ocuklar keser nn
Beleş sözdür dedikleri de:
'Hoca'm bana düdük al! '
Yanıt hazır efendide:
'Ver parayı, al düdüğü! '

4/:
Günlerden bir gün...
Bazen kedi yer ciğeri,
Tartar kapıp kediyi.
Der ki: 'Bre hatun,
Eğeri bu ise ciğeri,
Nerede bizim Mestan? '

5/:
Günlerden bir gün...
Yoğurt mayalar gle,
İncecik bir ipe un serer arada bir,
Varınca huzuruna Timur'un:
'Sultanım bir fil daha...' der.
'çok sevmişler de ötekini görünce,
Bizim ahmak köylüler.'

Ahmet Yozgat

Hocemmi

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Hocemmi derdik biz ve kitablar ona.
Girtlağına kadar harb'inde
Ve çakır dikenleriyle boyboyaydı.
Beynine ekip evamil dizelerini
Ikhzar üflerdi mescit duvarlarına.
Baş köşeydi her daim yeri.
Siyeri nebilere dalardı ikindilerde.
Boş tuvallere uğru Abbas çizerdi
Hocemmi

Bedeni çorak toprağa yapışık olsa da
Ruhu ta diyarı teberlerde gezerdi.
Hocemmi derdi tüm tarih ona.
Konuşanda dünyalık söyler
Düşünende kozmik kozmik sezerdi.

B/...

Hocemmi derdik biz ona.
Kalın ciltleri yığıp odasının orta yerine
Çekip kınından sahtiyen kaplı tarihi siyeri
Sürerdi dudaklarını doludizgin diyarı küfre.
Sonra hikayei kesikbaşı yuvarlar
Ve hikayei güvercin uçururdu havaya.
Sonra hikayei geyik kovalardı çöllerde.
Ve ururdu yankı yankı duvarlara
Hik<yei merdi meydan narasını.
Önü bizden yana üfürük
Cebeli uhut'a dayardı arkasını.
Hocemmi derdi simyayı kadim ona.
Koşum koşum küheylan atları
Tarlada marabaları ve ırgatları vardı.
Amma o severdi
Bir yamalı dervişan hırkasını.

C/...

Hocemmi derdik biz ona.
Özlemle kınalardı dilini Zülfikar'ın
Rivayet ve hikayet eylerdi eskileri
Cengi Hayber'e uğrayıp bir solukta
Sonra uzanırdı Kan Kalesi'ne
Muhammed Hanefi'yle arkadaş
Güvercindi Ceferi Tayyar'ın kanadında
Şu yanında Uğru Abbas risalesi
Diğer yanında içmek için seherinde sabahların
Hazırdı Fusûsu Hikem kasesi
Hocemmi derdi Endülüs ona
Uymak üzre sünneti resule
minnacık bir yama taşırdı elbisesi

Ç/...

Hocemmi derdik biz ona.
Ne zaman diz yıksak yaşlı rahlesinin eteklerine
Dalardık Endülüs'e ve uğrardık cengi Siffin'e.
Kükrederdi esadullah emsali emmi

“İmana gel ya kafir! ”
Ve iman tazelerdi bir bir bilcümle karî.
Bin bir şükür ve tefekkürle kapardı
Kufi bir besmele hattıyla açtığı
Sahtiyan kapağını kadim kitabın.
Sonra aralardı sufi penceresini
İbni Arab'ın deryasına dalardı.
Salardı perisperisini
Vahdeti vücut felsefesine
Bir damla Hallaç doldurup kasesine.
Hocemmi derdi kitaplar da ona.
Yaşadı, cümleden saygı gördü
Öldü “Elham” yazdırdı esamesine...

Ahmet Yozgat

Hop Tavşan Hop Hop Tavşan

1/:
Hop tavşan hop hop tavşan
Neden kısacık ellerin?
Kıs...kıs...kısacık
Sen mi böyle istedin
Yoksa dünyaya böyle mi geldin?

2/:
'Hop tavşan hop hop tavşan
Neden uzun ayakların?
Up...up...upuzun
Sen mi böyle istedin
Yoksa dünyaya böyle mi geldin?

3/:
Hop tavşan hop hop tavşan
Neden sivri kulakların?
Sip...sip...sipsivri
Sen mi böyle istedin
Yoksa dünyaya böyle mi geldin?

4/:
Hop tavşan hop hop tavşan
Neden dişlek çenelerin?
Diş...diş...dişlek
Sen mi böyle istedin
Yoksa dünyaya böyle mi geldin?

5/:
Hop tavşan hop hop tavşan
Neden yanıt veremedin?
Ver...ver...veremedin
Sen mi böyle istedin
Yoksa dünyaya böyle mi geldin?

Ahmet Yozgat

Hor Hor Horon Tepilir

1/:

Çekilince denizden ağlar yukarı,
Işıklar yosun yeşili gözler.
Deniz bereket sunar, bolluk sunar.
Denizciler neşeli,
Hor hor horona tutuşurlar.

2/:

Düğün olur, bayram olur,
Tutuşur deniz ve balık kokan eller.
Sahiller, neşe dolar.
Kızlı, erkekli gençler,
Hor hor horona tutuşurlar.

Ahmet Yozgat

Hoş Geldin Korkut Dede

1/:
Yağmurlu hatta karlı bir gündü.
Ya dündü,
Ya da evvelki gündü,
Bulanık sisler arasında,
Elinde koca bir gürgen asa,
Hoş geldin dedem Korkut.
Hoş geldin Korkut ata.

2/:
Oğuz elinde el eleydik
Günlerden arzulanmaz bir gündü.
Ya dündü,
Ya da önceki gündü,
Yüce iliğine kadar kardı dağlar
Ve uzaklardaki ufuklar pustu.
Önce sen göründün tüm heybetinle
Biz merak içinde sustuk,
Ardından cümle coğrafya sustu
Başladın tane tane konuşmaya
Gözlerini dikip gökyüzündeki aya
Boy boyladın ilk ilk gün
Devrisi gece soy soyladın
Sonra güleç yüzlü güneş göründü
Zafer yazıldı ulusun hesabına.
Hoş geldin dedem Korkut.
Hoş geldin Korkut ata.

3/:
Tarihin orta yerinden bir gündü
Ya dündü,
Ya da bir evvelki gündü,
Bulanmıştık ulusca yaşamda dara
Çocukların alınına hüznün düşmüştü.
Sonra güleç yüzlü güneş göründü.
Görkemli masalları yara yara,
Hoş geldin dedem Korkut.
Hoş geldin Korkut ata.

Ahmet Yozgat

Hüzün Akar Kırmızı Yanaklarımdan

1/:

Canım annem
Bir temmuz sıcağında
Arı kovanında doğurmuş beni
Yani bal çanağına düşmüşüm
Ondan tatlıyım bu kadar
Bal akar dudağımdan.

2/:

Sevgili annem
Koca bir ömür harcayarak
Büyümemiş büyütmiş beni
Acımasız savaşlar görmüşüm
Suçsuzluğum görülmemiş
Bakılmamış günahsızlığıma
En olmadık yaşında toprağa gömülmüşüm
Zavallı annem ağlamış ardından
Masum gözlerimle ben de ağlamışım
Ondan hüzün akar yanaklarımdan.

Ahmet Yozgat

Hüzünlü Ayakkabı

1/:

Ben bir hüzünlü ayakkabıyım
Yaşarım bir kapının önünde.

2/:

Ben bir hüzünlü ayakkabıyım
Kalabalık bir apartmandayım.

3/:

Ben bir hüzünlü ayakkabıyım
Gün boyu gezdirdiğim ayaklar
Burun direklerinin düşmanı
Ekşi ekşi kokan terini,
Ve bir karışlık kirini
Ve de burun direği kıran
O dayanılmaz kokusunu
Atıp üstüme girer evden içeri.

3/:

Ben bir hüzünlü ayakkabıyım
Yapayalnız ve terkedilmiş
Kalakalırım kapının önünde
Siz bana değer verseniz de
Vermeseniz de
Devam işime
Devam işime.

1/:

Ben bir hüzünlü ayakkabıyım
Hasretim gülüşüme...

Ahmet Yozgat

İki Boyacı Kardeşin Şiiri

I/:

İki kardeş boyacıyız
Kentin en kenar mahallesinde
Mahallenin en yoksul evinde
Bir ben ağabey olarak
Bir de küçük kardeşim Veli
İkimiz geçindiririz evimizi
Ben boya sandığını taşıyım
Kardeşim Veli küçük daha
O taşır ancak teneke oturağı.

II/:

Ayakkabı boyasının hasını
Cılanın en badem yağlısını
Kullanırız yıllardan beri
Müşterinin en iyisini
Ben ayağından tanırım da
Kardeşim Veli küçük daha
O tanıyamaz kim kimdir
Kim para verir, kim inkar eder.

III/:

Ben bazen uzanırım Cebeci'ye
Hatta Yenişehir istasyonuna
Gecekondulu semti Mamak'a
Kentin ortasındaki Kızılay'a
Hatta Gençlik Parkına
Kardeşim Veli küçük daha
Ancak takılabilir bizim sokağa.

IIII/:

'Parlamazsa para yok bizde.' diyerek
Geçim teknemiz bir elimizde
Öbür elimizde ise
Boyayı fırıncının pabuçlarını
Parasız aldığımız yanık ekmek
Kuğulu parka ineriz her pazar
Ekmeğ tekneimiz bir elimizde
Öbür elimizde ise
Boyayı simitçinin pabuçlarını
Beleşe aldığımız simidin artık gevreği
Bir küçük kardeşim Veli ısırır ucundan
Bir ben onun ağabeyi olarak
Bir küçük kardeşim Veli
Bir de ben azar azar
Kardeşim Veli küçük daha
Yeter ona simidimizin çeyreği.

Ahmet Yozgat

İlk Kelimem Ne Olsun?

En sonunda
Konuşmayı öğrendim
Laf aramızda ama
Belli etmiyorum kimseye
Sabah akşam düşünüyorum
'ilk söyleyeceğim kelime
Acaba ne olsun? ' diye
'anne' desem alınır babam
'baba' desem anneme kıyamam
En iyisi 'babanne' demem
Hem babannem sevinir
Hem babam
Hem de sevgili annem.

Ahmet Yozgat

İnan ki Anne

1/:

Yeminse yemin sana
Ben kırmadım ama anne
O klasik kristal vazoyu
Ben koparmadım ama anne
Çiçekli perdeyi kornişinden
Yemin ederim sana
Anne yemin ederim
Ne olur artık bana inansana.

2/:

Anne yemin ederim sana
Ben dökmedim tezgaha toz şekeri
Sökmedim ekmek dolabının kapısını
Yoğurdun kasesini ve su bardağını
Ben değilim çatlatan
Yemin ederim sana
Anne yemin ederim
Ne olur artık bana inansana.

3/:

Yemin ederim anne
Değilim kıran pencerenin camını
Halıya boyayı ben dökmedim
Ve çizmedim odaların duvarlarını
Yemin ederim sana
Artık bana inansana
Yalnız şey anne!
Ben kırdım o kristal aynayı
Hem de bilerek
Neden mi?
Görmeyeyim diye
Burnumun uzadığını...

Ahmet Yozgat

İnce Ve Uzun Yollar

1/:
Nokta nokta üstüne bastığım yollar
Alır beni buralardan
Bir kaparım maviş gözlerimi
Beynimin kapılarını bir bir açarım
Rengarenk hayallerimi kucaklarım
Kanatçıklarım simli kumaştan dokunur
Okunur adım masal kitaplarında
Üstüne bastığım yollar toz olur
Savrulur ta ufukların ardına
Bir çırpıda geçerim bugünümü,
Ulaşırim henüz yaşanmamış yarına

2/:
Pıt pıt üstüne bastığım yollar
Ne kadar uzun ve incesiniz
Kıvrılır, bükülürsünüz
Önünde küçücük yolcuların
Ne de çok sevilirsiniz
Ah bir bilseniz!

3/:
Zıp zıp üstüne bastığım yollar
Alır beni buralardan
Bir kaparım yeşil gözlerimi
Aklımın kapılarını bir bir açarım
Ardıma takılır hayalci çocuklar
Zümrüt renkli anka kuşları
Bu uzun uçuşları tuz buz ederim
Saraylar dikerim omuzlarıma
Sultanlar otursun diye
Hediye ederim derlediğim masallarımı
Ardıma takılan çocuklara
Üstüne bastığım kıvrım kıvrım yollar
Döner, dolaşırlar hayal ülkemde
Sonunda kaf dağına ulaşırlar

4/:
Çıt çıt üstünde gezdiğim yollar
Ne kadar uzun ve incesiniz
Kıvrılır, bükülürsünüz
Önünde küçücük yolcuların
Ne de çok sevilirsiniz
Ah bir bilseniz!

Ahmet Yozgat

İpek Böceğim

1/:
Görmek istemiyor canım
Geçen yayaları kırmızı ışıhta
Engel olamıyorsam eğer onlara
Bir daha görmeyeceğim
Çevremi ipeklerle
Ör ipek böceğim...

2/:
İşitmek istemiyor canım
Şehrin yüksek gürültüsünü
Engel olamıyorsam eğer ona
Bir daha işitmeyeceğim
Etrafımı ipeklerle
Ör ipek böceğim...

3/:
Solumak istemiyor canım
Kirli havasını şehrin
Engel olamıyorsam eğer ona
Bir daha solumayacağım
Her yanıma ipeklerle
Ör ipek böceğim...

Ahmet Yozgat

İsimci Geldi

Sabahlardan bu sabah
Satıcılardan bir satıcı
Sokağımızda tezgah açtı
Ne incik ne de boncuk sattı kızlara
Ne de iğne iplik yaşlı ninelere
Bu satıcı isim sattı bizlere
Kimi ince:
'İnci' dedi kendine
Kimi uzun olanı seçti:
'Kemalettin' adını beğendi
Kimi yenide karar kıldı:
'Sarp' olabilir dedi
Eski kimiye uzandı:
'Abdülhamit' adına sarıldı
Herkes beğendi yakışanı kendine
Ben de 'Ahmet'i' aldım elime
Sevine sevine
Taktım döşüme.

Ahmet Yozgat

İsli Paslı Baca

A/:

Simsiyah isli paslı baca... Acaba?
Her ilk baharda konuk ettiğin
Hani nerde o leyleklerin?
Bak aylardan nisan oldu,
Hatta mart oldu, mayıs oldu...
Uzakların habercisi o göçmen kuşlar
Ne uzattılar kınalı gagalarını,
Aramızdaki mor dağların ardından,
Ne de 'Tak tak tak!' edip
'Merhaba.' dediler bize.
Neden ses vermediler söyle
Onları çağıran özlem yüklü sesimize?

B/:

Kapkara isli paslı baca... Acaba?
Neden bu bahar gelmediler?
O gagaları kınalı hacı leylekler
Bilesin ki onu bekler Ayşeler
Mehmetler hep onu bekler.

C/:

Mosmor isli paslı baca... Acaba?
Her nisan sularında bir sabah
Sana usulca konuk olan
O ak pak hacı leylek amcalar
Neden uzatmadılar kınalı gagalarını
Uzak ufukların ardından
Niye çırpmadılar nakışlı kanalarını
Süzülmediler havada neden?
Daha onlar buralara gelmeden
Yuvayı onarmamız boşuna mı? ...
Hoşuna mı gitmiyoruz artık onların?

Ç/:

Şimsiyah isli paslı baca,
Hacı leylek amcalar,
Bu yıl, bu nisanda
Gelmeyecek kanımca.
Sen çevreye yaydığın isinle yapayalnız
Ve sonsuza dek öylece kalacaksın
Sanırım yapayalnızca...

Ahmet Yozgat

İsmail'di Onun Adı

I/:

İsmail'di onun adı.
Yan komşunun tek oğluydu
O yüzdendi biraz yaramazlığı,
Ve sanırsam ondan dolayı
İsmail'in dünyayı umursamazlığı.
Her daim ayağında gıcır gıcır
Has deriden Sümerbank potinleri.

İa/:

İsmail'di onun adı.
Babası terzi Şakir ustaydı
O yüzdendi yeni ceketinin düğmelerinin
Gözümüzü alan sedefi parlaklığı

II/:

Her sabah komşu bahçeye atlar
Altın renkli kayısıları yolardı.
Kıyardı çağlayken daha meyvalar.
Sonra bizim civcivleri taşlardı.
Her oyun ortasında kırmadık cam
Ve yarmadık top bırakmazdı. IIa/:

İsmail'di onun adı

Haşlardı kasabadaki tüm çocukları.
Günlerden bir uğursuz gün o gelince
Mahallenin ne tuzu, ne de tadı kaldı.

İsmail'di onun adı

Ailesinin yüz karasıydı.
Sopasını yemeyen kalmadı çevrede
Kafamda bakın hâlâ
Attığı o koca taşın yarası.

Ahmet Yozgat

İsmail Lan İsmail

I/:

İsmail'di onun adı
Tek oğluydu yan komşunun
O yüzdendi biraz yaramazlığı
Ve sanırsam ondan dolayı
İsmail'in dünyayı umursamazlığı
Her daim ayağında gıcır gıcır
Has deriden Sümerbank potinleri
İsmail'di onun adı
Babası terzi Şakir ustaydı
O yüzdendi yeni ceketinin
Düğmelerinin göz alan parlaklığı

II/:

Her sabah komşu bahçeye atlar
Altın yeşil kayısıları yolardı
Kıyardı çağlayken daha meyveler
Sonra bizim civcivleri taşlardı
Her oyun ortasında kırmadık cam
Ve yarmadık top bırakmadı
İsmail'di onun adı
Kasabadaki bütün çocukları haşlardı
Günlerden bir uğursuz gün o gelince
Mahallenin ne tuzu, ne de tadı kaldı
İsmail'di onun adı
Ailesinin yüz karasıydı
Sopasını yemeyen kalmadı çevrede
Kafamda hâlâ bakın
Attığı o koca taşın yarası.

Ahmet Yozgat

İsmimin Bereketine Bakın

1/:

Boz eşek anırır beni görünce
Çizgili kedi miyavlar
Koca köpek sallır kuyruğunu:
'Hav hav hav! ' der.

2/:

Deredeki paytak ördek vakvaklar
Küresteki çilli tavuk gıdaklar
Annem adımlı söyler beni görünce:
'Ahmet'im.' der.

3:

Bütün bunları dinleyince
Diyorum ki kendimce
Adım 'Ai ai ai! ' mi eşekçede?
Ya da kedi dilinde 'Miyav! ' mı?
Köpekçe de 'Hav hav hav! '
'Vak vak vak! ' mı ördekçe?
Yoksa annece de 'Ahmet'im' mi?

Ahmet Yozgat

İŖe Giden Adam

1/:
Her ne zaman
Açsam çiçekli perdesini odamın
Bir adam bana bakar
Durup karşı kaldırımından
Çiçek açar yanağım
Yıldız yıldız gülümserim
Hemen açarım camı
El sallarım
El sallar o da bana.

2/:
Ben rahat edeyim diye
Her sabah erkenden
İŖe giden o adam
Yani benim sevgili babam
Uzun uzun bana bakar
Durup karşı kaldırımından
Çiçek açar yanağı
Yıldız yıldız gülümser
Hemen açarım camı
El sallarım
El sallar o da bana...

Ahmet Yozgat

Kaçanın Sesi

1/:

Hudut boyları tanır bizi.
Kaçanın sesi,
Heyecanlı nefesi,
Gizli kalmaz.
Bir çıkarılmaz
Sorar,
Arar,
Ve bulur,
İşte kaçanın ensesi...

2/:

Kentin yolları tanır bizi.
Kanun açığının sesi,
Yorgun ve heyecanlı nefesi,
Hiç ama hiç gizli kalmaz.
Bir çıkarılmaz
Rastladığı herkese sorar,
Karanlık ve soğuk bulvarlarda arar,
Ve bir çıkmaz sokakta bulur,
Okunmaz artık kanun kaçığının esamesi...

Ahmet Yozgat

Kaçan Uykular Nereye Gider?

1/:

Gece yarısı uykusu kaçtı
Kocaman bir evde küçücük bir çocuğun
Kaçtı uykuları
Başka başka kocaman evlerde
Başka başka minicik çocukların

2/:

Gece yarısı düştüler çocuklar
Peşine kaçan uykularının
Uykular döndü dolaştı yolları
Döndü dolaştı yolları çocuklar
Çocuklar uyku peşinde
Sonunda kaf dağına ulaştılar

3/:

Gece yarısı kaçan uykularla
Uykuları kovalayan çocuklar
Kaf dağındaki rengarenk rüyaları
Tam ortasından paylaştılar.

Ahmet Yozgat

Kaf ölüne Hoş geldiniz

1/:

Gün olur bunalırsa başınız
Mızıkçılık yapmışsa oyundaşınız
Arkadaşınız yoksa körebe için
Haydi geçin benden yana...
Ben mi kimim?
Kaf-ı küf çölüdür adım,
Adım adım ulaşmak isterseniz
Afacan Keloğlanların dünyasına
Yani bir masal dinlemek isterseniz,
Hayaller diyarına hoş gelmişsiniz.

2/:

Ucum yok, bucağım yok.
Aylar sürer bağrımda yolculuğum.
Ufuklarım kaybolur gider,
Sisli Kaf dağlarının arasında.
Yüzeyim kendime has,
Sayın ki kumdan bir deniz.
Eğer bir hayal isterseniz,
Kaf-ı küf çölüdür adım,
Masallar diyarına hoş gelmişsiniz.

3/:

Kervanlar çangıl çungul.
Eğri boyunlu develer,
Giderler şimal yönüne,
Gelirler cenup cihetinden,
Bir o yana tuz taşır,
Su taşır bir bu yana,
Sakin, uysal ve sessiz.
Eğer bir hayal isterseniz,
Kaf-ı küf çölüdür adım,
Rüyalar diyarına hoş gelmişsiniz.

4/:

Size binlerce mil uzak olan
Güneş daha yakın bana.
Sapsarı ve yakıcı bir sıcak gündüzüm,
Geceleyin ay ışığında bile,
Işılar gümüşü bir yansımayla elim,
Yanar harlı tandırlar gibi yüzüm.
Ne şıpır şıpır yağmuru tanırım,
Kar ise bana çok uzak bir kavram.
Bir damla kirlı ve bulanık su bile,
Bin bir altın eder çorak bağrımda.
Duruşum yüzlerce yıl,
Kuraktır tosbağa sırtı gibi,
Ağustosta kavrulan el gibi çatlak,
Kimsesiz, ayazlı gecelerde sokaklar gibi.
Eğer kara kışta üşür de sıcaklık isterseniz,
Kaf-ı küf çölüdür adresim,
İlman masallar diyarına hoş gelmişsiniz.

Ahmet Yozgat

Kâhya Hamit Ağa

1/:
Gübre kokulu küçük çiftliğin kâhyası
Çilli yüzlü Hamit ağa
Horozlardan önce kalkar.
Erkenden koşar doru atları.
Buram buram burar bıyıklarını,
Kaşlarını silah gibi çatar.
Takar arabayı arkaya
Sürer gider karşıdaki dağlara.

1a/:
Doru at...
Koştura koştura
Dığı dıka, dığı dıka...

2/:
Yarpuz kokulu küçük çiftliğin kâhyası
Kaşık yüzlü Hamit ağa
Tarhana içer sabahları kahvaltısında
Uzulünce koşar doru atları
Kaşlarını av tüfekleri gibi çatar,
Bakar tahta arabanın tekerlerime.
'Hım! ' der, kır saçlı kafasını sallar.
Sürer gider engin çayırlara.

2a/:
Doru at, ahşap araba...
Koştura koştura tarlalara...
Küçük tekerlekleri önde...
Dığı dıka, dığı dıka...

3/:
Biçilmiş çimen kokulu çiftliğin kâhyası
Tırpan kesiği yüzlü Hamit ağa
Taze ot yükler tahta kasaya.
Yorgun yorgun koşar doru atları
Kaşlarını kışlada silah gibi çatar,
Siper edip elini alınına
Uzun uzun bakar yollara
Gözden geçirir tahta arabasını
Sürer gider uzaklara.

3a/:
Doru at, ahşap araba ve Hamit ağa...
Koştura koştura giderler tarlalara.
Küçük tekerlekleri önde
Büyük tekerlekleri arkada.
Dığı dıka, dığı dıka...

Ahmet Yozgat

Kaldırımda Park

Sözüm size değil
Otoparktaki otolar
Ne demeliyim bilmem?
Kaldırımı kapatan
İşgalci otolara
Orası değildir oto kaldırımı
Hiç de değil sizin için
Ben yayayım terk edin derhal
Benim kaldırımı
Kendi yerinize geçin.

Ahmet Yozgat

Kanadı Kırık Leylekler

Bizim göçebe leylekler göçecekler
Bu kışın da sıcacık ülkelere
Yazın köyümüze geri gelecekler
Ama bizim kırık kanatlı
Ya da kırık bacaklı leylekle
Bu kış nasıl edecekler?
Katılamayacaklar her yılki göçe
Arkada kalacaklar onlar
Herkes güneydeki diyarlara gidince
Bu durumundan çok hüzünlenecekler
Yazın kendilerinin olan
Kara bacalardaki mutlu yuvalarını
Kışın gurbet el bilecekler
Belki de ayrılığa dayanamayacaklar
Bizim zavallı kırık leylekler
Belki de kendilerine kıyacaklar.

Ahmet Yozgat

Kanatlı At

1/:

Baba bir doru at al bana
Bineyim geniş sırtına
Çıkayım tozlu topraklı yollara
Süreyim dört nala
Dıg dıg dıgıdık!

2/:

Baba bir demirkır at al bana
Anka kuşu gibi uçsun
Koca koca dağları aşsın
En uzak kente ulaşsın
Çıkayım başı dumanlı dağlara
Süreyim on dört nala
Dıg dıg dıgıdık!

3/:

Baba bir yağız at al bana
Yelesi aslan gibi olsun
Bir şaha kalksın
Taa göğe ulaşsın
Çıkayım sarı ışıklı yıldızlara
Süreyim yüz dört nala
Dıg dıg dıgıdık!

4/:

Baba bir kula at al bana
Dönen dolanan yolları aşsın
Upuzun bacakları
Fırtınayla yarışsın
Çıkayım gepgeniş yaylalara
Süreyim bin dört nala
Dıg dıg dıgıdık!

5/:

Baba bir uçan at al bana
Kuyruğu urgan gibi olsun
Mahalledeki tüm çocuklar
Geniş sırtına dolsun
Çıkayım yemyeşil ovalara
Süreyim on bin dört nala
Dıg dıg dıgıdık!

Ahmet Yozgat

Kanı Bozuk Para

1/:
Doldurup ceketimin yan cebine
Bir avuç bozuk parayı
Bu sabah yine fırladım çarşıya
Ağız birliği etmiş gibi
Oradaki tüm satıcılar:
'Az.' Dediler
'Uz.' Dediler
'Bu para yetmez.' Dediler
2/:
Çok iyi biliyorum
Az da değil
Uz da değil bu para
'Bu paralar bozuk...' Diye
Hiçbir şey vermediler

Ahmet Yozgat

Kanıyor Aldanıyorum

1/:

Giydirme ne olur anne
Kendi pabuçlarımı ayağıma
İstiyorum nedense
Ağabeyimin botlarını
Giyince onları
Büyüdüm sanıyorum
Kanıyorum

2/:

Giydirme ne olur anne
Bana kendiminkini
İstiyorum nedense
Babamın ceketini
Giyince onu
Büyüdüm sanıyorum
Aldanıyorum

Ahmet Yozgat

Kar

1/:

Yaşlı ve gün görmemiş aralık,
Çırpır ak abasını.
Ak bir ışık gibi kar,
Akar da babam akar...

2/:

Takvimin başı ocak,
Gelmiştir çok uzak yoldan.
Çırpır ayağının tozunu.
Ak bir ayaz gibi kar,
Akar da babam akar...

Ahmet Yozgat

Kar Çocukları

1/:

O amansız karlı tipide
Okullarına koşan çocuklar.
Ahtlarında gürgenden kızakları
Amansız dağları aşan çocuklar.
Yürüyün karda gıcır gıcır Kar size bir şey yapmaz.
Killi papak çok yakışır başınıza.
O amansız tipide
Okula koşuşan çocuklar.

2/:

Ahtlarında hızlı kayakları
Koca dağları aşan çocuklar.
Erzurum'un kışında
Doğayla savaşılan çocuklar.
Sığmayın küçük sınıflara
Şokaklara kadar taşın çocuklar.
Üşüyün ayazda bıcır bıcır
Kış size bir şey yapmaz.
Sıcak papak çok yakışır kafanıza.
Ahtlarında kızakları
Dağları aşan çocuklar.

Ahmet Yozgat

Kar Yağdı Yaşasın!

1/:

Yaşasın!

Kar yağdı...

Şimdi kartopunun zamanı

En iyi ben oynarım bu oyunu

Bakın devirdim kenan'ı

Yeniverdim canan'ı

Pes ettirdim yaman'ı.

2/:

Yaşasın! Karyadı...

Şimdi kardan adam zamanı

En iyi ben yaparım bu adamı

Bakın turuncu havuçtan burnuna

Ne kadar da komik değil mi?

Bu da yünlü atkısı

Kafası ister eski bir kasket

Bu adam bana yalnız bana ait

Kimsenin yok katkısı.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kar Yerine Çiçek Yağar Göklerden

1/:

Gülbahar kız,
'Sen üşüme,' diye.
Bu sene, erken geldi ilkbahar.
Onun için kar yerine
Çiçek yağar göklerden.

2/:

Gülbahar kız,
'Sen üzülme,' diye,
Kesildi kar, yağmur durdu.
Bu sene erken gitti kış.
Onun için kar yerine
Çiçek yağar göklerden.

Ahmet Yozgat

Kara Karga Yeşil Ördek

1/:

Kara karga 'Gak! ' dedi
Peyniri uyanık tilki yedi
'Pencereden bakayım.' derken
Sütü bir çocuk içti
Acıdım zavallıya
Sofradaki kırıntıları
Verdim bizim kara kargaya
Haydi siz de acıyın ona
Sofranızda artan kırıntıları
Verin acıkan kara kargaya.

2/:

Yeşil ördek 'Vak! ' dedi
Deredeki yosunu balık yedi
'Pencereden bakayım.' derken
İçti gölün suyunu bir sarı inek.
Acıdım zavallıya
Soframızdaki kırıntıları
Verdim bizim paytak ördeğe
Haydi acıyın ona siz de
Sofranızda artan kırıntıları
Verin acıkan paytak ördeğe.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kara Tahtanın Uyarısı

Son dersin son dakikası,
Sınıfın karatahtası,
Alıp eline tebeşirin,
Derslerden artanını.
Der ki:
'Sevgili çocuklar!
Dersimiz buraya kadar.
Şimdi toplayın masanızı.
Bırakmayın geride,
Sakın hiç bir eşyanızı.'
'İyi akşamlar' dileyin,
Sevgili hocanıza.
Yavaş yavaş ve sakın,
Terk edin dershaneyi.
Geride kalsın,
Öfke, kıskançlık ve kin.
Arkadaşlarınıza mutluluklar dileyin!
Yolda, sakın koşmayın.
Kaldırımın sağı sizin.
Karşıdan karşıya dikkatli geçin.
Kırmızı ise yanan,
Aman,
Bekleyin ha geçmeyin.
Sarı yanınca hazır,
Geçerken arabalar vızır vızır...
Atlamayın asfalta,
Yalnız yeşilde geçin!
Uyarım budur size.
Varınca evinize,
Babanızı selamlayın.
Dokunun annenize.
Ben bir karatahta,
Buluşalım gelecek hafta.
Gidin artık güle güle,
İyi günler hepinize! '

Ahmet Yozgat

Karanlık

1/:

Bütün küçük kardeşler gibi
Korkarım karanlıktan ben de
Giremem tek başıma asla
O ışksız odamıza
Eğer yanımda biri varsa
Hiç mi hiç korkutamaz beni
Tüm yer yüzü bile ışksız olsa.

2/:

Bütün küçük kardeşler gibi
Korkarım ben de karanlıktan
Yatamam tek başıma asla
Çekerim hemen kafama yorganımı
Ancak yanımda biri yatarsa
Hiç mi hiç korkutamaz beni
Tüm gök yüzü bile karanlık olsa.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kardan Adam Ne İster?

Aralıkta yağan kar üşümez de
Ocağta kardan adam üşür neden?
Doğrusu merak ettim
Sordum dedeme
Dedem: 'Üşümez oğlum,' dedi
'Eğer üşüseydi kardan adam
Bir de sizden kardan ev isterdi.'

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kardeşiz Biz

1/:
Dünyayı idare eden
Ya da idare ettiğini sanan
Kocaman kafalı amcalar
Düşmanımız da olsanız
Siz bizi tutamazsınız
Yaşasın bizim küçük davamız.

2/:
Biz dünyalı çocukların
Annesi ayrı olsa
Ayrı olsa da babası
Yine de kardeşiz hepimiz
Uzun sözün kısası
Yaşasın bizim küçük davamız.

3/:
Dünyayı sözde yöneten
Ya da yönettiğini sanan
Koca kafalı amcalar
Düşmanımız da olsanız
Siz bizi yenemezsiniz
Yaşasın bizim küçük davamız.

4/:
Dünyayı sözde yöneten
Ya da yönettiğini sanan
Küçük beyinli amcalar
Düşman olsanız da siz
Birbirinizi de kırsanız
Bizi yıkamazsınız
Yaşasın bizim küçük davamız.

5/:
Biz dünyalı çocuklar
Annemiz ayrı olsa da
Ayrı olsa da babamız
Yine de hepimiz kardeşiz
Siz bunu böyle bilirsiniz
Yaşasın bizim küçük davamız.

Ahmet Yozgat

Karışık Sarmaşık

1/:
Bahçemizdeki sarmaşık
Ne kadar da karışık?
Bir ucu bizim penceremizde
Karşı evde bir ucu.

2/:
Bahçemizdeki sarmaşık
Bulmaca gibi dolaşık
Girişi beri yanda
Çıkışı ta karşı uçta.

3/:
Bahçemizdeki sarmaşık
Ne kadar da karışık
Bir ucu coğrafyada
Geometride bir ucu.

4/:
Bahçemizdeki sarmaşık
Kafam gibi karışık
Kökü bahçemizde ama
Dalları yıldızlarda.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kartopu Parası

1/:
Bir hafta tüm harçlığımı verdim
Bir beyaz top aldım kendime
Futbol oynadım yaz boyunca
Yağmur demeden, çamur demeden.

2/:
Ya kış boyunca oynadığım
Koca koca kartopları paralı olsaydı
Ne yapardım ben?

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kasım Dayı

1/:

Uçuşur başımda kelebek gibi karlar
Yağmurlar süzülür yüzümden
Buluşur kış ile sonbahar
Kasım dayı gelince
Bizim yoksul kenar mahalleye.

2/:

Kırmızı kiremitli çatılar ıslak ıslak
Dar sokaklar çamur çamur bulaşır
Zavallı babalar evlere odun taşır
Torba torba kara kömür taşır
Yaz yorgunu kenar mahallemiz
Beklediği karakişaya ulaşır.

Ahmet Yozgat

Kazimmi

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
kazimmi derdik biz ona.
boyu ince ve iğde dalı misali uzun
ama kaderi cüceydi sanki.
kahküller döşenirdi binbir özenle
erken çizilmiş alınına bebelerin.
bir mavi ve aynalı bavulu tahtadan
ve sahtiyan kösüresi usturasının...
eli gibi, kolu gibi, hatta yüreği gibi
sanki kendinden bir parçaydı.
sofrada baş yemeği tekti
ve yağda pişmiş yumurtaydı.
kazimmi derdi herkes ona
ustalığı ortaydı.

B/...

kazimmi derdik biz ona.
gahi öne düşerdi utangaç saçlarımız
gahi sol yana onun ellerinde.
bulutlara türkü yakan dudağı
işlerdi durmadan onun
tarihini yazardı haki kışlaların.
bir şıklatırdı perma marka makasını.
bir de kışlasındaymış gibi o an Sarıkamış'ın
selam ve hazrol dururdu asker anılarına.
ulu yaşına rağmen gencecik yürekliydi
ve gönlü hala gezde gözde arpacıktaydı.
haftalık nöbetinde gelirdi bize.
Sevdiği bir işi, bir karısı
Ve bir de yağda pişmiş yumurtaydı.
Rus zaza'sıydı bıçkısının unutulmuş adresi
usturası markasız ve kaba çelikti.
kazimmi derdi her traşlı baş ona
rus zaza'sı dinine ve imanına kadar kör
traşını sormayın canlar
Oldukça acıcaydı.

C/...

Odaların ortalığındaki hayali tarlalara kıl ekerdi
Yanağına kırmızı pamuk herkesin.
kazimmi derdik biz ve tüm bıyıklar ona.
boyu ince ve uzun ama kısmeti kısacıktı.
kim ki kestirecekti accık ucundan
ya da söktürecekti dipteki çürük azısını
veya ilk tıraşını olacaktı
mutlaka ona uğrayacaktı.
bıyığın palası ondan sorulurdu.
Kelebeği, böceği ondan.
o boşaltırdı ortasını
iki yandan sarkık ortasyalıyı.
burun altının biçimi
ya da dudağın su içimi...
kazimmi derdi burun altları bile ona

yalnızca traştandı geçimi.
D/...
düştü karlı bir günde toprağa.
makas düştü, düştü zaza ve kör ustura...
ak karlara kızıl kan düştü.
buhurlandı pınarlar tuzlu gözyaşı düştü.
direndi kırçıl sakalları komşuların.
O an öksüz kalan kahküller ağlamada.
her harmanda alırdı hakkını.
kendi de düştü toprağa
o yıl alamadığı yarım kalan hakkı da...
kazimmi derdi mevsimler ve harman yerleri ona.
gözü yaşlı un çuvalı boş
ve tembel bir oğul ile
kocamış bir kadın bıraktı arkada...

Ahmet Yozgat

Kentler Türkü Çağırır

1/:
Dağlar türkü çağırır
Bereketsiz kulaklarıma
Dudaklarıma esrik notalar düşer.
Gönlüme Karacaoğlan
Kayalıklara Ferhat düşer
Doruklarda yar düşer yüreğime...
1/:
Yollar türkü çağırır
Duyarsız kulaklarıma
Dudaklarıma yorgun notalar düşer.
Gönlüme Karacaoğlan
Yollara Kerem düşer
Uzaklarda yar düşer yüreğime...
1/:
Kentler türkü çağırır
Çıldıran kulaklarıma
Dudaklarıma cesur notalar düşer.
Gönlüme Karacaoğlan
Çöllere Mecnun düşer
Gurbette yar düşer yüreğime
Döşeyime bir damla hüzün düşer...

Ahmet Yozgat

Kerem, Celal Ve Ben

1/:

Kerem doğdu ilk önce.
Celal ondan sonra doğdu.
Ben doğdum aynı yılda.
Açtı kocaman avuçlarını
Kara bahtlı babalarımız
Üstümüze yıldızlar saçtı Ve karagözlü analarımız
Omuzlarımıza nazarlık astı.

2/:

Kerem büyüdü ilk önce.
Celal ondan sonra büyüdü.
Ben büyüdüm aynı yıllarda.
Açtı kocaman avuçlarını
Kara bahtlı babalarımız
Önümüze olanaklar saçtı.
Ve kara saçlı analarımız
Yemediler kendileri
Yalnızca bize yedirdiler.
Kendileri giymediler
Hep bize giydirdiler.
Somunun en sıcakını
Yemeğin en lezzetlisini
Ve giysilerin en kırmızısını
Ve sarı sarı çiçeklisini.

3/:

Kerem okudu ilk önce.
Celal ondan sonra okudu.
Ben okudum aynı yıllarda.
Açtı kocaman kitaplarını
Şiyah takım elbiseli hocamız
Önümüze ışık ışık bilgi saçtı.
Kara bahtlı ve ak saçlı analarımız
Her sabah el sallayıp ardımız sıra
Okula uğurladılar.
Merak içinde beklediler dönüşümüzü.
Soldurmamak için dudaklarımızdan
O masum gülüşümüzü
Attılar ateşlere kendilerini.

4/:

Kerem asker oldu ilk önce.
Celal ondan sonra asker oldu.
Ben asker oldum aynı yılda.
Açtı kocaman avuçlarını
Haki üniformalı komutanlarımız
Önümüze mermiler saçtılar.
Kara bahtlı ve ak saçlı analarımız
Beklerken ucu yanık mektuplarımızı
Gözleri ıslak
Biz dağlar başında: Tak! Tak!
Vurulduk tam göğsümüzden.
Hüzünlü kuşlar uçtular üstümüzden
Şehrimize ulaştılar.

5/:

Ve dediler:

'Kerem şehit oldu ilk önce.

Celal ondan sonra şehit oldu.

O da şehit oldu aynı günde...'

Ahmet Yozgat

Kılım Desenli Kazak

1/:

Bayram kapıyı tıklatınca...
Tüm dünyalar benim olur.
Hele duyunca,
Kız kardeşim Gülizar.
Gül açar, Çiçek açar...
Ama bayramlıksız bayram,
Bana haram.
Gülizar'a da haram.

2/:

'Ben geldim' deyince bayram...
Fırlatırım şapkamı havaya.
Taa... ay dede diyarına...
Sevinirim. Ateş kaplar kanımı.
Babam sorar: 'Kızım Gülizar,
Bakalım bayramda neler arzular? '

3/:

Bayram 'Merhaba' deyince...
Çıkar ceviz sandıktan,
Döşü kilim desenli kazak.
Onun görevi beni, seni yani hepimizi
Bayramda mutlu kılmak.
Annem sorar: 'Oğlum Hazar,
Bakalım bayramda neler arzular? '

4/:

'Geliyorum' deyince bayram...
Benim ellerim kınalanır.
Sürmelenir gözleri Gülizar'ın.
Kim erken kalkarsa yarın,
Kilim desenli kazak süsleyecek gününü.
Bayramda kazaksız olmak,
Sayın ki ağaçsan çiçeksiz olmak.
Buğdaysan başaksız olmak.
Öyleyse en iyisi erkenden yatmak...

Ahmet Yozgat

Kırık Dallı Ağaç

1/:
Ağaçlar üzülecek
Yaramazın birinin acımadan kırıdığı
Solgun dalına bakıp da hüzünlenecek.

2/:
Ağaçlar dillenecek
Yaramazın birinin
Yakalayıp parmağının ucunu:
'Sağ ya da sol kolunu
Koparsam senin nasıl olur? ' diyecek.

Ahmet Yozgat

Kırık Koltuk

1/:

He-hey şişko çocuk!
Dikkat et biraz
Ben tahtadan bir koltuğum
Ama yine de canlı sayılırım
Dikkat etmezsen sonra
'Çat! ' diye kırılırım.

2/:

He-hey yaramaz bebe!
Senin iki bacağıın var
Benim ayaklarım dört tane
Topal edersen beni
Annen azarlar seni
Sonra bulamazsın bahane.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kırmızı Başlı Cıvciv

1/:
Bitti yirmi bir günlük yolculuğu
Çatladı tam orta yerinden
Ö çilli ve turuncu yumurta
Bir kırmızı başlı cıvcivdi
Gelen mavi dünyaya.

2/:
Ben şaşırdım
Anne tavuk şaşırdı
Mor horoz oldu
Doğrusu en çok şaşıran
Hoş geldin kırmızı cıvciv
Hoş geldin bizi böylesine şaşırtan.

Ahmet Yozgat

Kısacık Bir Bilmecem Var Çocuklar Size

1/:

Bir kısacık bilmece
'Çocuklar sevinsin.' diye
Bazen fıçıcık olur
Bazen olur bir fıçı
İçine turşu doldurur.

2/:

Bir kısacık bilmece
'Çocuklar sevinsin.' diye
Bazen bildirmece olur
Kaydırmaca olur el üstünde
Avucuna su doldurur.

3/:

Bir kısacık bilmece
'Çocuklar sevinsin.' diye
Takar peşine ufacık kuşları
Atarak kuşlar kubbelere
Baldan tatlı taşları
Kovan kovan tat olur.

4/:

Bir kısacık bilmece
'Çocuklar sevinsin.' diye
Dağdan gelir dak olur
Boynuzu budak olur
Sevinsin diye çocuklar
Bir akçacık taş olur
İçi dolu yaş olur.

Ahmet Yozgat

Kıskanç Kardeşin Mesajı

Söyle neden doğdun?
Benden sonra küçük açığöz
Bir de kardeş olacaksın
Söyle hangi kardeş yapar?
Senin yaptığını
Herhangi bir kardeşine.

Ahmet Yozgat

Kış

Her gece
Beyaz ve çiçekli yorganımı
Üzerime çekince
Ben ısınıyorum da
Nedense bilmem
Sopsoğuk oluyor hava
Bürününce beyaz karı
Üzerine düz ova.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kış Demek Ne Demek?

1/:

Kış demek

Ellerde yeşil eldiven demek

Sırtta kahverengi kaban demek

Ayakta siyah postal demek

Boyunda kırmızı atkı demek

2/:

Azgın tipide ya da ayazlı karda

En büyük mutluluk

Nedir bilir misiniz siz?

Sırtta sıcak kaban

Ayağa sıcak potin

Ele sıcacık eldiven giymek

Yünlü atkı dolamak boyuna

Öylece devam etmek kartopu oyununa.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kızılay'a Teşekkür

1/:

Bir gece saat üçte ansızın
Hızla salladı her yanı deprem
Yıkıldı gitti o güzel evim
Çok geçmedi, çat kapı:
'Kimdir o bayım? '
'Ben kızılray'ım.'

2/:

Bir gece saat beşte
Azgın seller yürüdü üstümüze
Sürüdü indirdi bizim köyü denize
Çok geçmedi, çat kapı:
'Kimdir o bayım? '
'Ben kızılray'ım.'

3/:

Bir gece saat onda ateş uçtu
Birbirine bitişik evler tutuştu
Çok geçmedi, çat kapı:
'Kimdir o bayım? '
'Ben kızılray'ım...'

Ahmet Yozgat

Kızını Kim Sevecek Peki?

1/:
İlk önce oğlunu seviyor annem
Sonra diğer oğlunu
Daha sonra da bir diğer oğlunu
Her birine sarıp kolunu.

2/:
İlk önce oğlunu seviyor babam
Sonra diğer oğlunu
Daha sonra da bir diğer oğlunu
Her birinin öperek boynunu.

3/:
İlk önce çatarak kaşını:
'Kardeşini sevsene.' diyor annem
Sonra babam dönüp bana:
'Kızım,' diyor 'Sevsene kardeşini.'
Sevelim de biz herkesi
Bizi kim sevecek söylesenize?

Ahmet Yozgat

Kikiri Kikiri Kakara Kakara

1/:

Mini minnacık çenesinin altını
Gıdıklıyor görünmez melekler
Ki-kiri...ki-kiri
Gülümsüyor bir günlük bebeğim
Tı-tıp...tı-tıp
Atıyor onun minik yüreği.

2/:

Pamuktan yumuşak elleri
Boşluğu kavriyor can can
Boşuna çırpınmıyor afacan
Çevreden sevgi avlıyor
Güller kadar pembe yanakçığını
Gıdıklıyor yaramaz sinekler
Ki-kiri...ki-kiri
Gülümsüyor iki günlük bebeğim
Tı-tıp...tı-tıp
Atıyor göğsünde minik yüreği.

Ahmet Yozgat

Kitap Macerası

1/:

Okuldan çıkınca her gün
Dönerim, dolaşırım
Evime ulaşıyorum.

2/:

Önce salona girerim
Selam veririm herkese
Sonra odama girerim
Çantamı açarım hemen
Kitabıma girerim sonra
Sayfaların içindeki odacıkları
Gezerim, dolaşırım
Binerim bir rüzgarın sırtına
Kuşlarla yarışırım
Keloğlan'ın arkasından
Kaf dağı'na ulaşıyorum
Bir tahta kılıç kuşanırım
Askerlere karışırım
Tahta atlara binerim
Devlerle savaşırım
Kötüleri yenerim
İyilerle buluşurum.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kitap Okuyan Fareler

1/:

'Fareler okur mu? ' demeyin çocuklar.
Siz okursunuz da neden okumaz onlar?
Komik bulmayın çocuklar.

2/:

Demeyin, 'Okumak için kitabı
Nerden alırlar onlar? '
Tabi siz hiç düşünmediniz,
Eski kitaplarınızı anneleriniz,
Nereye sakladı diye?
Öğrenin artık,
Bize verdi bize.
Biz okuyan farelere...

Ahmet Yozgat

Koca Fil

1/:

Hey fil amca fil amca
Kulakların yaprak yaprak
Kütük gibi bacakların
Çok kadar kocamansın
Ama ne kadar da uysalsın.

2/:

Hey fil amca fil amca
Sallarsın kulaklarını
Bir o yana bir bu yana kuyruğun
Ne kadar da uysalsın
Sen hiç kızmaz mısın?

3/:

Hey fil amca fil amca
Salla hortumunu
Ve bir o yana bir bu yana
Kamçı gibi kuyruğunu
Beni de al sırtına.

4/:

Hey fil amca fil amca
Seni çok seviyor çocuklar
Ya sen seviyor musun onları?
Ve ne kadar acaba?

Ahmet Yozgat

Koca Koca Defterlere Yazılıyız

1/:
Doğru biz de ocuğuz ama
Koca koca defterlere
Dizi dizi yazılıdır adımız
Gelsek de on yaşına
Hatta on beşimize
Küçülse göz bebeklerimiz
Minnacık ellerimiz büyüse
Annemizin gözünde
Hala elceğiz kadarız.

2/:
Doğru biz de ocuğuz ama
Koca koca defterlere
Kara yazılarla yazılıdır adımız
On yaşını gerilerde bıraksak
Son verip biberonlardan mama içmeye
Bereketli sofralara otursak
Bir elimize atal alsak
Diğer elimize keskin bıçağı
Annemizin gözünde biz
Hala elceğiz kadarız.
ocuğuz ama
Kara kaplı defterlere
Yazılıdır adımız.

Ahmet Yozgat

Koca Kuyruklu Çomar

1/:
Köpeğim koca kuyruk,
Sıkıntın var bilirim,
Çünkü bakarsın buruk buruk...
Çocuklar mı taşladı kulübeni?
Yoksa haylaz kediler mi?
Boşalttı çanağındaki yiyeceklerini.
Tırnağını taşa mı taktın?
Yoksa yan mı baktın zalim Çomar'a?
Hadi söyle ağabeyine,
Kim çekti kuyruğunu?
Neden susarsın da yorarsan beni?

2/:
Köpeğim koca kuyruk,
Canın sıkkın bilirim,
Zira havlarsın buruk buruk...
Eğilmiş kulübenin çatısı,
Kiremitler savrulmuş neden?
Çevresine bahçenin kemiklerin atılmış
Şana ait her şey birbirine katılmış.
Haydi söyle ağabeyine,
Kim yırttı naylon kaplı pencereni?
Neden söylemezsin de yorarsın beni?

3/:
Köpeğim koca kuyruk,
Hüzünlüsün bu sabah, görürüm,
Baksana, havlarsın buruk buruk
Zincirini mi çekti sokağın haylazları?
Yazık sana!
O yaramazları korkutamadın mı?
Neden düşük kulakların?
Ayakların niye kıvrık altına?
Hadi söyle ağabeyine,
Kim kaptı kemiğini?
Söyle lütfen, yorma beni.

Ahmet Yozgat

Kocaman Kavuklu Hoca

1/:

Koca kavuklu hoca, söyle.
Hastanede doktor değilsin,
Klinikte ebe değilsin.
Kazanı nasıl doğurttu böyle?

2/:

Uzun cüppeli hoca, söyle.
Göklerde astronot değilsin,
Uzayda kozmonot değilsin.
Ayı kuyudan nasıl çıkardı böyle?

3/:

Beyaz sakallı hoca, söyle!
Dere boyunda değirmen değilsin,
Değirmende değirmenci değilsin.
İncecik ipe unu nasıl serdin böyle?

4/:

Koca göbekli hoca, söyle!
Kitaplarda yazar değilsin,
Gazetelerde çizer değilsin,
Bunca fıkrayı nasıl ürettin böyle?

Ahmet Yozgat

Kocaman Olsam

1/:

Kocaman olsa ağzım
İçsem denizlerin suyunu...

2/:

Kocaman kocaman olsa adımlarım
Koşsam koşsam uzaklardaki çöllere ulaşsam
Dudağı çatlayan kıraç topraklara
Cömert bulutlar gibi boşaltsam
Ağzımdaki denizlerin suyunu.

3/:

Kocaman olsa yüreğim
Tüm insanların sevgilerini toplasam...

4/:

Kocaman kocaman olsa adımlarım
Koşsam koşsam uzaklardaki çocuklara ulaşsam
Sevgisiz büyüyen çorak avuğlara
Cömert ırmaklar gibi boşaltsam
İnsanların sevgilerini.

5/:

Kocaman olsa ellerim
Devşirsem ovaların bereketini...

6/:

Kocaman kocaman olsa adımlarım
Koşsam koşsam uzaklardaki şehirlere ulaşsam
Karnı acıkan çocuklara
Dağıtsam bütün yiyecekleri.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kokulu Araba

Yatağıma yatmadan 6nce
Yani uykum gelince
Kırmızı arabamı park ederim
Çiçekli yorganımın altına
Şevinir sevgili arabam
Gece boyu yatarız koyun koyuna
Ama bir de
Şu benzin kokusu olmasa...

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kokulu orap

1/:

Annemi bir türlü anlamıyorum
'Koksun,' diye kolonya döker gmleğime
Ceketime lavanta sürer

2/:

Bir türlü annemi anlamıyorum
Nedense 'Kokuyor,' diye
Tutar oraplarımı sokağa atar.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Koleksiyoncu

Ne pul koleksiyonum var Ayşe gibi
Ne de Zühal gibi kelebek koleksiyonum
Kart koleksiyonu da yapmadım
Esinlenip Mahmut'tan
Ben yürek topluyorum
Hüzünlü yürekler...
Sevdalı yürekler...
Ve umutlu yürekler...
Yapıyorum dünya dolusu
Bir sevgi koleksiyonu

Ahmet Yozgat

Konarım Çocukların Yanacığına

1/:

Keloğlan biner anka kuşuna,
Uçar ha babam uçar...
Az uçar, azar azar uçar
Uz uçar, uçar uzayarak.
Sulak derelerden kıvrılarak,
Karlı tepelerden düz uçar.
Masal olur baklava lokması gibi,
Çocukların dudacığına konar.

2/:

Hoca biner Karakaçanına,
Kaçar ha babam kaçar...
Az kaçar, azar azar kaçar
Uz kaçar, kaçar uzayarak.
Derin derelere dalıp çıkarak,
Tepelerden inip binerek kaçar.
Fıkra olur bir lokma lokum gibi,
Çocukların yanacığına konar.

3/:

Ben de binerim bir şiir atına,
Heybeme sihirli sözler doldururum
Saçarım ha babam saçarım...
Çok saçarım, çoğalarak saçarım
Uz saçarım, saçarım uzayarak.
Kuytu dizelere dalıp çıkarak,
Beyitlerde inip binerek saçarım.
Dörtlük olurum bir lokma helva gibi,
Çocukların yanacığına öpücük kondururum
Dağarcığıma öpücüklü şiirler doldururum.

Ahmet Yozgat

Konuğumuz Kızamık

1/:

Annem konuğu çok sever
Ama gelen o misafir
Bulaşan kızamık değilse eğer
Her türlü ikrama değer.

2/:

Babam konuğu çok sever
Ama kapıyı çalan o misafir
Mikrop saçan grip değilse eğer
Her türlü şeye değer.

Ahmet Yozgat

Konuşan Günler

1/:
Der ki haftanın ilk günü pazartesi:
'İşe başlatırım herkesi.'

2/:
Sırayı kimseye kaptırmayan salı:
'Bir gün olmuş daha,
Bu hafta işe başlayalı.'

3/:
Yorgun çarşamba:
'Haftada üçüncü günüm,
Beni de katın hesaba.'

4/:
Haylaz bir çocuk sanki perşembe:
'Sağım sobe, solum sobe
Bu gün çalışan ebe.'

5/:
Kıl aldırılmaz burnundan cuma:
'Bitirip koca haftayı,
Dayandınız siz de en sonunda kapıma.'

6/:
Neşeli bir patron şu bizim cumartesi:
'Tatil ettim işleri
Çalışanlara kafadan izin verdim,
Mutlu ettim herkesi.'

7/:
Üzülse mi, gülse mi şu pazar:
'Tatil bitiyor arkadaşlar,
Toplanın azar azar.'

Ahmet Yozgat

Konuşan Yağmur Damlası

'Pıt! ' dedi yağmur damlası
Düştü ansızın ucuna burnumun
Yekindi hızla ayağa kalktı
Dikti gözünü gözüme
Baktı...baktı...baktı...
Gülümsedi dudağının ucuyla usulca
Bana: 'Şemsiyen? ...' dedi
'Haydi hemen onu aç.'
'Yok ki...' dedim
Tekrar 'Pıt! ' dedi yağmur
'Öyleyse durma kaç.'
Bir daha 'Pıt! ' dedi yağmur
'Bir saçak altı bul kendine.'
Bir bir daha 'Pıt! ' dedi yağmur
'Islanırsın sonra.'
Bir bir bir daha 'Pıt! ' dedi yağmur
'Sonra demedi deme...'
O anda geliverdim kendime
Hemen bir saçak altı buldum
Islanmaktan kurtuldum.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kor Yürekli Çocuklar

1/:
Aylardan beri kalsa da
Ellerimiz pis pas içinde
Tırnaklarımızın arası mor mor
Soğuktan donmuş olsa da yüzümüz
Bilin ki yüreklerimiz kor
Evet evet kor gibi yüreklerimiz.

2/:
Sokaklar bizim evimiz
Sabahları kaldırımlarla kucaklaşır
Asfaltla geceler boyu sevişiriz
Dünyamız örtüşür ıssız bulvarlarla
Bir çıkmaz sokaktır hayallerimiz
Biliriz bize yasaktır apartmanlar
Akşamları evlerine koşan insanlar
Ne ederler oralarda
Ne yenir? Ne içilir?
Nedir ki ev, bilmeyiz Biz
Evet evet bilmeyiz ev neye denir?

Ahmet Yozgat

Korkar m Hiç Yüreğim?

1/:

Güm güm güm atan yüreğim
Ne korkar masalarda devlerden
Ne geceleri karanlık odalardan
Yalnızca korkar o
Bu dünyada annesiz kalmaktan.

2/:

Güm güm güm atan yüreğim
Ne korkar kaf dağından
Ne de ateş saçan canavarlardan
Yalnızca korkar o
Bu dünyada babasız kalmaktan.

Ahmet Yozgat

Korkma Ufacık Çocuk

1/:

De bana mini minnacık çocuk
Neden ellerin ufacık?
Bu turuncu Akdeniz portakalı.
Bu sulu elma Amasya'dan.
Muş'tan bu kadife tüylü ayvacık.
Al eline bunları usulcacık.

2/:

Söyle bana mini minnacık çocuk
Neden ellerin ufacık?
Isırmaz bu karabaş köpek.
Bu mırnav kedi tırmalamaz.
Bu ise oyuncak bir ayıcık.
Al haydi eline usulcacık.

Ahmet Yozgat

Korkuluktan Kim Korkar?

1/:

'Gak guk! ' eden kargalar
Korkuluktan kim korkar?
İşte gepgeniş tarlalar
Bakın size el ediyor karşıdan:
'Gelin kara yağmacılar,
Gelin çapulcu kargalar! '

2/:

Tarlaların efendisi Sabri amca
Çıkartıp ceviz sandıktan
Eski püskü ne varsa.
Bahçedeki söğüt dalından
Sivriltip üç beş kazık
Uçları çivi gibi,
Yontup keskin keseriyle:
Tak tuk! Taka tık!
Diyor ki kendi kendine:
'Yaktım artık,
Sizi çapulcu kargalar,
Kurtulacak elinizden tarlalar! '

3/:

'Gak guk! ' eden kargalar,
Korkuluktan kim korkar?
İşte altın renkli başaklar,
Çağırıyor karşıdan sizleri:
'Gelin siyah yağmacılar,
Gelin çapulcu kargalar! '

4/:

Sabri amca çiftçilerin ustası.
Bütün kuşları tanır çevredeki.
Yontar yaz boyu sipsivri kazıkları
Korkulukları diker orta yere:
'Yaktım sizi kara çapulcular!
Kurtulacak artık sizden tarlalar! ' deyişi
İnanın ki merhametsizliğinden değil,
Tek varı yoğu elindeki
Başaklarını korumaktır amacı.

Ahmet Yozgat

Koskoca Bir Ömür Gidiyor

1/:
Sabah oluyor
İlk iş olarak
İşine gidiyor annem
Babamsa akşam çökünce üstüme
İkinci iş olarak
Koşuyor hemen o da işine.

2/:
Bir gidiyor annem
Bir babam gidiyor.
Bir gün değil bu eziyet
Bu zulüm değil ki beş gün!
Her akşam ve her sabah
Bir ömür böyle gidiyor.

Ahmet Yozgat

Koskocaman Amcalar

1/:

Kocaman kocaman Şiirler yazan,
Koskocaman amcalar.
Kendiniz okuyun yazdıklarınızı,
Ben körebe oynayacağım.

2/:

Kocaman kocaman öyküler yazan,
Koskocaman amcalar.
Kendiniz okuyun yazdıklarınızı,
Ben saklambaç oynayacağım.

3/:

Koskocaman amcalar,
Yazmayın kapağına.
O kocaman kitapların,
Çocuk Şiiri diye,
Ya da çocuk öyküsü diye.
Gerçek sanıyorum yazılanı,
Yani aldanıyorum.
Bütün harçlığını verip,
Alıyorum kitabı.
İŞte o zamana sizin,
Koskocaman yalancılar,
Olduğunuza inanıyorum.

Ahmet Yozgat

Koşum Boşluğa Koşum

-Yetiştirme yurdu çocuklarına-

1/:
Koşum koşum...
Bir yaşam boyu koşum
Koşum bilinçsizce taylar misali
Bilmeden nereye koştuğumu
Ardımdan o da koştu
Güneşin doğduğu yer bomboştu
O an yıkılmıştı hayalim
İçim bir hoştu
O da bir hoştu.

2/:
Gittim gittim...
Bir yaşam boyu gittim
Gittim bilinçsizce koçlar misali
Bilmeden nereye gittiğimi
Ardımdan o da geldi
O beni hiç tanımadı
Ben ona eldim.

3/:
Uçtum uçtum...
Bir yaşam boyu uçtum
Uçtum bilinçsizce kuşlar misali
Bilmeden nereye uçtuğumu
Oysa 'Annen bu.' demişlerdi bana
O gün geleceğini müjdeleyip
Yıkılmıştı bir anda hayalim
İçim bir çöp kutusu gibi bomboştu
O da bomboştu.

Ahmet Yozgat

Koşun Koşun Markete

1/:
Mahallemizin bakkalı Sabri amca,
Doğrusu çok üzgün bu gün.
Merak ettik neden acaba?
Zamsa zam çaya, şekere.
Kaleme, kâğıda ve silgiye...

2/:
Bizim Sabri amcaya gelince,
Bıçak açmıyor şu sırada ağzını
Oğlunu, kızını
Dizmiş iş yerinin önüne
Her gelene geçene
'iyi günler dediriyor.'

3/:
Bakkal Sabri amca kavuşturup
Göğsünde kıllı ellerini,
Siftah bekliyor kendince
Eski müşterileri görünce,
Kızıyor, köpürüyor...
Vardırıyor işi hakarete.
Haykırıyor peşlerinden:
'koşun, koşun bakalım markete! '

Ahmet Yozgat

Koşuyorum Ona, O Bana Koşuyor

1/:

Bayrama koşuyorum
Koşuyor bayram bana
Atıyorum kendimi
Sıcacık kollarına.

2/:

Düğüne koşuyorum
Annem ile babam yan yana
Atıyorum kendimi
Onların kollarına.

3/:

Yaşama koşuyorum
Sevinç ile neşe yan yana
'İyi günler...' diliyorum
Her gördüğüm adama.

Ahmet Yozgat

Köy Çocuğunun Bir Günü

A/:

Köyümüzde sabah olur

İlk önce ibikli horozlar öter:

Ü-ürü-üüüüüüü...

Ben hemen kalkarım yerimden.

Kınalı horozlara bakarım

Çilli tavuklar bana bakar.

B/:

Köyümüzde öğlen olur

Koyunlar gelir yaylımdan:

Me me me meeeee...

Hemen sürerim onları ağılına.

Mor gözlü koyunlara bakarım

Kara gözlü kuzular bana bakar.

C/:

Köyümüzde ikindi olur

İnekler gelir kırlardan:

Mö mö mö mööööö...

Hemen sürerim onları ahırına.

Sarı ineklere bakarım

Ala tosunlar bana bakar.

D/:

Köyümüzde akşam olur

Ailem gelir tarladan

Yorgun argın babam gelir

Anam gelir döküle döküle

Oflaya puflyaya gelirler kardeşlerim.

Gireriz hep birlikte evimize

Ben onlara bakarım özlem ile

Onlarda bana bakar.

Ahmet Yozgat

Köyümü Özlüyorum

1/:

Ellerimi kınalama ne olur?
Önümüzdeki bayramda anne
Kınalı bayramlarımızı bıraktığımız
Uzaktaki köyümüzü özlüyorum
Özlüyor özlüyor üzülyorum.

2/:

Pembe şerbet yapma pekmezden ne olur?
Ablamın düğününde anne
Serin temmuzlarımızı bıraktığımız
Uzaktaki kuyumuzun suyunu özlüyorum
Özlüyor özlüyor üzülyorum.

Ahmet Yozgat

Köyümüzü Özlüyorum

1/:

Ellerimi kınalama ne olur?
Önümüzdeki bayramda anne
Kınalı bayramlarımızı bıraktığımız
Uzaktaki köyümüzü özlüyorum
Özlüyor özlüyor üzülyorum.

2/:

Pembe şerbet yapma pekmezden ne olur?
Ablamın düğününde anne
Serin temmuzlarımızı bıraktığımız
Uzaktaki kuyumuzun suyunu özlüyorum
Özlüyor özlüyor üzülyorum.

Ahmet Yozgat

Kulağına Kiraz Asan

Kulağına kiraz asan,
Küveli küçük kardeş.
Küpe olsun kulağına,
Duyduğun güzel şeyler.

Ahmet Yozgat

Kurbağanın Bacağı

Ben bir yeşil kurbağayım
Bu da arka bacağım
Göstermek için size
Elektriği
Kasım kasım kasılacağım
Neye yarar kasıldığımı görmek?
Beni öldürmenizi
Hiç bir zaman anlamayacağım.

Ahmet Yozgat

Kurban Sabahı

1/:

O sabah, apayrı bir sabahtı.
Önce kardeşim güneş doğdu
Sonra ben kalktım erkenden
Annem: 'oğlum uyan.' demeden.

1a/:

Kurbandı,
Tekbirdi,
Ve et kokusuymdu,
O gün her bir köşe.
İlk önce baktım aşağıdan güneşe.

2/:

O sabah, mahalle bir başka şendi.
Selam verdim ilk önce kardeşim güneşe
Sonra erkenden çıktım dışarı.
Çevredeki çocuklar pür neşe.

2a/:

Kurbandı,
Tekbirdi,
Ve et kokusuymdu,
O gün her bir köşe.
Selam verdim ilk önce kardeşim güneşe

3/:

O sabah, bürünmüştük bayramlıklara
İlk önce el salladım aşağıdan güneşe
Sonra da iyi bayramlar diledim
Mahallemizdeki büyük, küçük herkese.

3a/:

Kurbandı,
Tekbirdi,
Ve et kokusuymdu,
O gün her bir köşe.
İlk önce el salladım aşağıdan güneşe.

Ahmet Yozgat

Kuru Ağacın Şiiri

1/:
Dağ başında öylece
Dalıp giden kuru ağaç
Bahçıvanın gurbette mi?
Kimi beklersin?
Desene...

2/:
Hava bozup kar yağınca
Ya da kışın ayazında
Hiç üşümez misin?
Bahçıvanın gurbette mi?
Kimi beklersin?
Desene...

Ahmet Yozgat

Kuş İle Değiş Tokuş

1/:

Hey küçük kuş, minik kuş
Sen kanatlarını ver bana
Ben sana vereyim kollarımı
Kuş kardeş kanatlarla kolları
Edelim mi değiş tokuş

2/:

Hey küçük kuş, minik kuş
Sen tatlı tşn ver bana
Ben sana vereyim ballı dilimi
Kuş kardeş karşılıklı dilleri
Edelim mi değiş tokuş

3/:

Hey küçük kuş, minik kuş
Sen bitmez sevgini ver bana
Ben sana vereyim tükenmez yüreğimi
Kuş kardeş karşılıklı sevgileri
Edelim mi değiş tokuş.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Kuş Olmak Var Ya

1/:

Küçük bir kuş olmak var ya
şu sizin köyde Ahmet abi
Öyle zor. Öyle zor ki hiç sorma
Başım belada yaramaz çocuklarla
Kıymasalar bana be Ahmet abi
Bir haber yollasan da

2/:

Kuş olmak var ya Ahmet abi
Sizin buralarda
Çok tehlikeli be Ahmet abi
Kuş olmak var ya
Bazen bezdirir candan
Ne yandan yağacak sapan taşları
Bilemezsin be Ahmet abi
Kuş olmak buralarda
Öyle zor öyle zor ki
Ölüm gibi be Ahmet abi
Kıymasalar bana be Ahmet abi
Bir haber yollasan da...

Ahmet Yozgat

Kuşlar da İyiliksever

1/:

Kuşlar cömert kuşlar
Üzerimde çığlık çığlığa ötüşen kuşlar
O güzel seslerinizi verin bana
Ötüşlerinizi ve cikciklerinizi verin
Ben de türküler öteyim yaşdaşlarıma.

2/:

Kuşlar iyilik sever kuşlar
Üzerimde çırpına çırpına dalışan kuşlar
Kanatlarınızı verin bana
Ne olur kesintisiz uçuşlarınızı
Ve verin atmosferi yarışlarınızı
Tepe üstü dalışlarınızı verin
Selamlar taşıyayım Almanya'lardan
Baba yolu gözleyen arkadaşlarıma.

3/:

Kuşlar yardımsever kuşlar
Üzerimde çığlık çığlığa uçuşan kuşlar
Turuncu gagalarınızı verin bana
Bıçak gibi keskin ağızlarınızı
Kaleme benzeyen sivri burunlarınızı
Yiyecek taşıyayım Afrika'lardan
Karnı acıkmış yoksul kardeşlerime.

4/:

Kuşlar nesli tükenen kuşlar
Üzerimde çığlık çığlığa kaçışan kuşlar
Çilli yumurtalarınızı verin bana
Gözü açılmadık yavrularınızı verin
Palazlarınızı, civcivlerinizi verin
Kuytulara yuva kurayım sizin için
Soyunuzu taşıyayım gelecek zamanlara.

Ahmet Yozgat

Kuşların Müzeyyen Hemşiresi

1/:

Komşumuzdu Müzeyyen abla.
Ellerini severdik onun,
Yumuşak,tüy gibiydi.
Gezinirdi saçlarımızda
Sevgili Müzeyyen ablamız,
Sanki annemiz gibiydi.

1a/:

Bir arzusu vardı onun,
Ne ev isterdi ne para,
Hemşire olup beyaz melekler gibi
şifa dağıtmak hastalara.

2/:

Komşumuzdu Müzeyyen abla.
Gözlerini severdik onun,
Kışta kar üstünde güneş gibiydi.
Bakarken yüzümüze,
Sevgili Müzeyyen abla,
Sanki ateş gibiydi.

2a/:

Bir gün boş arsada,
Kırık kanadını sardı,
Minnacık bir serçenin.
O günden sonra,
Bütün yaralı kuşların,
Tüy gibi elleriyle şifa dağıtan
Melek gibi bir hemşiresi vardı.

Ahmet Yozgat

Kuşluk Ve İkinci

Nedense çok severim
Kuşluk ve ikindileri
Vakitlerin içinde
Alıp ardıma parlak güneşi
Uzatınca boş ve düz arsalarda gölgemi
O anda keyfime yoktur diyecek
Büyümüş sanıyorum kendimi
Yaşasın kuşluk vakti
Vakitlerin içinde
Ve yaşasın ikindi.

Ahmet Yozgat

Kuşuma Mektup

I.

Sevgili kuşum
Sıkıyor seni biliyorum
Şu daracık tel kafes
Sevgili kuşum
Biliyor musun bilmem
Seviyor seni
Evimizdeki herkes.

II.

Sevgili kuşum
Açsam kapısını kafesin
Biliyorum sevinirsin
Sevgili kuşum
Açsam kapısını kafesin
Ama üzülür
Evdeki tüm sevenlerin

III.

Sevgili kuşum
Açsam mı açmasam mı kafesi
Karar veremem bir türlü
Yorar beni düşüncesi.

Ahmet Yozgat

Küçük Balıkçının Günlüğü

A/: Bizim Kasaba

Serin sabah çalar kalk borusunu Önce denizin sakin yüzü ışılar.
Yaşlı balıkçılar
Eskimiş yüzlerini dönerler bize.
Metal bir lenger gibi
Işılar o pörsümüş yanaklar.
Ve o kalın sesleriyle
Kayalıklara gülleler çarpar gibi
Bar bar bağırırlar:
'Haydi kalkın uşaklar,
Haydi artık uşaklar! ...'

B/: Kasabada Sabah

Ağzı yosun kokulu
Yaramaz hamsiler
Belli ki üşütmüşler.
Ve haylaz martılar
Anlaşılan kalmışlar ta akşamdan
Kütür kütür öksürürler.
Yaşlı balıkçılardan yankı bulur
Martıların öksürükleri.
Özgürlükleri uzun sürmeyecek
Anlaşılan üşütük hamsilerin.
Çünkü sabahla birlikte
Étekleri hışır hışır eder
Hüzünlü balıkçı kadınlarının.
Çiçekli bezlere sarılır
Akşamdan kalan artıkları
Kızartılmış uskumru balıklarının.
Yola çıkma vaktidir şimdi
Kadınlar bağırırlar:
'Ağlar hazır ağalar
Hazır bütün azıklar.'

3/: Salman Reis Kim?

Salman Reis işte şu Bıyıklar nah bileğim kadar.
Dar ve balık kokulu bir sokak
Misafir eder onun yoksul barakasını.
Parkasını giyer Salman Reis erkenden.
Boğuk boğuk öksürür sabaha karşı.
Öksürüğü uyandırır
Bütün mahalleliyi.
Ve mahalleli balıkçıları.
Salman Reis süzer kayalıkları.
Sonra seslenir balıkçılara:
'Haydi uşaklar hazırlayın tekneyi
Yelkenleri çabuk çözün tayfalar! '

4/: Topal Martının Hüznü

Topal martıyı sormayın.
Bu gün onun canı sikkın mı sikkın.
'Sakin,' der Baki reis bakıp martıya:
'Sessiz duruşu açlığından olmasın? '
Miço Mustafa der ki:
'Akşamdan artan balıkların
Tamamı onun kısmeti...'
Topal martı konar kayalıkların burcuna.
Bir tayfalar bakar.
Bir denize bakar ve ağlar
Tavanı çatlak sesiyle:
'Balığa çıkmayın ağalar
Açılmayın denize bu gün ağalar! '

5/: Denizin Çağrısı

Birer birer açılır gıcırtyıla
Yoksul barakaların ağır kapıları.
Tulumları pul pul kokan balıkçıları
Bir telaş bir telaştır alan.
Urganlar, halatlar, yağlı sicimler
Ve yosunlu yorgun kürekler
Omuzlanır birer birer.
Deniz emer güneşin ışığını. Uyanır ve derin bir nefes alır.
Rüzgar nedense o anda hızlanır.
Dalgalar tokatlar iskeleyi:
'Çözün uşaklar palamarı
Çözün iskeleden tekneyi! '

6/: Öfke Gelir Üstüme

Küçük balıkçı uzanır dümene.
Tayfaların saçları pul pul...
Savrulur tuzlu sular yanlara. Hapşırır deniz teknelerin önüne:
'Sokul. Sokul Salman reis
Hamsinin harmanına...'
Karnına gömülür ağlar suların
Uyup grileşen dalgaların çağrısına.
Gökyüzünden bulutlar iner sofraya.
Reis kızar ve haykırır tayfaya:
'Asılın bre halatlara
Asılın bre halatlara...'

7/: Topal Martı da Ağlar

Topal Martı açar kitabı orta yerinden.
Kitap tuzlu yosunlara bulanır.
Balıksı balıksı kokar kayalar.
Korkar Topal abi.
Bilir denizin bütün tarihini.
En keskin öfkesini bilir.

Sevincini ve sesini okur.
Balıkçılarsa hepsi onun adamı.
Hele Salman Reis sayın ki
Topal martının asker arkadaşı.
Ya küçük Miço?
Topal unutmaz Miço Kaşım'ı.
Saran o idi kırılan bacağı.
Yaralanan kanadını tedavi eden o.
Anımsayınca geçmişte olanları
Topal martı ağlar.
Dağlar suskun öylece.
Depreme hazır kıyıda kayalar.

8/: Denizin Suçu

Akşam çalar yat borusunu.
Birer birer girerler
Fırtınada yontulmuş takalar
Ve yorulmuş balıkçılar limana.
Sakine ana:
'Kasım hanı? ' der çevirip gelenleri.
'Selman reis bu...' derler tayfalar,
'Ne eder eder sıyrılır fırtınadan
Sabaha varmadan daha
Ne yapar yapar sonunda ulaşır limana.'
Sakine ana ve diğer balıkçı kadınları
Elleri böğürlerinde kala kalırlar.
Ve ağlaşırlar sessiz sessiz:
'Ne ittin deniz
Ne ittin deniz? ...'

Ahmet Yozgat

Küçük Bir Saka Kuşu

1/:

Ben bir küçük sakayım
Öterim: Çıkır çıkır!
Daldan dala konarım,
Oynarım: Çıtır çıtır!
Kaynaktan kaynağa atlarım
Kanatlarım yorulmaz hiç.
Benim işim gözeleri arşınlamak
taşımak tatlı ve serin suları.
Sularım hiç karşılıksız,
Çölde susuz kalan herkesi
Ama kendim yanarım.

2/:

Ben bir küçük sakayım.
Kaynarım: Fıkır fıkır!
Komik şeyleri severim
Gülerim: Kikir kikir!
Gıdıklanırım yağmur damlalarından
Dağların en serin kaynaklarından
Benim işim serin sular taşımak
Gün boyu arşınlamak gözeleri.
Sularım hiç karşılıksız,
Çölde sütsüz kalan bebeleri,
Ama kendim yanarım.

3/:

Ben bir küçük sakayım.
Zıplarım: Tıkır tıkır!
Daldan dala konarım
Damlarım: Şıpır şıpır!
Saklambaç oynarım dere boylarında
Dağ koyaklarında 'eşik kuyu' oynarım.
Benim işim su taşımak
Gün boyu göz atmak vahalara.
Sularım hiç karşılıksız,
Çölde mahsur kalan tüm canlıları
Şu taşırım ama laf taşımam asla.
İnsanları ve hayvanları severim.

Ahmet Yozgat

Küçük Çırakın Acıları

Ustam çok üşüyor minik bedenim
Bu şubat sabahında
Demir anahtarlar buz gibi
Yapışıyor ellerim
Kuramıyorum kirikoyu
Sökülmüyor cıvata
Stepneler tekerleniyor üstüme
Yediğim anahtarlar kafama
Tatmadığım acıları veriyor
Ustam minicik ellerimle
Doğrusu çok zorlanıyorum
Tutunurken acımasız yaşama.

Ahmet Yozgat

Küçük Çiçek Saksının Minik Öyküsü

1/:

Kırmızı bir toprak cinsiydi anam.
Elleri bileklerine kadar hünerli ustam,
Yoğurdu günlerce beni.
Bedenimi oluşturdu uzun uğraşlarla.
Sonra bin bir itina ile taşındım,
Gözünde ateş kaynayan fırınlara.
Uzun dilli alevler yaladı bedenimi,
Volkandan savrulan küller gözüme doldu.
Ne olduysa oldu sonunda
Açık havada buldum kendimi
Ustam yokladı iş bilir elleriyle
Ateşten kızarmış ve sertleşmiş bedenimi
Dedi ki:

'Hah, oldu işte! '

2/:

Sonra merhaba pazar...
Boy boy dizdi pazarcı Haydar,
Tahta tezgâhının üstüne hepimizi.

3/:

O da ne?
Bir minik kız bana bakmada...
Üzerime sevgi akmada mavi gözlerinden
Tutuşturuldu onun minik ellerine.
Ve kavuştum rengarenk çiçeklerime.

Ahmet Yozgat

Küçük Köpek

1/:

İstisnasız her sabah
Bir küçük karabaş köpek
Yolda beni çevirecek
'Hav hav! ' diyecek
Acıktığını hissettirecek.

2/:

İstisnasız her sabah
Bir küçük ve uzun kulaklı köpek
Beslenme çantamı gösterecek
'Hav hav! ' diyecek.

3/:

İstisnasız her sabah
Bir küçük ve kıllı köpek
Verdiğim ay çöreklerini
İştah ile yiyecek
'Hav hav! ' diyecek.

4/:

İstisnasız her sabah
Bir küçük köpek erkenden
'Hav hav! ' diyecek bana
Ta yüreğten teşekkür edecek.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Küçük Kurbağa

1/:
Bizim komşu küçük kurbağanın
Patlak patlak bakar bana
Şaşkınlık dolu gözleri.

2/:
Sürünerek yerlere
Evimizin altında akan dere
Küçük kurbağanın evi.

3/:
Bizim komşu kurbağanın evine
Yani küçük dereciğe lağım akar
Bu duruma kızar bizimki
Patlak patlak çevreye bakar
İşte onun için şaşkındır
Küçük kurbağanın sözleri.

Ahmet Yozgat

Küçük Söğüt Ağacım

Hani arkadaşlık seninle
Yardım edecektik hani
Dar günde birbirimize
Ben sulayacaktım seni
Toprağını gübreleyip
Budayacaktım uzayan dallarını
Sen de yağmurda karda
Beni koruyacaktın
Yaptım görevlerimi ben
Ama ya sen?
Yıldırım çektin üstüne
Ben altına sığınmışken.

Ahmet Yozgat

Labirent Bulmacadaki Tavşan

1/:

Ressam amca, resimci amca
Ne olur yapma bir daha
İç içe geçmiş duvarlarıyla
Piramidi andıran lağabeyrent bulmaca
Ara sabaca işin yoksa
Akşamaca ara...

2/:

Ressam amca, resimci amca
Saatlerce arıyorum
Ama bir türlü bulamıyorum
Sağ yanı zorluyorum
Tıkanıyor önüm
Deniyorum solu
Gerisin geri dönüyorum
Söyle bana nasıl bulsun?
Zavallı yavru tavşancık
Çıkıştaki annesine ulaşan yolu

3/:

Ressam amca, resimci amca
Nereye ulaşır bu sokak
Ya bu cadde nereleri dolaşır
Çıkaramam bir türlü
Aklım karışır
Söyle bana nasıl bulsun?
Sıkıştı yine küçük hayvancık...

Ahmet Yozgat

Leylek Kondu

1/:
Arsalara evler diken eli hünerli ustalar:
'Soğukta ısınsınlar.' diye çocuklar,
Uzun uzun bacalar yaptılar.
Bir sonbahar akşamı
Uşudüler çocuklar
Evlerine koşuştular.

2/:
Anneler ile babalar:
'Kışın ısınsınlar.' diye çocuklar,
Bir ellerinde içi kömür dolu kovalar
Diğer ellerinde yağlı çiralar
Karnı büyük sobaları yaktılar.

3/:
Çiralarla ateşlendi sobalar
Ama 'neden çekmez bu bacalar?
'Çıkın, bakın. Ne oldu? '
'Bacalara leylek kondu.'
Sobalar çekmez oldu
O gece çocuklar dondu.

Ahmet Yozgat

Lokantacı Hacı

Sokağımızın başındaki
Lokantacı hacı dayı
Kokutur gün boyu musakkayı.
Karnım tok olsa da içim çok çeker.
Gözlerimin nnden
Teker teker yemekler geçer.
O gün akşama kadar
Canım musakka ister.

Ahmet Yozgat

Mahallemizin Tatlısert Hocası

1/:

Koyu kahverengi gözleriyle,
Ilık ılık bakardı yüzümüze.
Kafasındaki kocaman kavuğuyla,
Ve sırtındaki bembeyaz cüppesiyle,
Sabah, öğlen, ikindi ve akşam,
Bir de yatsı da giderdi camisine.
Ve duaya duran pembe dudakları,
Her zaman kıpır kıpır ederdi.

2/:

Koyu kahverengi kaşlarını çatar,
Tatlısert bir eda ile bakardı bize.
Her ikindi vakti girdiğinde,
Dizilirdik dersane yollarına...
Bu vakitte gelirdi hediyemiz.
Biz mutlu olurduk yalnızca
Birer küçük kırmızı şekerlemeyle.

Ahmet Yozgat

Manav Avni

1/:

Bizim mahallenin manavı Avni
Kendi yemez nedense
Satar bizlere ilk bahar domatesini.

2/:

Bizim mahallenin manavı Avni
Kasa kasa patlıcan taşır dükkana
Deposuna fasulyeyi çuvallarla doldurur
Ama nisan patlıcanını yemez
Ve yiyemez turfanda fasulyeyi
Avni yaz demez, kış demez
Başkasına satar seralık meyveleri
Ama yoksul evine götüremez.

3/:

Bizim mahallenin manavı Avni
Tadını bilmez kivinin
Ve avakado denilen tropikal meyvenin
Ekşi mi, tatlı mı olduğunu?
Merak eder Avni
Ya lezzeti nasıldır brokolinin?
Tatmamıştır onu da hala.

4/:

Bizim mahallenin manavı Avni
Kasa kasa Trabzon hurması taşır dükkana
Çikita muz sandık sandık deposundadır.
Yaz demez, kış demez
Kilo kilo başkasına satar da Avni
Ama birini bile evine götüremez.

Ahmet Yozgat

Masalçı Mahinur Nine

1/:

Ocak ayının en korkunç gecelerinde
Toplar ocak başına bizleri
Masalların Mahinur ninesi.
Gözleri yıldız gibi aydınlatır
Karanlıkta önümüzü.
Köyümüzü kara vezirin uğruları basar
Susar ve saklanırsınız
Atlılar sokağımızı terk edene kadar.
Mahinur nine bir çırpıda kovar kara veziri
Hepimize bir" Oh! " çektirir.
Gözümüzü dikip gözüne
Yayırsınız çaput minderlerimize.
Masalçı nine yutkunur önce,
Sonra ciddiyet takınır muzip yüzüne
Kara çalından süpürgesine biner
Ve başlar gök yüzü gezintisine.

2/:

Onun en iyi bildiği iş masal anlatma. Gün yeni ise masal da yeni. Aça aça pamuktan
ellerini,
Kayar gibi girer sihirli bir ormana.
Derin derelerden azgın sel gibi,
Yüksek tepelerden deli yel gibi,
Kuş uçmaz dar boğazlardan
Ve kervan geçmez derbentlerden geçer,
Peşinde de hep biz oluruz.
Bazen saraydan kovuluruz
Arada bir "cazı karılara" konuk oluruz
Oğuz elinden Bey Beyrek'i tanırız yakından
Boğaç Hanın boğasından
Bir kasap edasıyla kesip alırız işkembeyi
Bir şehzadenin kafasına geçirir
Keloğlan yaparız.
Sonra takılırız onun ardına
Uçarız yumup gözlerimizi
Ta uzaklardaki Kaf-ı küf dağlarına.

3/:

Zemherinin soğuğu türkü çığırırken kapıda
Mahinur nine en sıcak masallarını anlatmada.
Biz ise hayretten belermiş gözlerimizle
Onun havaya çizdiği resme bakmadayız.
Çalmasın diye sesimizi
"Conguluz" diye bir ses yiyen yaratık
Ta bahara seher vaktine kadar susmaktayız.
Masalın ortasında uyumaktayız...

Ahmet Yozgat

Mavi Düşlerin Sonu

1/:

İşte o zaman
Yani nice zamandır beklenen an
Durağan dağlar silkinir yerinden
Ufuklar çizgi çizgi doğrulur
Sarışın bir güneş doğar
Karanlık pencereimin içine
Ne yazık ki sonu görünür
Mutluluğumu öpen mavi düşlerin
Hoş geldin sabah
Hoş geldin beklediğim kardeşim.

2/:

İşte o vakit
Yani nice zamandır beklenen saat
Birden bire koridorlar yırtılır
Duvarlar çizgi çizgi tabloda
Yarılır kırık yerinden dağların sırtı
Uzakta sarışın bir yıldız doğar
Ağar hayatımın tam içine
Ve nokta düşer
Mutluluğumu uzay boyunca büyüten
Mavi sisli düşlerimin sonuna
Hoş geldin sabah
Hoş geldin beklediğim kardeşim.

Ahmet Yozgat

Mavi Kepenekli Anka Çobanı

1/:

Ben mavi kepenekli bir çobanım.
Her akşam güneş abla girince evine.
Zümrüt ankalarımı katarım önüme
'Bir varmış, bir yokmuş' kırlarına
Tekerleme otlatmaya çıkarım.
Severim tekerlemeyi,
Ben de tadına bakarım.
'Bir varmış' tadarım,
'Bir yokmuşu' dağarcığıma atarım.

2/:

Ben yün papaklı bir çobanım.
Kaf-ı küf dağı otlığım benim.
Katarım önüme elmas ankalarımı
'Allah'ın kulu çokmuş' yaylalarına
Masal yaymaya çıkarım.
Severim masalları,
Ben de tadına bakarım.
Allah'ın bir kulunu tadarım,
Bir kulunu dağarcığıma atarım.

3/:

Ben kemiş kavallı bir çobanım.
Vururum kıvrım kıvrım yollara.
Kulelerdeki devlere el sallarım.
Sürerim altın ankalarımı
'Evvel zaman içinde' tarlalarına
Masal toplatmaya çıkarım.
Severim masalları,
Ben de tadına bakarım.
'Evvel zamanı' tadarım,
Şimdiki zamanı dağarcığıma atarım
Yarıncı zamanı çocuğuma saklarım.

Ahmet Yozgat

Mektup Tarihçesi

Version:2

1/:

Deruni dilden ve canıgönülden...
Üç... İki ve bir...başladı ömür
Kırmızı yolluk döşedi anam bir ağustos ağzına
Ve kilim kilim dokudu beni rahmine bozkırların
Küçük bir köy begiydi babam
Orta anadolu'nun başak kokan tarlalarının orta yerinde
Ve kırmızı nakışlı cicimler üstünde oturan
Bindallı giymiş bir ebenin yardımıyla doğmuştum
Ellerim ışıklı kan gölüydü sıcakın kıyısında
Ürkek ve meraklı baktım bakılası ilk yere
Yani yaktım çerağını kepaze ömrün
Ah çeken bir düğün bayram ile söz kesti babam
Zaman dokuz yüz elli beşin ağustosunda yürüyordu
Dünya unuttuğu yürümeyi öğreniyordu emekleyerek
Alaman savaşı biteli on yıl olmuştu daha
Daha sonra kıyılan rahmetli menderesin
on yıl süren iktidarının orta yerindeydik

2/:

Bizim elin soğuk olur samani güz ayları
Üç günlük sakal gibidir tarlalarda anızlar
Ve bildircinler ki yoksul ve yuvaları dağılmış
Bayat haberli tipo baskılı gazetelerden
Elinin çavdarlı ve esmer hamuruyla anam
Kırık camını kavak ağacından penceremizin
'Güz soğuğu eyseridir.' diyerek
Aydınlığa kapatırdı
ve gerçek dünyaya bizim daracık dünyamızı

3/:

Bizim elin soğuk olurdu samani güz ayları
Kasabaya inerdi arada sırada babam
Onun sevgilisi burunlanması gereken karasabandı
Ve tüm serüveni sayın ki bin
Ya da bin bir evlek hicranlı tarlaydı
Bir eliyle mesesi öteki eliyle yaylaları kavradı
Yüreğinde sadece basma fistanlı sevdiğine
Bir de massey harris marka traktörüne yer vardı
İlerlerdi ağır aksak kendi yaşamının ipi üstünde
Elinde kırık terazisi
Bir kefesi ter dolu öteki gözü toprak

4/:

Bizim elin yaman olur acar gençlik ayları
Halaya dururdu paşam ak kavak gibi
Baş kaldırırdı yanağından utangaç kırmızılığı
Ve ak uçlu kırmızı dipli ergenlikler
Siyah saçları üzüm pekmezi gibi akışkan
Tütün kokardı ince ve keskin bıyıkları
Aynası ve tarağı iki uzak akraba gibi
Yatardı koyun koyuna ılık cebinde
Türküler akardı Erzurum dağlarından
Biterdi Gırşeherin bozkır kokan güz ayları

Bir uyku hızıyla kaydı yıllarım
Kırk bir rakımlı ömre diktik bayrağı
Babam hakka yürümüştü ben birkaç yaşındayken
Daha zemherimiz sobalarla tanışmamıştı
Alnında maşallah yazan kamyonlar da tek tüktü şoselerde
Kağnıyı kaldırıp rafa at arabasına geçmişti amcaoğlu
Artık zamanıydı ayaklarımın çarıkla tanışmasının
Tarlalar nadas kaçkınıydı ilkbaharlarda
Karasabanlar adımı bellemişlerdi her nasılsa
Kanlandı şişen avuçlarımın içi
Bedenim ham çamura ruhum hicrana bulandı
Sevda gibi aniden bir var iken bir yok oldu sürürüm
Sürdük yad ellere küheylanımızı
Ekmeğimizin ve şiirimizin peşindeyiz o gün bu gündür
Kıraç yalınlığı boylu boyunca koynumuzda taşıyıp
Doğradık bir bıçak gibi babadan kalan izi
Keskin ve zalimane betonlara bulandık
Dövdük puslu ömrümüzü yabancı demircinin örsünde
Şerareler üfürerek makas dönümlerinde tane tane
Mektubuma son verirken
Büyüklerin ellerinden küçüklerin siyah
Gözbebeklerinden öpirem...

Ahmet Yozgat

Mektup Yağmuru

I/:

Bin bir kanat dolusu
Beyaz güvercin geldi
Bin bir kanat dolusu
Beyaz beyaz zarf ile
Bin bir kanat dolusu
Güleç yüzlü beyaz güvercin
Kondu gök yüzünü dolduran ak bulutlara
Bin bir kanat dolusu beyaz güvercin
Birer birer açıp kırmızı gagalarını
Boşalttı bulutlardan üstümüze
Selam yüklü yağmur damlalarını
İstanbul'daki babalar
Gurbetteki ağabeyler
Neler neler söylediler
Koyup zarf içine
Birer parça ıpılık yüreklerinden
Kendilerini bekleyen küçük kardeşlerine
Ve yollarını gözleyen minik oğullarına
Ya da kınalı kızlarına gönderdiler.

II/:

Bin bir kanat dolusu beyaz güvercin
Getirdiler çok uzaklardan
Bin bir selam yüklü mektupları
Aracı edip ak bulutları
Boşaldı üstümüze
Selam yüklü yağmur damlaları
Almanya'daki babalar
Askerdeki ağabeyler
Neler neler dediler
Koyup zarf içine
Birer parça sıcacık yüreklerinden
Kendilerini bekleyen eşlerine
Ve yollarını gözleyen sevgililerine
Ya da tüm bizlere gönderdiler...

Ahmet Yozgat

Memiş'in çiçeklerine Őir

Bizim küçük şair Memiş
Bakalım neler demiş
Diktiği iekler büyüyünce:
'çiçeklerim ieklerim
Dünyada en gzellerim
ieklerim ieklerim
Ne güzel yaprakların var senin
ieklerim ieklerim
Her gün size su veririm
Sizi yerim ieklerim.' (*)

(*) Bu Őir bizim Memiş'in altı yaş Őiridir.

Ahmet Yozgat

Memiş'ti O

1/:

O Memiş'ti.
Amasya'dan elmaydı,
Konya'dan buğday...
Aydın dağından yemişti o.
Alnı sayın ki bir şimşir tahta
Süt gibi bir şafakta...

2/:

O Memiş'ti.
Gözleri Tokat'tan kiraz,
Kaymaktı Afyon'dan...
Ailemize en son gelmişti o.
Alnı sayın ki bir şimşir tahta
Işıklar yağın bir şafakta...

3/:

O Memiş'ti.
Dadaştı Erzurum'dan.
Urfa'dan ceylan...
Ailecek kalbimizi delmişti o.
Alnı sayın ki bir şimşir tahta
1986 yılında bir şafakta...

Ahmet Yozgat

Memo Dayının Öyküsü

1/...

Şu Memo dayı hoş çobandı,
Çocukluğumdan arta kalandı,
Koyunu sürüyle olan bir kasabadan.
Belinde halı desenli azık çantası,
Dağarcığında kalaylı ayran tası,
Yanında tepeleme yufka ekmek,
Ve kar beyazı çökelek, Bu bütün yiyeceği idi onun yıl boyu.
Huyu, sakin ve derindi.
Memo dayı sahibi sayılırdı
Mor dağların ve yeşil yaylaların,
Sayın ki her bir yerin.

2/...

Şu Memo dayı hoş adamdı,
Sararmış ve sarkık bıyıklarıyla,
Sanki tek izdi kadim tarihten kalan.
Cebindeki aşınmış çaput cüzdanı,
Ya tamtakır ve bomboştu onun
Ya da kıyıcığında beş on kuruşçuk...
O her zaman yoksul mu yoksuldu
Kısmeti azıcık, yaşamı usul usuldu.
Bazen çeşme başlarında ağzında bir türkü
Bazen dağlar başında sırtında kürkü
Mavi gözleri taramakta olurdu ufukları
Çayırıları yayılırken kıpır kıpır koyunları.
Tüm rüzgarların sahibi idi Memo dayı
Barınağı o dik kayalıkların serin gölgesi,
Tek içeceği güneş altında
Soğuk kaynakların lezzetli suyu...
Huyu Memo dayının sakin ve derin
Bu hoş çoban sahibi idi ta uzakların,
Hem de dağlar kadar upuzakların...
Sayın ki göz alabildiğine her yerin...
Ve yemyeşil hayallerin
Unuttuğum şirin köylerin...

Ahmet Yozgat

Merhaba Uçurtma

Aylardan nisan geldi yine
Yani girdik uçurtma mevsimine
Bu yıl uçurtmamın üstüne
Koskocaman bir yürek çizdim
Satır satır selam yazdım
Uzaklarda ışıl原因 yıldızlara
Okuyunca yazdığımı ay dede
Şarışın yıldızlar çizdiğimi görünce
Öyle sevindiler öyle sevindiler ki
Göz kırptılar birer birer
Gülümsediler...gülümsediler
'Merhaba küçük kardeş.' dediler bana
Ve dünyadan uzanıp mavi gökyüzüne
Başını sallayan uçurtmama
'Merhaba küçük kardeşler.' dediler
Dünyadan uzanıp lacivert gökyüzüne
El sallayan herkese..

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Mesela Dedik

1/:

İki değil de gözüm
Bir olsaydı mesela
'Hımm! ' düşünüyüm birazcık
Cık! Hayır olmasın hayır!
En iyisi bu halim
Elenmiş unum
Karılmış hamurum
Bu halimden memnunum.

2/:

Bir değil de burnum
İki olsaydı mesela
'Hımm! ' düşünüyüm birazcık
Cık! Hayır olmasın hayır
En iyisi bu halim
Elenmiş unum
Karılmış hamurum
Bu halimden memnunum.

3/:

İki değil de kulağım
Üç olsaydı mesela
'Hımm! ' düşünüyüm birazcık
Cık! Hayır olmasın hayır!
En iyisi bu halim
Elenmiş unum
Karılmış hamurum
Bu halimden memnunum.

4/:

Bir değil de kafam
İki olsaydı mesela
'Hımm! ' düşünüyüm birazcık
Cık! Hayır olmasın hayır!
En iyisi bu halim
Elenmiş unum
Karılmış hamurum
Bu halimden memnunum.

5/:

İki değil de kolum
Beş olsaydı mesela
'Hımm! ' düşünüyüm birazcık
Cık! Hayır olmasın hayır!
En iyisi bu halim
Elenmiş unum
Karılmış hamurum
Bu halimden memnunum

6/:

İki değil de bacağım.
Üç olsaydı mesela
'Hımm! ' düşünüyüm birazcık
Cık! Hayır olmasın hayır!
En iyisi bu halim
Elenmiş unum

Karılış hamurum
Bu halimden memnunum.

Ahmet Yozgat

Mesut ile Münevver'in Şiiri

1/:
Birinin Adı Münevver'di onların
Diğerinin ismi de Mesut...
İki ikiz kardeşiler
Mutluydu her ikisi de.
Hem Münevver mesuttu
Hem de Mesut mesut.

2/:
Evde odaları yan yanaydı
Sınıfları ise aynı okulda.
Ortak kullarınlardı
Çantalarında olan her şeyi
Çetveli de kalemi bile.
Hem Münevver mutluydu
Hem de Mesut, mesut.

3/:
Günlerden bir gün
Yatılı verdi babaları
İkizlerden Münevver'i.
Köyde yalnız kaldı zavallı Mesut.
Kardeşlerde bitti umut.
Şimdi ne Münevver mesut
Ne de Mesut, mesut.

Ahmet Yozgat

Minik Bir Diyalog

1/:
'Yolculuk nereden minik kuş? '
'Uzaklardan, ta uzaklardan...'
2/:
'Nelerden kurtuldun minik kuş? '
'Tuzaklardan, tuzaklardan...'
3/:
'Yolculuk nereye minik kuş? '
'İlkbahara, ta ilkbahara...'
4/:
'Nerelere yaraşırırsın minik kuş? '
'Saraylara, saraylara...'
5/:
'Kimlere kızarsın minik kuş? '
'Avcılara, avcılara...'
6/:
'Kimlere acırsan minik kuş? '
'Yavrulara, minnacık yavrulara...'

Ahmet Yozgat

Minik Gazeteci Sayfayı Bağlar

1/:
Minik minik elleri,
Dalar siyah mürekkebe.
Minik gazeteci sayfayı bağlar...
Havada uçuşur bütün haberler:
Ankara'da acı bir trafik kazası,
Maraş'ta zor söndürülen bir yangın,
Sel almış yine Çarşamba'yı
Muş'a gidenlerden hiç biri dönmemiş.

.....
Küçük gazeteci yüreğine taş bağlar.
Minik gözleri dalar kara haberlere
Yufka yürekli gazeteci ağlar.
Minik minik elleri,
Dalar siyah mürekkebe.
Minik gazeteci sayfayı bağlar...

2/:
Hayat erken başlar burada,
Hatta hiç durmaz hayat
Su gibi, sel gibi akar...
Kamerayı sırtlanıp ağır bir çuval gibi.
Minik gazeteci haber peşine düşer.
Gece gündüz fark etmez.
Ha yaz olmuş ha da kış.
Minik ayaklar hiç bir zaman yorulmaz.
Yol verir ona dağlar.
Minik minik elleri,
Dalar siyah mürekkebe.
Minik gazeteci sayfayı bağlar...

Ahmet Yozgat

Minnacık Ayşecik İle Minik Bebecik

1/:

Bizim Ayşecik dedi ki:
'Güzeller güzeli bebecik,
Yüzü aya benzeyen küçük kız
Işıl ışıl olsun saçların,
Gözlerin iki yıldız.'

2/:

Bebecik der gibi yaptı:
'Ay güzel kız, güzel kız
Çok iyisin, pek hoşsun!
Ellerin dert görmesin,
Tuttuğun altın olsun.'

3/:

Bizim Ayşecik dedi ki:
'Bütün vücudun tamam.
Tıpkı bana benziyorsun,
Tamam ağzın dilin dudağın,
Neden konuşmuyorsun?'

4/:

Bebecik der gibi yaptı:
'Sen bir insansın.
Konuşursun cümle cümle,
Yılıka taylor gibi koşarsın.
Ama ben bir oyuncakım.
Hiçbir zaman konuşamam.
Ancak konuşur gibi yaparım.
Yatırırsın, yatarım.
Kaldırırsın, kalkarım.
Senin eline bakarım.'

Ahmet Yozgat

Misdodervif

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Misdo dervif derdik biz ona.
altmış mı yoksa yüz altmış mı yaşı?
yoksa iki yüz müydü?
hatta belki de otuz sekizdi daha...
biz onun yaşına değil
elindeki musavarî esasına
bir de kalpağına bakardık başındaki.
çocuksu bakışlarımızdan
kurak ve telâşlı bulutlar geçerci
kanatlarını çırparak.
gözleri derin ve zezem kokulu bir kuyuydu.
yaprak yapraktı hurma kokan elleri...
dervif duruşlu her kavak ağacı onun boyuydu.
Misdodervif derdik adına
bindi mi seyrisüluk atlarının kanadına
uçardı aleml zikrine dünyasının.
rüyasının rengi yağız
ama hayal rengi küheylanvari doruydu...

B/...

Sahici adını unuttum onun.
tek miydi yoksa iki mi gözü?
yoksa özü kenan-ı yusuf muydu?
kamil mi yazıyordu künyesinde?
Yani bir sırr-ı Misdo idi.
çay içerci her dem, demli çay inadına.
duaya durup kimi zaman
avuçlarında fırat, şakağında susurluk akıtıyordu.
Gözleri bir şahsuvar olup çıkıyordu gezmeye
delip tuğlayı ve çeliği.
dolanıp helâlinin beline öylece dalıyordu.
Misdodervif hiç ölmeyecek gibiydi.
ama öldü.
o gece gökyüzünde
iri bir yıldızın kaydığı görüldü.

Ahmet Yozgat

Mor Koyun

A/...

'Me de me...' diye diye,
Meleyişin var ya mor koyun...
Bize bu durum say ki bize bir oyun.
Mor şapkalı minik bir çoban,
Elinde kavalı ince ve uzun,
Değneği meşenin en filizlisinden
Belinde desenli çantası
Parmakları yününden kilim dokur.

A/a...

Mor koyun meler
Mor kahküllü küçük çoban
Neler düşünür kim bilir?
Mor koyun türkü okur.

B/...

'Me de me...' diye diye,
Yavruna ünleyişin var ya mor koyun.
Bize bu durum sanki bir oyun.
Göbeği sarışın bir koyun gözü,
Kahverengi kök üstünde yükselir,
Ve yeşil yapraklar sunar
Topraktan emdiği tüm lezzetini
Etini tutasın diye sen
Yünün daha uzun ve parlak olmalı
Gümüş dişli bir tarak
Bukle bukle tarasın saçlarını.

B/b...

Senin melemen mor koyun
Say ki capcanlı bir oyundur bize.
Otlarsın yumuşak otlu çayırlarda
Otlarsın yeşil otları da tatlı tatlı melersin
Sesin yankılanır koyaklarda çın çın,
Kuş uçmaz dağları delersin.

B/c...

Mor koyun meler.
Mor kahküllü küçük çoban
Neler düşünür neler...
Mor koyun türkü okur
Yalnız çoban sıkılır tek başına
Karşı kayalıklara hey heyler.
Koyunun mor yününden
Kilim desenli çanta dokur...

Ahmet Yozgat

Mutluyum Şimdi

1/:

Önce dağlara yağardı apak kar
Sonra yağdı benim ellerime.
Karlı ve buz gibi bir günde
Işıl ışıl bakıp yeni eldivenime
Sarıldım güzeller güzeli anneme:
'Artık yağsa da yüce dağlara
Tepeler gibi apak karlar
Ayaz göçse bulutlu gökyüzünden
Yandaki bizim boş arsaya
Bir şey yapmaz ellerime
Asla. Ne ayaz, ne de kar
Artık benim de eldivenlerim var.'

2/:

Önce ovalara yağardı şırlayarak yağmur
Sonra yağdı ayaklarıma benim.
Sarışın ve sıcak güneşin yok,
Yağmurun seller gibi çok olduğu
Tipili ve fırtınalı bir ayda
Dedim ki: 'Yağsa da yeşil ovalara
Upuzun bir sicim gibi yağmurlar
Göçse leylekler gibi bulutlar
Üstüne zavallı evimizin
Gökyüzündeki kara kara bulutlar...
Bir şey yapamaz artık ayağıma
Asla. Ne yağmur, ne de kar
Artık benim de botlarım var.'

Ahmet Yozgat

Muz Kabuğu

Ne zaman ve nerede
Atılmış bir muz kabuğu
Görsem herhangi bir yerde
'Düşüp kaymayayım.' diye
Dolaşırım yanından
Oysa bana düşen
Kaldırıp o kabuğu yerden
Tutup atmak çöp kutusuna
Böylece hem kendimi kurtarmak
Yuvarlanmaktan yere
Hem de başkalarını, 'Düşmesin.' diye.

Ahmet Yozgat

Muzun Kabuğu

Ne zaman ve nerede
Atılmış bir muz kabuğu
Görsem herhangi bir yerde
'Düşüp kaymayayım.' diye
Dolaşırım yanından
Oysa bana düşen
Kaldırıp o kabuğu yerden
Tutup atmak çöp kutusuna
Böylece hem kendimi kurtarmak
Yuvarlanmaktan yere
Hem de başkalarını, 'Düşmesin.' diye.

Ahmet Yozgat

Ne İsterim Ben?

! /:

Kimi mi Sevmek isterim?
Annem...annem...annem

! /:

Ne mi yemek isterim?
Şeker...şeker...şeker

! /:

Ne mi duymak isterim?
Sevgi...sevgi...sevgi

! /:

Ne mi görmek isterim?
Rüya...rüya...rüya

! /:

Ne mi dinlemek isterim?
Masal...masal...masal

! /:

Ne mi sormak isterim?
Bilmece...bilmece...bilmece

! /:

Ne mi kurmak isterim?
Hayal...hayal...hayal

! /:

Ne mi almak isterim?
Oyuncak...oyuncak...oyuncak

!! /:

Ne mi olmak isterim?
İnsan...insan...insan.

Ahmet Yozgat

Ne Olur Rüyama Gir Anne?

1/:

Gece oldu uyut beni anne
Sabaha kadar otur başucuma
Annenin sana söylediği
O eski ninniler var ya
Hani ılık ve sevgi dolu
Onları fısılda kulağıma.

2/:

Sabaha kadar otur da başucuma
Koy şifalı elini alınma
Gece oldu uyut beni anne
Sonra gitme bırakıp beni
Mutlaka gir rüyalarım
Yalnızlığa terk etme.

Ahmet Yozgat

Ne Zaman Kirlense Yakam?

Ne zaman kirlense yakam
Korkarım aynalardan
Ne zaman dişim kirlense
Bakarım insanların yüzüne
Ama bakamam aynalara
Ne zaman apaklansa gözüm
Aynada görünce kendimi
Utanırım kızarır yüzüm.

Ahmet Yozgat

Nefret Bin Bir Ellidir

Çöllerin aşkı dikenli olur
Nefreti bin bir elli...
Sahramıza bu sevdalar düşeli
Beynimiz acılar içre
Kederli zavallı yürek
İçerek bir vahada sevdanın iksirini
Kendini bitiriyor
Yitiriyor zamanı
Mekânı kırıp yıldız yapıyor
Binip ışığın atlarına
Aykırı boyutlara uçuyor...
2/:
Kentlerin aşkı kahırlı olur
Nefreti bin bir elli...
Semtimize bu sevdalar düşeli
Beynimiz acılar içre ıslak kaldırımlarda
Kederler içinde zavallı yürek
İçerek bir çıkmaz sokakta sevdanın iksirini
Kendini bitiriyor
Yitiriyor zamanı
Bulvarları kırıp yıldız yapıyor
Atlıyor sarışın küheylanlara
Işk'ın ve aşkın istanına uçuyor...

Ahmet Yozgat

Nefrettir Diğer Yarımkürem

1/:
Bölünür ömrümün çemberi
Şu yarım aşksa
Diğer yarıkürem nefrettir.
Aşk ve nefret bir bütün
Ayrışması afettir.

2/:
Bölünür ömrümün küresi
Şu yarım aşksa
Diğer yarıkürem hüzün.
Aşk ve hüzün bir bütün
Darası sıfır
Ağırlıkları nettir.

Ahmet Yozgat

Nehir Güle Güle

1/:
Uzaktardan kıvrıla kıvrıla gelip
Geçip evimizin alt yanından
Kıyısında evirip önümü
Öpüp ıslak ıslak elimi
Giden nehir güle güle.

1/A:
Kıvrılarak dolanarak
Kasaba kasaba gezinip
Savrularak şehir şehir
Güle güle giden nehir.

2/:
Bereket taşı her yere
Uğradığın şehirlere
Herkesle selam söyle benden
Giden nehir güle güle.

2/A:
Durulup bulanarak
Kasaba kasaba atlayarak
Uğrayarak şehir şehir
Güle güle giden nehir.

Ahmet Yozgat

Neler Olmak İstiyorum?

I/:

Baba olmak istiyorum
Ellerinden tutup götürmek için
Lunaparka çocuklarımı.

II/:

Öğretmen olmak istiyorum
Tutup çekmemek için
Nazik kulağını öğrencilerimin.

III/:

Anne olmak istiyorum
Zorlaya zorlaya kaldırtmamak için
Zarif kızıma evdeki ağır eşyaları.

IV/:

Asker olmak istiyorum
Ne olursa olsun vurmamak için
Savaşlarda mini minnacık çocukları.

VI/:

Nine olmak istiyorum
Kış mevsiminde anlatmak için
En güzel ve anlamlı masalları.

VII/:

Kasap olmak istiyorum
Bizim mahalle mırnavlarına
Vermek için lezzetli ciğerleri.

VIII/:

Doktor olmak istiyorum
İyileştirmek için hastalıklarını
Yoksul ve kimsesiz hastaları.

IX/:

Hakim olmak istiyorum
Kesinlikle ayırmamak için
Boşanmak isteyen anne babaları.

X/:

Toprak olmak istiyorum
Yetiştirmek insanlar yesin diye
En güzel ve en görkemli meyveleri.

XI/:

Yağmur olmak istiyorum
Bolluk - bereket olmak için
Sarı tarlalara ve yeşil çayırlara.

XII/:

Güneş olmak istiyorum
Isıtmak hatta terletmek için
Kışın soğuşunda üşüyen çocukları

XIII/:

Adam olmak istiyorum
İnsan gibi yaşamak
Ve yaşatmak için hayatı.

Ahmet Yozgat

Nerde Dedemin Dünyası?

1/:

Böyle bırakmamıştı size
Dedemin dünyası nerde?
Göklerinde leylekler uçardı
Takla atardı nazlı güvercinler
Kuşlar havada sürüyle
Dedemin dünyası nerde?
Armağandı bana yaş günümde
Dedemin yeşil dünyası nerde?

2/:

Böyle kirli değildi çevre
Tertemiz sular gürül gürüldü
Emmimler göçmemişti henüz şehire
Dedemin dünyası nerde?
Bana armağandı yaş günümde
Dedemin mavi dünyası nerde?

Ahmet Yozgat

Nerdesin Anne?

1/:

Geceleeri ağılır üstüm,
Üşürüm.

Bundan kime ne?

Ya sen, nerdesin anne? .

2/:

Top oynarım arsada,
Terlerim.

Bundan kime ne?

Ya sen, nerdesin anne? .

3/:

Hayat gelir üstüme
Korkarım.

Bundan kime ne?

Ya sen, nerdesin anne? ...

Ahmet Yozgat

Neredesin Anne?

1/:

Ne kadar çok istiyorum bir bilsen
Akşamları ninnilerinle uyumak
Ve sabahları uyanmak ılık nefesinle
Söyle neden duyulmaz sesin
Nerdesin anne, anne nerdesin?

2/:

Ne kadar çok istiyorum bir bilsen
Küsmek, kırmak veya naz yapmak sana
Bin bir çeşitli kahvaltı sofrasında
Söyle neden duyulmaz sesin
Nerdesin anne, anne nerdesin?

3/:

Ne kadar çok istiyorum bir bilsen
Akşamleyin daha yatağa girmeden önce
Kaf dağından getirdiğin masalını dinlemek
Söyle neden duyulmaz sesin
Nerdesin anne, anne nerdesin?

Ahmet Yozgat

Neylesin Gaznesiz Mahmut?

1/:

Bu Mahmut
Gazneli Mahmut değil.
Ne birinci Mahmut
Ne de Mahmut'ların ikincisi.
Annesinin incisi
Hanımının gözünde ise
Kocaların en iyisi...

2/:

Bu Mahmut
Gazneli Mahmut değil ki
Gazne kentinde otursun
Onun yoksul evi şuracıkta
Sayın ki sizin mahallede
Ya da bir alt sokakta
Herhangi bir numarada
Elinde ters dönmüş küreği ile
Sağda solda kısmetini aramada.

3/:

Bu Mahmut
Gazneli değil
Gaznesiz Mahmut belki
Elindeki ters dönmüş küreği
Daldırda da sultan hazinelerine
Yazık ki bir altın bile alamaz
Dalamaz nasip kısmet deryasına
Mahmut'un hesabına hep 'borçlu' yazılır
Dizilir boğazına Mahmut'un lokmalar
Ak ile kara gibi yaşamı iki boyut
Yani vermezse mabut
Neylesin kısmetsiz Mahmut?

4/:

Bu Mahmut
Gazneli değil bizim Mahmut
Tam üç çocuk babası
Güzel gözlü bir kadının kocası
Eksik olmaz onun düğünlerde gamı,
Bayramlarda bile bitmez tasası.

5/:

Bu Mahmut
Gazneli Mahmut değil ki
Ne bilsin hazine-i hassa nedir?
Nedir toprak altında define-i kadim
Sabah olmuş karısı ocağını yakamamış bile
Nasıl yaksın ki?
Ne bulguru var, ne de çorbası.
Çözümü var aslında bütün sorunların.
Gerek onun çalışması,
Hem de çok çalışması.

Ahmet Yozgat

Ninemi Öldürmeyin Ne Olur?

1/:

Ne olur susun?

Söylemeyin bana

Sevgili ninemin öldüğünü

Beni aldatın:

'Ninen kaf dağından sana,

Masal getirmeye gitti.' deyin.

2/:

Susun söylemeyin ne olur?

Ninemin öldüğünü

Ve toprağa gömüldüğünü

Beni aldatın:

'Ninen değiştirmeye gitti,

İtin önündeki otu etle

Atın önündeki eti otl.' deyin.

Ahmet Yozgat

Ninemın Gzlg

Sabah erkenden kalkar
Ninem gözüne gzlgn takar
Döner bana bakar
Gün boyu örgü rer
Yine döner bana bakar
Sepet dolusu dikiş diker
Bir daha döner bana bakar
İgneye iplik takar
Teker teker yamar tüm yırtıkları
Gzlgnn zerinden
Döner döner yine bana bakar
Yıldızlar gibi gülümser
Anlar içimden geçeni
İtina ile çıkartır gzlgn
Getirir benim gözüme takar
O anda dünya silinir önümde
Başım fırlıdak olur
Döner de ha babam döner...
Bulanır midem ağızıma gelir
Ninemi gördüren gözlük
Nedense bilmem kor ateş olur
Benim gözlerimi yakar.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Ninemnin Öfkesi

'Zamane çocukları bunlar.' dedi mi ninem
Bilirim ki fark etmeden basmışım
Yine damarına damarına
Bilirim çaresini bu durumun
Hemen koşarım yanına
Balık gibi atlarım kucağına:
'Hadi canım ninem
Rahmetli dedemi bana anlatsana'
O anda geçer yaşlı ninemin öfkesi
Ta uzaklara dalar gözleri
Bir yaprak gibi titrer incecik sesi
O anda ne siniri kalır
Ne de deniz dalgasına benzeyen öfkesi
Başlar tane tane anlatmaya:
'bir gün rahmetli....'

Ahmet Yozgat

Ninemin Sarı Kızı

1/:

Ninemin sarı kızı
Sabah çıkar bozkırlara
Uçsuz bucaksız çayırlara
Koyulur kımıl kımıl yayılmaya.

2/:

Ninemin nazlı kızı
'bu çiçektir.' demez, koparır
Yayılır genç çimenleri
İçer bitene kadar çeşmeleri.

3/:

Ninemin boynuzlu sarışın kızı
Dolaşır kocaman dağları
Arşınlar sınırsız ovaları
Ak sütüyle doldurur
İçelim diye akşamları biz
Kalaylı bakır kovaları.

Ahmet Yozgat

Ninniler Arıyorum

1/:

Her akşam çöktüğünde
Karabasan gibi üstüme
Yalnız yatağıma girince
Ninniler arıyorum
Müzik gibi ipince
Yarım kalan ninniler
Arıyorum kendimce
Yıllardan beri her gece...

O an bir ses:

'E e e e...

Dandini dandini dastana
Danalar girmiş bostana...'
Bu ses annemin sesi
Kulağımanın ucunda
Kesik kesik ninniler
İnil inil iniler.

2/:

Yalnız kalınca her gece
İssız yatağıma girince
Ninniler arıyorum
Pamuk gibi nazikçe
Yarım kalan ninniler
Arıyorum kendimce
Yıllardan beri her gece...

Yarısı kulağımda hala
Uzaklarda kalmış yarısı

O an bir nefes:

'e e e e...

'E e e e...

Uyumuş da büyümüş ninni
Tıpış tıpış yürümüş ninni...'
Annemin ılık nefesi
Kulağımanın ucunda
Kopuk kopuk ninniler
İnil inil iniler.

Ahmet Yozgat

Nokta Nokta

1/:

Ben mini minnacık bir noktayım
İmla sıralamasında en sondayım
Virgöl: Sevgili kız kardeşim
Eşim: İki nokta üst üste
Ünlemin altındayım
Üstündeyim virgölün
Geçer cümleye son olmakla
Tüm vaktim ve bütün günüm

2/:

Ben mini minnacık bir noktayım
Bu şiire kondu adım
Kitabın en sonundayım...

Ahmet Yozgat

Nöbet Duruyor Kentler

1/:
Dağlar, kuşanıp kanlı palaskasını
Dudağıımı bekleyen bir sipahi gibi
Alnacımda nöbet duruyor.
Sonra sıyırıp kınından kanlı palasını
Vuruyor her bir sözümü.

2/:
Kentler, kuşanıp kanlı palaskasını
Dudağıımı bekleyen bir yeniçeri gibi
Karşımda nöbet duruyor.
Sonra sıyırıp kınından saldırmasını
Vuruyor gerçek özümü.

Ahmet Yozgat

Nüfus Kağıdım Neden Mavi?

Benim nüfus kağıdım mavi
Pembe renkli Ayşe'ninki
Peki neden mavi ki benimki?
Peki Ayşe'ninki niye pembe?
(ancak anlayabildim
Sorumun yanıtını
On beşime gelince...)

Ahmet Yozgat

O Ağaç

A/:

O ağaç

Yol üstünde

'Şipşirin görüneyim.' Diye

Her gelene, her geçene

Eğilir ve selam verir...

B/:

O ağaç

Yol üstünde

'Şipşirin görüneyim.' Diye

İlkbaharda pespembe olur

C/:

O ağaç

Yol üstünde

Şirin görüneyim diye

Yazın yemyeşile bürünür.

Ç/:

O ağaç

Yol üstünde

'Şipşirin görüneyim.' Diye

Sapsararır her sonbaharda.

D/:

O ağaç

Yol üstünde

'Şipşirin görüneyim.' Diye

Her mevsim bir türlü giyer

Ama bulamaz beklediği ilgiyi

Sonunda kış çökünce havaya

Soyunur bütün renklerini

Yani öldürür kendisini.

Ahmet Yozgat

O Dere Bizim Dere

1/:
Her köyün alt ucundan geçer o dere
Kıvrılır... Bükülür...
Gider denize dökülür

2/:
Her köyün alt ucundan o dere geçer
Kalaslarla köprü kurar üstüne
Koca bıyıklı bizim Hakkı Usta
Üstünden o köprünün
Azmi geçer, Hasibe geçer
Güle oynaya her gün
Bütün çocuklar geçer

3/:
Her köyün alt ucundan geçer o dere
Aranır... Taranır...
Sorar herkese
'Hey sarışın başaklı tarlalar,
Yeşil ağaçlı bahçeler,
Başı bulutlu dağlar,
Yamacı çimenli tepeler...
Usulca söyleyin kulağıma
Deniz nere? Göl nere?

4/:
Her köyün alt ucundan o dere geçer
Kıvrım kıvrım kıvrılır,
Büklüm büklüm bükülür
O dere acep nere dökülür?

5/:
Her köyün alt ucundan geçer o dere
Bahçıvan Sefer amca
Çukur kazar çakıllı kenarına
Diz boyu kazdığı çukurlara
Söğüt diker. Kavak diker

6/:
Her köyün alt ucundan o dere
Akar hiç durmaz
Hem gündüz hem de gece

7/:
Her köyün alt ucundan geçer o dere
Arka köyden selam toplar
Getirip bırakır bizim köye
Bizden aldığı selamı
Götürür öteki köye

8/:
Her köyün alt ucundan
Eğer geçmezse o dere
Ne kuş konar o köye
Ne de uğrar bir kişi
Aydınlatmaz geceleri ay dedesi
Isıtmaz o beldenin güneşi

Ahmet Yozgat

Okulum

1/:

Uyandım sabah erken.
Aklımdasın her zaman.
Kahvaltımı ederken,
Sütümü yudumlarken...
Okulum, canım benim,
Seni ne çok özledim! ..

2/:

Uyandım sabah erken,
Unutmam mümkün mü seni,
Yaylalarda gezerken,
Koyunları güderken...
Okulum, canım benim,
Seni ne çok özledim!

3/:

Uyandım sabah erken,
Yok sensiz bir tek anım,
Uçurtma uçurturken,
Tatili geçirtirken...
Okulum, canım benim,
Seni ne çok bekledim...
Kavuştum işte sana,
Sen benimsin, ben senin! ...

Ahmet Yozgat

Okulun Çağrısı

1/:
Akşam olur ben erkenden yatarım.
Renkli rüyalar içinde...
Dünyalar aralanırken bana
O ses dolar kulağıma:
'Haydi Ali koş okula! '

2/:
Sürününce her bir tonunu,
Yeşilin, morun ve turuncunun
O hüzünlü kıraç dağlar
Özlemim sinerken kırlara,
O ses dolar kulağıma:
'Haydi Ali koş okuluna! '

3/:
Uçurtmamı uçurturken havada,
Ve otlatırken kırlarda koyunumu,
Göçmen kuşlara yoldaş olurken,
Yani yüreğimi kondururken bulutlara.
O ses dolar kulağıma:
'Haydi Ali koş okuluna!
Dönme sakın arkana! '

Ahmet Yozgat

Omuşemmi

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Omuşemmi derdi köylük yerin ahalisi biz ona.
Ayazlarla el sıkışmıştı zemheri gözesinde.
Kutuplarla sarmaş dolaş ahbaptı sanırım.
Tanrım! O ne iri cüsseydi.
Bir üfürseydi bulut bulut örülen dağlara
Dişli karlara bir hal olurdu.
Ulur gibi dururdu zemherinin göğsünde.
Üstünde döşü yırtık öksüz mintanı
Soğuktan kan kızılı usturalara
Ve dinine yandığım yoksulluğa rağmen
Bereketli akardı yüreğindeki kanı...
Omuşemmi derdi herkes ona
Bir yanı işaret parmağı gibi ayakta
Yıkıktı onun bir diğer yanı.

B/...

Omuşemmi derdik biz ve kepenekler ona.
Girmemişti zifafa ilikleriyle
Gömleğinin üst üç düğmesi.
Kırçıl kolları döşünün
Ayrık otları gibi uç atardı güneşe
Ve gözbebeklerime çocukluğumun.
Topraklarla el sıkışmıştı bir savaş ardından.
Çoraklarla kanlı bıçaklı ahbaptı sanırım
Tanrım!
Yaylalar gibi yarılmıştı yanağı.
Dururdu karakışın dudaklarında üfür üfür
Şakaklarında buzdan cembelle gibi şeytansidiği
Ağzından
Her daim köpeköldüren bir izmarit kaderli
Ve kederli bafra cıgarası sarkardı.
Omuşemmi derdi bilcümle yeryüzü ona
O bize yaşlı yaşlı bakardı...

C/...

Omuşemmi derdik biz ve kasketler ona.
Hafif kaykık dururdu yara izi taşıyan sağ kaşı
Ve bir başka savaşta rengi ölmüş zavallı şapkası
Ve bir de
Muş tütününden dolanan cıgarası
Uç uca eklenirdi bulutların altında.
Reci'yle el sıkışmıştı
Tekel ile ahbaptı sanırım.
Tanrım! O ne tiryakilikti.
Sayın ki delilikti.
Dururdu şubatın buzlu kırığında
Bir vandal gibi ellerine hohlardı.
Vız gelirdi zemheri
Vız gelirdi karakış.
O yalnız
Yüreklerin soğuşundan korkardı...
Omuşemmi derdi tekel ona

Kulağına ifte "bafra" sokardı.
/...
Omuşemmi derdik biz ona
Ve bir gün
Çok gerilerde kalmışken yoksul yaz
Hava dinine kadar ayaz mı ayaz
Salkım saçak buzken kasım güneşi
Su sal'ası verildi.
Eyvah devrildi Omuşemmi
puzun ve saķin toprağın yatağına.
Öksüz kalpağına oğlu sahip ıktı.
Kızı da yamalı yn abasına.
Umur görmüş karısına hiçbir şey...
Yoktu ki başkaca terekesi
Hey gidi omşemmi hey!
Omuşemmi derdi topraklar ona
Maraba geldi feleğe ırgat gitti
Ne ağa olabildi ne de bey...

Ahmet Yozgat

On Ya Da 10 Yaşım

1/:

Dokuzdan sonra gelen sihirli sayı
Naz etme bana ne olur?
Bekliyorum seni her takvim yaprağında
Bekletme beni çabuk gel.

2/:

Oysa ne kadar da uzaktasın
Tam bir yıllık yoldasın.
Seninle buluşmama
Tam 365 gün var.

3/:

Dokuzdan sonra gelen
Sevgili sihirli sayı
Ne kadar çok istiyorum
Bir bilsen
Seni acele yaşamayı.

Ahmet Yozgat

Orta Meydan

1/:

Adresim şehrin ortası
Tüm yollar bana çıkar
Ya da benim anası geniş yolların
Çiçeklerle süslü bir alanım.

2/:

Adresim şehrin ortası
Çevrelediği beton duvarların
Fiskiyeli bir havuza sahibim.

3/:

Adresim şehrin ortası
Konup kalktığı ve sulandığı yerim
İnsanlara alışkın cesur kuşların
Sayın ki ziyaret yeriyim
Kentteki bütün insanların.

4/:

Adresim şehrin ortası
Bilirim kimdir gezinen üstümde
Tanır beni insanların ayakkabısı.

Ahmet Yozgat

Ortağımdır Ali

1/:

Ali kullanıyor
Suluboyamın yarısını sınıfta
Ben kalan yarısını
Vermese de parasını
Ona göre kardeş sayılırız biz
Veya ortağız ikimiz.

2/:

Ali kullanıyor
kuru boyamın yarısını sınıfta
Ben ise kalan yarısını
Vermese de parasını
Bana göre kardeş sayılırız biz
Veya ortağız ikimiz.

3/:

Ne zaman istesem
Ortağım Ali'nin kırmızı kalemıraşını
Suratını asıyor çatıyor kaşlarını
Ona göre vermedim ki parasını
Bana göre kardeş de sayılmayız biz
Veya ortak değiliz ya ikimiz...

Ahmet Yozgat

Otobüs Durağı

1/:

Ben kırmızı boyalı bir otobüs durağıyım
Teker teker durur önümde otobüsler
Altımda yolcular durur
İslanan üstleri yağmurda
İnsanların altımda kurur

2/:

Ben kırmızı boyalı bir otobüs durağıyım
Güvercin kuşları konar tepeme
Eteğime kediler sürünür
Karda kalan yolcular
Üzerlerine beni bürünür.

3/:

Ben kırmızı boyalı bir otobüs durağıyım
Kısmet kısmet üstüne
'Seni seviyorum.' yazıp iki afacan
Ellerindeki sivri çiviyle boyalı bedenime
Özlem mesajı kazırlar sevdiklerine
Bense alınırım üzerime
'Seviyorlar beni.' diye
Sevinirim kendi kendime.

Ahmet Yozgat

Otobüs Yolculuğu

1/:
Severim arkada oturmayı sınıfta
Ama en önde oturmaya
Bayılırım minibüste.

2/:
Nedense cam kenarı
Tam bana göre
Eğer otobüste isem.

3/:
Ama okulda bunun tam tersi
İtibar etmem en öne
Orta sıra keyfime göre.

Ahmet Yozgat

Oturdum Dibine Elma Ağacı

1/:

Fidanken seni diken benim.
Ne çabuk unuttun bu iyiliğimi?
Söyle bana elma ağacı,
Neden anımsamazsın
Dibine attığım gübreyi.
Söyle elma ağacı
Ne çabuk unuttun beni?
Seni dikenini...
Dibine humuslu toprak dökeni...

2/:

Çitlerle çevirmiştim çevreni hani...
'kemirmesin.' diye kabuğunu eşekler.
Çekirgeler ve bilcümle böcekler
'yemesin.' diye çiçeklerini
Gövdene kireç sürmüştüm hani
Ne çabuk unuttun beni?
Söyle bana elma ağacı,
Seni dikenini.
Dibine can suyu dökeni...

3/:

Yapraklarını ilaçlayan kim?
Nisan ayı gelince,
İnce ince budayan kim dallarını?
Çürüyen yapraklarını toplayan kim?
Söyle elma ağacı
Ne çabuk unuttun beni?
Seni dikenini...
Dibine gübre dökeni...

Ahmet Yozgat

Oyuncak Dünyası Haritası

1/:
Benzemeyiz biz gerçeğe,
Ne de uyuşan yanımız vardır
Yeryüzünde yaşayan her şeyle
Burası oyuncaklar dünyası.
Adresimiz uzay değil,
Çocukların odası.

1a/:
Bin bir geceler gibi renkliyiz;
Sarı, yeşil ve mavi.
Doldururuz her evi,
Benekliyoruz benekli
Uç uç böceği gibi...

2/:
Bu asker, kurşun asker,
Yanındaki yakan top.
Kavrar minicik eller,
Oynaşırız: Hop hop hop!

2a/:
Bin bir geceler gibi renkliyiz;
Mor, turuncu, kırmızı.
Rüyalar dünyasıyız,
Hayallerin yıldızı,
Kenetliyoruz kenetli.
Karınca ordusu gibi...

3/:
Şu kaçan zemberekli fare,
Kovalayan onu kedi.
Oyuncak kamyonların,
Kasa kasa taşıdığı sevgiler
Bomboş çocuk gönüllerini
Çiçekli halılar gibi döşedi.

3a/:
Bin bir geceler gibi renkliyiz;
Boyarız beyaz tablolarını
Gündüz düş gören çocukların.
Gökkuşağından ipliğimiz,
Çelenkliyoruz çelenkli.
Anne arılar gibi...

Ahmet Yozgat

Oyunlar Çağırıyor Bizi

1/:

'Coşun coşun çocuklar,' diyerek
Oyun çağırıyor herkesi

'Koşun koşun çocuklar,' diyerek
Oyun çağırıyor herkesi.

2/:

Koşun çocuklar koşun
Coşun coşun çocuklar
Çağarmaktan yoruldu oyun
Tükeniyor nefesi.

Ahmet Yozgat

Oyunu Severim

1/:

Annemi severim.
Babamı daha çok,
Bir de oyunu tabii ki.

2/:

Dedemi severim.
Ninemi daha çok,
Bir de körebeyi tabii ki.

3/:

Ağabeyimi severim,
Ablamı daha çok,
Bir de çelik-çomağı tabii ki.

4/:

Halamı severim,
Amcamı daha çok,
Bir de kovalamacayı tabii ki.

5/:

İnsanları severim,
Tüm canlıları daha çok,
Bir de uçurtmayı tabii ki.
Severim canım gibi,
Çevredeki her bir şeyi.
Başı beyaz başlıklı dağı,
Örtüsü yeşil olan ovayı,
Şırıltısı ninni gibi dereyi,
Kuzu güttüğüm tepeyi,
Bir de sobeyi tabii ki.

Ahmet Yozgat

Öğret-Menimi Anımsadım

Bu sabah yataktan kalkınca
Banyodaki aynaya baktım
Her zamanki gibi yine bu sabah
O da ne?
Sağ kulağım
Daha büyük göründü
Sol kulağıma göre gözüme
Sevgili öğretmenim
Nedense bilmem bu sabah
Hatırladım birden seni.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Öksüz Çocuk Ne İster?

1/:
Satıcı amca
Halkalı şeker satıyorsun
Çilekli reçel satıyorsun da
Neden anne satmıyorsun bana?

2/:
Satıcı amca
Tere yağ satıyorsun
Doğal bal satıyorsun da
Neden baba satmıyorsun bana?

3/:
Satıcı amca
Herkese satıyorsun da her şeyi
Neden bu öksüz çocuğa?
Satmıyorsun en çok istediğini.

Ahmet Yozgat

Ölüm Ne Demek Selim?

Daha dün sabahtı...
Karşılaştık okulun yolunda.
Sevgi ile selamlaştık.
Birbirimize uzun uzun bakıştık.

Ahmet Yozgat

Özgür Uçurtma

1/:

Gök yüzünde özgürdü
Uçuşan kuşlar gibi
Rüzgar kanatlı uçurtmam
Çıktı mı bulutlar ülkesine
Baş baş yapardı
Bir sağına bir soluna.

2/:

Upuzun teller gerdiler gökyüzüne
Ellerinde kara penselerle amcalar
Plastikten telefon telleri önce
Sonra çelikten elektrik telleri
Çıkmasın diye gökyüzüne
Özgür uçurtmalar
Sonunda olan oldu
Uçurtmasız kaldı çocuklar...

Ahmet Yozgat

Pabucu Yarım Amet'e Şiir

1/:

Amet abi, Amet abi...
Ayağındaki pabucun yarım,
İhtiyacım var daha sana
Ben daha yarın kadarım.
Şiir yaz benim için,
Şiir yaz ve yuvarla boş arsaya
Amet abi pabucu yarım,
Haydi çık dışarıya
Hep birlikte çember oynayalım.

2/:

Amet abi, Amet abi...
Şiirinin serin soluğu ulaşsın,
Gökyüzünden yukarılara bile.
Biz çocuklara can olsun,
Tıkanan çiçeklere nefes...
Herkes ama herkes sana koşsun,
Şiirinde kendini bulsun...
Terledim sek sek oynamaktan
Çelik çomaktan susadım
Şimdi bir bardak su ol
Serin beyitlerin su...
Nerenden akar o şır şır çeşme?
Nerende kazılı o derin kuyu?
Amet abi pabucu yarım,
Çık dışarıya kuyu kazalım.

3/:

Amet abi... Amet abi...
Del sarışın yaprakları,
Kitaplardan dışarı taş.
Yavaş yavaş yol almak yakışmaz sana
Bir o yana bir bu yana
Tembelce sallanmak niye?
Tekerleme ol. Şekerleme ol
Ebe ol. Sobe ol...
Amet abi pabucu yarım,
Çık dışarıya şiir yazalım.

Ahmet Yozgat

Parasız Yatılı

Kazanamadım,
Geçen yıl parasız yatılıyı,
Evden kaçmayı denedim.
Kazanamazsam eğer,
Bu yıl da parasız yatılıyı.
Annem,
Ya da babam,
Denesin evden kaçmayı.
Benden çok kazanmayı
İstediklerine göre onlar.
Kaçak olmak da onların hakkı.

Ahmet Yozgat

Pastel Boyalar

1/:

Biz rengarenk pastel boyalarız
Çocukları gün boyu oyalarız
Tutup çatılardan ak güvercinleri
Kanatlarını sarı
Gagalarını kırmızı boyalarız
Yani biz rengarenk pastel boyalarız
Renge bularız bütün kuşları

2/:

Biz rengarenk pastel boyalarız
Boz ovalara yeşil hatlar çekeriz
Deniz üstünde mavi mavi sekeriz
Önce eflatun yağmurlar yağdırırız
Damla damla mor dağlara
Sonra üstünüze gökkuşuğu çizeriz
Biz rengarenk pastel boyalarız
Aman ha hor kullanmayın bizi
Kızarsak sizi de boyalarız.

Ahmet Yozgat

Pazarcı Pazarlamacı

1/:

Şu bizim kabakçı amca her pazar
Kurur tezgahını kaldırımın kıyıcığına
Gün boyu durmaz kabak satar
Bağırır da bağırır
Boğazını yırtarcasına:
'taze bunlar, dalından bunlar
Yeme de yanında yat
Al amca, teyze sen de al
Helal...helal...
Turfanda bunlar turfanda...'
Bizim kabakçı amca bağırır
Müşterileri yeşil kabağa çağırır

2/:

Şu bizim soğancı amca her hafta
Serer yaygısını uygun bir yere
Yıl boyu soğan satar

Bağırır ha bağırır
Boğazını yırtarcasına:
'taze bunlar, bahçeden bunlar
Yeme de yanında yat
Al dayı, hala sen de al
Helaldir bunlar helal...'
Bizim soğancı amca bağırır
Müşterileri yeşil soğana çağırır

3/:

Şu bizim şekerçi amca her zaman
Kurur tezgahını pazarın girişine
Çocuklara horoz şekeri satar
Bağırır da bağırır
Boğazını yırtarcasına:
'balıdan daha tatlı bunlar
Yeme de yanında yat
Tat küçük, minik sen de tat
Al...al...al...
Helaldir bunlar helal...'
Bizim horoz şekerçi amca bağırır
Müşterileri tatlı şekerle çağırır

4/:

Şu bizim üzümçü amca bağırır
Koyar kasalarını bir kenarına pazarın
Bağırır da bağırır
Boğazını yırtarcasına:
'taze bunlar, taze bunlar
Yeme de yanında yat
Tat kardeş, baba sen de tat
Al...al...al...
Helaldir bunlar helal...'
Bizim üzümçü amca bağırır
Müşterileri kara üzüme çağırır

5/:

Ŗu bizim lelebici amca lelebi satar
Bir satar bir ağzına atar
Bağırır da bağırır
Boğazını yırtarcasına:
'Çorum'dan bunlar, Çorum'dan bunlar
Yeme de yanında yat
Tat Ankaralı, İstanbullu sen de tat
Al...al...al...
Helaldir bunlar helal...'
Bizim lelebici amca bağırır
Müşterileri lelebiye çağırır

Ahmet Yozgat

Pazarcılar

1/:

Şu bizim kabakçı amca her pazar
Kurur tezgahını kaldırımın kıyıcığına.

Gün boyu durmaz kabak satar.

Bağırır da bağırır

Boğazını yırtarcasına:

'Taze bunlar, dalından bunlar

Yeme de yanında yat

Al amca, teyze sen de al

Helal...helal...

Bizim kabakçı amca bağırır

Müşterileri yeşil kabağa çağırır.

2/:

Şu bizim soğancı amca her hafta

Serer yaygısını uygun bir yere.

Yıl boyu soğan satar.

Bağırır ha bağırır

Boğazını yırtarcasına:

'Taze bunlar, bahçeden bunlar

Yeme de yanında yat

Al dayı, hala sen de al

Helaldir bunlar helal...'

Bizim soğancı amca bağırır

Müşterileri yeşil soğana çağırır.

3/:

Şu bizim şekerçi amca her zaman

Kurur tezgahını pazarın girişine.

Çocuklara horoz şekeri satar.

Bağırır da bağırır

Boğazını yırtarcasına:

'Baldan daha tatlıdır bunlar

Yeme de yanında yat

Tat küçük, minik sen de tat

Al...al...al...

Helaldir bunlar helal...'

Bizim horoz şekerçi amca bağırır

Müşterileri tatlı şekere çağırır.

4/:

Şu bizim üzümcü amca her hafta

Koyar kasalarını bir kenarına pazarın.

Bağırır da bağırır

Boğazını yırtarcasına:

'Taze bunlar, taze bunlar

Yeme de yanında yat

Tat kardeş, baba sen de tat

Al...al...al...

Helaldir bunlar helal...'

Bizim üzümcü amca bağırır

Müşterileri kara üzüme çağırır.

5/:

Şu bizim leblebici amca leblebi satar.

Bir satar bir ağızına atar.
Bağırır da bağırır
Boğazını yırtarcasına:
'Çorum'dan bunlar, Çorum'dan bunlar
Yeme de yanında yat
Tat Ankaralı, Sstanbullu sen de tat
Al...al...al...
Helaldir bunlar helal...'
Bizim leblebici amca bağırır
Müşterileri leblebiye çağırır.

Ahmet Yozgat

Pazarda Bal Var

1/:
Balıcı amca balcı amca,
Balın bir parmağı kaçā?
Çal ağzımıza,
Çal ağzımıza...

2/:
Bilirim arılar kızar.
Aç kalır arıcıklar.
Ama o kadar tatlı ki balın,
Bu güzel tada çocuklar,
İmkânı yok dayanamazlar.
Balıcı amca balcı amca,
Çal ağzımıza,
Çal ağzımıza...

3/:
Biliriz, bir parmak bal,
Binlerce çiçek demek
Ama o kadar tatlı ki balın,
Dünyada değişilmez,
Hiçbir şeye bal yemek.
Balıcı amca balcı amca,
Çal ağzımıza,
Çal ağzımıza...

Ahmet Yozgat

Peki Baba Ben Niye? ...

1/:

Ablam anılarını yazar
Ağabeyim mektup yazar
Azar azar Ali de yazar
Peki baba ben niye yazamam?

2/:

Beygir yollarda koşar
Kısrak koşar çayırlarda
Azar azar tay da koşar
Peki baba ben niye koşamam?

3/:

Serçe gökyüzünde uçar
Karga da uçar havalarda
Azar azar tavuk da uçar
Peki baba ben niye uçamam?

4/:

Kavak ağacı bulutlara kadar uzar
Söğüt ağacı da uzar ev boyu
Azar azar çınar da uzar
Peki baba ben niye uzamam?

Ahmet Yozgat

Pembe Olur Gökyüzüm

1/:

Ne zaman hüznülensem ve ağlasam
Pembe pembe olur mavi olan gökyüzüm
Gözlerimin düzüne kızıl kanlar otursa
Çizim çizim kızarsa
Gözümün bebeğinin karmaşık damarları
Kaldırıp o an acılı başımı
Maviş olan gökyüzüne bakarım...

2/:

Ne zamanlar kaldırsam bunalan başımı
Pembe pembe olur bir anda
Gerçekte mavi olan gökyüzüm
Yakalarım o anda kaçak mutluluğu
Güler, güller açar hüznülü yüzüm...
Ne zaman elem çökse
Zavallı yüzümün ve gözlerimin
Gölgeli kahverengisine
Teslim olsa boynu bükük yüreğim
Uzaktaki annemin özlemine
Kaldırıp o an nazlı başımı
Masmavi renkli göğe bakarım...

3/:

Ne zaman kaldırsam acılı başımı
Pembe pembe olur gökyüzüm
Atılırım kollarına sevincimin
Gülen güzel türküler yakarım.

Ahmet Yozgat

Pet Çevreye Hücum

1/:

Ben bir pet şişeyim
Az önce içti bir afacan içimi
Yani bu andan sonra bomboşum
Ben şimdi özgürüm yani başıboşum
Yaşasın tüm pet şişeler
Yaşasın petten çevre.

2/:

Ben bir pet şişeyim
Yalnız ve tek başıma
Hiç korkmuyorum şehirde
Çünkü yalnız değilim
Ve değilim bir başıma
Yaşasın tüm pet şişeler
Yaşasın petten çevre.

3/:

Ben bir pet şişeyim
Sabırsızlıkla doluşmak için
Bekliyor hemcinslerim
Geniş caddelere
Kocaman denizlere
Ve aklınıza gelen her yere
Az değiliz sayımız on binlerce
Yaşasın tüm pet şişeler
Yaşasın petten çevre.

Ahmet Yozgat

Pipim Yargısız İnfazda

A/:

Ya üçtü yaşım

Beş idi ya da

Annem, babam ve ablamlar

Verip kafa kafaya

Aldılar sonunda hayati kararı

Kalemimi 'Çat! ' diye kırdılar

Tam orta yerinden

Vakitlerden bir kuşluk vaktiydi

Acımasızca çekildi ipim

İmdaat!

Yargısız infazda pipim.

B/:

Ya bir salıydı günlerden

Ya da pazartesi

Siyah fötr şapkalı

Ve kara giysili birisi

Önümde bir anda bitiverdi

Elleri kocaman ve kandı

Gözleri kısık ve kanlıca

Onu öyle görünce

Öyle çok korktum ki

Göğsüm mengine de sıkıştı

Alev alev yandı yanaklarım

Aylardan bir nisan ayıydı

İnsafsızca çekildi ipim

İmdaat! Can kurtaran yok mu?

Yargısız infazda pipim.

Ahmet Yozgat

Plastik Deniz

Biz yeşil dostu
Mini minnacık çevrecileriz
İstemeyiz katiyen plastik deniz
Her aldığı şeyi ne olur?
Denizlere atmasın elleriniz
Balıklar yüzsün mavi sularda
Yüzmesin ne olur?
Başboş pet şişeleriniz
Biz yeşil dostu
Minik çevrecileriz
Hiç ama hiç istemeyiz
Kirlenmesin tertemiz çevremiz.

Ahmet Yozgat

Portakala Güzelleme

1/.

Arkadaşım portakal
O turuncu rengini
Hangi ressam boyadı?
Elma yiyen doydı da
Seni yiyen doymadı.

2/:

Hayallerim kadar renklisin
Ve tatlısın rüyalarım dek
Arkadaşım portakal
Gitme buradan bir yere
Her zaman yanımda kal.

3/:

Aç o turuncu ağzını
Ve söyle bana
Arkadaşım portakal
Nereleri dolaştın?
O doyumsuz tadınla
Ve göz alıcı renginle
Buralara nasıl ulaştın?

Ahmet Yozgat

Problemler Arasında Kaldım

1/:

Bir minik koşup bakkala,
Adı Ayşe, Ali veya Fatma.
Alıyor kahvaltı için,
Beşi beş kuruşa,
Beş adet yumurta.
Öğretmenim tamam da,
Bana ne bundan?
Söyle Allah aşkına!

2/:

İki kamyon çıkıyor
Karşılıklı iki noktadan yola,
Rengi sarı, mavi veya çalıyor mora.
Birinin sürati vuruyor doksana,
Diğer şoför daha hızlı,
İnadına basıyor gaza...
Öğretmenim tamam da,
Bana ne bundan?
Söyle Allah aşkına!

Ahmet Yozgat

Problemler Haber Verdi

1/:
Kuytu bir yerde bir sütçü
İki litre sütüne
Bir litre su katarsa...
Problemler haber verdi
Duyunca bunu ocuk:
'Sütçü amca dur su katma
İeceğim saf stme.' dedi
Hatayı engelledi.

2/:
Kuytu bir yerde bir depo
Dolup tek musluktan
Yüz litre bir saatte
Boşaltırrsa diğer vanadan...
Problemler haber verdi
Duyunca bunu ocuk:
'Bir musluktan doldurup
İkincisinden boşaltma
Dur suçu amca terkosu.' dedi
Yanlışlığı önledi.

Ahmet Yozgat

Radyonun Can Veren Pili

1/:

Sesi kısılan radyomu
Takınca canlandıran pili
Taksam mesela bu gün ölen kedime
Bunu düşünüyorum hep kendi kendime
Aynı suskun radyo gibi
Can verir mi ola ölen kedime
Bunu düşünüyorum
Kendi kendime.

2/:

Sesi duyulmayan radyomu
Takar takmaz canlandıran pili
Taksam mesela ölen dedeme
Bunu düşünüyorum hep kendi kendime
Aynı ölü radyo gibi
Can verir mi ola ölen dedeme?
Bunu düşünüyorum her gece
Kendi kendime.

Ahmet Yozgat

Rakamlardan Mesaj Var

5/:

Beş:

'Arıyorum kendime

Şöyle elli ayaklı

Güzel mi güzel bir eş.'

6/:

Altı:

'Beşin üstüyüm

Yerim yedinin altı.'

7/:

Yedi:

'Sağırım biraz

Af buyurun

Altı ne dedi? '

8/:

Sekiz:

'İki sıfır üst üste

Yani sıfırlar ikiz.'

9/:

Dokuz:

'Tek rakamların en büyüğüüm

Ve bir rakamlı sayıların ağabeyi

Şekizin arkasından

Önce gelirim ondan

Sağım solum önüm arkam sobe

Bana uyak bulmayan ebe.'

10/:

On:

'Sayıların ilk çifti

Bir bey ile sıfır hanım

Yaşarlar sıralarında

Sevda ile

Umutlu ve mutlu

Oğulları bir sürü

Kızları dolu dolu.'

11/:

On'um:

'Çift rakamların ilki

Tek rakamlarda sonum.'

Ahmet Yozgat

Rengarenk Afişler Süsler Odamı

1/:
Süsler odamın duvarlarını,
Renk cümbüşü afişler:
Kimileri pek kızgın,
Kimisi güleç yüzlüler,
Kimisi kargacık burgacık yazılı,

Geveze sözlü kimisi
Kimisinde derin bir yürek kazılı...

2/:
Süsler şehrin duvarlarını,
Mesaj yüklü afişler:
Kimisi kırmızı,
Kimisinin rengi buğday gibi sarı,
Kimisi taş gibi ağırbaşlı,
Kimisi de kelebekler gibi uçar.

Ahmet Yozgat

Resimdeki Yol

1/:
Resimdeki çizgi yol
Gir koluma
Arkadaşım ol
Götür beni de bittiğin yere.

2/:
Resimdeki çizgi yol
Yoldaş ol benimle
Seninle az gidelim, uz gidelim
Vara vara varalım bittiğin yere.

3/:
Resimdeki çizgi yol
Çizeyim yenisini nihayete erdiğinde
Götür beni de gittiğin yere.

Ahmet Yozgat

Rıfkı Abi Şiir Yazar

'Şair Rıfkı Kaymaz'a'

1/:

Şairdir bizim Rıfkı ağabey
Sevinince oturur bir tenhaya
Güle güle şiir yazar
Yazar sular gibi çağlayarak...

2/:

Rıfkı ağabey elinde kalemi
Köyünden geleni yazar
Anlatır uzak şehirlere gidene
Rıfkı ağabey yalnız ve hüzünlü adam
Canı sıkılınca oturur bir ıssıza
Damla damla yağmur yazar
Yazar her dizinin içine ağlayarak.

3/:

En zor gününde bile
Gülümser bizim Rıfkı ağabey
Yüreğine taş bağlayarak
Rıfkı ağabey olur bir sevgi seli
Gönülden gönle akar çağlayarak...

Ahmet Yozgat

Rüya Atına Binerim

1/:
Binerim her akşam,
Rüyamın kır atına
Bir çırpıda çıkarım,
Göğün birkaç katına
Kır atımın yelesini tutarım,
Yıldızlardan dünyaya,
Işıktan çiçek yapıp atarım,
2/:
İşte böyle her akşam ben,
Rüya atıma binerim,
Sürerim sürerim geceler boyu
Hiç canım istemez ama
Sabah olunca inerim.

Ahmet Yozgat

Rüyalarımın Kavun İçi

1/:
Çok içli bir günümdeyim
Bu gün rüyalarımın içi
Sayın ki nar içi
Kırmızının en kırmızısı.

2/:
Çok içli bir günümdeyim
Bu gün hayallerimin içi
Sayın ki kar içi
Beyazın en beyazı.

3/:
Çok içli bir günümdeyim
Bu gün düşüncelerimin içi
Sayın ki can içi
Canlının en canlısı.

Ahmet Yozgat

Rüyasında Zebra Gören Çocuk

Anne giydirme bana her gece
Ne olur çizgili pijamalarımı
Yatmadan önce
Her gece yatağa girince
Nasıl olur sence
Rüyada zebra görmek
Her gece
Ama her gece...

Ahmet Yozgat

Rüzgar Oğlu

1/:

Her koşuda en başta o
Her yarış onun hakkı.
En önce bitirir yolu.
Çekilin çekilin ortalıktan!
Geliyor rüzgârın oğlu.

2/:

Jokey Hasbi amca
Bol verir ona kepekli arpayı.
En taze otlar onun için
On dört yapraklı yonca
Kışın ortasında yeşil korunga
Samanı da dolu dolu.
Çekilin çekilin önünden!
Geliyor Rüzgâr oğlu.

Ahmet Yozgat

Saatlerce Kovalamaca

I/:

Saat yedi işte
Yatak, yorgan ve pijama
Bitmez bu iş bu gidişle.

II/:

Saat sekiz işte
Süt, reçel ve yumurta
Bitmez bu iş bu gidişle.

III/:

Saat dokuz işte

Bahçe, sokak ve trafik
Bitmez bu iş bu gidişle.

IV/:

Saat on işte
Okul, sınıf ve
Öğretmen
Bitmez bu iş bu gidişle.

V/:

.....

.....

VI/:

Sat yirmi bir işte
Ninni, masal ve keloğlan
Bu gün de bitti işte
Yıllar biter bu gidişle.

Ahmet Yozgat

Saçları Kıvırcık Sığircık

1/:

'De bana küçük sığircık
Neden saçların kıvırcık? '
'babam bir sığirtmaç
Annem ise ev hanımı
Doğmuşum bir evin saçağında
Büyürüm bazı aç bazı tok
Bazen soğuşunda kara kışın
Bazen de yazın sığığında.'

2/:

'Söyle bana küçük sığircık
Neden kuyruğun kıvırcık
'Dedim ya ağabey
Bazen güneşe sevdalanırım
Bazen de geceleri süsleyen aya
Her an ekmeğimin peşindeyim
Oradan oraya yuvarlanırım
Bilemem sorunuzun yanıtını
Karşılık vermekte zorlanırım.'

Ahmet Yozgat

Sağ Olsun Dört Mevsim

1/:
Sağ olsun ilkbahar ağabey
Sen gelmeseydin eğer
Nasıl koklardık güzelim çiçekleri?

2/:
Sağ olsun yaz bahar ağabey
Sen gelmeseydin eğer
Nasıl yedik kırmızı çilekleri?

3/:
Sağ olsun sonbahar dayı
Sen gelmeseydin eğer
Nasıl yedik sulu elmaları?

4/:
Sağ olsun kış bahar dayı
Sen gelmeseydin eğer
Nasıl yedik o turuncu yafaları?

Ahmet Yozgat

Saçlı Sollu Kaldırım

1/:
Kaldırım saçlı sollu
Ortada araba yolu...
'Yürüyelim.' Diye amcalar
Yolun iki yakasına
Yorum yorum yorularak
Ve terim terim terleyerek

Taş kırıp, çakıl dökerek
Kaldırımları yaptılar.
2/:
Kaldırım saçlı sollu
Ortada araba yolu...
Yayalar inerse orta yola şaşırıp
Karıştırıp kaldırıma çıkar ise taşıtlar
Neden kurdular öyleyse?
Bu düzeni amcalar.

Ahmet Yozgat

Samanlıkta Sarı Saman

1/:

Tel bıyıklı bir sığırtmaç,
Sürer sürüsünü yamaçtan aşağı.
bu sabah çok aç Sarı kız
Ne bulursa koparır,
Çayırı dere kenarından,
Yol üstündeki çimeni,
Fidandan yumuşak yaprağı.
Nihayet olur akşam,
Tel bıyıklı sığırtmaç,
Önünde sürüsüyle döner köyüne.
Ahırda sarı kızı sağan ninenin,
Lambası düşüp kırılır.
Karanlık dolar gözlerine.
Samanlıkta sarı saman.
Ah aman! Yandım aman!

2/:

Sarı kızın küçük yavrusu aç.
Kocaman bir bakraç elinde,
Pazarı ve parayı düşünene düşünene,
Yürüyüp gider sütçü nine.
Takılır eşige ayağı.
Tekerlenir bakır bakraç.
Ne süt kalır ortada,
Ne de pazar ve para hesabı.
Ama minik yavru hala aç,
Sarı kız, zorunlu bekler sabahı.
Samanlıkta sarı saman.
Ah aman! Yandım aman!

Ahmet Yozgat

Sarı Bisiklet

1/:
Ben bir yaşlı bisikletim
Rengim uçuk sarı
Ankara'dır uzakta kalan memleketim
Nedense bilmem göremez
Pedalımdaki hasarı cimri sahibim

2/:
Ben bir paslı bisikletim
Okula taşıyım oğlu her sabah
İşçi babayı fabrikaya
Bazen huysuzlaşıyım ah ah!
Tam ortasında yolun
Sıkışır zincirim araya.

3/:
Ben bir yamalı bisikletim
Oğul kızar bu halime
Baba çarpar gidonuma elini
'Verip hurdacıya seni,' deseler de
Ve deseler: 'Alacağım yenisini...'
Kıyamazlar bilirim
Oğul ile baba sırtımda
Bazen okula, fabrikaya bazen
Gider gider gelirim.

3/:
Ben bir emektar bisikletim
Ne oğul ne de baba
Kızsalır, köpürseler de
Bulamazlar benim gibisini.

Ahmet Yozgat

Sarı Kızın Sahibi Sarı Mehmet

1/:
Sahibim sarı bıyıklı Mehmet,
Tarar salkım saçak kuyruğumu,
Sarı tüylü sırtımı tımar eder,
Yayılır yüzüme bereketli bir sevinç.
Doldururum ağzına dek kovayı:
'Mehmet sütümü afiyetle iç e mi? ...'

2/:
Sahibim ela gözlü Mahmut,
Samanımı geceleri bol verir,
Yemimi dolu dolu sabahları,
Yayılır mahcup yanağıma al:
'Mahmut kaymağı mı da al e mi? '

3/:
Sahibim çatık kaşlı Ahmet,
Elinde kocaman bir meşe sopa,
Hışım gibi girer alaca karanlık ahıra,
Vurur acımasız bir eda ile sırtıma
'Yine kim ne demiş buna? '
Şaşırırım, olurum şok:
'Ahmet sana yarım yağlı süt de yok!
Tam yağlı peynir de yok!

Ahmet Yozgat

Satıcıyım Ama...

1/:
Nasıl tanımazsınız beni?
Yaz sıcaktır demeden
Soğuktur kış demeden
Sizin mahalle pazarındayım
Sağ kenardaki tezgahta satıcıyım
Yağ satarım
Bal satarım
Bal da yemem yağ da yemem
Çoğu zaman yarı tok
Yarı aç yatarım.

2/:
Nasıl anımsamazsınız beni?
Akşam geç demeden
Sabah erken demeden
Sizin sentin pazarındayım
Sol kenardaki tezgahta satıcıyım
Kazak satarım
Gömlek satarım
Bayramda bile kazak giyemem
Gömlek de giymem düğünde bile
Çoğu zaman yarı açık
Yarı çıplak yatarım.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Satılık Kelepir Kuyunun Öyküsü

1/:
Bizim asabalı Halil emmi
Ne zaman ki tanıdı musluğu
Ağzına alıp neşeli bir ıslığı
Geçmişine mil çekti
Bilmeden geleceğine sünger...
Bahçesinde bir kuyu kazılıydı Halil emminin
Babası ondan gidermişti susuzluğunu
Bütün dedeleri de
Çocukluğundan beri Halil emmi de
Hatta Halil emminin köylüleri bile...
Artık köye terkos geldi ya
Gerek kalmadı kuyuya.
Halil emmi: 'Ama giderayak işe yarasın
Bir alıcı çıkar bakarsın.' Dedi.
Emektar kuyuyu satışa çıkardı
Pazara tellal
Çarşıya çığirtkan saldı.

2/:
'Haydi satılık kelepir kuyu.
Gıcır gıcır kıvrılan çıkırığı
Ve sarı çamdan kovası
Doruklardan süzülen soğuk suyu ile
Bu kuyu çok çok ucuza
Bu kuyu kelepir kuyu
Haydi alan yok mu bu suyu?

3/:
Haydi satılık kelepir kuyu.
Çöllerde susayanlara
Bağrı yananlara kurak zamanlarda
Çorak tarlalarda...
Haydi alan yok mu bu suyu?

4/:
Haydi satılık kelepir kuyu.
Çevrede varken bu ev bolluğu
Bu kuyu çok çok ucuza
Bu bir kelepir kuyu
Haydi alan yok mu bu suyu?

5/:
Haydi satılık kelepir kuyu.
Kıvrım kıvrım çıkırığı ile
Çemberli kovası bile yanında
On metre sicimi ile
Buz gibi içimi ile
Öldü fiyatına memba suyu
Bu kuyu kelepir kuyu
Haydi alan yok mu bu suyu? '

6/:
Yapılan bunca reklam yaradı işe
Yanıt Hürşit dayıdan geldi bu seslenişe.
Üç aşağı, beş yukarı anlaştı iki komşu
Yani öldü fiyatına satıldı kelepir kuyu.

Hurşit uzatmadı işi
Kuyuyu bağladı tuvalete
O, artık fosseptik olarak hizmet edecek herkese.

7/:

Devam eden günlerde güneş yaktı kavurdu.
Savurdu bulutları ılıman rüzgar
Ne yağmur yağdı, ne kar.
Bir kuraklık kapladı dört bir yanı
Kurudu tüm dereler
Barajlar su dolmadı.
Çok geçmeden kurudu terkos gölü
Tabii ki evlerde öldü musluklar...

8/:

Hurşit emmi ah ile:
'Babadan kalık kuyum olaydı.
Yanmayacaktı ciğerim.' diye ah etti.
Başını vurdu taşlara.
Kuruyan ağaçlara,
Susayan çocuklara,
Çatlayan dudaklara,
Bakacak yüzü yoktu.
Fosseptik koktu
Hurşit emmi veda etti kasabaya...

Ahmet Yozgat

Sel Aldı Toprağımı

1/:

Ben verimli bir tarlaydım
Şu karşı ki yamaçta
Kenarımda karaağaçlar vardı
Akasyalar boy atardı
Humus topraklı orta yerimde
Çıkageldiler her sonbaharda
Yeni bileylemiş keskin baltalar
Ne karaağaçlar kaldı çevremde
Ne de güzelim akasyalar.

2/:

Ben verimli bir tarlaydım
Şu karşı ki yamaçta
Kenarımdaki yeşil yemişler
Ve salkımlı akasyalar
Birer birer devrildiler
Bayram etti acımasız baltalar
Çevremdeki son ağaç kesilince
Sel geldi üstteki tepelerden
Sıyırdı bütün toprağımı
Unuttum geride kalan
Verimli ve yeşil çağlarımı.

Ahmet Yozgat

Selam Söyle Tayyare

1/:

Gökte uçan tayyare
Selam söyle ne olur?
Askerdeki ağabeyime
'seni özlemiş' dersin
Ya kendi gelsin
Ya mektup salsın.

2/:

Gökte uçan tayyare
Selam söyle ne olur?
Berlin'deki babama
'seni özlemiş' dersin
Ya kendi gelsin
Ya oyuncak salsın.

3/:

Gökte uçan tayyare
Selam söyle ne olur?
Kente göçen hocama
'seni özlemiş' dersin
Ya kendi gelsin
Ya kitap salsın.

4/:

Gökte uçan tayyare
Selam söyle ne olur?
Ölüp giden nineme
'seni özlemiş' dersin
Ya kendi gelsin
Ya beni de alsın.

Ahmet Yozgat

Serçe Hanım

1/...

Çok severdi mini minnacık evini,
Kahverengi küçük serçe hanımcık.
Bir de eşini severdi tabii ki...
Doyamazdı sımsıcak yuvasına,
Kahverengi küçük serçe hanımcık,
Bir de yavrusuna doğal olarak...

1/a:

Hanım serçecik... Canım serçecik,
Buldun işte sığınacak bir bahçecik.

2/...

Her sabah erkenden kalktığında,
Eşini işe uğurlardı sevinçle.
Yavrusunu ise komşu boş bahçeye
Evcilik oynamaya yollardı sevine sevine.

2/a:

Hanım serçecik... Canım serçecik,
Buldun işte mutluluğu hemencecik.

3/...

İşe giden eşini özlerdi.
Kahverengi küçük serçe hanımcık,
Bir de gün boyu boş bahçede
Komşu yavrularla evcilik oynayan,
Minicik yavru serçeyi özlerdi.

3/a:

Hanım serçecik... Canım serçecik,
Neden yavrun bir tanecik?

4/...

Her gün akşam olduğunda yuvada,
Kahverengi anne serçe hanımcık.
Oturup pencereye hanım hanımcık,
Başlardı beklemeye.

4/a:

Hanım serçecik... Canım serçecik,
Hüzünlendin hemencecik.

5/...

Görüp gözledikten sonra yuvayı
Çıktı yine bu akşam,
Kahverengi küçük serçe hanım,
Bir söğüt dalındaki yuvanın eşğine.
Gelecekti az sonra işe giden, yorgun eşi.
'Hanım hazır mı sofra?' diyecekti
Belki de usulca öpecekti
'Anne.' diyecekti minik yavru
Oyunu yarım bırakıp gelince
Serçe hanım gülümseyecekti.

5/a:

Hanım serçecik... Canım serçecik,
Mutlu oldun hemencecik.

6/...

Nihayet görüldü karşıdan,
Yuvanın yorgun argın babası.

Tıka basa dolu gibi gagası
'Hanım hazır mı sofraya?' dedi
Öptü usulca yanağından karısını
Yavrusunu sordu ardından
O yoktu henüz görünürlerde
'Biraz bekleyelim de...'
Ama bütün gece dönmedi,
Serçelerin oyun sever yavrusu.
Devrisi sabah yine sürdü bekleme
Ümitle devam edecekti
Her akşam zavallı anne serçe,
Yavrusunu bekleyecekti yine.
Bilemeyecekti yavrusunun evcilik yerine
Tuzağına düştüğünü avcılık oyununun.

6/a:

Hanım serçecik... Canım serçecik,
Yaralandın gepgencecik.

7/...

Birkaç gün önce yavru serçecik,
Oynamak için evcilik,
Diğer minik yavrularla.
Komşu boş bahçeye varmıştı ama:
'Hiç canım istemiyor evcilik oynamayı...'
Demişti kendi kendine
Oradan geçmekteymiş bir kara kedi:
'Benim canım ise avcılık oynamak istiyor.'
Diye karşılık vermişti bizimkine
Hemen masum bir av olmuştu,
Bizim küçük yavru serçe.
Kara kedi ise olmuştu bir zalim avcı.
Başlamıştı çok tehlikeli bir oyun
Arkada hain kurt, önde masum koyun
Avcı iştah ile yalanmıştı,
Ağaçların çevresini dolanmıştı.
Az sonra olan olmuştu,
Ne yazık ki avcı avını vurmuştu.

7/a:

Hanım serçecik... Canım serçecik,
Yalnız kaldın gepgencecik.

Ahmet Yozgat

Serçe Parmağını Emen Çocuk

1/:

Parmağımı emiyorum ya
Önce annem paylıyor beni
Arkasında babaannem
Şikayet ediliyorum
Akşam gelen babama
Alıp terliği eline
Vuruyor babam kabama kabama

2/:

Gündüz emmiyorum ya parmağımı
Bıraktım sanıyorlar annem
Babaannem, 'Aferin!' diyor
Akşam gelen babam
Okşuyor saçlarımı.

3/:

Ne deyim şimdi anneme, babama?
Sokuyorum ağzıma
Artık beş parmağımı
Girince yatağıma
Artık sabaha kadar
Baş parmağım ağzımda.

Ahmet Yozgat

Serçecik Kışta Kaldı

1/:

Bir küçücük serçecik
Kışın karda kıyamette
Durmaz öter: Cik cik cik.

2/:

Dünyayı kaplamış kış
Çıkış kalmamış evlerden dışarı
Yuvaları kürtük kapatmış
Gökyüzünden durmadan ayaz akar
Ortalıkta yalnızca: Kar kar kar.

3/:

Bitivermiş çevredeki tüm yiyecek
Mucize, tarlada tek tohum bulmak
Ve çayırlarda çim bulmak
Serçecik şimdi ne edecek?
Ya uzanacak bir yardım eli
Ya da dünyadan göçüp gidecek
Üç gündür aç bizim serçecik
Kurumuş kalmış ipincecik
Sesi öyle cılız ki: Cik cik cik.

4/:

Tükenmiş yazın bolluğu
Ne ot ne de çöp var çevrede
Ne de bir tek tohum toprakta
Tarlada, bahçede ve bağda
Gökyüzünden akar: Kar var kar.
Yaşam çok zor geçer
Böyle sıkıntılarla
Dünya dar bahara kadar
Dağda, yaylada ve ovada
Yığılı sadece: Kar kar kar.

5/:

Zavallı bizim serçecik
Hasta ve zayıf ipincecik
Erken doğrusu ölmeye
Daha da pek gepgencecik
Ama öldü ölecek
İnler saçakta: Cik cik cik...

Ahmet Yozgat

Sevgi Yüklü Kelebek

Sırmadan kanatlı
Zümrüt yeşili renkli
Bizim süslü kelebek
Elime konup sevgi emecek
Sonra gökyüzüne göçecek
Sevgi yüklü kelebek
İlişip ucuna apak bulutların
Kucak kucak çocukların üstüne
Benim selamımı dökcek
Sonra buluttan buluta sekecek
Göçecek ülkeden ülkeye
Bizim sevgi yüklü kelebek
Barış ekecek, huzur ekecek.

Ahmet Yozgat

Sevgilim Matematik

1/:

Yaşım kaç sen söylersin
Kilomun kilogramı senden sorulur
Boyumun metresini ve santimini
Söylersin bir çırpıda tik tik tik
Sen her şeyi bilirsin
Sevgili matematik.

2/:

Kaç lira babamın maaşı?
Annemin cüzdanında kaç para var?
Alacağımız kaç para?
Bakkala borcumuz ne kadar?
Söylersin bir çırpıda tik tik tik
Sen her şeyi bilirsin
Sevgili matematik.

3/:

Uzunluğu yolların ne kadar kilometre?
Kaç metre apartmanların boyu?
Sınıfımızın eni kaç kulaç?
Söylersin bir çırpıda tik tik tik
Sen her şeyi bilirsin
Sevgili matematik.

4/:

Odada yanan ışık kaç kilovat?
Uçan kuşun hızı
Dükkada alışveriş yapan kızı
Vereceğimizi, alacağımızı
Söylersin bir çırpıda tik tik tik
Sen her şeyi bilirsin
Sevgili matematik.

5/:

Pazarda değiş tokuş yapan tüccarlar
Yalnızca sana baş vururlar
Çocukların haftalık harçlığını
Şana düşer ince ince hesaplamak
Derslerden aldığı notu öğrencilerin
Söylersin bir çırpıda tik tik tik
Sen her şeyi bilirsin
Sevgili matematik.

Ahmet Yozgat

Sıcak İle Soğuk

Babam her akşam
Sobayı ateşleyince
'Sıcaktan zarar gelmez.' der
Doğrusu o her şeyi bilir
Ama yanılıyor mu bu kez acaba?
Soğğun da sığın da
'Azı karardır
Ama çoğu zarardır.'

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Sınıfımız

1/:
Sınıfımız kocaman
Evimizin üç misli
Badanalı duvarları
Resimler ile süslü.

2/:
Sınıfımız gül kokar
Koklarım 'snif snif! '
Gün boyu içindeyiz
Evimiz gibi sınıf.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Sıpacık

1/:

Bir konuk geldi bizim ahıra
Bir küçücük sıpacık
Açtı güzel gözlerini etrafa
Titreye titreye kalkar ayağa
'iyi ki doğdun sıpacık
Hepi bört dey sıpacık...'

2/:

İnce ve zarif bacaklı
Uzun ve sivri kulaklı
Bir boz sıpacık
Açtı kocaman gözlerini dünyaya
Sallana sallana kalkar ayağa
'iyi ki doğdun sıpacık
Hepi bört dey sıpacık...'

3/:

Bakışları öyle güzel ki
Çipil çipil izler çevresini
Bir uzun kulaklı sıpacık
Açtı güzel gözlerini hayata
Dolana dolana kalkar ayağa
'iyi ki doğdun sıpacık
Hepi bört dey sıpacık...'

4/:

Dünyaya yabancı ve ürkek
Annesine sokulur gülümseyerek
Bir fincan ayaklı sıpacık
Açtı güzel gözlerini yaşama
Zıplaya zıplaya kalkar ayağa
'iyi ki doğdun sıpacık
Hepi bört dey sıpacık...'

Ahmet Yozgat

Sırrı Ağabeyin Sırrı

'Sırrı Er için'

1/:

Bir varsın, bir yoksun
Sırrı ağabey varsın
Yüreği dağlar kadarsın
Oturursun hayallerinin orta yerine
Çiçekli öyküler yazarsın.

2/:

Bir vardım, bir yoktum
Bir de ben vardım oralarda bir yerde
Gözlerimden merak akıttırdım
Dururdum ve sorardım
Çiçekli öykülerin orta yerinde:
'nedir senin sırrın sırrı ağabey?
Saklama benden, söyle sırrını
Bil ki senin sırrın benim sırrım
Saklarsan eğer benden sırrını
Vallahi ısıtırım.

3/:

Bir varsın, bir yoksun
Sırrı ağabey oturursun
Hayallerinin orta yerine
Öyküleri çiçeklerle bezersin
Işıklı romanlar süzersin imbiğinden
Ama nasıl yazarsın?
Bana da ver sırrını Sırrı ağabey
O derin ve gizemli kuyuları
Hangi iğneyle, söyle nasıl kazarsın?

Ahmet Yozgat

Sigara Öğüdü

Sen neden içersin?
Püfür püfür dumanlı sigaranı baba
Sonra bana dönüp de:
'İçme bu zıkkımı.' Dersin
'Aman evladım aman.'
'Bak bizim halimize! '
Önce dönüp kendine ver o öğüdü
Sen içme sigarayı baba
O zıkkımı eğer bırakırsan sen
Ben içmem zaten...

Ahmet Yozgat

Simitçi Kardeş

1/:
Sonunda saat oldu yedi
Yani geçiş saati simitçinin
Önce sıcak sıcak kokusu gelir
Ardından ıtır çıtır kendi
İçi simit dolu kahverengi sepetinin
Görüntüsü öyle hoş, öyle hoş ki.

2/:
Sonunda saat oldu yedi
Onun 'Simitçiii! ...' deyişii
Kolları ya da bacakları gibi
İpinceciktir
Simitleri de yüreği gibi sıcacık
Somurtkan yüzü de gülecek
Para kazanabilse azıcık.

Ahmet Yozgat

Simitçiii! ...

1/:
Sonunda saat oldu yedi...
Yani geçiş saati simitçinin.
Önce sıcak sıcak kokusu gelir
Ardından ıtır çıtır kendi.
İçi simit dolu kahverengi sepetinin
Görüntüsü öyle hoş, öyle hoş ki.

2/:
Sonunda saat oldu yedi...
Onun 'Simitçiii! ...' deyişii
Kolları ya da bacakları gibi
İpinceciktir.
Simitleri de yüreği gibi sıcacık.
Somurtkan yüzü de gülecek
Para kazanabilse azıcık.

Ahmet Yozgat

Siz Susun Sular Konuşsun

1/:
Su...
Susun!
Dinleyin şırıltısını derenin
Kim bilir
Nerenin, nerelerin
Ezgileridir taşıdığı
Belki yüreği özlem dolu bir bebe
Belki bir anne ki özlüyor bebesini
Belki de yüreği kocaman bir baba
Sevgilerini yolluyordur bizlere...

2/:
Su...
Susun!
İşte sen busun
Deresin ince bir çizgi
Ya da bir nehir
Harita üstünde mavi bir çizgi
Ya da damarımda yolcusun...

3/:
Su...
Susun!
Kulak verin bir yol
Ana damara karışan
Kendi başına gezinen bu kol
Nereden uzanır ellerimize
Belki ambarları dolu bir şehir
Bir köy belki de sulak topraklarda
Bereket sunuyor bizlere...

4/:
Su...
Susun!
İşte sen busun
Mavi bir çarşaf gibi durgun
Kızılırmak gibi bulanık bazen
Çok uzaklardan gelen
Kocaman dağları delen
Yorgun mu yorgun bir yolcusun...

Ahmet Yozgat

Sofrada Masal Gerek

1/:

Kaç kere söyledim
Bilmiyorum anneme
'Anne akşam sofrasına
Pilav koy, musakka koy
Daha büyük bir kaba
Tatlı bir de masal koy.'

2/:

Kaç kere söyledim
Bilmiyorum anneme
Yemeğin arkasından
Yiyeyim masalımı
Sofrada tatlı yerine.

3/:

Kaç kere söyledim
Bilmiyorum anneme
Doyurunca tıka basa karnımı
Kuşanıp keskin tekerlemeyi
Belime kılıç yerine
Çıkayım Kaf dağı seferine.

Ahmet Yozgat

Sokağımızdaki Ustalar

1/:

Sokağımızdaki marangoz:

'Tık tık da tık tık...'

Bir elinde keskin testere

Diğer elinde kocaman balyoz

Yuvarlak masalar yapar

Dolaplar yapar göz göz

'Evler şenlensin.' diye.

Sokağımızdaki marangoz

2/:

Sokağımızdaki kaşıkcı:

'Şık şık da şık şık...'

Bir elinde kıvrık bıçkı

Diğer elinde keskin bir çakı

Biçim biçim kepçe oyar

Yontar kaşık gün boyu

'Şenlensin,' diye 'Mutfaklar.'

Sokağımızdaki kaşıkcı.

3/:

Sokağımızdaki demirci:

'Dan dan da dan dan...'

Alın terler sıcakta

Korkmaz soğuktan elleri

Onun her yeri kıvılcım yanığı

Körüğü rengi kararmış meşin

Çevredeki ustaların en genci

Sokağımızdaki demirci.

4/:

Sokağımızdaki nalbant:

'Hış hış da hış hış...'

Sabah erkenden kalkış Yaşam biçimi onun için

İlk işi açmak dükkanı

Hazırlamak keskin yonacağını

Ve hemen çekicini almak

'Dan dan da dan dan...'

Zamandan yana yoksul

Boz eşek, sarı katır ve kırat

Sabahtan akşama kadar yorgun

Akşamdan sabaha rahat

Sokağımızdaki nalbant.

5/:

Sokağımızdaki kalaycı:

'Fiş fiş da fiş fiş...'

Bakır taslar içindeki akış

Çubuk çubuk kalaydır.

Bir aydır yıkanmamış gibi saçları

Veis içinde kaybolmuş bıyıkları

Erkenden çemremiş kıllı bileklerini

Marsık dolu ocağını ateşlemiş:

'Tıs tıs da tıs tıs...'

Körük çekmekte nasırlı elleri

Kalaylayıp ham bakırları

Gümüşten tas yapmaktır hıncı
Sokağımızdaki kalaycı.

6/:

Sokağımızdaki simitçi:

'Çıt çıt da çıt çıt...'

Güneşle doğar köşeye

Baka baka her pencereye

Tahta tezgaha özenle dizdiği

Sıcak ve kokulu simitleri

'Çıtır gevrek.' diye diye

Sunar gelene geçen herkese

Dışı memnun gibi görünür yaşamdan

Bilirim yanar kalbinin içi

Sokağımızdaki simitçi.

7/:

Sokağımızdaki lokantacı:

'Acı acı da acı acı...'

Gün boyu yedirir de herkese Kendisi sattığı yemeklerden

Doya doya yiyemez.

Ve artan yemekleri evine götüremez.

Bakıp da bu haline

Gülümser acı acı

Sokağımızdaki lokantacı.

Ahmet Yozgat

Sokaklar Benim

1/:

Olunca bu günde akşam
Alın sizin olsun
Kocaman apartmanlar
Sizin olsun o sıcacık odalar
Yalnızca ıssız sokaklar benim.

2/:

Olunca bu günde akşam
Alın sizin olsun
Nazlı çocuklarına
Hediye taşıyan babalar
Sizin olsun o sıcacık çorbalar
Yalnızca soğuk sokaklar benim.

3/:

Olunca bu günde akşam
Alın sizin olsun
Sevgi dolu bütün dünyalar
Ben mi kimim?
Ben sokak çocuğuyum
Yalnızca karanlık sokaklar benim.

Ahmet Yozgat

Sokaklar Nereye Gider?

1/:

Bizim evin önünden
Bir uzunca sokak geçer
Şu köşede sağa döner
Döner sola bir sonraki köşede
Uzaklaşır döne döne
Köşelerle kol kola.

2/:

Bizim evin önünden
Bir daracık sokak geçer
Her eve uğrar
Birer kova su içer
Baharda toz toprak demez
Kışda kar buz demez
Bizim sokak uğrar da her eve
Hiç birinin kapısından içeriye giremez
Uzaklaşır döne döne
Yalnızlıkla kol kola...

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Sokaktan Gelen Ses

1/:

Üşüyen ellerimiz uzanıyor
Çevremizi dolduran sizlere
Bir türlü yakalayamıyoruz
Biz öksüzüz ağabeyler
Biz yetimiz ablalar
Biz sokaklarda kalabalık içinde
Yapayalnız yürüyen
Kimsiz kimsesiz çocuklarız
Sizce yok sayılırız
Ama mahallenizde
Bizler de varız.

2/:

Yüreklerimiz uzanıyor
Sevgiye yakalayamıyoruz
Biz açız ağabeyler
Biz susuzuz ablalar
Biz çok uzaklarda
Ama yanı başınızda
Buza kesen sokağınızda
Ya da kocaman caddelerinizde
Yapayalnız tek başına büyüyen
Kimsiz kimsesiz çocuklarız
Sizce yok sayılırız
Ama kentinizde
Bizler de varız.

Ahmet Yozgat

Soluk Yüzlü Arabanın Yeşil Gezisi

1/:

Geçen mevsimden kalan
Soluk yüzlü bir arabaydım ben
Soğuk sıcak demeden
Atıldım bir kenara
Bir ara sanırım sıram geldi
Önce yeşile boyadı beni,
Sahibim Salih amca.
Sonra yeşil bir geziye çıkardı
Günlerce gün görmemiş ailesini.

2/:

Bir sabah tuttuk yaylanın yolunu
Oğulları ve kızlarıyla
Yolların toprağını tozularak
Aheste aheste geçtik dik yamaçları
Taradı gözlerimiz görkemli manzaraları
Bu gibi köy pınarlardan sulandık
Çimenlerde yuvarlandık
Çiçek topladık çayır kenarlarından
Şesimize ses verdi börtü böcek
Ayak altındaki yuvalarından
Anlaşıldı bu sezon böyle geçecek
Sevindi herkes
Halaya durdular kol kola
Ben de sevindim
Dedi ki: 'Salih amca
Hazırlan gelecek yıla.'

Ahmet Yozgat

Son Atlılar

1/:

Sular gibi akarak
Son atlılarda geçtiler
Ben oradaydım.

2/:

Arkalarında taylarını
Ve tozlarını bırakarak
Seller gibi çağlayarak
Son atlılar da geçtiler
Ben oradaydım.

3/:

Kapatıp dizginlerini
Ve kolanlarını bağlayarak
Yıldızlar gibi kayarak
Son atlılar da geçtiler
Ben oradaydım.

4/:

Arkalarında taylarını
Ve nal izlerini bırakarak
Seneleri sayarak
Son atlılar da geçtiler
Ben oradaydım.

5/:

Işık sürüp yüzlerine
Bize el sallayarak
Ne yazık ki ağlayarak
Son atlılar da geçtiler
Ben oradaydım.

6/:

Geride bizi bırakarak
Silinmez iz bırakarak
Bir oğlan bir kız bırakarak
Son atlılar da geçtiler
Ben oradaydım...

Ahmet Yozgat

Son Yaprak Da Düştü

1/:

Otuz günde otuz yaprak düştü takvimden
Devrildi yarısı yazdan kalan
Yarısı kuru yaprak olan eylül
Devrildi sarışın ekim ayı
Devrildi alacalı kasım
Devrildi yaşlı aralık
Can çekişiyor artık ağaçlar
Ve daha dün yemyeşil olan
Bu günse kahverengi yapraklar
Kayboluyor göz göre göre
Bir yıllık arkadaşım.

2/:

Aralığın son günü son yaprağı takvimin
O da düştü düşecek
Devrildi on beş günü yaz
On beş günü güz olan eylül
Devrildi tarlalara ekim ayı
Devrildi beyaz ve yaşlı aralık
Devrildi alacalı kasım
Çok üzüntülüyüm pek çok
Şürüyor bir yıllık yasım.

Ahmet Yozgat

Sonbahar

1/:

İlkbaharda neşelenen ağaçlar
Hüzünlenir sonbaharla birlikte
Sarılar yeşil yapracıklar
Biri birer koparlar dallarından
Akarlar ha babam akarlar
Ben onlara bakarım çipil çipil
Onlar bana bakarlar...

2/:

Kışın haber ulaşır
Sokaklara sonbaharla birlikte
Sanki birer mektup olur yapracıklar
Çöpçüler postacı sanki
Toplarlar ha babam toplarlar
Ben onlara bakarım çipil çipil
Onlar bana bakarlar...

Ahmet Yozgat

Söndür Beni

İtfaiyeci amca
İşte ben ateşim
Ne olur söndür beni
Bakma böyle harlı harlı yandığıma
Aslında yakmak istemiyorum ben de
İnan ki hiç kimseleri
İstemem ağlamasın çocuklar
Anneler, babalar üzülmesin
İster miyim hiç ocaklar sönsün?
İtfaiyeci amca
Bunlar için söndür beni
Yakmak istemiyorum ben de hiç kimseyi.

Ahmet Yozgat

Söyle Allah Aşkına

1/:
Güzel yurdum dağların,
Ne kadar da kocaman,
Böyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!

2/:
Güzel yurdum ovaların,
Ne kadar da dümdüz,
Böyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!

3/:
Güzel yurdum insanların,
Ne kadar da güzel,
Böyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!

4/:
Güzel yurdum şehirlerin,
Ne kadar da temiz,
Böyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!

5/:
Güzel yurdum köylerin,
Ne kadar da şirin,
Böyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!

6/:
Güzel yurdum çocukların,
Ne kadar da şeker,
Söyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!

7/:
Güzel yurdum bayrağın,
Ne kadar da nazlı,
Böyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!

8/:
Güzel yurdum okulların,
Ne kadar da bilgili,
Böyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!

9/:
Güzel yurdum yaşlıların,
Ne kadar da tonton,
Böyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!

10/:
Güzel yurdum sınırların,
Ne kadar da geniş,
Böyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!

11/:
Güzel yurdum canlıların,

Ne kadar da mutlu,
Böyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!
12/:
Güzel yurdum,
Senden başka ülke var mı?
Böyle Allah aşkına,
Söyle Allah aşkına!

Ahmet Yozgat

Söyle Bize Yeşil Tahta

1/:

Yeşil yazı tahtası

Söyle bize:

Ahmet mi benim adım?

Kız kardeşim Ayşe mi?

1a/:

Yaşama yol nerden gider?

Söyle bize yeşil yazı tahtası

Yani 2 x 2 kaç eder?

2/:

Yeşil yazı tahtası

Söyle bize:

'Anne' nasıl yazılır?

'Baba'da kaç 'a' var?

2a/:

Evimize yol nerden gider?

Söyle bize yeşil yazı tahtası

Yani 2 x 2 kaç eder?

3/:

Yeşil yazı tahtası

Al eline tebeşiri:

Yuvarlak bir 'sevgi' çiz bize

'Barış' çiz altı milyar kenarlı

Dosdoğru 'kardeşlik' çiz.

3a/:

Söyle bize yeşil yazı tahtası

Yüreğe yol nereden gider?

Yani 2 x 2 kaç eder?

Ahmet Yozgat

Söyleyin Koca Köpekler

Koca köpekler,
Söyleyin bize,
Şimdi sürüyü kim bekler?
Küçük çoban uyursa,
Susarsa yanık kaval,
Çevreyi kuşatan çit,
Rüzgarda devrilirse,
Kınalı kuzular,
Ve masum koyunlar,
Ve de bilge keçiler,
Kaçarlarsa ağıldan...
Söyleyin, koca köpekler,
Şimdi sürüyü kim bekler?

Ahmet Yozgat

Su Kuşları

1/:
Bir kuşluk vaktiydi
Kuşlar kanat salladılar
Ben çıktım hızla evimizden
Evinizden sen daha hızlı çıktın
O çıktı en sonunda en hızla evlerinden.

2/:
Bir kuşluk vaktiydi
Kuşlar el salladılar
Ben geldim koşa koşa
Mahalledeki çeşme başına
Sonra uça uça sen geldin
O da geldi sonunda çeşme başına.

3/:
Bir kuşluk vaktiydi
Kuşlar dil salladılar
Ben pek çok içirdim
Sen benden daha çok içirdin
Sonunda en çok da o içirdi
Avucundaki serin suyu
Güneşte yanmış ve susamış kuşlara.

Ahmet Yozgat

Suskun Serçe

A/...

Bir suskun serçeyim ben kasabanızda,
Ve sevinç kokulu söğüt dallarında.
Gerektiğinde bile ötmeyişim,
Kuş dili bilmezliğimden değil ha.
İş var işin içinde...

Bir yaramaz mı yaramaz
Laf söz anlamaz komşu çocuğu,
Her yıl nisan ayı gelince,
Dadanır kırılğan yuvama.
Ben yaparım, o bozar
Yuva bozmak onun için eğlence.

B/...

Bir suskun serçeyim ben kasabanızda,
Gökyüzü kızlarının saçı bulutlarda.
Dil bilmezliğimden değil ha ötmeyişim,
İş var işin içinde...
Sıcak bir yuvamın olmayışından.

C/...

Bir suskun serçeyim ben kasabanızda,
Akşam üstlerinin hüzünlü dam saçağında.
Gerektiğinde bile ötemeyişim,
Kuş dili bilmezliğimden değil ha.
İşin içinde iş var...
Akşamlar gibi yalnızlığımdan.

C/...

Bir suskun serçeyim ben kasabanızda,
Karlı çam ağaçlarının iğneli fıçılarında.
Kuş dili bilmezliğimden değil ha ötmeyişim,
İş var işin içinde...
Sarışın pamuk ağızlı bir yavru,
Yalnız yaşamımın bütün özlemi.
Döşü gümüş rengi kadifeden,
Kanatları has ipekten olmalı.

Ç/...

Bir suskun serçeyim ben kasabanızda,
Yağmurlardan kaçan şemsiyeler altında.
Kuş dili bilmezliğimden değil ha ötmeyişim,
Bir yaramaz komşu çocuğu,
Her gün ortasında sıcak yuvama dadanır.
Akşam işten dönünce yuvaya,
Bakarım ki ne göreyim?
Tek eserim çilli yumurtam alınmış.
Ağlaya ağlaya kalakalırım
Koyu karanlık gecenin yalnızlığında.
Suskunluğuma ses verir uzaktan
Kıştan arta kalan nazlı kumrular...

D/...

Bir suskun serçeyim ben. Kasabanızda,
Bütün annelerin gözü yaşlı yalnızlığından
Bir parça da düşer payıma benim
Bedenim büzülür bir ağaç kovuğunda

Kuş dili bilmezliğimden değil suskunluğum,
Çilli yumurtamın kırılışından.

Ahmet Yozgat

Sümüklü Böcek

Sümüklü böcek kardeş
Al benim mendilimi
Haydi haydi utanma
Akan burnunu silersin
Eğer mendil kullanmazsan
Ceketinin kolunu pislersin
Dinle beni yabana atma sözümü
Utanma sümüklü kardeş
Uzat o minnacık elini
Al haydi benim kağıt mendilimi.

Ahmet Yozgat

Sümüklü Sokak Satıcısı

1/:
Çamurlu bir mahallenin,
Sümüklü sokak satıcısıydı...
Onun adı ya Cemalettin,
Ya da Kemalettin idi.
Mutlaka bulur buluştururdu
Bizi çizgili kitaplara kavuştururdu.

2/:
Sümüklü sokak satıcısı
Çamurlu bir mahallenin
Az işlek caddesine
Kurardı tezgahı demeden kış yaz.
Bağırırdı çatlak sesiyle avaz avaz:
'Kitaba gel kitaba! '

3/:
Bakışlarımızda kestirdiğimiz kitap
Harçlıklarımız avuçlarımızda,
Çamurlu bir mahallenin
Biz sümüklü müşterileri de
Bağrırlardık ince sesimizle avaz avaz:
'Bana da bana da! ...'

Ahmet Yozgat

Sütlü Mısır

1/:

Şu bizim mısırcı amca
Her gün, sabah olunca
Uzun sokakta 'Sütlü mısır' satar
Nedense bizim mısırcı amca
Mısırın sütüne su katar.

2/:

Şu bizim mısırcı amca
Her gün, sabah olunca
Bulduğumuz kalabalık sokakta
Sütlü mısırına su katar
Üstelik bizim mısırcı amca
Sulu süt mısırını pahalı satar
Kuyruk olur alıcılar.

3/:

Şu bizim sütçü amca
Her gün, sabah olunca
Uzun sokakta 'süt' satar
Nedense bizim sütçü amca
Sütüne su katar.

4/:

Şu bizim sütçü amca
Her gün, sabah olunca
Bulduğumuz uzun sokakta
Süt bidonuna musluk suyu katar
Üstelik bizim sütçü amca
Sulu sütünü ucuz satar
Yüz çevirir alıcılar...

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Şeftali

1/:
Bizim bahçıvan Ali
Bol güneşli
Bir ağustos günü
İştah ile yemişti lezzetli etimi
Çıkarmıştı çekirdeğimi.

2/:
Bizim bahçıvan Ali
O güneşli ağustos gününde
Dikmişti gübrelili toprağa
Bereketli çiğidimi.

3/:
Bizim bahçıvan Ali
Basıp da yirmi yaşına
Askere gitti gideli
Yiyemiyor sulu meyvemini.

4/:
Bizim bahçıvan Ali
Ama adım gibi biliyorum ki
Yıkıyor kaşlarının üzerine kepini
Ve çok özlüyordur beni.

5/:
Bizim bahçıvan Ali
Annesinin hatırlarını sorduktan sonra
Şöyle diyor mektubunda:
'Nasıl bizim şeftali? '
Yaşa be arkadaşım Ali
Çok iyi senin şeftali
Yine açtı bin bir çiçeğini
Gelmene hazırlıyor meyvelerini.

Ahmet Yozgat

Şehre Neden Gelirler Köylüler?

1/:

Köylüler şehre neden gelirler?
Eğer gelmeseler bu koca kente
Biz fırında kabartılmışını yeriz de
Onlar tandırda ekmeğın hasını yerler.
Ya şehir de öyle mi?
Doğru olan onlar gibi olmak mı?
Yoksa bizim gibi mi? ...

2/:

Köylüler şehre neden gelirler?
Eğer gelmeseler bu koca kente
Biz yumurtanın açık sarısını yeriz de
Onlar yumurtanın çifte sarılısını yerler.
Ya şehirde öyle mi?
Doğru olan onlar gibi olmak mı?
Yoksa bizim gibi mi? ...

3/:

Köylüler şehre neden gelirler?
Eğer gelmeseler bu koca kente
Biz sebzenin hormonlusunu yeriz de
Onlar doğal olanını yerler.
Ya şehirde öyle mi?
Doğru olan onlar gibi olmak mı?
Yoksa bizim gibi mi? ...

4/:

Köylüler şehre neden gelirler?
Eğer gelmeseler bu koca kente
Biz meyvenin yapayını yeriz de
Onlar çiftlikte yetişenini yerler.
Ya şehirde öyle mi?
Doğru olan onlar gibi mi olmak mı?
Yoksa bizim gibi mi? ...

5/:

Köylüler şehre neden gelirler?
Eğer gelmeseler bu koca kente
Biz sütün su katılmışını yeriz de
Onlar yoğurdun doğal mayalısını yerler.
Ya şehirde öyle mi?
Doğru olan onlar gibi olmak mı?
Yoksa bizim gibi mi? ...

6/:

Köylüler kente neden gelirler?
Eğer gelmeseler bu koca kente
Onlar her şeyin en doğalını yerler
Plastik yiyecekler zehirlerken bizleri.
Peki neden gelirler?
Geride bırakarak o güzelim şeyleri.
Doğru olan onlar gibi olmak mı?
Yoksa bizim gibi mi? ...

Ahmet Yozgat

Şır Şır Çeşme

1/:

Şır şır çeşmemiz;
Yazın sopsoğuk,
Kışın ılıman,
Ama her zaman,
Suyun tertemiz.

2/:

Şır şır çeşmemiz;
Tatlı suyunu,
Şimdi bizler içeriz.

3/:

Şır şır çeşmemiz;
Geçmişte içmiş,
Suyunu dedelerimiz.

4/:

Şır şır çeşmemiz;
Gelecekte tadacak,
Tadını bebelerimiz.

5/:

Şır şır çeşmemiz;
Nesiller boyu biz,
Sana teşekkürler ederiz.

Ahmet Yozgat

Şiir de Çıksın Kerevete

1/:
Gökten üç elma düşmüş
Biri Yozgatlı Ahmet'e
Biri sana, üçüncüsü Hasan'a
Erdik biz muradımıza
Haydi başlayalım yeni bir meyveye
Ağaçlar çıksın kerevete.

2/:
Gökten üç şiir düşmüş
Biri Yozgatlı Ahmet'e
Biri sana, üçüncüsü Hasan'a
Erdik biz muradımıza
Haydi başlayalım yeni bir kitaba
Şiir çıksın kerevete...

Ahmet Yozgat

Şiircik Kızın Şiiri

1/:

Ben küçük bir şiirim
Adım ise Şiircik
Sevgili babamın adı 'Şiir'
Annem ise anılır 'Şiire' diye
Ben küçük bir şiir kızım
Adım ise küçük şiircik
Şirin mi şirinim.

2/:

Ben küçük bir şiir kızım
Adıma şiircik der bilenler
Ağlayanlara can yoldaşım
Ve gülenlerle sarmaş dolaş olurum
Beyninde yaşarım bir şair amcanın
Zaman zaman onun da yüreğinden taşarım
Aklıma eser bazen rüya görmek
İmge dermek hayal çayırlarından
İşte o zaman binip deli tayıma
Yol vermez zamanları aşarım.

3/:

Ben küçük bir şiir kızım
Adım şiircik diye dillendirilir
Ezgilerin büyülü notalarında
Acılı türkülere dil olurum
Neşeli masallara karışırım
Barışırım şarkılarda küskün sevgililerle
Bazen Ali'nin hüznünlü gönlüne akarım
Ya da ulaşırım Fatma kızın yalnız kalbine
Dedim ta ben küçük bir şiirim
Bazen kendime bile şaşarım
Bunca işi nasıl başarırım?

Ahmet Yozgat

Şiirim Fener Sanki

1/:

Şiirim bir fener gibidir
Gah yanar. Gahi söner...
Aydınlatır geceleyin yolumu.
Gündüzleyin aydınlık güneşe rağmen
Sağımı ve solumu onunla seçerim
Fark derim onunla selli sulu dereleri
Geçerim üzerinden köprüler kurup
Bazen bir küçük köy olur uzakta.
Bazen bir çiftlikte Ali Baba
Yani şiirim aydınlık bir fener,
Bazen yanar, bazen söner...

2/:

Şiirim bir fener gibidir
Gah yanar. Gahi söner...
Denizin ortasında bir ıssız ada
Robinsonlara sığınak olur.
Kanadı kırılmış göçmen kuşlar,
Ona konarlar uçuş molalarında
Kaybolmuş yollarında yalapaşap giden
Pusulasız ve yaşlı balıkçı takaları
Anaları ağlatan amansız fırtınalarda
Ya da amansız bir borada
Dümeni kopmuşken ortalarından
Savrulmuşken gündelik rotalarından
Şiirim yetişir imdada
Balıkçılar bayılır bağırmaya:
Heyamola uşaklar heyamola!
Görünür sahilin kayalıkları
Kılavuz olan şiirimle ben yırtarım,
Umutları örten karanlıkları.
Yani şiirim bir fener,
Bazen yanar, bazen söner...

3/:

Şiirim bir fener gibidir
Gah yanar. Gahi söner...
Açık denizlerde gemiler onu gözler.
Onu özler yalnız denizciler.
Gagasında minik bir balıkla,
Yuvasına dönen yoksul martılar,
Çukur çeneli garibim balıkçılar,
Uzun ve derin soluklarla,
Kıvrım kıvrım kıyılarda kulaç atan,
İnce belli ve kıvrak kollu yüzücüler,
Kıyıları dolduran gözler onu gözler,
Yani şiirim bir fener,
Gah yanar, Gahi söner...

4/:

Şiirim bir fener gibidir
Gah yanar. Gahi söner...
Ay karanlık gecelerde
Kutup yıldızı gömülmüşse bulutlara

Kuytulara kaçmışsa demirkazık
Gündüz, güneş kızı doğurmamışsa eğer.
Dert değil ki. Ben varım.
Çevreme yaydığım aydınlıkla
Kocaman bir ay dede kadarım
Sönmüşse kutup yıldızı
Kararmışsa gündüzün güneş kızı
Şiirimin ışığı yeter dünyaya.
Dalgalar dağlarla yarıştığında,
Geniş okyanus. Ya da koca Marmara
Yuttuğunda şen şakrak sahilleri
Evleri karanlıklar boğduğunda
Kuytu bir sığınağım çocuklara.
Yani şiirim bir fener,
Bazen yanar, bazen söner...

Ahmet Yozgat

Şiiristana Hoş geldiniz

1/:

Günlerden bir gün,
Şu bizim masal haylazı Keloğlan,
Ellerinde demircinin dövdüğü asa,
Ayağında çift su verilmiş bir çift çarıkla,
Düşmüş erken erken yollara...
Yollar uzunmuş minareler gibi,
Dağlar dağlardan daha büyük,
Keloğlansa küçücük.
Ama engin hayalleri sanki bir deniz,
Hepiniz şiiristana hoş geldiniz...
Bana hangi şiirleri getirdiniz?

2/:

Günlerden bir gün,
Şu bizim masal yaramazı Keloğlan,
Anasının dokuduğu heybesi omzunda,
İnce ıslığı ağzında bir türkü tutturmuş,
Düşmüş kıvrım kıvrım yollara.
Kılavuzu yok sahipsiz kervanlar gibi.
Yolların kafası bozuk.
Çevrede büyüklü küçüklü binlerce iz.
Keloğlansa küçücük,
Hepiniz hayalistanaya hoş geldiniz...
Bana hangi hayalleri getirdiniz?

3/:

Günlerden bir gün,
Şu bizim masal afacanı Keloğlan,
Güneşte uzayan gölgesi arkasında tin tin tin,
Düşmüş döne dolaşa uzaklara giden yollara,
Sonunda gökyüzünde yıldızlara dayanmış,
Güneş sıcak mı sıcak tandırlar gibi,
Yollar ıraktan daha uzak.
Ne bet kalmış, ne beniz,
Keloğlansa küçücük,
Hepiniz masalistanaya hoş geldiniz...
Bana hangi masalları getirdiniz?

Ahmet Yozgat

Şiirleme

1/:

Evvel zamanın birinde
Zaman şiir içinde
Şiir kalbur içinde
Cirit oynarmış şair
Bir şiir ülkesinde.

2/:

Az yazmış, uz yazmış karakalem
Daktilolar düz yazmış
Mışıl mışıl uyumuş şiir
Yaramaz çocuğun beşiğinde.

3/:

Çocuk ağlamış, annesini aramış
Ninni söylemiş şiir tatlı diliyle
Susan minik gözlerini kapamış
O haliyle rüyalara tırmanmış.

4/:

Yorulan şiir uzanmış ninniler üstüne
O da uyumuş uzunca bir süre
Afacan uyanıp onu görünce
Işıl ışıl gülümsemiş
Şiir sevinmiş çocukça
Çocuk şiir gibi sevinmiş.

5/:

Oturmuş eteğine kaf dağının keloğlan
Çocuk çocuk kokan şiirler yazmış
Kazmış mısralara kaf dağı tarihini
Yenip kara talihini
Altın renkli masallara uzanmış.

6/:

Hantal deve tellal olmuş
Tezgahlarında şiir satılan
Masalımsı bir pazar yerinde
Bildiği şiirleri söylemiş.

7/:

Şiir satıcısı bezirgan çömelmiş
Tuğlaları mısra olan bir hisarın dibine
Tılsımlı şiirler dinlemiş.

8/:

Sanatsever topal pire berber olmuş
Beraber şiir dükkanı açmışlar
Bir usta şairle şiiristanda
Şirin şiirler söylemişler
Dünyadaki bütün çocuklara.

9/:

İyice yorulmuş şiir
Zamanının bittiği yerde uyumuş
Afacan çocuğun salıncaklı beşiğinde
Yumuşak bir yer bulup kendisine.

10/:

Onu uyur görünce öylece
Bizim çocuk gülümsemiş

'Çocuk da uyusun.' diye
Şiir yeni ninniler söylemiş
Evvel bir şiirin içinde
Şiirse kalın bir kitap içinde
Çirit oynamış bizim usta şair
Yakınlardaki bir şiir ülkesinde.

Ahmet Yozgat

Œimdi Haberlerde Sıra

'Œimdi haberler...' deyince televizyon
Anında kulak kesilir babam
Unutur çevredeki her bir Œeyi
Hatta kucağında oturan beni
İtiverir Œöyle yana
Babamı aldığın için elimden
Televizyon küsüm sana
Haberlerin senin olsun
Sakla, söyleme benim babama.

Ahmet Yozgat

Şoför Mahmut Ağabey

1/:

Şoför Mahmut ağabeysiyim
Okul yolunda bütün öğrencilerin
Bizim emektar minibüse
Yolları yetmez semtlerin
Silinir gözümde her şey
Geçince ben direksiyona

2/:

Dedim ya şoför Mahmut ağabeysiyim
Okul yolunda bütün öğrencilerin
Uçururum düldülü yokuşta ve düzde
Gideceğimiz yere en hızlı ben ulaşırım
Ne zaman bir okul önünde gidecek olsam
Yavaşlar ve anında kaplumbağalaşırım
Onun için şoför Mahmut ağabeysiyim
Dikkatli, dikkatsiz tüm öğrencilerin.

Ahmet Yozgat

Şoför Memes Ağabey

1/:

Şoför Memes ağabeysiyim
Okul yolunda bütün öğrencilerin.
Bizim emektar minibüse
Yolları yetmez semtlerin.
Silinir gözümde her şey
Geçince ben direksiyona.

2/:

Dedim ya şoför Memes ağabeysiyim
Okul yolunda bütün öğrencilerin.
Uçururum düldülü yokuşta ve düzde.
Gideceğimiz yere en hızlı ben ulaşıyorum.
Ne zaman bir okul önünde gidecek olsam
Yavaşlar ve anında kaplumbağalaşırım.
Onun için şoför Memes ağabeysiyim
Dikkatli, dikkatsiz tüm öğrencilerin.

Ahmet Yozgat

Ŗu Bizim Sıvacı Ustaları

1/:

Biz birer sıvacı ustasıyız
Yapayalnız yatarız geceleri inŖaatlarda
Çok uzaklardayız sevdiklerimizden
Ŗıcak olsun diye evleriniz
Yıl boyu duvarlarınızı sıvarız
Soğuk tuğlalara siner kokumuz.

2/:

Biz birer sıvacı ustasıyız
Aylar var ki uzağız köyümüzden
Ama sağlam olsun diye sizin yerleriniz
Nasırlı ve kocaman ellerimiz
Yirmi kat aşağıda harç karar da
Denizlerin kabuklu kumundan
Fabrikaların betonundan
Sırtımızda yukarı çıkarırız.

3/:

Biz birer sıvacı ustasıyız
Aylar var ki uzağız evimizden
Ama sağlam olsun diye sizin evleriniz
Duvarlarınıza çimentodan nakış dökeriz
Ŗıcacık olsun diye kışın evleriniz
Size emeğimizi hediye ederiz.

4/:

Biz birer sıvacı ustasıyız
Aylar var ki yalnız ve uzağız elimizden
Ama sıcak olsun diye sizin evleriniz
Yüreğimizden harç karıp
Duvarlarınıza sevgimizi sıvarız.

Ahmet Yozgat

Tablam Kavak Ağacı

1/:
Tablam kavak ağacı.
Fırıncı Hacı ağabeyim,
Pişirir erkenden beni.

1a/:
Sırtım tam yağlı susam
Tablam kavak ağacı
Ağabeyim fırıncı Hacı.

2/:
Satıcım küçük Osman,
Yetiştirir erkenden beni.
Çıtır, gevrek simidim.

2a/:
Üzerim tam yağlı susam.
Tablam kavak ağacı
Ağabeyim fırıncı Hacı.
Satıcım küçük Osman.

3/:
İşe giderken Hatice bacı,
Alır bir çıtır gevrek ısırır.
Çok beğenir beni.
İki tane daha sardırır.

3a/:
Her yanımda tam yağlı susam.
Tablam kavak ağacı
Ağabeyim fırıncı Hacı
Satıcım küçük Osman
İşe giden Hatice bacı
Yani severim herkesi
Herkes de beni sever
Ben olmasaydım eğer
Bu şiir yazılmayacaktı...

Ahmet Yozgat

Tahta Atları da Vururlar

1/:
Arkadaşlarıyla gidiyorken yarışa
Takıldı münasebetsiz bir taşa
Beklenmedik bir zamanda
Tökezleyiverdi zavallı tahta atım
Dörtnala gezinirken özgür kırlarda

Bir anda kırılıverdi 'çıt! ' diye
Hem de en ince yerinden
Tahta atımın bacağı
Dağıldı toynağı.

2/:
Alçıya aldım kırığı, olmadı
Çelik tellerle sarmaladım toynağı
İri mihlarla çiviledim, tutmadı
Tahta atımın tahta bacağı
Bir türlü kırıldığını unutmadı.

3/:
Sanırım yoktu kırığın tutacağı
'çekmesin.' diye
Tahta atım bunca acıyı
Söküp gömdüm kırılan tahta bacağı.

Ahmet Yozgat

Tarihi Çalan Kırk Haramiler

1/:

Eskiden daha güzeldi her şey
Mesela koyunca başımı yastığa
Uyurdum derin ve mışıl mışıl
Deliksiz uykularımı da çaldılar
Geceleri bile soyan kırk haramiler.

2/:

Her yağmurun ardından doğan
Ve gözlerimi öpen ebemkuşağı gibiydi
Uykumu dolduran rengarenk rüyalarım
Doyumsuz rüyalarımı da çaldılar
Gökleri bile soyan kırk haramiler.

3/:

Dikip gözlerimi gök yüzüne
Durmaz oturmaz saatlerce kurardım
Sınır tanımaz hayallerimi
O sınırsız hayallerimi de çaldılar
Düşünceleri bile soyan kırk haramiler.

4/:

Şahibi ben olduğum kuşlarım uçardı
Özgürce sınırsız mavilikte
Kanatlarının şıptısı ninni olurdu
Can içi kuşlarımı da çaldılar
Canlıları bile soyan kırk haramiler.

5/:

Gün boyu çalışmazdı annem
Babamın gece mesailerini yoktu
Yani bütün gün yanımdaydılar
Annemi de babamı da çaldılar
Aileleri bile soyan kırk haramiler.

6/:

Çakılmazdım karşısına te ve'nin
Kırda koşmacalardaydım taylar gibi
Boş arsada arkadaşlarla körebe oynardım
Bütün zamanımı dolduran oyunlarımı da çaldılar
Eğlenceleri bile soyan kırk haramiler.

7/:

Dün olanları saklardım depomda
Bu gün yaşadıklarımı boncuk boncuk dizedim
Bilirdim yarın nelerin olacağını
Dünümü, bu günümü ve yarınımı da çaldılar
Takvimi bile soyan kırk haramiler.

8/:

Beyaz ve yazılmamış bir defterdim sayın ki
Ya da sayfa sayfa okunan bir kitap
Kargacık burgacıklarla karaladılar beynimi
Öz be öz kendimi de çaldılar
Beyinleri bile soyan kırk haramiler.

Ahmet Yozgat

Tarzan geliyor: 'Aaaa! '

1/:

Tarzan geliyor: 'Aaaa! '
Sizden hesap sormayaaaa! ...
Kıymayın biz zavallı hayvanlara.
Kırın kalbinizi
Ya da elinizi, kolunuzu
Hatta o kalın kafanızı
Ama ne olur kırmayın boynuzumuzu.

2/:

Tarzan geliyor: 'Aaaa! '
Sizden hesap sormayaaaa! ...
Kıymayın biz zavallı hayvanlara.
Kırın sırtımızı acıtan kırbacınızı
Ya da gürgen sopalarınızı
Hatta o kalın kafanızı
Ama ne olur kırmayın kanatlarımızı.

3/:

Tarzan geliyor: 'Aaaa! '
Sizden hesap sormayaaaa! ...
Dokunmayın biz zavallı hayvanlara.
Bozun kendi evlerinizi
Ya da kurduğunuz ilişkilerinizi
Bozun tüm yaptıklarınızı
Ama ne olur bozmayın yuvamızı.

Ahmet Yozgat

Taşa Mektup Yazan Hamurabi

1/:
Sakalı ak tarih dede oturup
Siyah bir taş üstüne
Sağ elinde bir Asuri çekiç
Diğerinde Babil'den bir koca çivi
Sivri mi sivri...
Dedi ki buhurdan sesiyle:
'Yaz oğlum Hamurabi...'

2/:
Ak urbalı tarih dede çömelip
Beyaz bir taş üstüne
Dedi ki yorgun sesiyle:
'Yaz oğlum Hamurabi...'
Başladı çivi çivi yazmaya
Tarih dedenin katibi Hamurabi:
'Ey oğul!
Çağlar öncesinden bırakıyorum
Bu taş mektubu sana.
Peki ne bırakıyorsun sen
Çağlar sonrasına
Yani çocuklarına? ...'

Ahmet Yozgat

Taşları Yazan Adam

1/:
Zaman zaman içinde;
Taşları yazan adam,
Geçmiş zamanlar içinde...
Elinde baltası çakmak taşından.
Sırtında urbası kaplan postundan.
Evini sorarsanız bir taş kovuğu.
Ne sıcaklığı engeller, ne de soğuluğu.

2/:
Zaman zamanın içinde;
Taşları çizen adam,
Geçmiş zamanlar içinde...
Volkanlar sanki mısır,
Patır patır patlamakta çevrede.
Karısı ayı avında, dağları devirmede.
Taşları yazan adam,
Elinde kalemi çakmak taşından,
Derin derin düşünmede...

3/:
Zaman zaman içinde...
Taşları yazan adam,
Kabara başlı çiviler kazmada.
Yana yatık, uzun, dik ve ince
Taşların yontulduğu devirde
İnce ince mağarasının duvarını süslemede
Kocaman kayalara yaşamını yazmada
Yani bize kendini anlatmada.

Ahmet Yozgat

Teker Gider

1/:

Teker...

Yuvarlanır teker meker

Üstüne bir kutu kor

Düşer yola çeker gider

At olur dıgıdık dıgıdık

Tıngır tıngır araba olur

Bazen otobüs olur uzun yollarda

Bazen de havada uçak olur.

2/:

Teker...

Döner gider teker teker

Beni de ardı sıra

Sonsuza dek çeker gider.

Ahmet Yozgat

Telefonun Kordonu

1/:

Evimizdeki telefonun kordonu
Çıkar evden dışarı
Ve uzar gider ilden ile
Yok mudur bunun sonu?

2/:

Evimizdeki telefonun kordonu
Bağlar beni döne döne
Kuzeydeki bir kasabadaki ablama
Güneydeki bir ildeki ağabeyime
Bağlar beni her bir yöne.

3/:

Evimizdeki telefonun kordonu
İşe başlayıp bizim evden
Girer ve çıkar her eve
Selam verir o evlerde herkese.

4/:

Evimizdeki telefonun kordonu
Kulak verir duyduğu her bir sese
Tekrar tutar uzun yolu
Bu şehirden o şehire.

Ahmet Yozgat

Telli Turnanın Şiiri

1/:

Şu telli turna var ya...
Dolanır hayalimin tepelerinde
Ellerim uzanır göğe o an,
Ancak bulutları tutarım
Gece bir gelinlik kız gibi
Siyah perçemini çalar yana
Uçmak yasak ya kuşlara gece
Karanlıkta yuvalara dalarım
Ancak kurumuş dalları tutarım
Ağlarım,
Bulut olur tepemde göz yaşlarım
Dizilir tane tane kuşlar
Acımı paylaşmaya
Ancak gözlerim hep turnayı arar
Turnaysa göçer başka dünyaya.

2/:

Şu telli turna var ya...
Dolanır hayalimin eteklerinde
Sonbaharda soğur yuvalar
Buz keser kış aylarında
Bulutlar pusu kurar denizlerin üstüne,
Yıldırımlar bulutları parçalar
Turnalar dökülür tane tane
Alışılmış göçmen yollarına
Güneş bir açar gözünü bir yumar
Gölge, gri bedenini yayar toprağa
Çiftçiler siler terini
Sonra nasırlı ellerini alınına dayar
Kelaynaklar, leylekler tüm göçmen gagalılar
Yani art arda ulanır kuşlar
Ancak gözlerim hep turnayı arar
Turnaysa göçer başka dünyaya.

3/:

Şu telli turna var ya...
Dolanır rüyalarımın tepelerinde
Ellerim uzanır göç yolu göğe,
Bulutların saçlarını tutarım
Gece, siyah perdesini gerer dünyaya
Yayan yapıldak düşerim yola
Bir göçmen kuş gibi geçerim köprülerden
Köpüklü derelerden
Kuduran denizlerden
Dizilir tane tane kuşlar peşime
Eşime, kardeşime aldırım
Ağlarım çölde, düzlükte bağırırım:
'Nerdesin turnam, telli turnam! '
Ben gezerim yana yana rüyalarımın eteklerinde
Turnaysa göçer başka dünyaya.

4/:

Şu telli turna var ya...
Dolanır gerçeğimin tepelerinde

İlkbaharda yavaş yavaş ısınır yuvalar
Bulutlar pusu kursa da alışılmış yollara
Gölge, gri bedenini yaysa da bu toprağa
Aldırmaz bir avcı siler tuzlu terini
Art arda ulanır kuşlar
Ancak turna terk eder diğerlerini
Benimse gözlerim hep telliyi arar
Sonunda ben de göçerim başka dünyaya.

Ahmet Yozgat

Teloğlan İle Çiçek Kızlar

Bir varmış, bir yokmuş...
Zamanlardan bir zamandayız.
Mevsimlerden ilk bahardayız.
Günlerden bir gün Teloğlan'ın anası,
Elinde kocaman sopası ile dikilip oğlunun başına,
Yumup gözünü, açmış ağzını:
'Bre Tel oğlum,' demiş.
Ne bir mesleğin, ne de evde bir emeğin var.
Sen de eller gibi çıkıp dışarı, bir iş ara kendine.
Bu tembellikle aç kalacağız bir gün. Sonra demedi deme.'
Bunun üzerine bizim Teloğlan:
'Ya Allah! ' deyip vurmuş yollara.
Az gitmiş, uz gitmiş.
Dere, tepe düz gitmiş.
Altı ay bir güz gitmiş.
Dönüp bakmış ardına...
Meğerse bir arpacık yol gitmiş.
Ne ise masal buya...
Biz bakmayalım buğdaya, arpaya.
Hiçbir vakit dönmeyelim arkaya.
Teloğlan'ı takip edelim.
O nereye gidese biz de gidelim.
Vara vara varmış Tel'in yolu bir sarayın önüne.
Demiş bizimki kendi kendine:
'Akşam olmak üzere.
Yatayım burada bu gece.
Sağ salim ulaşayım gündüze.'
Bu karar üzerine Teloğlan atmış adımını.
Burası kocaman bir salonmuş.
Tabanı halı kaplıymış.
Som mermerdenmiş dört yanı.
Teloğlan'ın ardı sıra
Kapanmış girdiği demir kapı.
Kilitlenen kapıyı zorlamış bizimki.
Ama açamamış bir türlü.
Nasıl açsın ki?
Kapı kapı değilmiş sanki.
Ne menteşe varmış, ne de bir kol.
Demiş kendi kendine:
'Teloğlan kaderine razı ol!
Unut geriye ileri yürü.'
Bu kararın ardından üç beş adım atmış.
O sırada açılmış gizli bir kapak.
Bir kuyu ayağının altında...
'Ne oluyor? ' demeden yuvarlanmış boşluğa.
'Tutunayım,' diye sağa sola saldırmış.
Ama ne sağ varmış, ne de sol.
'Teloğlan kaderine razı ol! '
Bir süre düşmüş ve çakılmış sert tabana.
Gözleri karanlığa alışınca doğrulmuş.
'Burası ne büyük böyle? ' diye düşünmüş.
Yuvarlak bir taş oda imiş burası.

Ortasında kendisi.
Çevrede ne bir in, ne de bir cin varmış.
Öda, ova kadarmış.
Odanın duvarlarında bir sürü kol ve tokmak...
Tehlikeli olur mu bu kollara dokunmak?
Teloğlan bu korkar mı hiç?
Asılmış kolun birine: Fooş!
Aaa ne hoş, demeyin.
Sanki delinmiş gökyüzü, başlamış yağmaya.
Ama ne yağmur! Şarıl şurul...
Teloğlan şaşırılmış:
'Yağmuru durdurmak gerek. Ama nasıl? '
'Eğer şu kolsa yağdıran bu seli,'
'Durduran da o olmalı...' demiş.
Tekrar asılmış kola ama nafîle tabî.
O olmadı, belki bir başkası...
Teloğlan öteki kolu indirmiş aşağıya.
Yağmur durmuş ama başlamış kar yağmaya.
Ama bir kar ki lapa lapa...
Şiddeti zemheri kadar...
Bir kış ki sormayın, dondurucu ayaz var.
İlikleri üşümüş, bizim zavallı Teloğlan'ın
Takırdamış dişleri:
'Bu işleri nereden sardım başıma? ' demiş
Ve pişmanlıkla hayıflanmış.
Kışı durdurmak için yerinden fırlamış.
'Olur mu, olmaz mı? ' dememiş.
Birer birer tüm kolları denemiş.
Bu olmamış. Öteki. O olmamış. Beriki derken...
'Şak! ' diye kolun biri kesivermiş tipiği.
Ama aksilik bu ya.
Asılmışmış meğerse bir başka yanlış kola.
Bu sefer de başlamış gök gürlemeye.
Başlamış şiddetli şimşekler çakmaya.
Başlamış yıldırıcı yıldırımlar düşmeye.
Gök, gök olalı görmemiş imiş böyle bir olay.
Söylemesi kolay. Ama yaşaması çok zormuş.
Teloğlan zıpır zıpır zıplamaya.
Köşe bucak hoplamaya başlamış.
Ama çok sürmemiş, yorulmuş bu gidişle.
Demiş kendi kendine:
'Bir kol daha çekeyim, şimşekten kurtulayım.'
Yapmış hemen kafasından geçeni.
Gitmiş kolun birine eli.
Bununla birlikte kesilivermiş toz duman.
Aman aman! O sırada ne olmuş bakın.
Bir güneş, bir aydınlık, sanki ilkbahar ortalık.
Karlara erimiş, çekilivermiş tabana.
Sular buharlaşmış, çıkıvermiş tavana.
Kuruyan topraktan otlar fışkırmış.
Çiçekler çıkmış üç tane.
Örtalık olmuş gülistan.

Teloğlan baygın, Teloğlan mestan
Oda olmuş bağ, bostan.
Çiçekler öyle güzel öyle renkliymiş ki...
Dünyada yokmuş benzerleri.
Çiçekler öyle kokuluymuş ki...
Bayıltırmış herkesi.
Teloğlancık sevinçle koparmış birini.
Burnuna götürmek üzereymiş.
'Dur ey yiğit.' demiş çiçek ona.
Teloğlan demiş şaşırarak:
'Bak şu konuşana! Sen canlısın.
Hem de Konuşuyorsun benimle...
Bu ne iştir söylesene.'
Çiçek kızda bir cilve, bir işve:
'Ay Teloğlan Teloğlan! Hepimiz sana kurban...
Biz biz idik, biz idik. Uç kız kardeş idik.
Bu sarayın sahibi yeşil dev kaçırdı bizi.
Hepimizi tohum yapıp ekti yerin altına.
Bekliyorduk yıllardır bizi kurtaracak yiğidi.
İşte geldin sonunda sen buraya.
Tabii ki bizi yeşil devden kurtarmaya.'
Teloğlan hindi gibi kabarmış:
'Tabii ki geldim gelmesine de...
Sizleri de kurtaracağım ama...
Şimdi bu karanlık kuyudan kim kurtaracak beni? '
Çiçek kızlar demişler:
'Korkma yiğit, hele sarıl boynumuza.'
Teloğlan yapmış deneni.
'Ne oluyor? ' demeye kalmadan,
Hızlıca uzamış çiçeklerin gövdesi.
Yukarı çıkmış gül kızların bedeni.
Olan olmuş, bulmuş kendini bizimki yer yüzünde.
Çırpılmış ellerini şaşkınlık ve sevinçle
Ama... İşte aması var her işin.
Duyulmuş bir ses ki sayın ki boru.
Kaplamiş sağı solu:
'Kimşin sen? Ne arıyorsun sarayımda? '
Teloğlan öyle bir korkmuş ki görünce yeşil devi.
Demiş kendi kendine:
'Hemen kaçmaktır kurtuluşun yolu.'
Ama dev bu kocaman parmağıyla enselemiş bizimkini.
Demiş ki titreterek dağları:
'Söyle bakalım insanoğlu.
Kırk katır mı ister canın?
Yoksa kırk keskin satır mı? '
Teloğlan yalvar yakar olarak:
'Dev dayı israf etme de sende kalsın.
Bir gün belki gerekli olur o katırlar.
Bir gün belki lâzım olur o güzelim satırlar.
Ben gideyim buradan ufak ufak...
Anam beni hatırlar. Üzülür kadıncağız.'
O sırada unutulmuş sarmaşık boylu kızlar,

Uzatıp ince dallarını yeşil devi dolamışlar.
'Ne oluyor? ' dedirtmeden sütunlara bağlamışlar.
Sonra dönüp Teloğlan'a demişler:
'Şimdi bizi kopar dalımızdan.'
Emir kulu Teloğlan...
Kızlar ne diyorsa o olmalı.
Hak yerini bulmalı.
Kopan çiçekler bir bir dünya güzeli olmuşlar.
Yitirdikleri yaşamı yeniden bulmuşlar.
Bu sırada tutsak olan dev, başlamış yalvarmaya:
Teloğlan bu, kıyar mı hiç bir canlıya.
Tövbe ettirmiş deve. Çözmüş bağlayan dalları.
Sonra yanına almış dünya güzeli kızları.
Ve de torba torba altınları...
Veda etmiş yeşil deve.
Sağ salim dönmek için eve,
İzine basa basa vurmuş yola.
Uzaklaşmış güzellerle kol kola.
Bazen mola vererek,
Bazen saatlerce yürüyerek
Az gitmiş, uz gitmiş.
Masal masal matitas...
Tas tas soğuk sular içmiş yolda.
Çayırla çimen biçmiş sağda solda.
Teloğlan ermek için amaca,
Yolu sardırılmış dik bir yamaca.
Altı ay, bir güz daha gitmiş.
Var varadan vararak, sür süreden sürerek...
Asya'dan, Amasya'dan, Tire'den sürünerek...
Ben deyim uzunca bir süre.
Siz deyin göz açıp kapayana kadar
Bir zamanmış geçen aradan.
Başladığı gibi bitense işte bu masalmış.
Yaşam gerçek, masallarsa yalanmış.
Ermiş onlar murada, biz çıkalım kerevete.
Şişmanlamamak için başlayalım diyete.
Hareketlenmiş masalın sonu.
Başlamış masalcının en tatlı oyunu.
'Pat! ' demiş. Bir elma düşmüş gökten.
Teloğlan kapmış onu.
Bir elma daha düşmüş. Onu da ben kapayım.
Sanırım bir tane daha düşecek yukarıdan.
Burada bekleyin, onu da siz kapın.

Ahmet Yozgat

Teloğlan İle Korkuluk

Bir varmış, bir yokmuş...
Dilde var, elde yokmuş.
Dilde olan gevezelik,
Elde olmayan cömertlikmiş,
Cömertlik dediğin elde bulunmaz.
Ciddiyet dediğin kelde bulunmaz.
Oysa kelde sadece saç olmaz sanırdım,
Nereden biliyorsun dersenez,
Eskiden bir kel tanırdım.
Onun adı Keloğlandı,
Aman bir yaman, bir yamandı.
Anasını boyardı, babasını satardı.
Şekere tuz, tuza biber katardı.
Geceleri çıkar Kaf dağında yatardı,
O yatadursun Kaf dağında,
Biz başlayalım bu şirin masalımıza...
Bir varmış, bir yokmuş.
Günlerden bir gün...
Oklavayı kapmış yaşlı anası
Başucuna dikilmiş, sırtüstü yatan Teloğlan'ın
Demiş ki sinirli bir ses ile:
'Bre hayta!
Böyle boşu boşuna yatılır mı bu zamanda?
Kalksana. Kalkıp da işine baksana.'
Oklaya bir başında, bir kışında şaklayınca
Teloğlancık, başlamış yalvarmaya:
'Yapma ana, etme ana!
Kurban olayım sana!
Kalktım işte baksana.'
Teloğlan yoksul, anne yoksul,
Kulübe tamtakırmış.
Elde yok, avuçta yokmuş.
Aile çok fakirmiş.
Tüm varları, yoklar ufacık bir tarlacıkmış.
İşler şarınca iyice sarpa
Oracığa ekermişler bir ölçek arpa.
Ama gel gör ki...
Tarlanın çevresi bir dolu karga imiş.
Meretler ne söz anlarmış, ne lâf dinlermiş.
Varsa yoksa boğazları...
Ne bulursa yerler, ne bulursa yutarlarmış.
Teloğlan kovalamasa tüm tarlanın ömrü bir saatlikmiş.
Bir elinde gürgen değnek, diğerinde meşe sopa...
Teloğlan bir o yana koşuyormuş, bir bu yana:
'Pır pır... Kış kış...' diyerek.
Sinirli sinirli söylenerek.
Aman vermiyormuş hain kargalara.
Ama can bu, nasıl dayansın gün boyu kovalamacalara?
Bir gün değil, beş gün değil.
Kargalarla savaş sürecekmış tam beş ay.
Vay başına gelenlere bizim oğlanın vay!
Bu onulmaz bekçilik canına tak etmiş Tel'in.

Usanıp bir iyice işinden:
'Hain kargalar gelin.
Bundan sonra tarla da tapan da sizin.' demiş.
Sonra da toprağa yüzükoyun uzanmış.
Kargalar fırsat bilip üşüşmüşler ekine.
Tam darı ekecekken buğdayların köküne...
Teloğlan'ın arkasından bir ses duyulmuş:
'Ne o evlât, ne bu hâl? '
Teloğlan fırlayıp kalkmış ayağa.
Bir sola bakmış, bir sağa:
'Aman o da ne! '
Karşısında bir adam sanki kurbağa...
Gözleri koskocaman, burnu bir kene.
Kısıkmış sesi. Sirtında kilim heybesi...
Elinde kocaman bir asa...
Yani görüntü tamam, bir de vraklasa.
'Sen de kimsin" diye sormuş Tel ona.
Adam demiş: 'Boş ver onu, bunu. Hele gel buraya.'
Bizimki korka korka yaklaşmış kurbağaya.
Garip kılıklı adam uzatıp benekli elini:
'Yabancı değilim, bir yoksul yolcuyum.
Gelirim her yıl. Beni tanır buralar.
Tarlalara konmasın diye kargalar, korkuluk satarım.
İstersen eğer sana da bir korkuluk satayım.' Diye tanıtmış kendini.
Teloğlancık merak edip demiş ki:
'Nedir o, bir bakayım? '
Çıkarmış kurbağa heybesinden bir korkuluk:
'Bunu,' demiş. 'Çak tarlanın ortasına.
Kargalar konmasın bir daha arpalara.'
'Peki,' demiş Teloğlan. 'Ücreti nedir bunun? '
'Çok değil.' demiş kurbağa.
'Çıkan ürünün yarısı...
Şu yanı benim tarlanın, senin olsun bu yarısı.'
Olurdu, olmazdı derken el sıkıp anlaşmışlar.
'Hasat vakti gelirim.' deyip gitmiş korkuluk satıcısı.
Teloğlan geçirmiş bir kazığa aldığı korkuluğu.
Tarlanın ortasına çakmış.
Olacak ya.
Korkuluk çakılınca yeryüzüne bir hâller olmuş göğe.
Bir yağmur, bir yağmur ki sormayın.
Yağmuru içen toprak, patlamış tabak tabak.
Kuru otlar gövermiş.
Kuru dallar yeşermiş.
Bu arada korkuluk da almış nasibini yağmurdan.
Yaprakları fışkırmış, orasından burasından.
Boy dersen on kulaç birden uzamış.
Koca tarlanın üstünü bile kaplamış.
Olmuş sanki bir katana.
Seslenip bizim Teloğlan'a:
'Heey ufaklık,' demiş. 'Ne arıyorsun burada? '
Telo şaşkın: 'Bu tarla benim. Bekliyorum tarlamı.'
Korkuluk hırçınlaşmış:

'Sus, kızdırma kafamı.
Fazla görünme gözüme.
Haydi şimdi al voltanı.
Karşılık verme sözüme.'
Sonra uzatmış kolunu azman korkuluk.
Koca ovayı göstermiş:
'Görüyor musun? ' demiş. 'Benim kardeşlerimi.
Her tarlada bir tane var.
Bundan böyle buralar sizlere olacak pek dar.'
Sonra da bir tekme vurmuş Teloğlan'ın arkasına.
Atıvermiş zavallıyı ta uzaklara.
Orada rastlamış bizim oğlan, diğer atılanlara.
Meğerse onlar da korkulukçuya kanmışlar.
Birer korkuluk satın almışlar.
Dikmişler tarlalara.
Kızarak zavallı kargalara.
Olan olmuş. İşte sonuç ortada.
Ne arpa kalmış elde ne de tarla.
Yana yakıla akıl sormuşlar:
'Ne yapalım? ' diye Teloğlan'a
Teloğlan düşünmeye başlamış.
Düşünmüş, taşınmış, ensesinden kaşınmış:
'I-ih! ' demiş kafasını sallamış.
Bulamamış kurtuluşa çıkılacak bir kapı.
Vurarak muzipliğe demiş ki:
'Yutmuşuz bizler hapı.'
Ne edelim, nerelere gidelim derken.
Çıka gelmiş korkulukları satan açığız adam.
Demiş: 'Hayrola? ' bizimkilere.
Demişler: 'Hayrın karşı gele!
Bize bu korkulukları sattın.
Tarlaların yaralarına yattın.
Başımıza belâ ettin korkulukları.
Yağmur yağdı, böyle oldu.
Senin korkuluklar bizi tarladan kovdu.'
Kurbağa patlatıp gözlerini, eğip bükmeden sözlerini:
'Kurtarayım sizi ama isterim ücretimi.' demiş.
Teloğlan sormuş:
'Nedir ücretin? '
Kurbağa gözlü adam:
'Pek bir şey değil canım.' demiş.
Yumurtanın sarısı, tarlanın kalan yarısı...'
'Ne diyorsun sen? ' diye kızmış köylüler.
Korkulukçunun üzerine sinirle yürümüşler.
Keloğlan:
'Durun.' demiş korkulukzedelere.
Ardından tarlasının kalan yarısını vermiş.
'Bu Tel'in bir bildiği vardır.' diye.
Bakmayıp ileriye, geriye.
Köylüler de 'Tamam.' demişler.
Böylece iş bağlanmış tatlıya.
Korkulukların efendisi kaşımış kafasını.

Açmış sırtında taşıdığı sihirli torbasını:
'Eker teker püf! ' demiş.
Bir toz serpmiş havalara.
Tozlar dönüşmüş güveye.
Güveler saldırmışlar tarlalara.
Yapışıp korkuluklara kemir kemir kemirmişler.
Azman ot adamları anında devirmişler.
Ardından kargalar gelip güveleri bitirmişler.
Tarlalar kurtulunca dönmüş Teloğlan köylülere:
'Tutun şu sahtekârı! ' demiş.
Tutmuşlar kötü kalpli köseyi.
'Bağlayın şu direğe! ' demiş Tel.
Direğe bağlamışlar.
'Bundan böyle korkuluk sensin.
Ekinlerimizi sen koruyacaksın! '
Teloğlan almış güve torbasını kuşağına yerleştirmiş:
'Yoksa,' demiş. 'Sihirli güveleri salarım üzerine.'
'Ben ettim, sen etme Teloğlan.' demiş uyanık.
Rol yaparak ağlamış yanık yanık:
'Beklerim tarlaları, kondurmam kargaları.
Bundan böyle yapmam gayri haksızlık.
Otururum sarayımda alık alık.' demiş.
Teloğlan, bu sözlere gülüp geçmiş.
Sevinmiş tüm köylüler.
Ne korkuluk kalmış, ne de güveler.
Kargalar da uçup gitmiş.
Bu masal da burada bitmiş.
Mutlu olmuş Teloğlan.
Memnun olmuş köylüler.
Biz çıkarken kerevete onlar murada ermişler.

Ahmet Yozgat

Tembel Karınca

1/:
Karıncalar obasında
Belki de ilk defa çıktı
Böyle bir tembel karınca
Oba halkı çalışıkça
O uzandı sırt üstü yattı.

2/:
Geldi yemek saati
Bizim tembel karınca
Kurulunca baş köşeye
Bir şey gelmedi önüne
Tembel karınca anladı
Sonunda ettiği hatayı
Başı düştü önüne.

Ahmet Yozgat

Tembel Prenses Emine

1/:

Şu bizim tembeller prensesi Emine
Bir kral karıncaya baktı
Döndü bir de baktı kendine.
Karıncalar kıralı sinirli sinirli:
'Bu olmadı Emine kardeş
Hiç olmadı bu Emine
Gelmelisin kendine! ' dedi.

2/:

Şu bizim tembeller prensesi Emine
Utandı ve usulca uzaklaştı
Çalışkan karıncaların krallığından.
Girdi kendi evlerine.
Kulaklarında hala o uyarı
Kralın uyarısı sinirli sinirli:
'Bu olmadı Emine kardeş
Olmadı bu Emine
Gelmelisin kendine! ' dedi.

3/:

Şu bizim tembeller prensesi Emine
Açtı ilk önce okul çantasını.
Kitabının sayfalarını araladı ardından.
Kulaklarında hala o uyarı
Kralın uyarısı sinirli sinirli:
'Bu olmadı Emine kardeş
Olmadı bu Emine
Gelmelisin kendine! ' dedi

4/:

Şu bizim tembeller prensesi Emine
Sonra defterini çıkardı çantasından.
Açtı kaleminin kör ucunu.
Sayfaları çevirdi sevine sevine.
Ama kulaklarında hala o uyarı
Kralın uyarısı sinirli sinirli:
'Bu olmadı Emine kardeş
Olmadı bu Emine
Gelmelisin kendine! ' dedi.

5/:

Bizim Emine başladı ödevine.
O anda son verdi tembelliğe.
Kulağının dibinde bir ses
Karınca kralın sesi:
'Yaşa Emine, Emine yaşa
İşte şimdi geldin kendine! ' dedi.

Ahmet Yozgat

Temiz Ol E Mi?

1/:
Mendil olsun cebinde
Burnuna dikkat et evlat
Akmasın sakın burnun
Yoksa sevmem seni
Temiz ol e mi?

2/:
Muslukları unutma açık
Evlat temizle lavaboyu
Ellerin ıslak olsun
Yoksa sevmem seni
Temiz ol e mi?

3/:
Dişlerin pırıl pırıl
Çapaksız olsun gözlerin
Saçlarınsa taralı evlat
Yoksa sevmem seni
Temiz ol e mi?

Ahmet Yozgat

Tespihini Çeker Dedem

Dedem oturur yatağının içine
Gece boyu çeker tespihini:
'bir...iki...üç...otuz üç.'
Dedemin uzaklara dalar gözleri
Mırıl mırıl tespihini çeker:
'dört...beş...altı...atmış altı.'
Dedem oturur postunun üzerine
Gün boyu çeker tespihini:
'yedi...sekiz...dokuz...doksan dokuz.'
Dedem oturur seccadesinin üzerine
Yıl boyu çeker tespihini birer birer
Sayısını unuttur hep başa döner.

Ahmet Yozgat

Testere Ol Keser Olma

1/:

'Testere gibi ol.' der annem
'Keser gibi olma sakın.'
Ne demek testere gibi olmak? Bilmem
Keser gibi olmanın anlamı ne? Düşünemem
Babama danışsam keseri
Ya da testereyi bilge dedeme
Acaba ne derler ki?
Veya keseri kesere sorsam
Testereyi de kendisine en iyisi...

2/:

Verdiğim bu karar üzerine
Koşum mahallemizdeki marangoza
Yüz dişli testere takım sandığında
Sorulduğunda:
'Ne demek testere gibi olmak? ' diye
Dünden hazır karşılığı:
'Bir bana, bir sana' diyerek
Bir gidip bir gelerek
Testere verdi karşılığı.

3/:

Takım sandığında uzun saplı bir keser
Hazırlamış yanıtını
Benim sormamı bekler
Merakla sordum ona da:
'Nasıl olur keser gibi olmak? '
Hep kendine yontarak
Dedi ki çıkarıcı keser:
'Rabbena hep bana! '

Ahmet Yozgat

Tevgenište

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Tevgenište derdik biz ona.
Kaderi gibi, yanık vemişir koçanı gibi yüzü
Rengini yitirmiş kasketinin altında
Kahverengi bir fotoğraf gibi dururdu.
Öylesine eski, soluk ve sakın
Öylesine razı ve teslim alını yazısına...
Ne oğluna, kızına ne de karısına
"Höt" bile demedi.

Ha vardı gölge misali, ha da yoktu
Bu kalabalık dünyada.
Sayın ki yeşillenerek yaşamadı.
Bir göründü, kayboldu
Kısacık, ıssız ve soluk bir rüyada...

B/...

Tevgenište derdik biz ona.
Anasının göğsüne yatan bebe misali
dayardı tekelden dolanan cıgarasını
Her daim çatlak dudaklarına.
Arada bir de çamurdan evcikler yapardı.
Galiba çamura yüreğini katardı.
Uzak bir diyara aitti cediti.
O gözleri tarihin doksan üçüne çekik
Ve yapayalnız bir tatardı.
Atardı abasını
Zavallı ve yapayalnız tevgenište
İssız ve ıtır kokusuz bir odada
Rüyalarında bile tek başına yatardı.
Tevgenište derdi geceler bile ona
Bir tutam şekerine iki tutam tuz katardı.

C/...

Tevgenište derdik biz ona.
Tek başına bu darı dünyada
Özlem ile arkadaş hasret ile ahbaptı.
Tarlaların bulanık bereketini kavrardı
Günboyu, nasırlı ve yanık elleriyle.
Soyunur akşamları gurbet ile yatardı.
Tevgenište derdik biz ona
İçine akittiği acısına pekmez katardı...
Tevgenište derdi sokaklar ona
O yapayalnız bir tatardı.

Ç/...

Tevgenište derdik biz ona
Eylemedi onu felek
Sonu iyi gelen kullardan.
Oğullardan gün görmedi.
Kızlarından hakeza...
Gülmüşse bazen. Eskaza
Hemen af dilerdi kaderden
Ve gözlerine sinmiş yaşlı ve yerli kederden.
Tevgenište derdik biz ona.

Kırıldı kaderinin ucu bir gz günü.
Dgn gibi sknetle yani usulca.
Ne el sallandı ardından, ne mendil
Ne de döktü tek damla gözyaşı
Ne sulb ne de bir arkadaşı...
Sahici adı her ne ise unuttum
dağlar gibi dumanlıydı
o yalnız ve solgun tatarın başı...

Ahmet Yozgat

Teyzem Zühal

Zühal teyzem gelince bize,
Hemen başlar söze:
'Kızım kola içme! '
'Oğlum şeker yeme! '
'Televizyon seyretme sakın! '
'İçme terli terli suyu ha! '
'Erken uyu! '
Ne olursun Zühal teyze,
Her gün gelmesen bize.
Gelirsen gel ama
Hemen başlama söze.

Ahmet Yozgat

Teyzem, Ablam Ve Halam

1/:
Tamam...
Anne yarısıdır teyze.
Bize en dar günümüzde
Mutlaka o bakacak.
Yakacak ocağımızın ateşini.
Eşini ihmal edecek.
Buna rağmen bitmeyecek kederim.
Ben yine de,
Yalnız annemi isterim.

2/:
Tamam...
Anne yarısıdır abla.
Bize en dar günümüzde
Mecburen o bakacak.
Yakacak ışığını evimizin.
Bizim bütün yükümüz
Binecek cılız omuzlarına.
Kendi oğullarına ve kızlarına
Bakamayacak bize baktığı kadar.
Buna rağmen bitmeyecek kederim.
Ben yine de yetinemem onunla
İlle annem, ille de annemi isterim!

3/:
Tamam...
Anne yarısıdır hala.
Bizim en dar günümüzde
Koşacak yardımımıza.
Önümüze ardımıza
Işıklar yakacak
Yüreğinin aydınlığıyla.
Yani mutlaka o bakacak bize.
Yine de anne, anne!

Ahmet Yozgat

Tılsımlı Mısralar

1/:
Ellemeyin atların yelesini
Ellemeyin uzasın!
Gün gelir
Ölüm için gerekir halat.

2/:
Çektim susamış bir dara
Gönlümün pınarlarını...

3/:
Zehirli oluklardan
Siyanür emerim çare diye.

Ahmet Yozgat

Tom Ve Jeri

1/:
Ne zaman dişlerini gösterse
Ve nerede kovalasa
Egoist bir kedi
Zavallı bir fareyi
Hatırlarım hemen
Şu bizim yaramaz çizgi Tom'u
Ve zavallı çizgi Jeri'yi.

2/:
Ne zaman tırnağını gösterse
Ve nerede kovalasa
Yaramaz bir kedi
Zavallı bir fareyi
Atılır miniği kurtarıyorum
Kovalarım zalim kediyi.

Ahmet Yozgat

Trafik Akar

1/:

Yol akar bir yandan
Yollar akar öbür yana
Yol üstünde trafik akar
Kaldırımında çocuklar
Sola bakar sağa bakar
Sonra tekrar sola bakar.

2/:

Yol akar bir şeritten
Yollar akar diğer şeride
Şeritler üstünde trafik akar
Bekler kaldırımında yayalar
Taksi geçer kamyon geçer
Sonra tekrar yayalar geçer.

3/:

Yol akar nefes nefese
Yollar akar koşarcasına
Kaçar gibi trafik akar
Bekler kaldırımında yaşlılar
Taksi geçer kamyon geçer
Yaşlılara yardım eder çocuklar
Sonra tekrar araçlar geçer.

4/:

Kaldırımdaki lamba
Bir kırmızı yakar
Yıldız olur bir sarı yakar
Sonra bir de yeşil yakar
Yayalar akar bir yandan
Araçlar akar öbür yana
Yol üstünde polis amcalar
Durur ve geçenlere bakarlar.

Ahmet Yozgat

Turfanda Bunlar

I/:

Yeşil erik
Severek yerik.

II/:

Kırmızı elma
Düş elime
Dalda kalma.

III/:

Turuncu portakal
Benim boyum kısacık
Senin uzun dalların var
Beni de yanına al.

IV/:

Puanlı çilek
Dalda mı yetişirsin?
Yoksa toprak mı annen?
Meyve misin? Sebze mi?
Bilemiyorum pek.

V/:

Altın kayısı
Severiz kendisini
Benim arkadaşım olur
Şeftalinin amcası
Zerdalinin dayısı.

Ahmet Yozgat

Tutsak Uçurtma

1/:
Sardılar bizim mahallenin üstünü
Binlerce örümcek ağı gibi
Bir o yana dönerek
Bir bu yana bükülerek
Parmak kalınlığında çelik teller
Ve bakır teller urgan gibi
Sicim gibi plastikten kablolar.

2/:
Geldi uçurtma mevsimi
Canı uçmak istedi uçurtmamın
Yol kesen çelik teller,
Plastik haydut kablolar
Ve katil bakır teller
Uçurtmama yol vermediler.

3/:
Uçurtmam tutsak şimdi
Takıldı kaldı bir çelik tele
Yüzü küskün, kuyruğu düşük
İpi sarkıyor çamurlu yerlere.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Tüm Yemekler Arkadaşım

1/:
Mutfakta tüm yemekler
Sayın ki arkadaşım
Ayırt etmem hiçbir şey
Değerlidir benim için
Soframa gelen her şey
Her yemeği severim
Onlar da beni sever.

2/:
Değerlidir benim için dedim ya
Hemen hemen bütün yemekler
Çıtır çıtır ateş tüten çörekler
Mis kokan üzümlü kekler
Tane tane ayrılan pirinç pilavı
Buz gibi yoğurttan yayık ayranı
Pastırmalı kuru fasulye
Ninem önüme önüme iter:
'Ye evladım ye! ' diye
Yerim ayırmam hiçbir şeyi
Her yemeği severim
Onlar da beni sever.

Ahmet Yozgat

Tüm Yollar Masallara Çıkar

1/:
Ne zaman giysem,
Ayağıma sihirli pabucumu
Tılsımlı asamı alsam elime
Düşerim önümde kıvrılan yollara,
Yollar ulaşır masallara.

2/:
Ben giderim üşenmeden,
Hiç düşünmeden onlar da gider.
Ardımda güneşle uzayıp kısalır gölgem,
Önümde kovaladıkça kaçan hayallerim,
Çın çın eder, tin tin eder...
Düşerim heyecan ile önümdeki yollara,
Yollar ulaşır masallara.

3/:
Ne zaman doğrulsam yerimden.
Puşlu ve rüya gibi bir akşamüstü.
Sağ elimi gözlerime siper etsem,
Süzsem dağların üzerine gerilen ufukları,
Bulutların mor renkli saçlarını tarasam.
Sihirli pabuç ayağımda
Elimde tılsımlı asam
İlişir gözüm görkemli dev saraylarına,
Düşerim heyecan ile önümdeki yollara,
Tüm yollar ulaşır Kaf dağlarına.

Ahmet Yozgat

Türkü

Ağırırsa bir yerim,
'Haydi baba...' derim.
'Bir türkü söyle bana.'
Türkü ilâç gibidir.
Babam çok iyi bilir,
Hangi ağrıya hangi türkü iyi gelir.

Ahmet Yozgat

Uçarım Gökyüzüne

1/:
Yüreğim...
Tıp tıp atar döşümde
Sevinirim uçarım gökyüzüne.
2/:
Yağmur...
Şıp şıp yağar yüzüme
Sevinirim uçarım gökyüzüne.
3/:
Kapımız...
Tık tık vurulur önümde
Sevinirim uçarım gökyüzüne.

Ahmet Yozgat

Uçuruma Düşen Kedi

1/:

Kuyruğu saçaklı bir kedydin.
Mahallenin sevimli maskotu,
Sokak köpeğinin üvey kardeşi,
Sokak çocuğunun kankasıydın.
'Uçuruma uçan kedi,
Tutun ağacın dalına!
'Biz geldik,
Koynunda yattığın kankan geldi
Seni oradan kurtarmaya.'

2/:

Çizgi gözlü bir kedydin.
Bir sabah erken acıktın,
Bir farenin peşine düştün.
Av oldu fare önde,
Şen avcı oldun arkada...
Önce evler arasında,
Sonra kırlarda...
Sürdü bu inatçı kovalamaca
Taa bir uçurumun kenarınaca.
'Uçuruma uçan kedi,
Tutun ağacın dalına!
'Biz geldik,
Bak kardeşin hav hav geldi
Seni oradan kurtarmaya.'

3/:

Burnu bıyıklı bir kedydin.
Bir sabah erken...
Kargalar 'gak gak! ' derken,
Kurbağalar 'vrak vrak! ...'
Yüksekçe bir yarın kenarında,
'Eyvah! ' ayağın kaydı,
Teker meker yuvarlandın.
'Uçuruma uçan kedi,
Sıkı tutun hayata!
'Bak biz geldik.
Can düşmanın fare geldi.'

Ahmet Yozgat

Uğur Bceğim

1/:
Kim bastı parmak parmak?
Bu kırmızı puanları sırtına
De bana uğurlu uğur böceğim.

2/:
Kim dikti parmak parmak?
Beyaz gömleğinin üstüne
Bu kırmızı puanları
De bana uğurlu uğur böceğim.

3/:
Kim yaktı parmak parmak?
Minnacık ellerine bayramda
Kınayı nokta nokta
De bana uğurlu uğur böceğim.

Ahmet Yozgat

Ulus'tur Ulusun Sesi

U/...
Ulus
Yani ulusun sesi...
Simitçisi
Köftecisi
Bilcümle erbabı kayıntının
Ayaküstü telaşesi...
Heykel'de bir can pazarı...
Ve kendisiyle sevişen güvercinler
Hacıbayram'da insanlık yürek yüreğe.
Hüzünlü bulutların altında şehir
Bir lavaş tandırı kalbi gibi
İçin için ve derinden uğuldamada.
Bir yanı toy-düğün Ankara'nın
Diğer gözü sulusepken ağlamada...
Uu/...
Ulus
Yani ulusun sesi...
Ustası
Kalfası
Bilcümle erbabı yapının
Boya, badana telaşesi...
Bendderesi'nde bir can pazarı...
Ve ortasından bölüşülen ekmekler
Şerin inşaatlarda kürek küreğe
Öfkeli yağmurların altında şehir
Masif sulu Marmara'nın kalbi gibi
Koygun koygun ve altından kaynamada.
Bir yanı tamu tandırında Ankara'nın
Diğer yanı oynamada
Oy fidayda, fidayda...

Ahmet Yozgat

Usta Babam

1/:
Babam yapı ustası
Bir elinde keseri
Öbür elinde malası
Onun en büyük eseri
Bir ömür boyu
Bütün evlerini yaptığı
Kendi küçük kasabası.

2/:
Babam yapı ustası
İşine erkenden gider
Benim aslan babam
Sabahtan akşama kadar
Çivi çakar bam bam bam.

3/:
Babam yapı ustası
Tam kıvamında harç yapar
Harca emeğini katar
Hatta terini katar.

4/:
Babam yapı ustası
Kale suru gibi duvar örür
Duvara emeğini gömer
Hatta yüreğini gömer.

5/:
Babam yapı ustası
Akşam olunca iş biter
Aslan babam sevine sevine
Sıcak ekmek getirir
Soğuk evine...

Ahmet Yozgat

Usulca Amca

1/:

Uzat ellerini amca

Tutunayım usulca

Ne olur?

Usulca amca.

2/:

Uzat ekmeğini amca

Isırayım usulca

Ne olur?

Usulca amca.

3/:

Uzat yüreğini amca

Isınayım usulca

Ne olur?

Usulca amca.

4/:

Uzat sevdanı amca

Umutlanayım usulca

Ne olur?

Usulca amca...

Ahmet Yozgat

Uyanık Küçük Çiftçi

1/:

Minik ellerim durmuyor iş işliyor
Daldan kırmızı kiraz devşiriyor
Kirazın birini koyuyor sepete
Birini aşırıyor
Ben küçük bir çiftçiyim
Düşünürüm önce kendimi
Çok kurnaz ve haylaz bir tilkiyim
Boşa işletmem ellerimi.

2/:

Minik ellerim durmuyor iş işliyor
Sarı sarı mısır topluyor tarladan
Birini koyuyor çuvala
Birini aşırıyor aradan
Ben küçük bir çiftçiyim
Her şeyden önce düşünürüm önce kendimi
Çok kurnaz ve yaramaz bir tilkiyim
Boşa döndürmem ellerimi.

3/:

Minik ellerim durmuyor iş işliyor
Bereketli asmadan üzüm koparıyor
Bir salkımı diziyor sandığa
Göstermeden birini aparıyor
Ben küçük bir çiftçiyim
Düşünürüm her şeyden önce kendimi
Çok kurnaz ve haylaz bir tilkiyim
Boşa işletmem ellerimi.

4/:

Minik ellerim durmuyor iş işliyor
Domatesler topluyor
Kırmızı kırmızı tarladan
Tahta kasaya diziyor birini
Cebine koyuyor diğerini
Ben küçük bir çiftçiyim
Düşünürüm önce kendimi
Çok kurnaz ve haylaz bir tilkiyim
Boşa çalıştırmam ellerimi.

5/:

Minik ellerim durmuyor iş işliyor
Küçük bir çiftçiyim
Kulaklara küpe diye kiraz
Kafası püsküllü mısır
Bir salkımda yüz tane üzüm
Ve kırmızı yanaklı domates üretiyorum
Yarısını satıyorum pazarda
Diğer yarısını kendim tüketiyorum
Ben küçük bir çiftçiyim
Düşünürüm herkesten önce kendimi
Çok kurnaz ve haylaz bir tilkiyim
Boşa yormam ellerimi.

Ahmet Yozgat

Uzak Bir Sokaktayım Amca

1/:

O bir zamandı amca.
Annem ensemden öperdi.
Okşardı babam yanağımı:
Türkü gibi sesiyle 'Bebişim' derdi.
Ben de sabahları sıcak çorba içerdim.
Buğusu burnumda hala.

2/:

Batasıca adımız çıkmış ya,
"Sokak çocuğudur," diye...
Şimdi benekli bir kedi,
Koca dünyada kalan tek akrabam.
Sorma ne olur babamı?
Babam, unuttuğum bir fotoğraf,
Tüter gözümde hala. 3/:

4/:

İnmiyor ya adımız seksene,
"Sokak çocuğu." diye...
Mutfağım, şu sitenin çöp bidonu.
Ne yazın yakıp kavuran sığağı,
Ne kışın karı, ayazı, donu,
Koymaz da bana amca...
Batasıca adımız çıkmış ya,
"Sokak çocuğu." diye...
Ona yanarım hala...

Ahmet Yozgat

Uzaklarda Aramayın Beni

1/:

Uzaklarda aramayın beni
Hemen şuracıktayım
Üstünüzdeki kuşların kanadındayım
Yani yanı başınızdayım.

2/:

Uzaklarda aramayın beni
Hemen buracıktayım
Sokağınızın ucunda
Caddenizin sonundayım
Oturup eski ve yırtık
Bir oluklu mukavvanın üstüne
Çolak kolumu uzatıp gözlerinize
Allah rızası için dileniyorum.

3/:

Uzaklarda aramayın beni
Toplamadığınız arkanızdayım
Sisler içindeki önünüzdeyim
Ya kendine yeten kasabanızda
Ya da uçsuz bucaksız kentinizdeyim
Ama mutlaka çöp kutunuzdayım.

4/:

Uzaklarda aramayın beni
Hemen yanı başınızdayım
Paçavralar içinde uyuyorum
Buz gibi kaldırım taşınızdayım
Siz içerken sıcacık şehriye çorbanızı
Ben şehrin herhangi bir köşesindeyim
Dünden beri açım
Attığınız artıkları arıyorum
Mavi çöp bidonlarının yakınındayım
Siz yatarken sıcak odalarınızda
Ben jilet gibi doğrayan soğuktayım
Ben bir sokak çocuğuyum
Yakınılardaki herhangi bir kovuktayım.

Ahmet Yozgat

Uzat Ellerini Söğüt Ağacı

1/:
Mahalleli minik serçeler sana koşar
Yağınca ilk ve son baharda yağmur
Konup iyiliksever dallarına
Yağmurlardan korunurlar
Ve iri kıyım dolulardan...
Sen onlar için anasın
Sen bir yarsın say ki onlara
Beni de alsan kollarına
Ne var?
Uzat ellerini uzat söğüt ağacım
Ne olur annem ol ki?
Bitsin benim de öksüzlük acım...

2/:
Mahalleli kara kargalar
Konup iyiliksever dallarına
Korkuluklardan korunurlar
Ve yaramaz çocuklardan...
Sen onlar için anasın
Sen bir yarsın say ki onlara
Beni de alsan kollarına
Ne var?
Uzat ellerini uzat söğüt ağacım
Ne olur annem ol ki?
Bitsin benim de öksüzlük acım...

3/:
Bir haziran sabahı yaz gelir
Tepeye takılır tekerlek gibi güneş
Koşar sana doğru burnu batırmalı koyunlar
Manken bacaklı taylar altına sığınurlar
Gölgene konar arkadaşımız kuşlar
Sıcaktan korunurlar...
Sen onlar için bir anasın
Sen bir şemsiyesin say ki koruduklarına
Ah beni de alsan kollarına
Özlem ve sevgi ile kondursam
Bir yaprak boyu öpücük yanaklarıma
Uzat ellerini uzat söğüt ağacım
Ne olur annem ol ki?
Bitsin benim de öksüzlük acım...

Ahmet Yozgat

Üç Mehmet'in Öyküsü

A/:

Mektup var uzaktaki köyümden
Pulu altı minareli mavi Sultanahmet'ten
Kokusu ise vapur sesli Boğaziçi'nden...
O an yüreğimen kopar ince bir damar
Havar havar can havar...
Sararmış zarfını öperim saygı ile
Koklarım köşesi yanık kağıdının ucunu
Seğirir o an sağ gözüm,
Yüreğimin orta yeri tatlı tatlı sızlar
Havar havar can havar...

B/:

Karlar altındaki köyümden çıkmış yola
Sayın ki İzmit'ten, Sakarya'dan.
Korka korka okşarım zarfı
Tırtıklı puluna bakakalırım
Fırtınalar kopar içerilerimden
Seğirir o an sağ gözüm,
Yüreğimin orta yeri sızlar
Havar havar can havar...

C/:

Ak kağıt üstünde kıvrılan
Ve bağrında karalı haber saklayan,
Kara kalemle yazılan kara yazılar,
Haber verir bana bizim üç Mehmet'ten
Seğirir o an sağ gözüm,
Yüreğimin orta yeri sızılar.
Havar havar can havar...

D/:

İşte birinci Mehmet
Bir değil, iki değil,
Tam altı parmaklı onun elleri... Altıparmaklı Mehmet, köyümüzün çobanı.
Bıyığı bir el basımı kadar ve simsiyah.
Ama şakakları ak nedense onun.
Elinde on iki delikli kamyş kavali
Ezgiler çalar yeşil yaylalarda.
Her melodinin başında güller açılır
Çaldığı şarkılarında ve yanaklarında.
Kepeneği keçeden ve kalın mı kalın
Yağmura, kara bana mısın demez.
Çoban Mehmet yaylalar, dağlar senin
Gez babam gez!
Anımsarım onu seğirir sağ gözüm,
Yüreğimin orta yeri ince ince sızlar.
Havar havar can havar...

E/:

Ha Mehmet, ha memleket!
Mektubum var uzaktaki köyümden.
İçinde biraz yürek, birazcık hasret...
Diğer Mehmet ise Mehmet Arpacık.
Kaçık sayılır biraz.
Çoğu kez bizim Arpacık av peşinde.

Evinde eşine ayırdığı zaman azıcık.
Ama kurtulamaz uçan, kaçan elinden.
'Boom! ' diye bir ses,
Çıkınca çatallı tüfeğinden...
Bu akşam sofralarda
Mis gibi bildircin eti...
Yaşa be avcı Mehmet,
Doyurdun yine tüm memleketi.
Seğirir o an sağ gözüm,
Yüreğimin orta yeri tatlı tatlı sızlar.
Havar havar can havar...

F/:

Mektubum var uzaktaki köyümden.
Verir uğurlu haberi ilk satırlarda
Karalıyı saklar arkaya.
Diğer haberin konusu
Aslanlar aslanı Şoför Mehmet...
Bir eli direksiyon çevirir onun
Vitestedir maharetli diğer eli.
Bugün Kars'taysa, yarın Muğla'da.
Durmaz asla yerinde gezer memleketi.
Dedik ya bu Mehmet bizim aslanımız,
Yani gözümüzün bebeği.
Kınalı kamyonunun markası doğ
Kendisi koç oğlu koç!
Anımsarım. Seğirir o an sağ gözüm,
Yüreğimin orta yeri sızım sızım sızılar.
Havar havar can havar...

G/:

Son haber oturur gözlerimin düzüne.
Hüzne bulanır ve kararır dünyam.
Bir gün... Ya da bir gece...
Çoban Mehmet otlakta kaval çalmada, Avcı Mehmet dağda bildircin peşinde...
Şoför Mehmet'i sormayın,
Ya Konya'da yük sarmada sırtına
Ya da Kars'ta kasasını boşaltmada bir depoya.
Köydeki ise tüm halk o an uykuda.
Gece yarısında sallanmış toprak evler.
Deprem bu belli olmaz şiddeti.
Öyle bir vurmuş ki,
Öyle bir vurmuş...
Koca köyden bir ben,
bir de üç Mehmetler kurtulmuş.
Acı acı seğirir o an sağ gözüm,
Yüreğimin orta yeri sızılar
Havar havar vay havar...

Ahmet Yozgat

Ürkerim Ben Aydan

1/:
Dünyadaki
Binlerce göze aldırım
Da...
Ürkütür yüreğimi
Ayın gece seyretmesi...

1/:
Dünyadaki
Milyonlarca köre aldırım
Da...
Ürkütür yüreğimi
Ayın gece seyretmemesi...

Ahmet Yozgat

Üşüdüm Üşüdüm

En sonunda kış geldi
Yani hayatıma soğuk geldi
'Üşüdüm üşüdüm...'
Ama daldan elma düşüremedim.
Halbuki yazın sıcakken havalar
Ne çok olurdu ağaçlarda elmalar
Düşürür düşürür yerdim.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Üzeyir Amca Diye Biri

'Üzeyir Gündüz'e'

1/:

Şekerleri öykü öykü yapıp
Kitap kutularına sıralayan
Kalemdar Üzeyir amca
Haydi yaz bana da bir öykü
Ama ağaçlarla başlasın benimki
Kocaman ama aydınlık ormanla bitsin
Sakin analar ağlamasın
Melemesin öksüz kalıp da kuzular.

2/:

Şekerleri masal masal yapıp
Kitaptan kutulara sıralayan
Kalemdar Üzeyir amca
Yaz bana da bir masal
Bir varmışla başlasın benim masalım
Hiçbir şey 'bir yok' olmasın ama
Yalnızca üç elma düşmesin gökten
Yağmurlar kadar yağsın.

Ahmet Yozgat

Üzöldü Güneş

1/:

Ayşe ve ben
Yaşarız kocaman bir apartmanda
Alt alta ve üst üste.
Baktı baktı da bu halimize güneş
Öyle üzöldü öyle üzöldü ki bize
Biz de acıdık kendimize.

2/:

Yusuf ve ben
Aynı apartmanın çocuklarıyız.
Koca koca dağlara tepeden bakarız.
Sıcacık oyun toprağı kaplı zemine
Tam on beş kat uzağız.
Baktı baktı da bu halimize güneş
Öyle üzöldü ki bize
Biz de acıdık kendimize.

3/:

Zühal ve ben
Aynı demir kapıdan gireriz.
Dairelerimiz üst üste.
Ben otururum numara 37'de
Zühallerinki ise 45'inci daire
Baktı baktı da bu halimize güneş
Öyle üzöldü ki bize
Biz de acıdık kendimize.

Ahmet Yozgat

Vazgeçtim

1/:
Ne olsaydım?
Ne olsaydım? ...
Mesela bir kuş olsaydım
Yuvamı bozsaydı yaramaz çocuk
Kırsaydı yumurtamı acımadan hiç
Kafam yarılısaydı sapan taşıyla
Tüyümü yolsaydı nasırlı eller
Tüfekler patlasa dan dan!
Aman...aman
Ben vazgeçtim kuş olmaktan.

2/:
Ne olsaydım?
Ne olsaydım? ...
Mesela bir ağaç olsaydım
Gövdemi delseydi bir ağaçkakan
Çocuklar tırmansa ince dalıma
Üstüme kar yağsa ocak ayında
Kökümü kemirse o hain kurtlar
Oduncular kesse genç dallarımı
Baltalar doğrasa dan dan!
Aman...aman
Ben vazgeçtim ağaç olmaktan.

3/:
Ne oldum?
Ne oldum? ...
Sonunda bir insan oldum
Doğdum çığlık çığığa
Annemin sıcacık kucağına
Gülerek büyüyorum şimdi
Hayata yürüyorum
'Bu iyi.' diyor babam
'Bunlar bunlar da kötü.'
Güzeli de görüyorum çevremde
Çirkin olanı da hem de
Her gün bir şeyi keşfediyorum
Yeniden öğreniyorum dün öğrendiğimi
İnsanlığımınla övünüyorum...

Ahmet Yozgat

Verin Ulan Kılıcı

1/:
İstila altında bedenim
İstilacım kalıcı.
İstilacım kalıcı.
İstilacım kalıcı.
İstilacım kalıcı.
İstilacım kalıcı.

.....
2/:
İstila altında beynim
Verin ulan kılıcı...
İstilacım gidici.

Ahmet Yozgat

Vücutum Konuşuyor

1/:

Kafam:

'Benim, en önemli organ.

Ben olmasam,

Olmaz Ahmet diye biri.

Ne görür. Ne işitir.

Ne konuşur dilleri...'

2/:

Gövdem:

'Benim en önemli organ.

Hapsederim içimde

Tık tık atan kalbi,

Oksijen dolu ciğerleri

Ve fasulyeye benzeyen böbrekleri

Düşündünüz mü hiç?

Ben olmasam,

Ne olur bilmem

Şu Ahmet'in halleri? '

3/:

Kollarım:

'Benim en önemli organ.

Eller benim ucumda

Harıl harıl iş yapar

Yazıyı yazan onlar

Kitabı da tutanlar

Ben olmasam,

Tutamaz hiçbir şeyi

Nesneyi elleyemez.'

4/:

Bacaklarım:

'Benim en önemli organ.

Koşarım taylor gibi

Yürürüm kilometrelerce yol

Ne kol, ne de el tutar yerimi

Ben olmazsam,

Kalır bir taş gibi Ahmet,

Şuradan şuraya varamaz.'

Ahmet Yozgat

Ya Düşlerim Üşürse?

1/:
Soğuk ocak dayanınca kapıya
Ya da aylardan kısa şubat
Dondur eldivensiz ellerimi
Geniş omuzlarımı ıslat
Ama ne olur sert esen rüzgar
Üşütme ilk baharı yaşayan düşlerimi.

2/:
Herhangi bir gecenin yarısında
Ya da sıradan bir sabaha karşı
Bütün dünyayı donduran ayaz
Yalın ayaklarımı dondur
Tıkırdat inci gibi dişlerimi
Ama ne olur çık git artık
Şert esen ayaz kardeş
Üşütme sıcacık düşlerimi.

Ahmet Yozgat

Ya Kâbuslar Salıverilirse?

1/:
Gün gelir
Mazlumlardan da hesap sorulur.
Katiller salıverilir de
Masumlar zincirlere vurulur...

2/:
Gün gelir
Rüyâlardan da hesap sorulur.
Kâbuslar salıverilir de
Hayâller zincirlere vurulur...

3/:
Gün gelir
Sevdâlardan da hesap sorulur.
Hainler salıverilir de
Aşıklar zincirlere vurulur...

Ahmet Yozgat

Yakmayın Bayrakları

1/:
Durun!
Çevresine öfke saçan amcalar
Durun!
Yakmayın o bayrakları
Bilin ki yaktığınız her bayrak
Süsüdür rengarenk düşlerinin
Bir minik dünyalı kardeşin.

2/:
Durun!
Dört bir yana öfke saçan amcalar
Durun!
O bayrakları yakmayın
Bilin ki ateşlenen her bayrak
Süsüdür mavi göklerinin
Uzarlarda bir onurlu ülkenin.

Ahmet Yozgat

Yalvaran Ev Ödevi

1/:
Yap beni ne olur!
Tembellik etme Emine.
Zorladıkça annen,
Veya baban anımsattıkça:
'Hele sonra.' deme!

2/:
Ne olur yap beni!
Tembellik etme Emine.
Say ki iki arkadaş,
Soru ile yanıt.
Soru burada yalnız,
Ve korku içinde.
Ne kadar zor bilirsin,
Kalakalmak yanıtsız.

Ahmet Yozgat

Yaman Dayının Fotoğrafı

1/:
Nedense bilmem
Çok yaman bakıyor bu gün
Dayımın duvarda asılı fotoğrafı bana
Islak kakülünü çalıp yana
Esmer suratını fena asıyor
Dayımın kahverengi fotoğrafı
Kendini fena kasıyor...

2/:
Urganlar gibi kıvırıp ucunu
Bıyığına adam asıyor
Dayımın cellada benzeyen fotoğrafı
Bildiği her şeyi söylüyor bana bir bir
Ama hiç konuşmuyor
Anlamalı anlamalı susuyor.

Ahmet Yozgat

Yapraklar

1/:

Yeşil yeşil yapraklar
Yeşillim yapracıklar
Sizi sever çocuklar
İlkbaharla birlikte usulca
Havalar ısınınca
'Merhaba...' dersiniz yaşama
Karşıma her çıkışınızda
Sizi sevesim gelir
Yapraklar yapracıklar
Sizi sever çocuklar.

2/:

Kahve kahve tomurlar
Kahverengim tomurcuklar
Sizi sever çocuklar
Soyununca doğa beyaz bürümceği
Börtüyü böceği uyaandırınca güneş
Onlara eş olarak doğarsınız
Alırsınız zamanı kışın elinden
Başka mevsimlere katışırsınız
Bakışırsınız kibir kibir
Bağrınızda mayhoş çağlalar
Ve lezzetli meyveler taşırsınız
Tomurlar tomurcuklar
Sizi sever çocuklar.

3/:

Allı güllü çiçekler
Canımın içi çiçecikler
Sizi sever küçükler
Bin bir renge boyarsınız
Kendinizi ve bütün doğayı
Nisan ayı gelende dünyaya
Siz yaşamımızı süsleyen
Hamarat ressamırsınız
Çiçekler çiçecikler
Sizi sever küçükler.

Ahmet Yozgat

Yaptıklarımın Utandım

1/:
Ressamdım
Bin bir renge boyardım
Koca koca kağıtları
Günlerden bir gün
Ebemkuşağını gördüm
Yaptıklarımın utandım
Ressamlığı bıraktım.

2/:
Müziyendim
İçli türküler yakardım
Kamış kavalım elimde
Günlerden bir gün
Kınalı keklikler konu bahçeme
Yanık seslerini dinledim
Utancımın inledim
Müziyenliği bıraktım.

Ahmet Yozgat

Yaramaz Tebeşir

1/:
Beyaz tebeşir söyle nedendir?
Bizim öğretmeninin elinde
Güzel şeyler yazarsın karatahtaya
'Uç iki daha beş eder.'
'Leylekler sıcak ülkelere gider.'
'Kızılırmak dökülür karadenize.'
Ve daha neler neler...

2/:
Geçirince seni eline
Şu bizim haylaz yılmaz
İşte o zaman durmaz oturmaz
Başlarsın taşa ağaca kapıya
Şöyle şöyle şeyler yazmaya:
'Ali ayşe'yi seviyo'
'Buraya çöp döken eşektir.'
'Bunu yazan tosun.'
'Herkes okusun.'

3/:
Beyaz tebeşir de hele
Senden midir bu güzellik
Ya da bu çirkinlik kimdendir?

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Yarıştalar Uçan Halı İle Kuş

1/:
Eski masallardan çıkmış
Bir kaçak halı,
Demış ki bir minik kuşa:
'Var mısın benimle yarışa? '

2/:
Kuş biraz vakur, biraz gururlu,
Tabii herkesi geçeceğinden umutlu,
Demış ki: 'peki! '

3/:
Ve başlamış yarış,
Kuş uçarken karış karış,
Uçan halı ufuklarda süzölmüş.
Bakmış onun ardından bizim ki
Şaşkın ve çaresiz demış ki:
'Hani kanatsız uçulmazdı? '

Ahmet Yozgat

Yazılı Yoklama

Öğretmenim
Hişim gibi girip dershaneye
'Çıkartın bakayım kağıtları
Yazılı yoklama yapacağım...' deme
Çok korkuyorum nedense
Birisini köşeyi dönünce durdurup sana
'Çıkar paraları...' deyip de
Ödetse kabarık faturaları
Korkmaz mısın doğru söyle?
Hah işte ben de aynı öyle.

Ahmet Yozgat

Yeniden Çocuk Olsak Ne Olur?

1/:

Çocuk olsam yeniden
Yontulmamış tahta atlara binsem
Topaç diye dolayıp kırbacıma
Uydumuz ay dedeyi döndürsem
Yeniden çocuk olsam
Kendi kendime yetsem.

2/:

Çocuk olsam yeniden
Takılsam kırpık kuyruğuna
Kırmızı kanatlı uçurtmamın
Uçsam ta uzaya kadar uçsam
Sarışın yıldızlara dokunsam
Yeniden çocuk olsam
Kendi kendime yetsem.

3/:

Çocuk olsam yeniden
Uzansam annemin göğsüne
Babamın ellerine tutunsam
Yaşamımı ailemle geçirsem
Yeniden çocuk olsam
Kendi kendime yetsem.

4/:

Çocuk olsam yeniden
Kocaman bir çantam olsa
Bulsam kendimi küçük sınıfımızda
Öğretmenimden cetvel yesem
Yeniden çocuk olsam
Kendi kendime yetsem.

5/:

Çocuk olsam yeniden
Kırlarda manda gütsem
Ağustosta serin yaylaya gitsem
Değirmende darı unu öğütsem
Yeniden çocuk olsam
Kendi kendime yetsem.

6/:

Çocuk olsam yeniden
Harmanda döven sürsem
Komik masallara girsem
En basit esprilere bile gülsem
Yeniden çocuk olsam
Kendi kendime yetsem.

7/:

Çocuk olsam yeniden
Çayırda eşeklere binsem
Keçilerden taze süt emsem
Yumurthanın en sarılısını yesem
Yeniden çocuk olsam
Kendi kendime yetsem.

8/:

Çocuk olsam yeniden

Başlasam annemin rahminden
Yaşadığım yaşamıma yeniden
Küçülsem geri dönsem
Tekrar bir çocuk olsam
Kendi kendime yetsem.

Ahmet Yozgat

Yeşil paltonun Can Sıkıntısı

1/:
Yeşil bir paltoyum ben
Uzanırım ilk baharda yatağıma
Sonbahar gelince uyanırım
Uzun zamandır süren yaz uykumdan.

2/:
Yeşil bir paltoyum ben
Üzerime yuva yapan tozlar silkilir
Uzun uzun fırçalanırım
Biraz sonra bozacak olan
Kötü havaya hazırlanırım.

3/:
Yeşil bir paltoyum ben
Canı ince ceketi
Ve çit kırıldım pantolonu
Ben korurum yağmurda ıslanmaktan
Ama ne yazık ki koruyamam kendimi
Baştan aşağıya sırlıklam ıslanırım

4/:
Yeşil paltoydum bir zamanlar ben
Şimdi solan rengime bakarım da
Öyle sıkılır öyle sıkılır ki canım.

Ahmet Yozgat

Yeteer!

Bir tek ben miyim sanki?
Geleceği bu dünyanın
Yok mu sanki?
Emaneti alacak başka kişi
Matematik cellat olup boğuyor
Sayılamaz kadar çok olan sayılarııyla beni
Fizik çuval olup yüklendi sırtıma
Kimya dersiniz hakeza
Damar damar biyoloji...
Tarih ki bulanmış savaşlara...
Coğrafya ırmak olup akıyor üzerime
Mantık...
Sosyoloji...
Ruh bilimi...
Hepsi birbirinden beter
Yeteer!
Bana hayat bilgisi.

Ahmet Yozgat

Yetenekli Fırça

1/:
Sabah olunca
Fırçamı elime alınca
Karşımda sıra olur boyalarım
Daldırıp bir buna fırçamın samurunu
Bandırıp ucunu bir öbürüne
Çevremdeki gri olan her nesneyi boyalarım
Boyalarım gülümsetir her şeyi
Ne iyi, ne iyi...

2/:
Yağlı boyam yağ gibi
Sulu boyam su akar
Döner yetenekli fırçam
Çekilir geriye yaptıklarına bakar
Çevremdeki gri olan her nesneyi boyalarım
Boyalarım gülümsetir her şeyi
Ne iyi, ne iyi...

Ahmet Yozgat

Yılbaşı Sevinci

Yılbaşındaki sevinç
Çıktı eski yıl diye mi?
Yoksa yeni yıl girdi diye mi?
Yılbaşındaki kutlama
Son masraf mı eski yıldan?
Yoksa yeni yıldan hediye mi?
Doğrusu anlamıyorum hiç
Nedir yılbaşındaki sevinç?

Ahmet Yozgat

Yıldızlardan Nal Çaktım

1/:
Nalı düştü tahta atımın
Bizim küçük azgın dereye
Çaktım hemen ayağına
Ay dedeyi nal diye
Tahta atın düşen nalının yerine.

2/:
Tahta atım sıçradı uzaklara
Savurdu kaf dağındaki bulutları
Anka gibi süzüle süzüle
Atladı bütün hudutları

3/:
Nalı düştü tahta atımın
Bizim büyük azgın nehire
Yıldızlardan nal çaktım
Ayağına atımın nalın yerine.

4/:
Tahta atım sıçradı gökyüzüne
Savurdu pamuklar gibi bulutları
Bir duman gibi süzüle süzüle
Dolaştı bütün yurtları.

Ahmet Yozgat

Yiyemedim Muhallebimi Bir Türlü

1/:

Daha bu akşam,
Kuru fasulye vardı soframızda.
Kınalı elleriyle yapmıştı annem.
Ninem yanına lahana turşusu
Apartmana yayılınca kokusu
Komşulara da vermiştik birer tabak
Sonra sıcak yataklarımıza yatmıştık
Deprem gece yarısında,
Yakaladı ansızın bizi
Yiyemedim o sabah,
Akşamdan artan muhallebimizi.

2/:

Babam çıkartıp gözünden gözlüğünü,
Gül renkli konsolun üstüne koymuştu.
Ninem, takma dişlerini bardağına...
Deprem ansızın böldü uykumu.
Koptu tepemi tutan kiriş,
Ne gözlük kaldı, ne de takma diş...
Tuğla yağmuru yağdı başıma
Ağır bir kolonun altında
Acılar içinde bıraktım sağ kolumu
Durmuştu sanki hayat
Kat kat üzerimi kaplayan enkaz
En az on metre kalınlıktaydı
Kocaman bir parça ezdi sol kolumu
Hepimiz ölmüş müydük yoksa
Nice sonra...
Hayatın yegane izi
Bizi çağıran sestti:
'Kimse yok mu? '

Ahmet Yozgat

Yumurtadan Yeni Çıktım Ağabeyler

1/:
Yumurtadan yeni çıktım
Kahkahalarla güleceğim ağabeyler
Sırılsıklam ayva tüylerim
Küçük kanatlarım yapış yapış
Hava öyle soğuk hava öyle soğuk ki
Sonbaharın son günü
Karakış kapıya dayanmış
Karlar çizgi çizgi gözlerimde
Üzerimde dünyanın baskısı
Isı eksilere uzanmış.

2/:
Yumurtadan yeni çıktım
Sevinç içinde uçacağım ağabeyler
Canım annem yok görünürlerde
Biberonum bomboş, tamtakır
Babam kim bilir nerde?
Komşularımızsa kendi derdinde
Dünyada yaşamadan bir gün bile
Ne yapalım bu da varmış kaderde.

3/:
Yumurtadan yeni çıktım
Ama galiba öleceğim ağabeyler...

Ahmet Yozgat

Yurdumun Dağları.1

1/:
Yurdumun dağları yalçın...
Bakarım uzaklardan dağlarına yurdumun
Sivri zirveler ve en çetin kayalıklar görürüm
Bağırırım: Heeey, diye,
Sesim yankılanır: Çın, çın!
Sesime ses verir yamaçlar: Avaz avaz!
Yurdumun dağları yalçın mı yalçın...
Yurdumun dağları türkü türkü
Yurdumun dağları turkuvaz mı turkuvaz...

2/:
Yurdumun dağları beyaz...
Yeşil ovalara basar kocaman ayakları
Küheylan sağrılı yaylalara
Yaşlanır karlı omuzları
Bağırırım: Heeey, diye,
Sesim yankılanır: Avaz avaz!
Yurdumun dağları bozlak bozlak,
Yurdumun dağları turkuvaz mı turkuvaz...

3/:
Yurdumun dağları sarı...
Sarışın çiğdemlerin vatani yol kenarları
Aslanlar gibi çocuklar,
Bir ellerinde kazgıçları
Öbür ellerinde çökelekli azıkları
Bağırırılar: Heeey, diye,
Sesleri yankılanır: Avaz avaz!
Yurdumun dağları sarı mı sarı...
Yurdumun dağları şiir şiir,
Yurdumun dağları turkuvaz mı turkuvaz...

4/:
Yurdumun dağları kırmızı...
Yıldız gibi, hilal gibi,
Yurdumun dağları bayrak gibi
Gelincikler gelin olmuş, davullu zurnalı
Halaya durmuş oğlu kızı
Bağırırılar: Heeey, diye,
Sesleri yankılanır: Avaz avaz!
Yurdumun dağları kırmızı...
Yurdumun dağları şarkı şarkı,
Yurdumun dağları turkuvaz mı turkuvaz...

5/:
Yurdumun dağları yeşil...
Bürünmüş çimenini yamaçlar
Göge yürümüş capcanlı ağaçlar
Çamlar, gürgenler, çınarlar
Uzaktan bizleri çağırırılar:
Ali, Barış, Emre, Sevgi, Seçil!
Çocuklar yanıt verir: Heeey, diye,
Sesleri yankılanır: Avaz avaz!
Yurdumun dağları yeşil...
Yurdumun dağları beste beste,

Yurdumun dağları turkuvaz mı turkuvaz...

Ahmet Yozgat

Yüksek Ağaçlardayım

1/:
Ağaçlara tırmanıyorum
Yüregim uçuyor pır pır
Şayın ki sanki kocaman bir kuşum
Öyle hafifliyorum öyle hafifliyorum ki
Çok mutlu ediyor beni
Bu kadar yükseğe uçuşum.

2/:
Ağaçlara tırmanıyorum
Yongalar yırtıyor avuçlarımı
Bacaklarıma sivri dikenler batıyor
Ben hiçbir şey duymuyorum
Çok mesut ediyor beni
Bu kadar yüksekte bakışım.

Ahmet Yozgat

Yüregim Pır Pır Eder

1/:
Üstümden kül rengi serçeler gider.
Kanatları pelerin olan kargalar gider.
Kuyruğu çatal kırlangıçlar gider.
Aşağıdan el sallarım sevgi ile.
Kuşların kanatçığı
Benimse yüregim,
Pır pır eder...

2/:
Uçarım serçelerin peşleri sıra
Kanatlı rüyalarım kargaların peşinde
Kırlangıçlar ile ulaşırım ta bulutlara.
Aşağıdan selam şalarım yıldızlara sevgi ile.
Kuşların kanatçığı
Benimse yüregim
Pır pır eder...

Ahmet Yozgat

Yüregim Pür Neşe

1/:
Bulutların esiri bedenim,
Gözlerim hasret güneşe.
Yıldızlar benden,
Ay benim...
Onun için severim geceleri,
Ondandır yüregim pür neşe...

2/:
Yağmurların esiri bedenim,
Gözlerim vurgun sarışın güneşe.
Sokaklar benden,
Bütün kentler benim...
Onun için severim gündüzleri,
Ondandır yüregim pür neşe...

Ahmet Yozgat

Yüregimin Seğirmesi

1/:
Gözlerimin seyirmesi
Hayra alâmet değil.
Öyleyse
Hayra alâmettir belki
Ellerimin seğirmesi...

2/:
Gözlerimin seyirmesi
Hiç hayra alâmet değil.
Öyleyse
Hayra alâmet
Yüregimin seğirmesi...

Ahmet Yozgat

Yüregimiz Üşüse

1/:
Kışın elimiz üşüse
Hemen harlı sobaya tutarız
Isınır ateş gibi
Buz kesen elimiz
Ya yüregimiz üşüse
Acaba ne ederiz?

2/:
Karda ayağımız üşüse
Yetişir imdadımıza çorabımız
Isınır ateş gibi
Buz kesen ayağımız
Ya yüregimiz üşüse
Acaba ne yaparız?

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Yürek

Döşümdeki doğal davul
Çalar durmadan:
'Dan dan da dan dan...'
Hiç ara vermez
Bıkmaz usanmaz
Çalar durmadan:
'Dan dan da dan dan...'
Derisini yarmadan
Tokmağını kırmadan.

www.ahmetyozgat.com

Ahmet Yozgat

Yüreklerde Açan Sevda Hevenkleri

1/:
Türküler bir sabah yağmurleyin
Yağarsa özlem ile dudaklardan
Seyreleyin o zaman siz
Yüreklerde açan sevda hevenklerini.

2/:
Maşallar bir vakitte yağmurleyin
Yağarsa tılsım ile açılan dudaklardan
Seyreleyin o zaman siz
Yüreklerde açan sevda hevenklerini.

2/:
Sevdalar bir zamanda yağmurleyin
Yağarsa aşk ile açılan dudaklardan
Seyreleyin o zaman siz
Yüreklerde açan rüya hevenklerini.

Ahmet Yozgat

Zaman Hırsızı

1/:
Bir hırsız dadandı ki sormayın
Geceleri bizim mahalleye
'İllallah! ' Dedirdi tüm ahaliye
Yerde para görse almaz
Ama saatlere dayanamaz
Görse kimin yanında bir boş zamanı
Anında kapar ve kaçar
Ömrümüzde kocaman bir delik açar
2/:
Bir hırsız dadandı ki sormayın
Bizim yoksul mahalleye
'Aman Allah! ' Dedirdi tüm ahaliye
Çalıp bütün boş zamanları
Döndürdü bizi deliye.

Ahmet Yozgat

Zamanın Arsız Hırsızı

1/:
Bir hırsız dadandı ki sormayın
Geceleri bizim mahalleye
'İllallah! ' Dedirdi tüm ahaliye
Yerde para görse almaz
Ama saatlere dayanamaz
Görse kimin yanında bir boş zamanı
Anında kapar ve kaçar
Ömrümüzde kocaman bir delik açar

2/:
Bir hırsız dadandı ki sormayın
Bizim yoksul mahalleye
'Aman Allah! ' Dedirdi tüm ahaliye
Çalıp bütün boş zamanları
Döndürdü bizi deliye.

Ahmet Yozgat

Zavallı Bir Seyfettincik

1/:
Kulakları küçücük
Bir güzelim Seyfettincik.
Yanında kolları ipincecik.
Ankara'nın unutulmuş bir kenarında
Yaşar gibi yapar taptazecik.

2/:
Buruncuğu küçücük
Tatlı bir Seyfettincik.
Altında bacakları ipincecik.
Omzunda bir kırık sandık
Boyar pabuçları hemencecik.

Ahmet Yozgat

Zavallı Çıracak Kardeş

1/:
Bizim çıracak Selahattin kardeş
Bakalım bu gün ne ettin?
Sabah erkenden uyandın.
Dükkanı açtın yarı uykulu
Ve yarı uyanık mahmur gözlerle.
Tezgaha dayandın.
Hiçbir tedbir almadın
Kana boyandın.

2/:
Bizim çıracak Bahattin kardeş
Kendine çok yazık ettin.
Hiç iyi korumadın bedenini.
Ve hiçbir tedbir almadın
Kaptırdın makinenin bıçağına elini.

Ahmet Yozgat

Zehirlenen Köpeğimi Özlüyorum

1/:
Özlem ile gözlerimin önüne
Alaca köpeğim geliyor
Dikiyor kulaklarını
Kucağıma seğirtiyor
Zehirlemeden önce
O sinirli amca
Tek arkadaşımı ben o
Ben de onun tek arkadaşı.

2/:
Hasret ile gözlerimin önüne
Alaca köpeğim geliyor
Tarlaya benimle giderdi
Benimle bahçeye koşardı
Tek arkadaşımı ben o
Ben de onun tek arkadaşı.

3/:
Ne zaman gelse
Alaca köpeğim önüne gözlerimin
Dalıyorum uzaklara hüzünleniyorum
Akıyor gözümün acılı yaşı
Tek arkadaşımı o benim
Ben de onun tek arkadaşı.

Ahmet Yozgat

Zeki İle Zekiye'nin Matematik Yolculuğu

1/:

Binip sayıların sırtına
Sayısal bir yolculuğa çıkarız.

1 artı 1 eşittir ise 2'ye

Ben Zeki'yim.

Ben de Zeki'nin kardeşi Zekiye.

2/:

Köprü kurarız 10'dan ona.

Toplarız alayını bir kümeye

Tüm asal ve asalak sayıların

Sağına virgöl koruz, soluna sıfır.

Ben Zeki'yim.

Ben de Zeki'nin kardeşi zekiye.

3/:

Binip sayıların tılsımlı atlarına

Çıkarız sihirli bir yolculuğa.

$2 + 2 =$ ise 4'e

Değmeyin keyfimize

Ya $5 + 3 =$ değilse 7'ye

Yazıklar olsun beynimize.

Ben Zeki'yim.

Ben de Zeki'nin kardeşi zekiye.

4/:

Buluruz çevresini karenin

Ve ikiz kenar üçgenin alanını.

Birbirine çarparız rakamları.

Artanları çantamıza toplarız.

Oluruz bir küçük sayı çobanı

Sayıları uzayda yaya yaya

Ulaşıruz şeffaf yıldızlara

2 kere 2 eşit ise 4'e

Bölünce 10'u 2'ye.

Dijital bir kelebek oluruz

Konarız 3'e, sonra 5'e

Yaştaş oluruz 7'ye

Ben Zeki'yim.

Ben de Zeki'nin kardeşi zekiye.

5/:

Binip sayıların sanal atlarına

Çıkarız matematiği fethe.

Ahmet Yozgat

Ziyamabi

A/...

Sahici adı her ne ise unuttum
Ziyamabi derdik biz ona.
güneş çıkmadan kovanından
o sıyrılmış olurdukınından kılıç gibi.
Doldururdu tandır yanığı yufkasına
Haçer kesmez koyun yoğurdunu.
aklını belki yoğurda borçluydu
belki de babasından devraldığı
zengin genine.
engine uçururdu rüya kuşunu.
bazen bulutlarda yüzerdi.
bazı konardı denizlere.
bizlere akıl satardı.
Ziyamabi bir kişi gibi görünürde
Görünmezde berlin'den kurtalan'a
upuzun bir katardı
Farkında olmasa da kendi.

B/...

Ziyamabi derdik biz ona.
inadına severdik.
ne mümkün onsuz olmak
ve imk<nsızdı o yoksa hayal kurmak.
Ziyamabi bir derviş gibi uzak dünyaya
bir berduş gibi yakındı.
şiir yazardı hayatının enine
uzununa resim yapardı.
Hatta bir ara sanırım
mızrabına yandı bağlamanın.
yani sanatın binbir gecesine abandı
kulaçladı kendini gurbet denizinin
bedenini hor kullandı
ve beynini hep zorladı.

Ahmet Yozgat